ב"ה. עש"ק פ' פקודי ל' אדר א' ה'תשס"ה | גיליון 500 | באה"ק: 15 ש"ח. בחו"ל: 5 דולר

שבועון עולמי להפצת בשורת הגאולה

בית משיח

500

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מנוי חינם מתנה

לכבוד גיליון ה-500, "בית משיח" מכריז על מבצע מנויים שאי-אפשר לסרב לו:

חותמים ומקבלים

מנוי שנתי על שבועון "בית משיח" בסך 516₪

2 תלושים בסך 400₪ (200x2) לרכישת עופות ובשר ב"עוף אנ"ש"

2 תלושים בסך 116₪ (58x2) לרכישת שני ספרים חדשים בהוצאת "בית משיח".

התקשר עכשיו והצטרף למשפחת המנויים של "בית משיח"

לפרטים: 03-9607290 או אצל מנדי: 0523-940070

* המבצע מוזנה ברכישת מנוי שנתי למנויים חדשים. כמות משתתפי המבצע מוגבלת. "בית משיח" רשאי להפסיק המבצע בכל עת. כפוף לתקנון המבצע.

תוכן עניינים

כתבות

12 | שמיעת מגילה דרך הטלפון
אגרות קודש ומענות בפירסום ראשון, מתוך 'תשורה' לחתונת לוין-קלמנסון

24 | הוא "בית חיינו" הוא "בית משיח" הוא 770
עידודים המיוחדים, ההתייחסויות הנדירות שזכו עורכי ומנהלי "בית חיינו" לקבל מהרבי מלך המשיח

30 | "חלינו הוא נשא"
שלושה מתלמידי התמימים ששהו ב-770 בחורף תשנ"ב מספרים את ארועי אותם ימים

40 | ז"ך אדר הוא "בכוונת המכוון"
הרב עופר מיודובניק, משפיע ור"מ בישיבת חסידי חב"ד ליובאוויטש צפת, בראיון מיוחד ל"בית משיח"

50 | מאמינים בני מאמינים!
'בית משיח' הוא עיתון שמעביר לקוראים כי העולם נע סביב ליובאוויטש ולא ליובאוויטש נכרכת סביב העולם!

56 | כך מתקבל "בית משיח" ברחבי תבל
רבנים, משפיעים ושלוחים מכל רחבי תבל מדברים על "בית משיח"

62 | עדיין לא ירדתי מההר...
מכתבים שכתב הרה"ח הרה"ת ר' יחזקאל פייגין הי"ד, לחסידים בארצות הברית

66 | כשיש 500, רוצים 1000
סקירה ודיווח מהתוועדויות הוקרה והצדעה לשבועון "בית משיח", בארץ הקודש ובקראון הייטוס

78 | הנה הולך ובא חסיד
חלק שני ואחרון על דמותו של הרה"ג הרה"ח ר' זלמן לייב אסטולין ע"ה, שנבל"ע בשבוע שעבר

88 | החב"דניק שכבש את פונוביז'...
פרק שמיני בסדרת "חב"ד בשואה" ובו יסופר אודות קהילת ליובאוויטש בעיר פונוביז'

מדורים קבועים

5 | דבר מלכות

8 | לוח שבועי

9 | דבר המערכת

10 | הפרשה החסידית

11 | מאוצר המלך

20 | התוועדות חסידותית

104 | יומנו של תמים ב-770

108 | שלימות הארץ

114 | חסידים . . איין משפחה

שבועון עולמי להפצת בשורת הגאולה

בית משיח

משרד ראשי
744 Eastern Parkway
Brooklyn, NY 11213-3409
טלפון: 8000-778 (718)
מזכיר: שלוחה 240
מנהל: שלוחה 244
עורך: שלוחה 222
מנויים: שלוחה 242
מודעות: שלוחה 241
חסידים . . איין משפחה: שלוחה 204
פקס: 0800-778 (718)
דואר אלקטרוני: EditorH@BeisMoshiach.org

ארץ הקודש
ת.ד. 201 כפר חב"ד 72915
טלפון: 290-9607 (03)
מזכירות: שלוחה 0
מנויים: שלוחה 2
מודעות: שלוחה 3
עריכה וחדשות: שלוחה 4
פקס: 289-9607 (03)
דואר אלקטרוני: b_moshia@netvision.net.il
מחלקת מנויים: b_mm@netvision.net.il
מחלקת מודעות: bm_add@netvision.net.il

מוציא לאור
מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח

משתתפים בעריכה
מנחם מענדל הכהן הנדל
שלום יעקב חזן

עורך המהדורה האנגלית
ברוך מרקר

צלם מערכת
ישראל ברדוגו

אין המערכת אחראית לתוכן המודעות

כל הזכויות שמורות

©
Copyright 2005 by Beis Moshiach Inc

סמינר הבית החסידי

בעידודם ובהמלצתם של רבני חב"ד באה"ק

בס"ד

פסח כהלכה

לפי מיטב המסורת

במלון המפואר רויאל פלאזה ..... בטבריה

המלון החב"די היחיד שברשותו מערכת כלים חדשה
למטבח פסח (אנו לא מכשירים שום כלי, הכל חדש!)

המלון החב"די היחיד הידוע, זה לא מכבר, על רמת הכשרות
החד-משמעית שלו בעניני הפסח, ובאמינותו במשך שנים!!

המלון החב"די היחיד שכל אורחיו הם חסידי חב"ד בלבד!

המלון החב"די היחיד הנמצא לחוף ימה של הכינרת והוא
מהווה קרש-קפיצה מצויין לביקור ברחבי הגליל והגולן

ימי הנופש המיוחד יחלו אי"ה ביום שישי י"ג בניסן
ועד למוצ"ש כ"א בניסן שביעי של פסח

במלון המפואר יעמדו לשרותינו: בריכה להורים ולילדים, חוף כנרת נפרד, משחקייה רחבת ידיים ופעילה על-ידי גננת מוסמכת, ספא, חדר כושר, הופעות אומנים לילדים ולמבוגרים, פנסיון מלא, 3 ארוחות מלאות ביום (כולל חול המועד)

בחג הפסח ילוו אותנו צוות משגיחים צמוד בפיקוחו של הרה"ג הרה"ח הר"ר ברוך-בועז יורקוביץ שליט"א – רב שיכון חב"ד בלוד. **שחיטת ליובאוויטש**

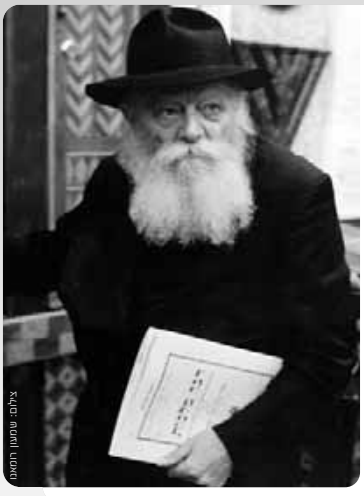
המחיר לשמונה לילות: 3745 ₪ לאדם בחדר זוגי ילד בחדר הורים: 1800 ₪ תינוקות עד גיל 3: 150 ש"ח

סמינר הבית החסידי, זו כבר מסורת של שנים, של כשרות מהודרת, ואמינות

להרשמה, יצחק כהן: 03-9606559 • 054-6479200

לע"נ הרב רחמים ב"ר יואב אנטיאן ע"ה

מ-500 ל-501

א. ידוע שחישוב גימטריאות וכדומה אינו סדר של חב"ד, כי חב"ד עניינה הבנה-והשגה והתבוננות וכו'.

כלומר: אותם גדולי ישראל שחישבו גימטריאות, ולדוגמא בעל הטורים והמגלה-עמוקות — הרי הפשט בזה הוא שהי' להם **מקור** לזה, היינו, שלאחרי הקדמת הבנה והשגה והתבוננות בתוכן העניין התבטא הדבר בעניין של גימטריא גרידא; אין הפשט שתחילה חישבו גימטריא ולאחרי זה "בנו" על יסוד זה.

ועל-דרך-זה בנוגע כללות הגימטריאות של אאמו"ר — שהי' לו מקור לכולם בעץ-חיים או במאורי-אור וכיו"ב.

ובכן, למרות שזהו סדר מיוחד **בלימוד התורה** — שכן, נוסף לפשט דרוש וסוד שבפרד"ס התורה ישנו גם אופן הלימוד על דרך הרמז — מכל-מקום, הענין של חב"ד, והעניין של כל המתקראים בשם חב"ד — הוא עניין של הבנה-והשגה והתבוננות דוקא.

... אמנם לאחר כל האמור לעיל — נתעכב עתה אודות הגימטריא של תיבת "תצוה", להיותה מאותן גימטריאות המזדקרות לעין,

ובפרט — שעתה ניגשים לביאור העניין מצד המספר עצמו ותו לא. כלומר: כאשר באים לבאר עניין מצד **תוכנו**, לבוא ולומר שיש לשני עניינים **תוכן** זהה — לא ניתן "לבנות" על-יסוד המספר, להגדיר באמצעות המספר את תוכן העניין, כי מצד המספר גרידא קשה למצוא ולהגדיר את התוכן, כנ"ל,

מה-שאין-כן כאשר ניגשים לביאור העניין מצד המספר לבד — כבנדון-דידן — הרי המספר ידוע לכל.

ב. "תצוה" בגימטריא — תק"א, א' שלמעלה מת"ק.

והנה, מספר תק"א מצינו ביציאת מצרים, "כימי צאתך מארץ מצרים" [והרי חודש אדר (שבו עומדים אנו עתה), הוא חודש הבא לפני חודש ניסן, חודש הגאולה]:

ידוע מארז"ל "עשרה ניסים נעשו לאבותינו ב(יציאת) מצרים", וביארו המפרשים, ד"עשרה נסים" ש"נעשו לאבותינו במצרים" קאי על עשר המכות, כי: עשר המכות היו באופן ד"נגוף למצרים ורפא לישראל", היינו, שבעת חלות המכה על המצריים אזי באופן **נסי** לא חלה המכה בישראל, וזהו שעשר המכות הם "עשר נסים (ש)נעשו **לאבותינו** במצרים".

["עשר" דייקא, כי כל מכה הייתה בעלת תוכן ופעולה מיוחדת בפני-עצמה — ובדרך ממילא כולל "רפא" בפני-עצמה: מכת דם פעלה פעולתה דוקא, מכת צפרדע פעלה עניין אחר, וכו'. וכל מכה נמשכה חודש ימים, "שהיתה המכה משמשת רביע חודש ושלשה חלקים היה מעיד ומתרה בהם"].

והנה, בעשרה מכות — "נסים" — אלו, "ר' יהודה הי' נותן בהם סימנים, **דצ"ך עד"ש באח"ב**".

וידועה הקושיא: סימנים נועדו כדי לזכור (כמבואר בזה). ולכאורה, ישנם כמה עניינים שצריכים זכירה; מדוע נתנו דוקא

מצד ענין המספר, הוא עורך "חשבון", שבני-ישראל הם "המעט מכל העמים" . . עונים לו: "ברי' לא בטל"; "חתיכה הראוי' להתכבד לא בטיל"; "דבר שבמנין לא בטיל"; "את שדרכו לימנות" או "כל שדרכו לימנות", וכתוצאה מזה הרי הוא הולך לבטח דרכו בכל עניני עבודתו. והעניין הפועל עליו לקלוט זאת – הוא הא' שלמעלה מת"ק [500] • משיחת ש"פ תצוה תשמ"א. פרסום ראשון בלשון הקודש. בלתי מוגה

כאן סימנים?

ומבאר ר' שמשון מאסטרפולי,

[ובדרך אגב יש להעיר אודות דבר פלא: הצמח-צדק, המציין בדרך-כלל לכמה וכמה מעולם לא הביא את ר' שמשון מאסטרפולי, הגם שאפילו אנשים כערכנו רואים את המעלות שהיו לו: הי' שייך לקבלה, ונהרג על קידוש השם וכו', והי' חי לפני הצ"צ,

ואף-על-פי שספריו עדיין לא נדפסו בחיי הצ"צ — הרי הוא הי' גדול, כידוע ההפלאה שלו, והעיקר — העניין דקידוש השם, וגם ישנם כמה סיפורים נפלאים אודותיו, ואין הוא זקוק ל"סמיכה" מאנשים כערכנו;

וביאר]

ש"דצ"ך עד"ש באח"ב" (עשרת המכות) בגימטריא **תק"א**, וזהו הרמז בדברי פרעה "מי ה' אשר אשמע בקולו": "**אשר**" עולה גם הוא בגימטריא תק"א, ופרעה (בשאלתו "מי ה'") "נבא ולא ידע מה נבא", שלכשיבואו עשר המכות — ("דצ"ך עד"ש באח"ב" בגימטריא) "אשר" — אזי "**אשמע בקולו**".

ג. על-פי האמור ש"אשר" בגימטריא תק"א — יובן עניין **המספר** תק"א:

העניין ד"אשר" הוא — עניין התענוג, שלמעלה מכל הכחות. כי, הגם שלפעמים מבואר בקבלה ש"אשר" עניינו ספירת הבינה (ולמטה מזה) — מכל-מקום, "אשר" כולל עניין נוסף — עניין התענוג, כמ"ש בנוגע לשבט "אשר", "באשרי כי אשרוני בנות" — תענוג שלמעלה מכל הכחות.

וכשם שעניין התענוג הוא למעלה מכל הכחות — על-דרך-זה הוא ענייני של מספר תק"א:

מספר תק"א הוא, כנ"ל, א' למעלה מת"ק. והנה, מספר ת"ק מורה על כללות סדר ההשתלשלות, כדברי המדרש "הלך הקב"ה מהלך ה' מאות שנה לקנות לו שם". כלומר, שכללות סדר ההשתלשלות, היכן ש"הלך הקב"ה .. לקנות לו שם" הוא — מהלך ת"ק שנה.

ואילו מספר (תק")א ענייני — אחד שבהוספה על סדר ההשתלשלות, לא רק הוספה בכמות — כי-אם עניין שלא בערך, היינו, אלקות שלמעלה לגמרי משייכות לעולמות, "אלופו של עולם" (אל"ף שבקריאת-שמע, "אחד").

ונמצא, שענינו דתק"א, א' למעלה מת"ק, אלקות שלמעלה מסדר ההשתלשלות — הוא על-דרך העניין ד"אשר", בחינת התענוג שלמעלה מכל הכחות;

(וזהו גם עניינה של פרשת "תצוה",

"אשר" בגימטריא תק"א – יובן עניין המספר תק"א: העניין ד"אשר" הוא – עניין התענוג, שלמעלה מכל הכחות. כי, הגם שלפעמים מבואר בקבלה ש"אשר" עניינו ספירת הבינה (ולמטה מזה) – מכל-מקום, "אשר" כולל עניין נוסף – עניין התענוג, כמ"ש בנוגע לשבט "אשר", "באשרי כי אשרוני בנות" – תענוג שלמעלה מכל הכחות. וכשם שעניין התענוג הוא למעלה מכל הכחות – על-דרך-זה הוא עניינו של מספר תק"א

בגימטריא תק"א — וכדלקמן (ס"ח)).

ד. מכל האמור לעיל — על-דבר עניין הגימטריאות — ישנה הוראה בעבודת האדם:

פעמים וישנם בני-אדם שאינם שייכים למאומה מלבד עניין המספר; אדם שאינו שייך כלל לתוכן העניינים, כולל תוכן החילופים והתמורות; הוא שייך רק לעניין המספר.

כתוצאה מאי-שייכותו לתוכן העניינים כלל, הוא שייך רק לענין המספר — הרי מן הצורך לדבר עמו שבני-ישראל הם "גוי **אחד**", וישנו "השם **אחד**", שנתן תורה לישראל באופן של "תורה **אחת**",

ומן הצורך לומר לו כי "עם לבן **גרתי**", היינו, שאפילו הנמצא אצל לבן — עליו להיות "גרתי", גרתי בגימטריא **תרי"ג**, דבר שניתן לאומרו גם ליהודי שאינו יודע אפילו סדר האותיות, כי את האותיות גופא אינו יודע...

ה. והנה, מצד זה שכל ידיעתו של הלה מסתכמת בעניין **המספר** — זקוק אותו יהודי להבהרה מיוחדת:

מצד ענין המספר, הוא עורך "חשבון", שבני-ישראל הם "המעט מכל העמים" — לא רק מעט סתם (שגם א' לגבי ב' נחשב "מעט"), כי-אם באופן דא' מששים או אלף, והרי בששים ישנו ביטול בששים ועל דרך זה באלף — וישנם "שבעים אומות"...

וכל זה הוא רק מצד מין המדבר: מלבד מין המדבר ישנו מין החי, וכו', "מה רבו מעשיך" ו"מה גדלו מעשיך" — נמצא, שמצד ענין המספר בני-ישראל הם מעט ביותר (בדוגמת א' לגבי ת"ק)!

עונים לו: "ברי' לא בטל"; "חתיכה הראוי' להתכבד לא בטיל"; "דבר שבמנין לא בטיל" (יו"ד ק, קא, קי); "את שדרכו לימנות" או "כל שדרכו לימנות",

וכתוצאה מזה הרי הוא הולך לבטח דרכו בכל ענייני עבודתו.

והעניין הפועל עליו לקלוט זאת — הוא הא' **שלמעלה** מת"ק,

כלומר: עוד לפני שאוחז בעניין התפלה — השייכת למספר **תקט"ו**, משה שהתפלל תקט"ו תפלות (בגימטריא ואתחנן), עוד לפני שאוחז בבחינת תקט"ו, י-ה, שלאחרי מספר ת"ק, הרי — תיכף מצד הא' היתירה על הת"ק, הרי-זה כבר פועל בעבודתו לילך לבטח דרכו, וכדלקמן (סי"ב).

ו. והנה, ה"סימן" של **מספר הפסוקים** דפרשת תצוה הוא — "מיכאל", בגימטריא **ק"א**; וגם במספר זה מודגש עניין הנ"ל, כי גם מספר ק"א תוכנו א' שלמעלה ממספר ק' (המורה על שלימות).

והביאור בזה:

ידוע מאמר הגמרא על-הפסוק "עובד אלקים ואשר לא עבדו", ש"אינו דומה שונה פרקו מאה פעמים לשונה פרקו מאה פעמים ואחד" ("ואחת" — לגירסא א'), ומבואר בתניא שזהו לפי שזאת הפעם היתירה שלמד — מצריכה אותו להפוך את טבעו, כי בימיהם היו לומדים כל פרק מאה פעמים,

ונמצא, שישנו עניין הלימוד שעל-דרך הרגיל — מאה (פעמים), וישנו עניין נעלה המיתוסף לזה — הפעם ה"אחת" **שיתירה** על המאה.

ז. והנה, על-ידי לימוד פעם האחת היתירה על המאה פעמים — נפעל גם יתרון

בזכרון תלמודו (״סימנים״):

ידוע שהמלאך הממונה על השכחה נקרא ״מס״, בגימטריא ק׳, ומזה נמצא, שעניין המאה עדיין שייך לשכחה, ואילו על-ידי שלומד פעם א׳ יתירה על מאה הפעמים — על-ידי-זה עומד **למעלה** ממקום השכחה.

וכידוע שעניין השכחה שייך לעולם הבריאה אבל לא למעלה מזה, וכמבואר בכתוב ״אין שכחה לפני כסא כבודך״, שעניין השכחה שייך רק ב״עולם **הכסא**״, עולם הבריאה, אבל למעלה מזה, ״**לפני** כסא כבודך״, בעולם האצילות — שם אין שייך עניין השכחה,

ומזה נמצא, שעל-ידי הלימוד מאה פעמים **ואחד** — מגיע ״**לפני** כסא כבודך״!

ויתירה מזה: על-ידי הפעם הא׳ היתירה על מאה הפעמים — הרי-הוא מעלה גם את **מאה הפעמים** ״לפני כסא כבודך״, שהרי, על-ידי-זה שלומד מאה פעמים **ואחד** פועל העדר השכחה גם במאה הפעמים גופא.

ומכל הנ״ל מובן, שמספר ק״א, בגימטריא ״מיכאל״, סימן **סכום הפסוקים** דפרשת תצוה — מורה על למעלה מסדר ההשתלשלות (״לפני כסא כבודך״), בדוגמת הגימטריא **דשם** הפרשה ״תצוה״, תק״א, שמורה גם-כן על למעלה מסדר ההשתלשלות, כאמור.

ח. ענין זה (שתצוה ענינו למעלה מסדר ההשתלשלות הן מצד הגימטריא דתצוה — תק״א, והן מצד סימן סכום פסוקי הפרשה — ק״א) — הוא גם **תוכנה** של כללות פרשת תצוה.

וכמבואר לעיל (בהתוועדות), שעניינה של פרשת תצוה, שבה לא נזכר שם משה, מורה על **העצם** שלמעלה מענין השם — העצם שלמעלה מסדר ההשתשלות.

וכמדובר — ידוע המאמר ״חמשה **שמות** נקראו לה, נפש, רוח, נשמה, חי׳, יחידה״, היינו שגם בחינת יחידה הוא שם הנשמה; וההוראה מפרשת תצוה היא איפוא — שצריכה להיות עבודה לגלות את העצם שלו, שלמעלה מבחינת שם, כולל בחינת יחידה, היינו למעלה מסדר השתלשלות שבאדם.

ט. והנה, האמור לעיל שהבחינה שלמעלה מסדר ההשתשלות הוא ענינו דמספר **תק״א**, מובן גם מעניין זה במיוחד — ״**חמשה** שמות (ש)נקראו לה״:

ידוע כי **שלימות** כל א׳ מחמשת השמות (נר״ן חי׳ ויחידה) היא — כפי שכל-אחד כלול מיו״ד, ויו״ד מיו״ד. והרי, הסך-הכל דחמשת השמות כפי שכלולים כל אחד מיו״ד ויו״ד מיו״ד, עולה ת״ק.

[ובדוגמת המבואר בענין ד״נתן״, בגימטריא ת״ק, שענינו (אמנם) בחינת ה׳ תתאה (אבל) ״בהכאה״ — כלול מיו״ד ויו״ד מיו״ד],

ומזה נמצא, שהעבודה **שלמעלה** מכל ה׳ בחינות אלו, למעלה מנפש, רוח, נשמה, חי׳ ויחידה, עניינה — תק״א, א׳ למעלה מת״ק, ה׳ שמות הללו שעולים בגימטריא ת״ק בשלימותם.

יו״ד. ההוראה מכל-זה:

על האדם לגלות את **העצם** שבו, ועל-דרך-זה לפעול גם על הזולת — לגלות גם את העצם שבזולת,

— לשם כך עליו לגלות את העצם **שבקרבו** תחילה; אבל מאחר שזה לוקח ריבוי זמן, והנה הנה משיח בא — לכן, בנוגע לענייניים נעלים וענייני הבנה והשגה — שיסמוך על כ״ק מו״ח אדמו״ר נשיא דורנו... כי, מאחר שאצלו ישנם כל עניינים אלו, לכן, על-ידי שמתקשר בשליחותו של כ״ק מו״ח אדמו״ר נשיא דורנו — הרי-הוא לוקח גם ממה שיש למשלח...

בנוגע לענייניים נעלים וענייני הבנה והשגה – שיסמוך על כ״ק מו״ח אדמו״ר נשיא דורנו... כי, מאחר שאצלו ישנם כל עניינים אלו, לכן, על-ידי שמתקשר בשליחותו של כ״ק מו״ח אדמו״ר נשיא דורנו – הרי-הוא לוקח גם ממה שיש למשלח... ואילו אותך צריכים – בשביל הידיים והרגליים שלך, וכח הדיבור שבפיך, שבהם תלך לפעול עם יהודי נוסף – והעניינים הנעלים – ישנם אצל המשלח!

ואילו אותך צריכים — בשביל **הידיים והרגליים** שלך, וכח הדיבור שבפיך, שבהם תלך לפעול עם יהודי נוסף —

והעניינים הנעלים — **ישנם אצל המשלח**!

הסדר הוא — לכל לראש ״נעשה״, ורק לאחרי-זה ״נשמע״.

כאשר פועלים מתוך הסדר האמור, הקדמת נעשה (הפעולה בידים ורגליים כו׳) — באים אחר-כך לידי נשמע (ענינים הנעלים כו׳); ואילו כאשר מתחילים עם נשמע — אי אפשר לדעת אם יגיע לידי נעשה...

בזמן שבית-המקדש הי׳ קיים, הייתה ״הלכה כמותו״ דוקא בהקדמת ״והוי׳ עמו״, אבל עתה, מצד שהתורה היא בגלות שייכת מציאות שלא יהי׳ ״והוי׳ עמו״ ואף-על-פי-כן ״הלכה כמותו״!

אבל מכל-מקום, הסדר הראוי הוא שצריך-להיות ״והוי׳ עמו״, שזהו דוקא על-ידי הקדמת נעשה, ועל-ידי זה בודאי יגיע לנשמע.

וכמבואר במכתבו הידוע של כ״ק מו״ח אדמו״ר בשינוי חכמת התורה מכל שאר החכמות — שבכולם אין מחובתו של הלומד להתנהג דוקא לפי החכמה שלומד,

ולדוגמא: מי שלמד וקיבל סמיכה להיות רופא, ויודע בכל הפרטים שהנהגה מסויימת אינה כשרה לבריאות הגוף, ואף-על-פי-כן מתנהג להיפך —

בכל זאת הרי-הוא רופא, עד שעל-פי הלכה נחשב רופא, וצריכים לשאול **ולסמוך** על חוות-דעתו בנוגע ענייני רפואה! שכן, למרות שמתנהג להיפך — בכל-זאת הרי למד, ומסר נפשו על הלימוד, בלומדו לידע **אמיתית** העניינים!

אשר כל-זה הוא בשאר חכמות; מה-שאין-כן בחכמת התורה — חובת הלומד להתנהג דוקא על-פי חכמת התורה, שמירת כשרות ושבת וכו׳.

וכדאיתא בגמרא, שהתורה היא ״סם״, ו״למשמאילים בה״ היא סם היפך החיים, כפירוש הפשוט ב״משמאילים״ (פירש״י) — הלומד שלא לשמה, וקל-וחומר שכן הוא ב״משמאילים״ באופן שלמטה מזה...

...יא. דובר לעיל בנוגע למספר תק״א, שמורה על למעלה מסדר ההשתלשלות — א׳ שבהוספה על ת״ק, סדר ההשתלשלות.

המשך בעמוד 11

לוח שבועי

שבוע פרשת פקודי (שקלים) – ויקרא

	זריחה		סוף זמן קריאת שמע		חצות היום והלילה		שקיעה		זמני השבת		
	תל אביב	ניו יורק	תל אביב	ניו יורק	תל אביב	ניו יורק	תל אביב	ניו יורק		כניסה	יציאה
יום שישי, ל' אדר א'	5:55	6:13	8:53	9:09	11:50	12:05	5:45	5:58	ירושלים	5:04	6:20
שבת קודש, א' אדר ב'	5:54	6:11	8:52	9:08	11:50	12:05	5:46	5:59	תל אביב	5:24	6:22
יום ראשון, ב' אדר ב'	5:53	6:10	8:51	9:07	11:50	12:05	5:47	6:00	חיפה	5:14	6:22
יום שני, ג' אדר ב'	5:52	6:08	5:51	9:06	11:50	12:05	5:48	6:01	ניו יורק	5:40	6:39
יום שלישי, ד' אדר ב'	5:50	6:06	8:50	9:05	11:49	12:04	5:48	6:02	פריז	6:31	7:37
יום רביעי, ה' אדר ב'	5:49	6:05	8:49	9:04	11:49	12:04	5:49	6:03	לונדון	5:40	6:48
יום חמישי, ו' אדר ב'	5:48	6:03	8:48	9:03	11:49	12:04	5:50	6:04	מוסקווה	6:06	7:20

הזמנים מתייחסים למרכז הארץ. באזורי ההרים והעמקים עשויים להיות שינויים עד מספר דקות

מורה שיעור ללימוד הרמב"ם היומי

יום	ג' פרקים ליום	פרק אחד ליום	ספר המצוות
שישי ל' אדר א'	הל' מעשה קרבנות פרק טז-יח.	הל' תמידין ומוספין פרק י.	מ"ע פד. פה. מל"ת צ.
שבת א' אדר ב'	פרק יט. הל' תמידין ומוספין.. בפרקים אלו. פרק א-ב.	הל' פסולי המוקדשין.. בפרקים אלו. פרק א.	מל"ת פט. מ"ע לט. כט. מל"ת פא. מ"ע ל.
ראשון ב' אדר ב'	פרק ג-ה.	פרק ב.	מ"ע כח. כה. מ. מא. כז. מב.
שני ג' אדר ב'	פרק ו-ח.	פרק ג.	מ"ע מג. מד. מה. מו. מז. מח. נ. נא.
שלישי ד' אדר ב'	פרק ט-י. הל' פסולי המוקדשין. בפרקים אלו. פרק א.	פרק ד.	מ"ע קסא. מל"ת קמ.
רביעי ה' אדר ב'	פרק ב-ד.	פרק ה.	מל"ת קלב.
חמישי ו' אדר ב'	פרק ה-ז.	פרק ו.	מל"ת קכ.
שישי ז' אדר ב'	פרק ח-י.	פרק ז.	מל"ת קלא.

חמש מאות גיליונות אחרונים

חמש מאות גיליונות של "בית משיח", כל אחד מהם הוא הגיליון האחרון של הגלות. המטרה היחידה היא שהגיליון הבא יהיה הגיליון הראשון של הגאולה השלימה

גיליון יובל של כל כתב-עת שהוא, הוא בדרך כלל סיבה למסיבה. לא צריך להתאמץ ולחפש נושא לכותרת, אלא הגיליון עצמו הוא הנושא. האווירה בעיתון, במערכת כמו גם בגיליון עצמו היא חגיגית, ויש לא מעט טפיחה, עצמית וחיצונית, על השכם.

אם בכל יובל כך, הרי כאשר מגיעים לגיליון החמש מאות, על אחת כמה וכמה. התחושה המתבקשת — אחרי שמצליחים בעז"ה להוציא לאור, מידי שבוע, גיליון מלא וגדוש, תוך הצמדות לשליחות העיקרית והיחידה "קבלת פני משיח" — היא תחושה של סיפוק ושביעות רצון.

ברם, לא ככל כתבי העת הוא "בית משיח". עצם שמו, כמו גם הכותרת שלו "שבועון עולמי להפצת בשורת הגאולה", וכמובן תמונת השער הנצחית, תמונתו של הרבי מלך המשיח שליט"א, מורה שלא בעיתון סטנדרטי עסקינן. לכן, גם גיליון החמש מאות אינו מסנוור את עינינו, ואינו מסיט אותנו מן העיקר אל הטפל.

כאשר עיתון קיים, גם ובעיקר בשביל עצמו, וכל מדוריו, כמו גם המאמצים לשמור ולהגדיל את מספר הקוראים, מכוונים בסופו של דבר להבטיח ולהצדיק את המשך קיומו — כל מספר של גיליון הוא עדות להצלחה נוספת, שהרי אם העיתון קיים עד עתה, סימן שהוא הצליח במשימתו.

ברם, כאשר הגיליון אינו מהווה מטרה לעצמו, ואף לא בטאון לתנועה או מפלגה מסוימת, ההסתכלות היא שונה לחלוטין. "בית משיח" לא הוקם ואינו קיים, על מנת להתקיים כעיתון. זו אינה המטרה, לא רק לא המטרה העיקרית, אלא לא מטרה כלל. "בית משיח" גם אינו בטאון של תנועה או מחנה, ולכן אינו רואה את עצמו כמשרת של גורם כלשהו. ל"בית משיח" יש מטרה אחת ויחידה — להביא מידי שבוע את בשורת הגאולה של הרבי מה"מ, להפיץ אותה ברמה, והעיקר — לפעול את קבלת פני משיח בפועל ממש.

לכן, כאשר מגיעים לגיליון החמש מאות, אין ספק שישנה תחושה של סיפוק מצד העושים במלאכה. סוף כל סוף, ההגעה לגיליון זה לא הייתה ואיננה מובנת מאליה, אי-אפשר אפילו לתאר את העמל, היזע והמסירות, מעל ומעבר למה שמוכר ולמה שניתן לשער, של כל מי שהיה ועודנו שותף למלאכה גדולה זו.

חמש מאות גיליונות שיצאו לאור הם העדות על כך, שההתמסרות והעקשנות בענייני קדושה, סופם להצליח.

אך, איננו שוכחים לרגע את העיקר. לא חשבנו להגיע בצורה כזו לגיליון החמש מאות, ואיננו חושבים חלילה להגיע כך לאף גיליון נוסף. כל מטרתנו היא לגרום לכך שהגיליון הבא יהיה אחרת לגמרי, לא גיליון בו נפיץ את בשורת הגאולה ונתעסק בהכנות אליה, אלא גיליון של "בית משיח" כפשוטו, בית שבו משתקפים ימות המשיח שאחרי התגלותו והגאולה האמיתית והשלימה.

חמש מאות גיליונות של "בית משיח", פירושם חמש מאות פעמים, בהן מכינים את הגיליון האחרון של הגלות. חמש מאות פעם בהן כל מאמר, ידיעה או כתבה, נבחנים במבחן אחד — האם הם תורמים להבאת הגאולה? כל גיליון שיוצא לאור, כאשר עדיין לא נושענו, אינו סימן להצלחת ולהתמסדות העיתון, כל גיליון כזה הוא הוכחה שעדיין לא עשינו הכל, וממילא בגיליון הבא צריך לעשות הרבה יותר, כדי לפעול סוף כל סוף את המטרה — את התגלות מלך המשיח והגאולה השלימה.

בגיליון כזה, כולנו עושים חשבון נפש. מודים לקב"ה על העבר, לרבי מה"מ על הכחות שהוא נותן לנו, אך בעיקר מתבוננים ומתכוננים לעתיד הקרוב. אחרי חמש מאות גיליונות, בהם עושים הכל כדי להביא את בשורת הגאולה, במלואה ובטהרתה, אחרי למעלה מעשר שנים של פעולות נמרצות, יחד עם אלפי המנויים ועשרות אלפי הקוראים — יש לנו את הפרספקטיבה לבחון את הדרכים, לשפר ולשכלל אותן, על מנת להגיע אל היעד.

כל מי ששייך בצורה זו או אחרת ל"בית משיח", בראש — חברי המערכת, וכל צוות הגיליון, ויחד אתם, התומכים, האוהדים, המנויים והקוראים, כל אחד מאתנו חוגג היום את יובל החמש מאות. לא בחגיגה לשמה, אלא בהחלטה נחושה, להמשיך ולהתחזק עוד יותר בהתמסרות למטרת הגיליון — המטרה של כולנו, להחיות את האמונה ולהפיץ את הבשורה, בשורת הגאולה השלימה של הרבי מה"מ, יחד עם הכנת העולם כולו לקבלת פני משיח ומלכותו: **יחי אדוננו מורנו ורבנו מלך המשיח לעולם ועד!**

הפרשה החסידית

כ"ק אדמו"ר הזקן

"ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם": "בתוכו" – לא נאמר, אלא "בתוכם", דהיינו בתוך כללות נשמות ישראל ישכון כבוד ה' יתברך על ידי המשכן. ועכשיו, גם כן, הוא על ידי עסקם בתורה ומצות: שהתורה היא כמו כלי המשכן, והמצות הם יריעות המשכן.

(על פי 'תורה אור' פרשתנו פז, א)

כ"ק אדמו"ר האמצעי

אלה פקודי המשכן (לח, כא)

'אלה' – לשון רבים, הם כל פרטי היחודים עליונים הנעשים על ידי התורה בכמה אופנים ומדריגות שונות.

'פקודי המשכן' – 'פקודי' מלשון "חייב אדם לפקוד את אשתו". 'המשכן' – היא בחי' כנסת ישראל. היינו שע"י ה'אלה' – מעשה התורה ומצות, נעשה 'פקודי המשכן' – יחוד קודשא בריך הוא וכנסת ישראל.

(על פי 'תורת חיים' פרשתנו תרנג, א)

כ"ק אדמו"ר הצמח צדק

משכן העדות (לח, כא)

'עדות' – רומז לה'עדיים' (הכתרים שקבלו ישראל בשעת מתן תורה). על ידי חטא העגל אבדו ישראל את עדיים, כמו שכתוב "ויתנצלו בני ישראל עת עדים מהר חורב". ואילו בשעת עשית המשכן נתרצה להם הקב"ה (כדאיתא במד"ר), וממילא חזרו ונמשכו להם ה'עדיים'. על שם זה נקרא המשכן משכן העדות.

(על פי 'אור התורה' כרך ו ע' ב'רלג)

כ"ק אדמו"ר מהר"ש

בתרומת המשכן אנו מבחינים בשלשה סוגים: זהב, כסף ונחושת. שלשה דברים אלו תואמים לשלשת סוגי ה'תרומה למשכן' שבנפש האדם: תורה, עבודה – תפילה, וגמילות חסדים. כסף הוא בחי' גמילות חסדים. זהב שמצטיין בהתנוצצותו שובת הלב, רומז לעבודת התפלה – עבודה. ונחושת, ראשי תיבות: נובלות חכמה של מעלה תורה, רומז לתורה.

(על פי 'ספר המאמרים תר"ל' ע' קיג)

כ"ק אדמו"ר מהורש"ב

ויעש את הכיור נחשת (לז, ח)

עיקר ענין הכיור הוא הבירור דנפש הבהמית, וזהו שמקומה בחוץ דוקא, בחינת אמצאך בחוץ, והיתה מנחשת שהוא התוקף וההתגברות שעל ידי התורה.

('ספר המאמרים עטר"ת' ע' רפז)

פתגם השבוע בענייני גאולה

ולכן צריכים בנ"י להכריז שמאורעות אלו הם נסים גלויים של הקב"ה, שבהם ניכרת מעלתה של שנה זו, "תהא שנת אראנו נפלאות" (ובהמשך לשנה שלפנ"ז - "שנת נסים"), ועוד ועיקר - להדגיש שנסים ונפלאות אלו הם מהסימנים על ביאת המשיח, ע"פ דברי הילקוט שמעוני.

ואם משיח יתעכב ח"ו עוד יום וכו' - יראו בודאי עוד נסים גלויים וגם לעיני אוה"ע, שעי"ז תתחזק אצלם ההכרה שיש בעה"ב ומנהיג לבירה זו, שעושה גם נסים גלויים (לא רק "ברקיע השביעי", אלא גם) בעולמנו זה, ועד שזוכים לקיום היעוד ד"והיתה לה' המלוכה".

(שיחת ש"פ ויקהל פקודי תנש"א)

כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ

כל אחד מישראל הוא מקדש ומשכן לו יתברך. ולכן הסדר בעבודת ה' הינו לפי סדר עשית הכלים במשכן. סדר עשית כלי המשכן הוא: ארון, שלחן ומנורה. תחילה צריך להיות לימוד התורה – ארון. לאחר מכן צדקה – שלחן. ואחר כך התפילה שהיא כנגד המנורה, שכן הנשמה מתפללת והגוף מתנענע, שזהו בדוגמת הנרות שבמנורה.

(על פי 'ספר המאמרים תרפ"ז' ע' פב)

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

בקביעות כו"כ שנים פרשיות ויק"פ הם מחוברות, ובקביעות ש.ז. היא שפרשיות ויקהל פקודי הם פרשיות נפרדות. וביאור הענין בעבודת האדם: כללות עבודת האדם היא כמחז"ל "אני נבראתי לשמש את קוני", ולפעול גם בכל עניני העולם "לשמש את קונם".

אך בזה גופא ישנם ב' אופנים והם מרומזים בשמות הפרשיות ויק"פ:

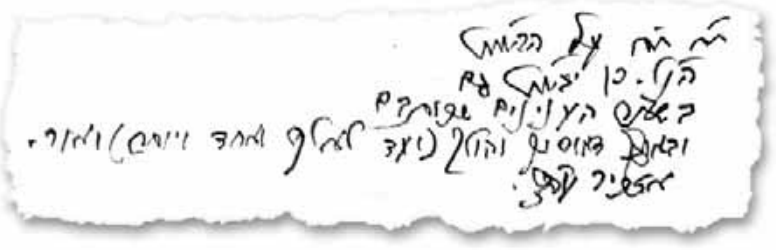
א) "ויקהל" – שמגלה בכל עניני העולם את העבודה הכללית (שלמעלה מפרטים) ד"לשמש את קונם", ועי"ז פועל אחדות בכל עניני העולם, ועאכו"כ בבנ"י ע"י הענין דאהבת ואחדות ישראל.

ב) "פקודי" – (לאחרי העבודה הכללית המאחדת את כל הפרטים – ה"ה) מגלה בכל פרט ופרט את החידוש המיוחד בענינו הפרטי לשמש את קונו. וזהו החידוש בקביעות ש.ז. שקוראים פ' ויקהל בשבוע בפ"ע ופ' פקודי בשבוע בפ"ע – שבזה מודגש שישנה שלימות בעבודה דויקהל בפ"ע – שמגלים את האחדות הכללית בהבריאה ובבנ"י, ולכן אי"צ לחכות עד שמגלה בכל פרט את העבודה דפקודי.

('ספר השיחות ה'תשנ"ב')

ועד לאלף ואחד ויותר

לרגל הוצאתו לאור של גליון ה-500 של שבועוננו, מביאים אנו בזה מענה כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א:

ת"ח ת"ח על הבשו"ט
הנ"ל. כן יבש"ט גם
בשאר הענינים שכותבם
ובאופן דמוסיף והולך (ועד לאלף ואחד ויותר) ואור.
אזכיר עה"צ.

דבר מלכות / המשך מעמוד 7

ובפרטיות:

הגם שמיתוסף כאן א' בלבד — אין זה רק א' בכמות, כי-אם עניין חדש שלא בערך, ולכן "**אינו בטל**" לגבי רובו (כנ"ל ס"ה), ואדרבא — הוא **מהפך ומעלה** גם את כללות העניין (כנ"ל ס"ז), וכענין כמות ואיכות.

עניין זה יכול להבין גם אותו יהודי שלא מאירה אצלו היחידה שבנפש; הדברים מובנים לכל מין המדבר, לכל שכל אנושי ואפילו שכל בהמי — שישנו עניין של רוחניות שבכחו להוסיף בדבר באופן שלא בערך,

וכפי שרואה זאת — **בבהמה**: ישנה בהמה שלימה, עם קרניים טלפיים ועור — אבל היא מתה, שכן — חסר כאן הרוחניות שבדבר. כלומר, הגם שאין בידו למדוד ולהגביל "רוחניות" זו (להיותה לא במדידה ולא בהגבלה) — הרי-הוא יודע שזה קיים; שעניין זה אינו עניין של כמות.

ואף-על-פי שלפעמים נוגע ענין הכמות, כי אם יש ברשותו שור גדול ושור קטן — עליו ליתן את השור הגדול לקרבן, כי "כל חלב לה'" — מכל מקום, **החיות** אינה נתפסת בכמות.

וזהו שענין זה נקרא "אחד", כי: למרות שאינו נתפס בכמות — אין לומר שאינו בגדר כמות כלל, שהרי הוא בכל-זאת **מחי'** את הכמות — ולכן נקרא עניין זה "אחד",

ונקרא דוקא "אחד" ולא מספר אחר — כי, אם ייקרא שניים וכדומה, הרי-זה מספר **הנתפס** בכמות, ניתן לחלקו וכו' (ועל-דרך-זה אם ייקרא חצי, שליש וכדומה),

ולכן נקרא דוקא "**אחד**": אחד הוא ענין **שבגדר** הכמות, ולאידך נשאר בתור עניין נבדל, ואינו **נתפס** בגדר הכמות (וכמבואר באבן-עזרא הענין דאחד (בבראשית — "יום אחד") בלשונו הוא).

ועל-דרך-זה (כאמור) הוא העניין **דתק"א** — שענין ה"אחד" שבו אינו רק ת"ק בתוספת א' בכמות, כי-אם א' שלא בערך, עניין המהפך ומעלה גם את הת"ק שלפניו.

יב. ויהי-רצון שעל-ידי מעשינו ועבודתינו בעניין ד"ואתה תצוה" עתה — נבוא לעניין ד"ואתה תצוה" לעתיד-לבוא, כי אף-על-פי שגם עתה ישנם מעשינו ועבודתינו — הרי הענינים אינם בגלוי, ויתגלו דוקא לעתיד-לבוא,

ועניין זה יהי' בפועל, ולמטה מעשרה טפחים,

שאז נראה ש"ישראל אורייתא וקודשא-בריך-הוא כולא חד",

במהרה בימינו ממש.

אין לעשות עסק בממון צדקה והקדש

לפנינו כתבי-יד ומסמכים מכ"ק אדמו"ר מהוריי"צ וכ"ק אדמו"ר מה"מ – מתוך 'תשורה' לחתונת לוין-קלמנסון

הרבי הריי"צ שולח גלויית דואר לחברת משניות בעל-פה, ומאשר את פרקי המשניות שנפלו בחלקו

לפנינו גלוית דואר ששיגר כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ נ"ע, ב"י**"ב תמוז תש"ג**", לחברת משניות בעל פה, שייסד כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ, מטעם 'מחנה ישראל', בקייץ תש"ב (ראה בארוכה תולדות חב"ד בארה"ב ע' שה ואילך). בגלויה מאשר הרבי בכתב-יד-קדשו את ההגרלה על פרקי המשניות, שהתקיימה בטו"ב סיון, ה'תש"ג, ועלה בגורלו: מסכת "**מנחות**" פרקים "**ו-ט**" .

בצד השני של הגלוי' רשם את שמו, שם הוריו ושם משפחתו,

על שם אביו רשם: "**ידוע**" [= כ"ק אדמו"ר מהורש"ב נ"ע]. פעמיים חתם את חתימתו הק'. כן ביקש לצרף את נכדו להגרלה.

יש לציין שכ"ק אדמו"ר מהוריי"צ שלח את הגלוי' ל'מחנה ישראל' **בדואר**, על הכתובת של 770 איסטערן פארקווי...

הערות הרבי לסידור הבעש"ט

סידורו של הבעל-שם-טוב, הכתוב כולו בכתב יד לפי הדרכת מורנו הבעל-שם-טוב, נרכש על-ידי כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ, בין השנים תרפ"ח-פ"ט.

כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ ייקר מאוד את הסידור, כפי שעולה מדברים שאמר הרבי בעת פרשת הספרים:

"כ"ק מו"ח אדמו"ר לא הי' נותן לאף אחד להתקרב ולגעת בסידור קדוש זה, ורק במקרים נדירים הי' נותן לגשת ולנשק את הסידור, וזאת – לאחרי הכנה הראוי', טבילה במקוה וכו' וכו'".

הרבי הוסיף וסיפר, ש"כפי הנראה, חשש כ"ק מו"ח אדמו"ר מפני אפשרות של גניבה כו', ולכן, ציוה עלי לעשות צילומים ("פאָטאָסטאַט'ס") מכל דף ודף של הסידור, ולהניחם במקום משומר ביותר (ב"כספת" של "בנק"), כך שגם במקרה של גניבת הסידור, לא יוכלו למכור אפילו דפים בודדים (מתוך הנחה שבנוגע לדפים בודדים לא יהיו הוכחות מניין גנבום), מכיון שישנו צילום מכל דף ודף בפ"ע!".

בצילום שלפנינו רשימת הערות שכתב הרבי לאחר עיון בסידור הבעל-שם-טוב. הרבי כותב את סדר התפילה בסידור, ומציין לשינויי נוסחאות.

ההערה האחרונה מתייחסת לברכת המזון, שם נאמר בנוסח הרגיל "כי אם לידך המלאה הפתוחה **הקדושה** והרחבה", ואילו בסידור הבעש"ט הנוסח: "והגדושה". שינוי נוסח זה הוזכר פעמים רבות בהתוועדויותיו של הרבי.

לפי נוסח האריז"ל שייך ברוך שאמר בדף קודם [..]

ב"ש – הודו – ב"ש – הודו שיר חנוכת – למנצח בנגינות – השמים מספ' – רננו צדיקים – שיר המעלות – הודו – מזמור שליוה"ש

(ובנביאי – נ"ה חסר)

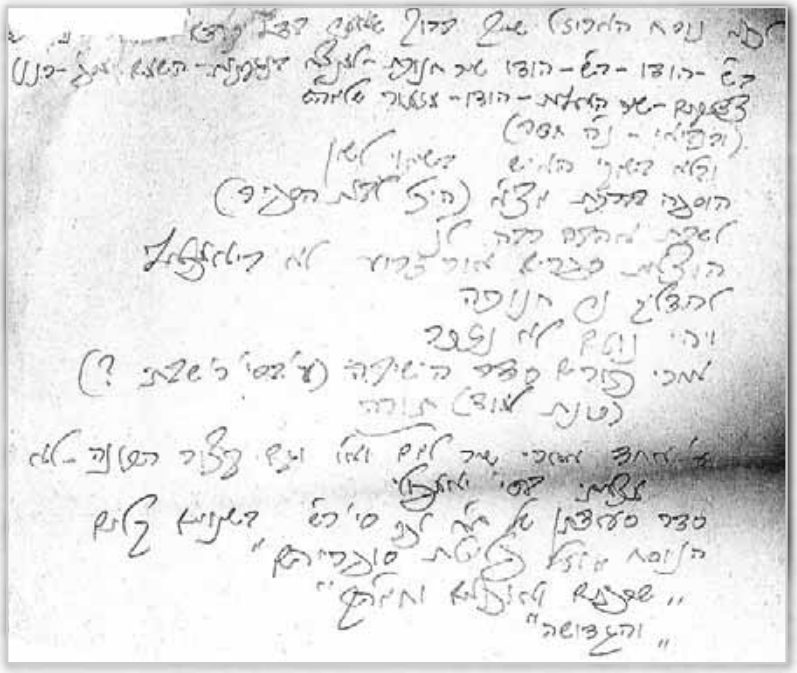
ובלא בשוקי האיש בשינוי לשון

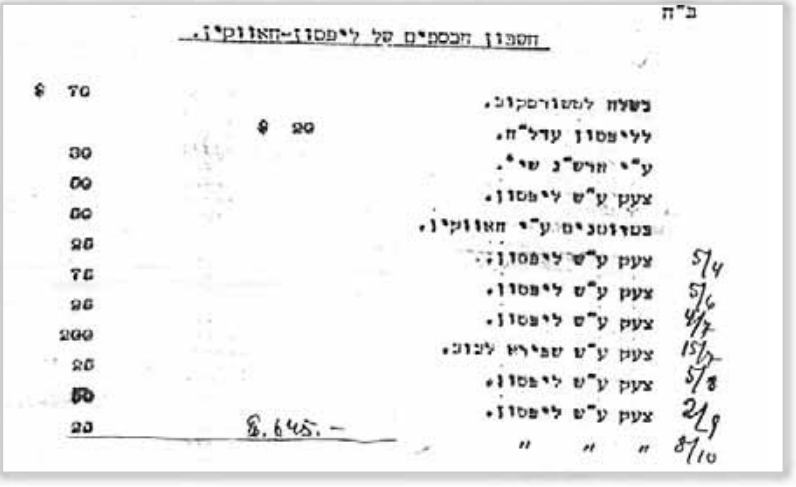
הוספה בברכת יוצ"א (היכל לבנת הספיר)

לשבת אהבה רבה ל"נ

הוצאת ספרים אור זרוע לא ביאמפולי

להדליק נר חנוכה

ב"ה

חשבון הוצאתים של ליפסון-חאוזקין.

$ 75	בשלח לשווירסקוב.	
$ 20	לליפסון עדל"ח.	
30	ע"י הרש"נ שי'.	
50	צעק ע"ש ליפסון.	
50	בשוטנים ע"י חאוזקין.	
25	צעק ע"ש ליפסון.	5/4
75	צעק ע"ש ליפסון.	5/6
25	צעק ע"ש ליפסון.	4/7
200	צעק ע"ש שפירא לבוב.	15/7
25	צעק ע"ש ליפסון.	5/8
50	צעק ע"ש ליפסון.	21/9
25	$ 645.- " " "	8/10

ויהי נועם לא נזכר

אחרי פורים סדר הישיבה (ע' בסי' ר' שבתי ?) (כונת למוד) תורה

ע' אחד אחרי שיר ליום וא"ו וגם קצור הכונה – לא מצאתי בסי' יאמפולי

סדר סעודתן של ת"ח לפי סי' ר"ש בשינוים קלים

הנוסח "ועל פליטת סופריהם"

"שרפים ואופנים וחיוה"ק"

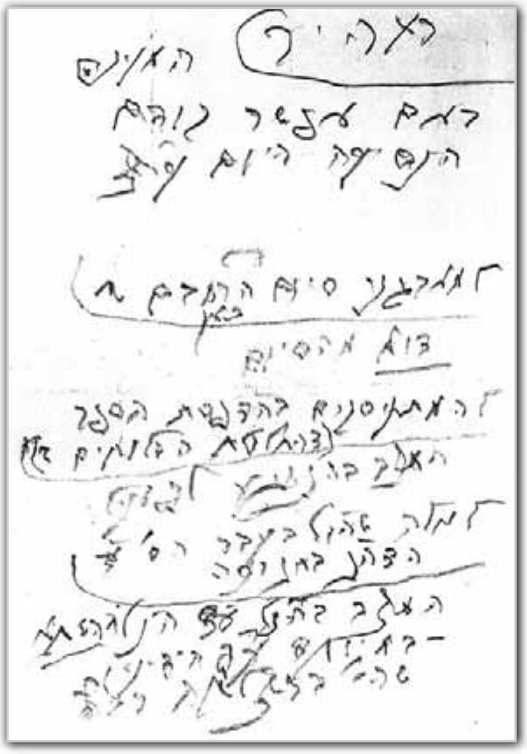
"והגדושה"

●

כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ שילם על סידור הבעל-שם-טוב הון רב. מכיוון שהמצב הכלכלי בבית רבי היה דחוק, שילם הרבי את הסכום בתשלומים.

לפנינו רשימת התשלומים שערך כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ לעצמו, בה ציין את תאריכי הצ'קים ששלח להרב ליפסון וחתנו מר חבקין, מהם רכש את הסידור (ראה עוד באג"ק שלו חלק ט"ו עמ' קמא, ושו"נ).

דו"ח מסיום הרמב"ם, אלבומי השלוחים ומבצע חנוכה – ה'תש"נ

בשנת תש"נ, התקיים סיום הרמב"ם העולמי בכ"ח מרחשון, בסמיכות לכינוס השלוחים העולמי. בהתוועדות דש"פ חיי שרה, מבה"ח כסלו, הורה הרבי להדפיס אלבום מתמונות השלוחים ומשפחתם, ולהדפיס בו גם את החלטות הכנס עם דברי תורה. כן עורר הרבי בעת ההתוועדות להשתתף בחגיגת סיום הרמב"ם.

ביום שני, כ"ט מרחשון, כתב הרבי את ההוראות דלקמן:

מהיר

המענה באם אפשר קודם הנסיעה היום עה"צ

למארגני סיום הרמב"ם שי' כאן

דו"ח מהסיום

להמתעסקים בהדפסת הספר (דההחלטת השלוחים שי')

המצב בהנוגע לפועל

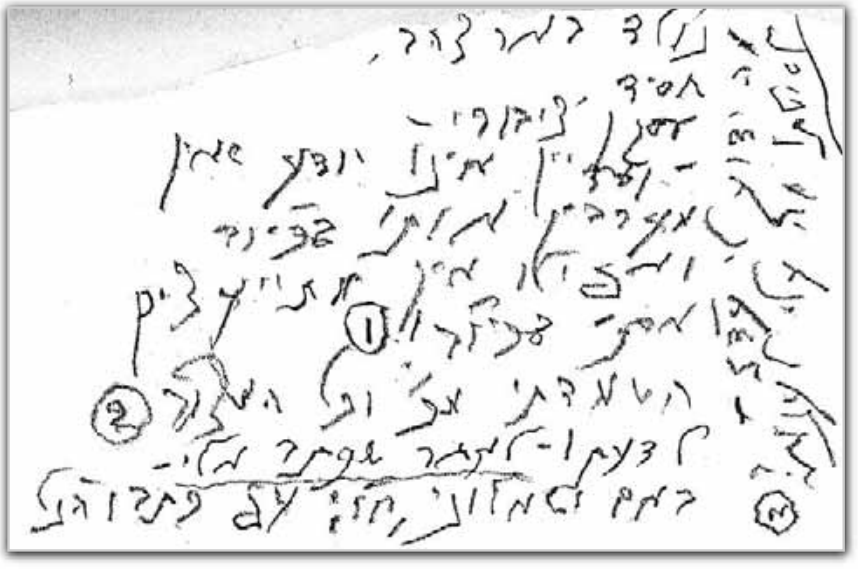
לאלה שהו"ל [= שהוציאו לאור] **בעבר הס' ע"ד הדה"נ** [= הספרים על-דבר הדלקת הנרות] **בחנוכה***

המצב בהנ"ל ע"ד הנ"ל דהשתא – במיוחד ע"פ הידיעות שהי' בהצלחה רבה

---

*) בהוראת הרבי יצאו לאור במשך כמה שנים (החל משנת תשמ"ו) אלבומי תמונות מפעילות השלוחים ברחבי תבל בימי החנוכה.

נולד בארצה"ב, חסיד, עסקן ציבורי, – ועדיין אינו יודע שאין מערבין אותי בכיו"ב...

מענה לאחד שביקש עצה בקשר לענין פלילי:

נולד בארצה"ב [= בארצות הברית],

חסיד,

עסקן ציבורי,

– ועדיין אינו יודע שאין מערבין אותי בכיו"ב [= בכיוצא בזה] **ואפילו אין מתייעצים אתי בכיו"ב!** (1)

השמדתי מכ' וכל המצו"ב (2)

לדעתו – לאחר שכתב אלי – באם ישאלוני, ח"ו: ע"פ כתבו הנ"ל מה ידוע לי עד"ז – לשיטתו מה עלי לענות? (3)

אין לעשות עסק בממון צדקה והקדש

מענה הרבי לקבוצת עסקנים מאנגליה (ט״ו מנחם-אב, ה׳תשמ״ו) שהחליטו לתרום סכום נכון למוסדות חב״ד באנגליה, חלק לפרעון החובות, וחלק להשקיע בעסקים והרווחים יהיו לטובת המוסדות

ב״ה. חמשה עשר באב, שלא היו יו״ט לישראל כח״ע באב וכו׳,

הזמ״ג [= הזמן גרמא] להמשך שיחתנו כשנפגשנו פא״פ [= פנים אל פנים],

ובנוגע להמעשה (שהוא העיקר), החלוקה בפועל,

ובהקדם הצעתם (ע״י הררנ״ס [= על-ידי הר״ר נחמן סודאק] שליט״א) שיהי׳ לצרכי חב״ד ליובאוויטש במדינתם

כולל – פרעון דחצי החובות שישנם בהווה למוסדות חב״ד במדינתם (1)

ובהשאר – לעשות עסק מתאים – שיכניס רווחים לקרן זו (2)

הצעתי: (1), ומובן שכולל כל האי (גם סקאטלנד כו׳)

(2) – אין לעשות עסק בצדקה והקדש (אף שיהי׳ בטוח לדעת בנ״א [= בני-אדם]) ולכן מופרך, כ״א [= כי-אם] להכניס הנשאר לבנק באחוזים, עד שיוציאוהו לצרכי חב״ד

בנוסף על הנ״ל – לייסד בית חב״ד חדש במקום מתאים – עכ״פ [= על כל פנים] אחד.

להוי״ל [= להוציא לאור] ספר חבדי מקרן הנ״ל עתה – עכ״פ אחד

כיון שחו״ל [= שחוץ לארץ] סניף לאה״ק [= לארץ הקודש] – נכלל בצרכיהם שילוח סכום לחב״ד באה״ק (מה טוב, עכ״פ עשרת אלפים לירות. ה׳ – לרבני חב״ד בירות״ו [= בירושלים תבנה ותכונן] לחלקם למוסדות חב״ד שם. ה׳ – לועד הרוחני דכ[פר]חב״ד [= לחלקם למוסדות חב״ד שם])

הערה טכנית – אפשר שדמי סרסרות גדולים בטיפול בהשעק שלהם

ויברו – אפשר מתאים ולויענט [= משתלם] יותר שיכתבו שעקים חדשים ע״ש כאו״א [= על-שם כל אחד ואחד] ממוסדות הנ״ל ישר

ויהי׳ תמורת השעק שאצלי.

והזירוז בהודעת הבפו״מ [= הבפועל ממש] מכהנ״ל ישובח.

גרם כפשוט שמחה רבה

בהמשך להוראת הרבי הנ״ל החליטו העסקנים מיד לשנות את תכניתם מתאים לרצונו של הרבי, ולהגדיל את סכום התרומה. בהמשך לזה כתב הרבי המענה דלקמן (ביום הנ״ל):

נת׳ תיכף בחזרתי מן הציון הק׳ וגרם כפשוט שמחה רבה

ודבר בעתו – ״חמשה עשר באב״ ״שלא הי׳ יו״ט לישראל״ כח״ע באב וכו׳

ובמיוחד שהוסיפו – כציווי היום להיות ״מוסיף״ ושכרם תומ״י [= תיכף ומיד] בתיבה השני׳ לה ״יוסיף״ ״חיים על חייו״

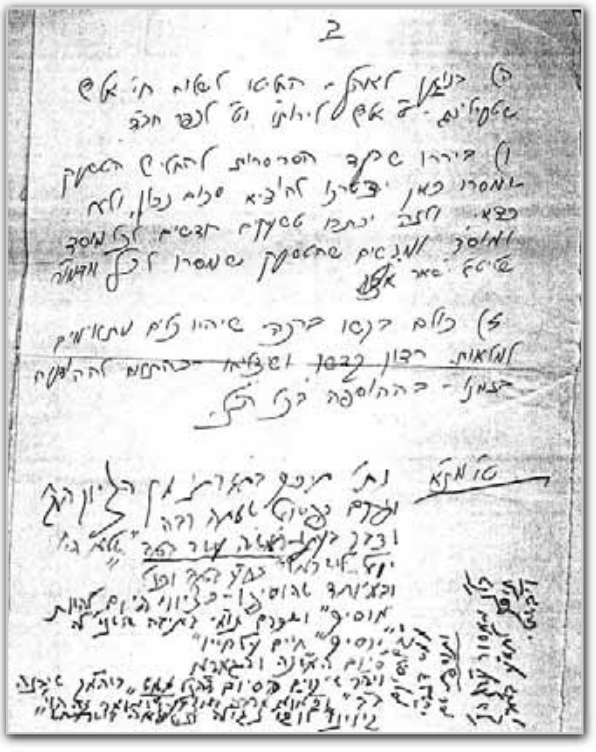
סיום המשנה והגמרא*

ויה״ר [= ויהי רצון] שיקוים הסיום דהנ״ל ממש ״ביהמ״ק שיבנה ב״ב [= במהרה בימינו]״ ״וכאו״א מראה באצבעו ואומר זה הוי׳ קיוינו לו גו׳ נגילה ונשמחה בישועתו״ – גם הסיום ממש דפרש״י ותוספת שם

בל״נ אמסור עה״צ הק׳ תיכף לחמ״ע באב, ויבש״ט [= ויבשרו טוב].

---

*) תענית.

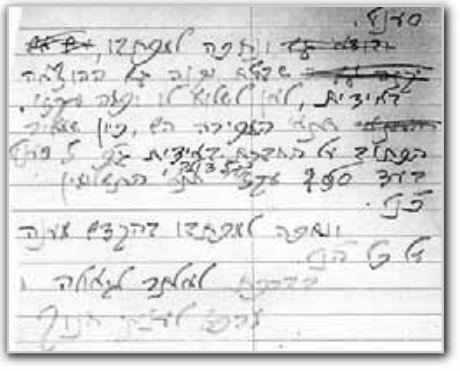

שמיעת מגילה דרך הטלפון

אגרות קודש ומענות בפירסום ראשון, מתוך 'תשורה' לחתונת לוין-קלמנסון

- **הועתקו מארכיון סב החתן, מזכירו של הרבי – הרה"ח ר' יהודה לייב שי' גרונר**

הרבי מנהל אישית את הפצת חוברות "שיחות לנוער"

לפנינו אגרת שכתב הרבי, בשם המרכז לעניני חנוך, אודות הפצת חוברות ה'שמועסען' שהחלו לצאת לקראת חנוכה ה'תש"ב. יש לציין שאגרת זו היא הראשונה – מהנמצאות תחת ידינו לע"ע – בה כותב הרבי אודות ה'שמועסען' והפצתם.

ב"ה א' ז' שבט תש"ב ברוקלין

כבוד הרה"ג וו"ח אי"א נבון וכו' מהורא"פ שי'

שלום וברכה!

באנו בזה לאשר מכתבו מיום ד' שבוע העבר עם הטשעק המוסגר בו ע"ס 112.50 דולר.

כפי בקשתו במכתבו, נשלח לו 50 עקו' [= עותקים] משיחת פורים באנגלית, וכן משיחת ח"י אלול באנגלית.

מחר יו"ל בטח חוברת "שמועסען מיט קינדער און יוגנד", לחדש שבט באנגלית באותו פורמט וצורה כמו שהיתה החוברת לחנוכה. המחיר נכתב 5 סענט.

האם בדעתו לקנות חוברת זו, כמו שקנה ההוצאה מחוברת חנוכה? התנאים הם, בשבילו ביחוד, כמו דחוברת חנוכה היינו בעד 450 עקו' 15 דולר. תנאי התשלומין החצי תומ"י [= תיכף ומיד] והשאר במשך חדש ימים לא יאוחר.

בסוף השבוע יו"ל בודאי ג"כ חוברת "שמועסען" לשבט באידית, אבל בתוכן וספורים אחרים מאלו שבחוברת האנגלית. המחיר הנרשם על החוברת 5 סענט.

ונחכה למכתבו, שבטח יקנה גם ההוצאה באידית, לאן לשלוח לו וכמה עקו'.

תנאי המכירה הם, כיון שמחיר הכתוב

על החברת באידית ג"כ 5 סענט בעד 150 עקז' 5 דולר, תנאי התשלומין כנ"ל.

ונחכה למכתבו בהקדם מענה על כל הנ"ל

בברכת לאלתר לגאולה

מרכז לעניני חנוך

שמיעת מגילה על-ידי טלפון, רדיו ותקליט

באגרת שלפנינו, שנכתבה להרה"ג אפרים אליעזר הכהן יאלעס, מסביר הרבי מדוע אי-אפשר לצאת ידי חובת קריאת המגילה באמצעות הטלפון, רדיו ותקליט. בהמשך האגרת מתייחס הרבי גם לשמיעת שופר באמצעות מכשירי שמיעה שונים. כן דן הרבי אודות עניית אמן בבית הכנסת כששומעים את החזן באמצעות מכשירי הגברה (מהדורא קמא דאגרת זו נדפסה בלקו"ש חכ"א ע' 496, עם כו"כ שינויים).

ב"ה, כ' טבת תשמ"ג

ברוקלין

הרה"ג הרה"ח הוו"ח אי"א נו"נ עוסק בצ"צ כו' מו"ה אפרים אליעזר שי' הכהן

שלום וברכה!

במענה למכ' כת"ר מיום י"ג טבת והמצו"ב – וממהר לענות עכ"פ בקיצור, כיון שאריכות לשוני (לקו"ש כרך ט' ע' שלו) גרמה לעשית טפל דתיאור אופן פעולת הטלפון (ורדיא) – **לטעם** הבלעדי לדעתי, שאין יוצאין בזה שמיעת מגילה, ובכ"מ שצ"ל שמיעת קול אדם, בעת שהטעם (ככתבי בהמשך – נדפס שם) הוא כי נעשה שינוי ועקרי, ואין זה כ"א קול של (קרום של) מתכת, פלאסטיק וכיו"ב (שהמתכת מוציאה הקול, ע"י שכח כחו דהאדם משנה תוקף זרם העלעקטרי, והזרם מניע את הקרום – והזרם אין איש יודע מהותו, אבל הכל מודים שאינו כלל ממהות האויר, שהאויר היא מציאות הלכתית (נוגע לכופה כלי על הנר בשבת, מג"א סו"ס רע"ז, שו"ע אדה"ז שם, פקו"נ ועוד).

דוגמא לשלילת – העושה הקליט בעת קריאת המגילה (בלחש-שבת) וירצה מי שהוא לצאת בשמיעת ההקליט – חיוב שמיעת המגילה.

לאחר זמן מכתבי הנ"ל – מצאתי כמ' שערים מצוינים בהלכה (לקצשו"ע הל' שבת סע"ז) שקיבץ מכמה ספרים הדנים בזה. – וככתבי במכ' הנ"ל בדברי המתירים עצמם נראה שאלו שתיארו לפניהם אופן פעולת הטלפון טעו בהתיאור – שאך עפ"ז מובן שלא נחתו **כלל** לדון בזה שזהו קול מתכת וכו'.

דרך אגב – נפק"מ גם בנוגע לשופר (לאלו המתירים שימושן לכבדי שמיעה) במכשירי שמיעת (ביו"ט).

דשני סוגים במכשירים אלו – המחזקים את הקול ע"י זרם עלעקטרי (ובמילא, עפ"י הנ"ל אינו יוצא), או רק באופן מכני (שיוצא).

כהנ"ל לא (תמיד) שייך לעניית אמן וכיו"ב – כי בכו"כ אופנים נוגע רק כיוון הזמן ולא שמיעת קול הש"ץ, כדמוכח מביהכנ"ס דאלכסנדריא של מצרים (סוכה נא,ב), ובמפורש בשו"ע או"ח סו"ס קכה, ובארוכה-בשו"ע אדה"ז שם.

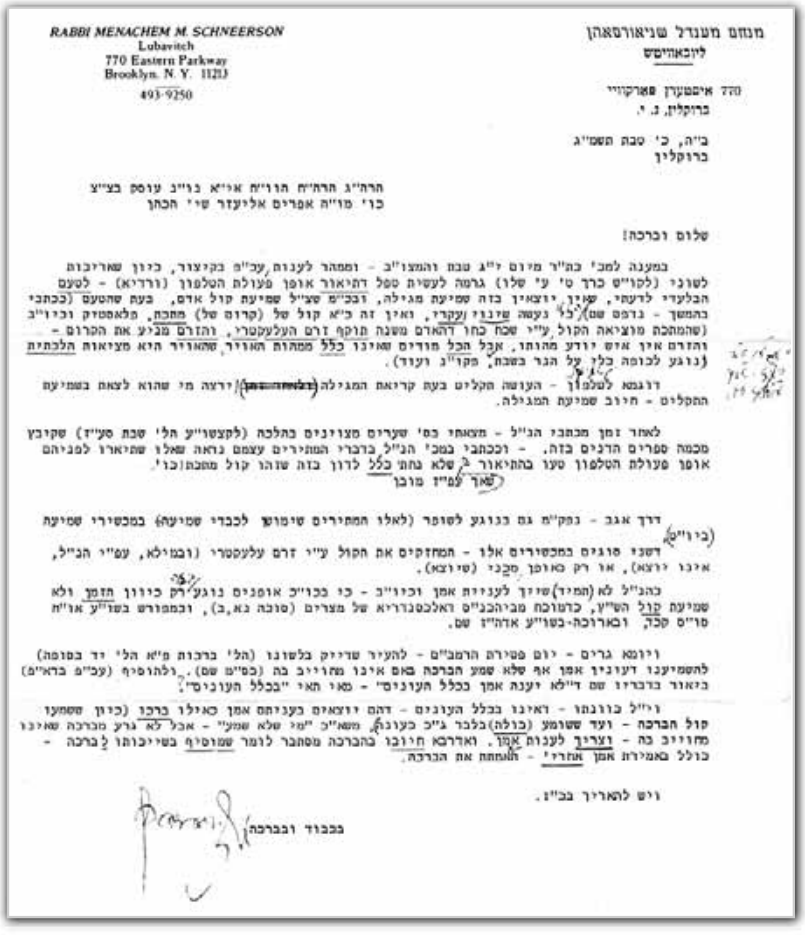
ויומא גרים – יום פטירת הרמב"ם – להעיר שדייק בלשונו (הל' ברכות פ"א הל' יד בסופה) להשמיענו דעונין אמן אף שלא שמע הברכה באם אינו מחוייב בה (כס"מ שם). ולהוסיף (עכ"פ בדא"פ) ביאור בדבריו של ד"לא יענה אמן בכלל העונים" – מאי האי "בכלל העונים"?

וי"ל כוונתו – דאינו בכלל העונים – דהם יוצאים בעניתם אמן כאילו **ברכו** (כיון ששמעו קול הברכה – ועד ששומע (כולה) בלבד ג"כ כעונה), משא"כ "מי שלא שמע" – אבל לא גרע מברכה שאינו מחוייב בה – **וצריך** לענות **אמן**. ואדרבא **חיובו** בהברכה מסתבר לומר שמוסיף בשייכותו **לברכה** – כולל באמירת אמן אחרי' – המאמתת את הברכה.

ויש להאריך בכ"ז.

בכבוד ובברכה

מ. שניאורסאהן

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
493-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

הרה"ג הרה"ח הוו"ח אי"א נו"נ עוסק בצ"צ כו' מו"ה אפרים אליעזר שי' הכהן

ב"ה, כ' טבת תשמ"ג
ברוקלין

שלום וברכה!

במענה למכ' כת"ר מיום י"ג טבת והמצו"ב – וממהר לענות עכ"פ בקיצור, כיון שאריכות לשוני (לקו"ש כרך ט' ע' שלו) גרמה לעשית טפל דתיאור אופן פעולת הטלפון (ורדיא) – לטעם הבלעדי לדעתי, שאין יוצאין בזה שמיעת מגילה, ובכ"מ שצ"ל שמיעת קול אדם, בעת שהטעם (ככתבי בהמשך – נדפס שם) הוא כי נעשה שינוי ועקרי, ואין זה כ"א קול של (קרום של) מתכת, פלאסטיק וכיו"ב (שהמתכת מוציאה הקול, ע"י שכח כחו דהאדם משנה תוקף זרם העלעקטרי, והזרם מניע את הקרום – והזרם אין איש יודע מהותו, אבל הכל מודים שאינו כלל ממהות האויר, שהאויר היא מציאות הלכתית (נוגע לכופה כלי על הנר בשבת, מג"א סו"ס רע"ז, שו"ע אדה"ז שם, פקו"נ ועוד).

דוגמא לשלילת – העושה הקליט בעת קריאת המגילה (בלחש-שבת) וירצה מי שהוא לצאת בשמיעת ההקליט – חיוב שמיעת המגילה.

לאחר זמן מכתבי הנ"ל – מצאתי כמ' שערים מצוינים בהלכה (לקצשו"ע הל' שבת סע"ז) שקיבץ מכמה ספרים הדנים בזה. – וככתבי במכ' הנ"ל בדברי המתירים עצמם נראה שאלו שתיארו לפניהם אופן פעולת הטלפון טעו בהתיאור – שאך עפ"ז מובן שלא נחתו כלל לדון בזה שזהו קול מתכת וכו'.

דרך אגב – נפק"מ גם בנוגע לשופר (לאלו המתירים שימושן לכבדי שמיעה) במכשירי שמיעת (ביו"ט).

דשני סוגים במכשירים אלו – המחזקים את הקול ע"י זרם עלעקטרי (ובמילא, עפ"י הנ"ל אינו יוצא), או רק באופן מכני (שיוצא).

כהנ"ל לא (תמיד) שייך לעניית אמן וכיו"ב – כי בכו"כ אופנים נוגע בזה רק כיוון הזמן ולא שמיעת קול הש"ץ, כדמוכח מביהכנ"ס דאלכסנדריא של מצרים (סוכה נא, ב), וכמפורש בשו"ע או"ח סו"ס קכד, ובארוכה – בשו"ע אדה"ז שם.

ויומא גרים – יום פטירת הרמב"ם – להעיר שדייק בלשונו (הל' ברכות פ"א הל' יד בסופה) להשמיענו דעונין אמן אף שלא שמע הברכה באם אינו מחוייב בה (כס"מ שם). ולהוסיף (עכ"פ בדא"פ) ביאור בדבריו של ד"לא יענה אמן בכלל העונים" – מאי האי "בכלל העונים"?

וי"ל כוונתו – דאינו בכלל העונים – דהם יוצאים בעניתם אמן כאילו **ברכו** (כיון ששמעו קול הברכה – ועד ששומע (כולה) בלבד ג"כ כעונה), משא"כ "מי שלא שמע" – אבל לא גרע מברכה שאינו מחוייב בה – **וצריך** לענות **אמן**. ואדרבא **חיובו** בהברכה מסתבר לומר שמוסיף בשייכותו **לברכה** – כולל באמירת אמן אחרי' – המאמתת את הברכה.

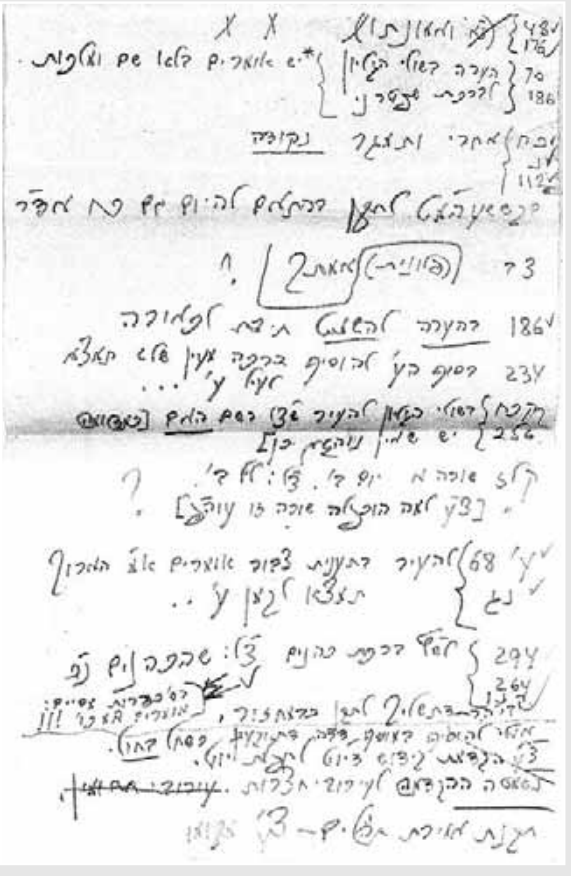
ויש להאריך בכ"ז.

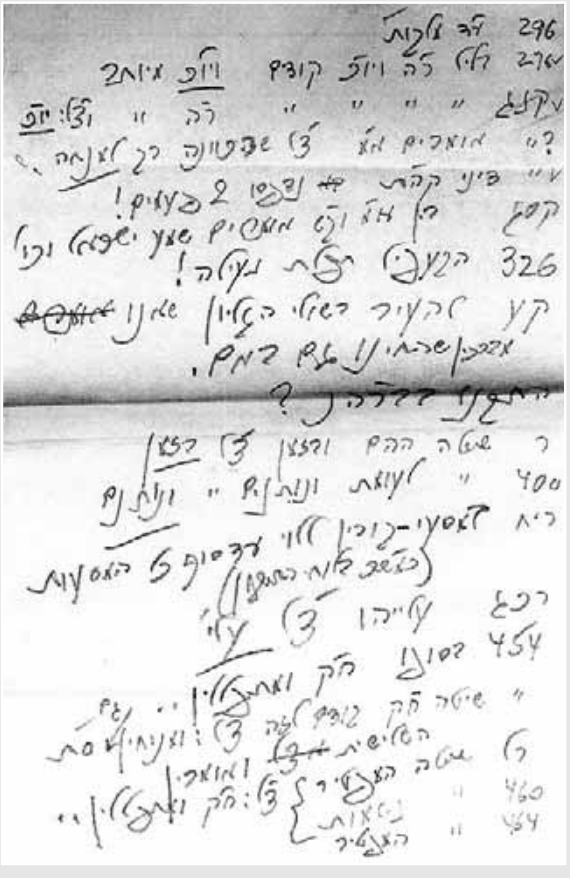
בכבוד ובברכה

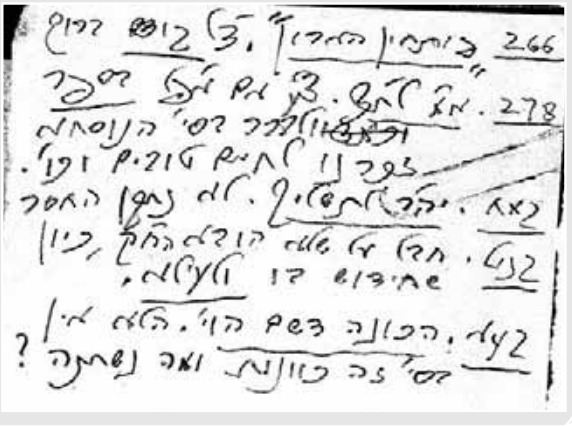
מ. שניאורסאהן

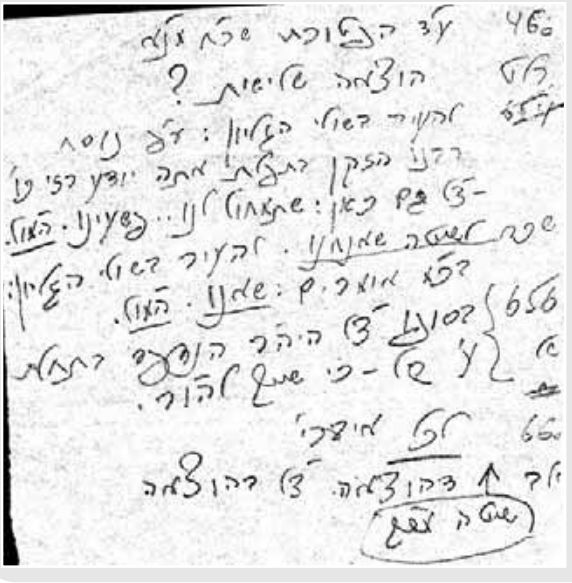
הערות הרבי להוצאה הראשונה דסידור תהלת ה'

ההערות שלפנינו כתב הרבי להוצאה הראשונה של סידור תהלת ה'. יש לציין שכמה מההערות שלפנינו עדיין לא תוקנו בסידור תהלת ה'! כפי הנראה חסר הדף הראשון, שכן ההערות מתחילות רק בעמוד 48.

שינה כדבעי

מענה הרבי, כנראה לאחד ששאל אם יש התייחסות בהלכה בנוגע לשינה:

ראה [רמב"ם הל' דעות] פ"ד ה"ד ה' [= ושם: "היום והלילה, ארבע ועשרים שעות. די לו לאדם לישן שלישן, שהוא שמונה שעות"] (**אלא שזהו שייך גם לשאינו חכם שרוצה להיות בריא**).

קיום הלכות הלכות **בעת השינה** – הוא רק ע"י קיומם בזמן **לפני** השינה וי"ל עוד ואכ"מ.

מה לבקש בתפילה?

מענה לא' שאמר שאינו יודע מה עליו לבקש:

עיין רמב"ם הל' תפלה פ"א ה"ב: מ"ע [= מצות עשה] **שלא** הזמ"ג [= הזמן גרמא] כו' שואל צרכיו **שהוא צריך להם** (**שכמחז"ל בכ"מ** ה"ז [= שכמאמר חכמינו ז"ל בכמה מקומות הרי זה] **בני חיי ומזוני רויחי**) **בבקשה ובתחינה** ואח"כ [= ואחר כך] נותן שבח והודי' לה' **על הטובה שהשפיע לו** (**בנדו"ד** [= בנידון דידן]: חיי, בריאות, אשה כשרה, יו"ח [= יוצאי חלצים] נחמדים, הבנה והשגה בתורה (חכמתו של ה'), היכולת **להטיב לריבוי בנ"י שכאו"א** [= בני ישראל שכל אחד ואחד] בנו יחידו דהשם, נשיאת חן בעיני בנ"א [= בני אדם] (גם גוים) וכו' והיכולת להפיץ המעיינות ולקרב הגאולה דהשכינה ודכל בנ"י.

תפלה עם בטחון מועלת

מענה לאשה שכתבה לרבי שהתפללה להקב"ה על ענין מסויים, ותפלתה נתקבלה. וע"ז כתב הרבי (י"ג מנחם-אב תשכ"א):

איך שתפלה ביחד עם בטחון חזק בה' (מתוך **שמחה** דוקא) מועלת.

החכמה – שלא תהי' התוועדות...

מענה לא' ששאל את הרבי, באחת השנים, בימי הקיץ (בשנים שהרבי לא התוועד בכל שבת) באם תהי' התוועדות בשבת, בכדי לדעת באם יוכל לנסוע לשבת למשפחתו לנופש בהרים

צע"ג [= צריך עיון גדול] "**החכמה**" והחסידישקייט **פאר זיכערען** [= להבטיח] שלא תהי' התוועדות, כיון שאבטיח זה.

ע"ד שינויים בדקדוק

מענה הרבי (משנת תשמ"ו) להרב ברוך נאה, שהעיר אודות הדקדוק בסידור תהלת ה'

א) בעניני דקדוק הנ"ל – הנני משתמט מלעשות שינוים בהנהוג מזמן רב עד שיהי' ברור **בהחלט**. והעיקר שנוגע **לפועל**. והלואי שידקדקו בנקודות גדולות – והמדובר בחטף ושוא וכיו"ב.

ומטעם הנ"ל – לא העירותי ע"ע [= עד עתה]*.

ב) נהנתי במאד לכתבו שבא בבית (ולא בוא"ו) – שכן מפורש ובטעמו בכ"מ**, ולא כהחדשים וכו'.

ולפלא שהרה"ח כו' ווינשטאק ע"ה ששינה וכו'.

ג) ע"ד מצב בריאותו – כדעה אחידה דשני רופאים מומחים.

ד) שלא נענה על ח"ב*** וכו' – כי הי' ברור בעיני שתיכף אקבל המשך ועד – לסיום המסכת.

בכל אופן – גדולה החכמה והעבודה בהנ"ל וכו', ולאחרי סיומו מס' הנ"ל יתחיל ויסיים וכו' – כנוסח תפלות בנ"י.

ה) להערתו בהרחמן בברהמ"ז [= בברכת המזון] **שצ"ל עול הגוים ולא עול גלות. גם דעתי כן הוא.**

ו) **אזכיר עה"צ.**

---

*) ראה הערות הרבי להדפסת הסידור תהלת ה' (במסגרת כאן). בהתאם למענה זה, תמוה שהמו"ל בארץ הקודש שינו, בשנים האחרונות, את שיטת הדקדוק (ועוד) בסידור תהלת ה'.

**) ראה גם אגרות קודש כ"ק אדמו"ר שליט"א כרך טז ע' רצו-ז, ובהמצויין שם.

***) של מס' פסחים עם חילופי נוסחאות ועוד.

שלום בית

בכהנ"ל – וכן במכתב המצורף – **התביעות רק אלי'! ואיפוא התביעות אליו? והרי הוא נצרך להשלום בית – יותר ממנה. ומה שאומר אחרת – אינו משנה את המציאות. ועליהם להביא השלום בביתם, אבל לא לחזקו בדעה הכוזבת שהוא הצדיק בכל הנ"ל, והיא – להיפך, ח"ו.**

ליובאוויטש או ליבוביץ

בספר שו"ת פני יצחק מהרה"ג וכו' ר' יצחק אייזיק הלוי מוויטבסק, תלמידו של אדמו"ר הזקן, בסימן א', מביא תשובה מאדמו"ר הצמח צדק וחותם שמו: מנחם מענדל מליבוביץ.

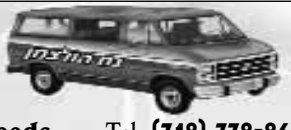
במענה לשאלתו של אחד שציטט את הנ"ל ושאל: הרי שאר אדמור"י חב"ד היו כותבים **ליובאוויטש** —

הרבי סימן עיגול על התיבות "שו"ת פני יצחק", וכתב:

במכש"כ ממחז"ל [= במכל-שכן ממאמר חכמינו ז"ל] **על מנה שבשטר הם מעידים.**

ונפק"מ [= ונפקא מינה] לפועל (קב נקי, **השלמות בסופן**).

שרות הסעות Van Service

שדה תעופה ◇
חתונות ◇
הובלות קטנות ◇

טלפון: Tel. (718) 778-8661
פלאפון: Cell. (917) 699-3937
שרות הסעות בארץ ישראל 0508-810-300

15 passenger van for all your travel needs:
airports ,pick ups, weddings, etc.
long distance trips, and light moving

500 פעמים חשבון נפש

מאת הרב לוי-יצחק גינזבורג
משפיע בישיבת תות"ל המרכזית – כפר חב"ד, ובישיבה-קטנה תורת אמת, ירושלים

"בית משיח" – העיתון, וכל משפחת "בית משיח" סביבו, הן העוסקים בחלק הגשמי והן בחלק הרוחני שלו, ובמובן הרחב יותר "משפחת בית משיח" היא בעצם כולנו, גם המפיצים והקוראים וכו' – ממלא את תפקידו ושליחותו זו בנאמנות בקביעות ובמסירות. שבוע אחר שבוע, ללא הרף, ללא הפסקה, מזכיר לנו "בית משיח" (שהגימטריא שלו היא "770") את שליחותנו העיקרית – קבלת פני משיח צדקנו בפועל ממש

עם הגיענו לגיליון החמש-מאות של "בית משיח" – מן הראוי לערוך חשבון נפש פנימי, להיזכר במטרה לשמה הוקם "בית משיח", ולבחון האם אכן הוא ממלא את ייעודו, ומה יכול כל אחד מאתנו לעשות בפועל כדי שהדברים ייעשו טוב יותר.

•

כל המושג של "עיתון", או כפי שנקרא בדברי רבותינו נשיאינו – "מכתב עת" – הוא לא דבר שבא מבית מדרשה של היהדות והחסידות, ואפשר אפילו לומר כי עצם המושג הוא זר לעולמה של היהדות והחסידות. שכן היהדות מבוססת על כך שלא לחשוב ולחיות רק במונחים חיצוניים של כאן ועכשיו בלבד. חייבים לדעת ולזכור תמיד, בכל עת ובכל שעה, "מאין באת ולאן אתה הולך" – מהיכן באנו, מי ברא אותנו ולשם מה, ומה המטרה והתכלית אליי אנו צריכים לשאוף.

ואילו "מכתב עת", "עיתון", כשמו כן הוא – דבר כתוב שעוסק בדברים אקטואליים הקשורים רק לזמן העכשווי – מעצם טבעו הוא דבר חיצוני וטפל, אשר כל מה שמעניין אותו הוא רק כאן ועכשיו. סביר להניח כי מחר או מחרתיים יאבדו הדברים הכתובים בו את משמעותם, ואז נוכל, כמנהג קוראי העיתונים, להשליך את העיתון לפח האשפה או לצור על פי צלוחיתו.

ולכן, כל המושג של עיתון לא היה קיים בדורות קודמים. האנשים אז היו פחות מגושמים ופחות חיצוניים. הם חיו יותר עם העבר ועם העתיד ופחות התעניינו וביקשו לדעת מאשר נעשה דווקא ברגע זה. אם היה רגע פנוי, הקדישו אותו ללימוד תורה, או אפילו לקנות מידע בענייני העולם, דברים אמיתיים ונחוצים שחשיבותם אינה נמדדת לרגע זה ולמקום זה בלבד; שכן, דברים שמחר יישכחו ולא תהיה להם חשיבות – מדוע להקדיש להם כל כך הרבה תשומת לב היום?

אך מכיוון שתפקידנו הוא "לעשות לו יתברך דירה בתחתונים" דווקא, ו"יפוצו מעיינותיך חוצה", לפיכך, ככל שירדו הדורות

ונהיו מגושמים יותר ויותר – קיימת אצלנו תודעת השליחות להביא את האלקות אל תוך המטה עצמו, לפי הגדרים שלו ולפי מצבו הנמוך.

דבר זה נכון בפרט בדור השביעי, כשעיקר שליחותו היא "להוריד את השכינה למטה בארץ". לכן, בדור זה במיוחד ובשנים האחרונות בפרט גובר והולך הצורך וההכרח להכניס את האלקות גם בדברים החיצוניים ביותר.

כך נוצר גם הצורך וההכרח להביא את דבר המלך המשיח גם באמצעות עיתון, כדי שגם דבר כה חיצוני, שמעצם טבעו אינו עיוני אלא 'קליל', ועוסק בדברים של כאן ועכשיו, יהיה מכשיר להחדיר את ערכי הנצח של עם ישראל ושל תורת החסידות היונקים מן העבר ושואפים לעתיד – אל ההווה העכשווי האקטואלי. להכניס גם אל תוך תוכם של החיצוניות והשטחיות והקלילות המחשבתית – את ההתעניינות באותם דברים אמיתיים ונצחיים, ולגרום לכך שאכן יחושו זאת כדבר עכשווי ואקטואלי.

יש בכך מעלה לעיתון גם על פני ספר; ספר אמנם מורה יותר על אמיתיות ונצחיות, והוא אינו עומד לזריקה כמו עיתון רגיל, אך מאידך – לא תמיד יש בו את המימד של דבר חי כמו אצל עיתון שמחכים לקראתו בכליון עיניים ("מה קרה ש'בית משיח' עדיין לא הגיע?") וקוראים אותו בשקיקה כדבר מעניין, עכשווי ואקטואלי.

"בית משיח", למרות שמעצם אופיו הוא עלון שבועי, מכל מקום, יש בו מימד של נצחיות, והעובדה היא שאפשר לקרוא גם את העיתונים שיצאו לאור לפני שנים מספר ועדיין מתוך שקיקה ועניין רב, שכן ליחם של הדברים לא נס גם היום, והם עכשויים ואקטואליים כאז גם עתה.

אחד עם זה, חשבון הנפש של "בית משיח" לא יכול להיות נפרד מחשבון הנפש שלנו כולנו, אודות מה שצריך היה להעשות ומה שכבר נעשה בעבודת השליחות שהטיל עלינו אבינו רועינו מלכנו, הרבי מלך המשיח שליט"א.

אנו כולנו – לא רק אלו שנבחרו ונתמנו במפורש לשם כך וזהו עיסוקם העיקרי במשך כל שעות היממה, אלא כולנו ממש – שלוחי המלך אנו. הרבי בחר ומינה את "כל אחד ואחת מאנשי הדור", שיהיו שלוחיו, כפי שאמר כמה פעמים ובמיוחד בשיחה האחרונה לעת-עתה בכינוס השלוחים

חשבון הנפש של "בית משיח" לא יכול להיות נפרד מחשבון הנפש שלנו כולנו, אודות מה שצריך היה להעשות ומה שכבר נעשה בעבודת השליחות שהטיל עלינו אבינו רועינו מלכנו, הרבי מלך המשיח שליט"א

העולמי שהתקיים בשנת תשנ"ב. באותה שיחה הרבי גם קבע את שליחותנו העיקרית והיחידה "הדבר היחיד שנותר בעבודת השליחות – קבלת פני משיח צדקנו בפועל ממש":

שמענו מהרבי מלך המשיח את נבואת ובשורת הגאולה לפני יותר משלוש-עשרה שנים. הרבי הדגיש כי מדובר כאן על **נבואה שהיא בוודאות**. אסור להרהר אחריה, מאחר שהיא דבר ה' ממש ולא שייך בה שום שינוי. לא זו בלבד ש"הגיע זמן גאולתכם", אלא עומדים אנו ממש על סף הגאולה והנה זה משיח בא – אלא נמצאים כבר בימות המשיח, קיימת כבר בגלוי גם מציאותו של משיח כפשוטו, נשיא דורנו הוא משיח שבדורנו וכבר התגלה בתכלית התוקף. כל ענייני הגאולה כבר נמצאים בעולם ולא נותר אלא לפקוח את העיניים ולקבל את פניו בפועל ממש כדי שיוכל למלא את שליחותו ולהוציא את כולנו מהגלות.

את כל הביטויים הללו, ועוד רבים, שמענו "מפורש יוצא מפי כהן גדול בקדושה ובטהרה", בדברים חוצבי להבות אש בכל התוועדות ובכל הזדמנות, ביטויים שחזרו ונשנו שוב ושוב ובכל פעם בהדגשה רבה יותר. הרבי הכניס אותנו לתוך ימות המשיח, לחיות עם משיח ולנשום אויר של משיח. משבוע לשבוע התחדדו עוד יותר הביטויים והלשונות הנפלאים, ו"נפלנו מן הכסא" מחדש.

ואכן קיבלנו זאת במלוא ההתלהבות, בכל האמונה הלוהטת ובבטחון מלא כי אכן פקד ה' את עמו וכי אנו עומדים להיגאל ממש בכל רגע. הרגשנו כולנו בעצמנו כך, וכפי שנצטוינו "להכריז ולפרסם", ובהדגשה כי "העולם כבר מוכן", "צוגעגרייט, פאַרטיק!", יצאנו גם להפיץ זאת בעולם.

ואכן, יצאנו לעולם בעידודו של הרבי, בשלטי חוצות, בסטיקרים, מדבקות ועלוני הסברה בסיסמת "היכונו לביאת המשיח". המשכנו בתהלוכת הטנקים ובמסע פירסום נוסף בסיסמת "ברוך הבא מלך המשיח" עם תמונתו של הרבי. יותר ויותר פרסמנו בעולם כולו גם את זהותו של משיח והקריאה "קבלו מלכותו". נערכו אפילו החתמות המוניות על קבלת מלכותו של הרבי כמלך המשיח, כאשר תשובת הרבי על כך הייתה "ויקויים בהם מי שיש לו מאתיים רוצה ת' (ארבע מאות) וכו'. אזכיר על הציון". גם כאשר העלו ספיקות וכתבו לרבי על עניין החתימות, והוסיפו ש"כולם מסכימים במאה אחוז להנ"ל, אלא שמהססים מפני שלא בטוחים אם כך רוצה הרבי שליט"א" – השיב הרבי: "תלוי בתנאי המקום. על חב"ד שעל אתר לברר", כלומר, אני לא אגיד לכם לעשות זאת, עשו כרצונכם...

מאוחר יותר, ביו"ד שבט תשנ"ג, לא עזרו לנו כל ההכחשות שלא מדובר כאן על "הכתרה" וכו' – העולם כולו עצר את נשימתו לראות את הרבי מעודד בכל עוז לעיני כל את קריאת והכרזת הקודש "יחי אדוננו". בעלוני הסברה שיצאו לאור ע"י **מרכז צעירי אגודת חב"ד באה"ק** לקראת י"א ניסן תשנ"ג, הופנתה הקריאה להמוני בית ישראל: קבלו את מלכותו של הרבי בקריאת הקודש "יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד", תוך כדי הוספה במצווה נוספת לזירוז הגאולה.

גם אחרי ז"ך אדר ראשון תשנ"ב, כאשר היה נדמה כאילו ח"ו משהו השתבש כאן, ואפילו אחרי ז"ך אדר תשנ"ד, כאשר בדרך הטבע לא היה אפילו סיכוי קל שבקלים, והנסיון היה גדול וכבד עד מאד, עמדנו בנסיון בגבורה ובכל התוקף.

לא זו בלבד שהשלהבת שהדליק הרבי וסערת האור, ה"ליכטיקן-שטורעם", שהקיפה אותנו ואת העולם כולו אודות משיח ובשורת ונבואת הגאולה לא פסקו או עוממו ח"ו, אלא אף גדלו והתעצמו יותר ויותר. כל העולם עמד משתומם כיצד זה אלפי יהודים ממשיכים להאמין בניגוד מוחלט לכל התחזיות הטבעיות, כי הרבי ימשיך לחיות לנצח וכי הוא עומד להתרומם בכל רגע, "כארי יקום וכלביא יתנשא". העובדה שכל חסידי חב"ד מאמינים בזה ובטוחים בכך "הרבה יותר ממה שבטוחים בזה שהשמש תזרח מחר בבוקר" פורסמה בהבלטה בכל כלי התקשורת, הן החבדיי"ם והן העולמיים, הביאה להתעוררות עצומה,

וסחפה אחריה רבים רבים מכל החוגים ומכל השכבות.

ואז הגיע השלב הקשה ביותר בנסיון האחרון, ג' תמוז תשנ"ד. לרגע נדמה היה כי כל התקוות התנפצו אל סלע המציאות המרה, המציאות של "ספדו ספדייא וחנטו חנטייא". נדמה היה כאילו ראינו שהרבי אינו חי לנצח, והעולם התחיל כבר לשאול האם משיח יכול להיות שלא מן החיים.

[וכמו מלמעלה, בכדי להגדיל עוד יותר את הנסיון, היה אפילו מי שהתבלבל ומיהר להכריז "טעינו", להוריד את ה"דגל" של "יחי אדוננו" ולהסיר את כל נושא המשיח מסדר היום הציבורי ואף החב"די, לסגת ולחזור אחורה ל"ליובאוויטש של פעם"...].

ודווקא אז ראינו את ה"עצם" של ליובאוויטש בכל תוקפו ובכל טהרתו, את ה"עצם" שאינו תלוי בנסיבות ובנתוני השטח, ואפילו לא ב"מנהיגים", אלא דווקא באמונה העצמותית של כל אשר בשם ליובאוויטש יכונה. אז התגלתה האמונה והבטחון האמיתיים והנצחיים שאינם מתפעלים ואינם מתרשמים משום מונע ומעכב, הן מבפנים והן מבחוץ, ואדרבה, הם הקובעים את המצב ואת הנתונים בשטח. כך התגלתה האמונה הטהורה בכל יופיה העצמותי, ששום הסבר שכלי טבעי אנושי לא הצליח ללכלך אותה ולבלבל אותה.

ליובאוויטש המשיכה וממשיכה להכריז בכל התוקף ובכל העוצמה את המציאות האמיתית על פי התורה, תורת אמת ותורת חיים, שהיא ורק היא הקובעת את המציאות באמת לאמיתו ובחיי היום יום: הרבי חי וקיים גם בגופו הגשמי בחיים נצחיים, והוא עומד בכל רגע להביא לכולנו את הגאולה האמיתית והשלימה. אנו פונים בכל תוקף עוז בקריאה לכולם: האמינו בו וקבלו מלכותו, ובפרט בהכרזת הקודש "יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד", הקריאה שהמשיכה וממשיכה להישמע בכל התוקף ובכל העוצמה, ואף התחזקה והתעצמה, גם ודווקא אחרי ג' תמוז תשנ"ד.

ככל שהנסיון הולך ונמשך, הרי בזה עצמו הוא נהיה יותר ויותר קשה: כולנו שואלים את עצמנו "נו, עד מתי?!", והרי בחלומות היותר שחורים שלנו בעבר לא העלינו מעולם על דעתנו שבשנת תשס"ה נהיה עדיין לפני הגאולה האמיתית והשלימה. ואם כן, מקשה יצר הרע, מי לידינו יתקע שחי"ו זה לא יימשך עוד ועוד?!

ובפרט כאשר רואים כיצד מתדרדר המצב באה"ק, כפי שהזהיר הרבי שוב ושוב (יחד עם דברי העידוד והבטחון הגמור ש"לא

אין הכוונה כאן להתהדר ולטפוח לעצמנו על השכם – אלא לפנות בקריאה של חיבה לכולנו ולכל אחד ואחת: נהיה כולנו שותפים במלאכה כבירה זו, נפיץ את העיתון של הרבי ככל יכולתנו, נשתדל שכל מכירינו ידידינו ויהודים בכלל יהיו מנויים בקביעות על "בית משיח". כך הם יהיו חשופים מידי שבוע לבשורת הגאולה והגואל, ואין לשער את ההשפעה העצומה של מי שקורא זאת בכל שבוע

ינום ולא יישן שומר ישראל", והקב"ה שומר ומגן על כל יהודי, ובפרט על הנמצאים בארץ הקודש שהיא המקום הבטוח ביותר, תוך הדגשה שלא יכול לחול בזה שום שינוי), מתעקשים לדבר על "התנתקות" רחמנא ליצלן, מפקידים את הרוצחים והמחבלים לשומרים על ביטחוננו, גם הדתיים והחרדים מוכנים למכור הכל בעבור "נזיד עדשים", ולכאורה נדמה כאילו מתרחקים חי"ו יותר ויותר מהגאולה.

— ומאידך, מזה עצמו שרואים כיצד דברי הרבי בנושא זה מתקיימים כל כך בדיוק, גם בדברים שלא חייבים להתקיים דווקא כפשוטם (שכן נבואה שלא לטובה אינה חייבת להתקיים אם יתקנו את מעשיהם וישובו בתשובה, כפי שהיה בנינווה, שבגלל התשובה של יושבי העיר לא התקיימה נבואתו של יונה הנביא שהעיר תתהפך) — אפשר וצריך לשאוב עידוד ובטחון שבוודאי נראה תיכף ומיד ממש בהתממשות ה"נבואה לטובה", שהיא חייבת תמיד להתקיים, ודווקא בפשטות, אודות הגאולה הקרובה.

אבל כל ניסיון, ככל שיהיה גדול וקשה, אינו אלא ניסיון לעיני בשר, ולאמיתו של דבר אינו מציאות אמיתית. התורה אינה "מתכופפת" חי"ו לפני שום דבר, יהא גדול וכבד ובר תוקף ככל שיהיה.

ומכיוון שהרבי אומר לנו בבירור את המציאות האמיתית בה אנו נמצאים, ובהדגשה שלא יכול לחול בזה שום שינוי חי"ו, ככל פרטי הדברים דלעיל —

ויחד עם זה הרבי מלמד אותנו שוב ושוב (ראה שיחת ש"פ ויגש תשמ"ז, ובפרט בחלק ה"בלתי מוגה") לא להתפעל ממציאות העולם ולומר בפירוש את המציאות האמיתית גם בשעה שנדמה כי "ספדו ספדייא וחנטו חנטייא", וכי העולם מוכן גם לזה —

הרי שעלינו לעמוד גם בנסיון זה, לחיות כפי הנדרש מאתנו ולעשות את מה שמצפים מאתנו במצב זה. וזאת, גם כאשר כל מציאותנו זועקת שכשל כח הסבל, ורוצים אנו ומוכרחים כבר לראות את מלכנו משיחנו, מלך ביופיו, בגאולה האמיתית והשלימה עכשיו ממש.

זהו התפקיד והשליחות המיוחדים של כל אחד ואחת מאתנו בפרט, השליחות העיקרית והיחידה, "הדבר היחיד שנותר בעבודת השליחות — לקבל פני משיח צדקנו בפועל ממש".

הרבי שליט"א אומר ומבאר פעמים רבות, כי "שליח" בתוספת עשר כוחות הנפש הוא בגימטריא "משיח" — משום שכל עניינו של שליח הוא לנצל את כל עשר כוחות נפשו כדי להביא את משיח.

זהו בעצם תפקידו העיקרי של העיתון "בית משיח" — שאנו חוגגים עתה הוצאה לאור של חמש מאות גליונות שלו. ולאו מילתא זוטרתא היא, שכן הדבר מעיד יותר מכל, כדברי הרבי שליט"א במכתבו הידוע, שזה מורה על הצלחת העיתון ותפוצתו וכו' — לעמוד על המשמר ששום דבר, ויהא זה הדבר הנחוץ והחיוני ביותר, לא יסיט אותנו מאותה שליחות עיקרית ויחידה.

וכפי שאומר הרבי (גם זה באותה שיחה בכינוס השלוחים העולמי) חידוש נפלא ומרעיש, כי אפילו אם הקב"ה בכבודו ובעצמו רוצה לעכב את בני ישראל עוד רגע אחד בגלות — טוען יהודי וזועק: "כל מה שיאמר לך בעל הבית (בעל הבית האמיתי של הכל, מלך מלכי המלכים הקב"ה) עשה, חוץ מצא" — אפילו אם "בעל הבית" האמיתי אומר לך "צא", הפסק להרעיש על רצונך

ב"משיח נאו", הישאר עוד רגע "בחוץ", בגלות – עליך, כביכול, "לסרב פקודה", ולא לשמוע כביכול (להקב"ה!) בזה. שכן (זוהי כביכול פקודה "בלתי חוקית בעליל") רצונו האמיתי של הקב"ה הוא שגם אחרי ציווי כזה תמשיך במסירות נפש להרעיש ולזעזע ולעשות כל שביכולתך עד שתפעל את הגאולה האמיתית והשלימה עכשיו ממש. וכדברי חז"ל ש"חוצפה, אפילו כלפי שמיא – מהניא" (מועילה).

"בית משיח" אמור לעודד, לעורר, ולהחדיר בכולנו את תפקידנו ושליחותנו היחידה, תפקידם ועניינם העיקרי של שלוחי המלך המשיח, כפי שמופיע ומפורט באותה שיחה, שתמלא את כל חיינו וכל מציאותנו, ונעביר אותה לכל העולם מסביב, עד שמכל פינה ומכל נקודה תפרוץ ותבקע אותה קריאה של "יחי אדוננו", ותמלא את כל המציאות, כך שהעולם כולו יקבל את מלכותו, ימלא את הוראותיו, ישמע לעצותיו, יאמין בנבואותיו, עד הנבואה העיקרית "לאלתר לגאולה" ותיכף ומיד ממש "הנה זה משיח בא!"

ואכן, "בית משיח" (העיתון, וכל משפחת "בית משיח" סביבו, הן העוסקים בחלק הגשמי והן בחלק הרוחני שלו, ובמובן הרחב יותר "משפחת בית משיח" היא בעצם כולנו, גם המפיצים והקוראים וכו') ממלא את תפקידו ושליחותו זו בנאמנות בקביעות ובמסירות. שבוע אחר שבוע, ללא הרף, ללא הפסקה, מזכיר לנו "בית משיח" (שהגימטריא שלו היא "770") את שליחותנו העיקרית – קבלת פני משיח צדקנו בפועל ממש.

בזכות "בית משיח" לא יורד הנושא של משיח מסדר היום גם אצל אלו שאינם מסכימים בכל עם הקו שלו, ואפילו הרבה יותר מ"לא מסכימים".

בזכות "בית משיח" חיים כל כך הרבה יהודים עם הרבי מלך המשיח כדבר עכשווי ואקטואלי, ולא כדבר השייך רק לעבר ח"ו.

בזכות "בית משיח" כותבים המון יהודים לרבי ומקבלים תשובות מדוייקות באגרות הקודש וכדומה, נוסעים לרבי, מתבטלים לרבי, יוצאים בשליחותו, ומפיצים את בשורת הגואל והגאולה.

בזכות "בית משיח" והמוסדות הנלווים אליו כ"הכנסת אורחים" וכדו' – "770" שוקק חיים בתשרי במיוחד ובמשך כל השנה.

בזכות "בית משיח" קיימת הרבה יותר משמעת וכבוד ל"חסידישע רבנים", כפי ההוראות הברורות שקיבלנו מהרבי, וד"ל.

ועוד דבר עיקרי, "בית משיח" עושה את כל זה דווקא מתוך אהבת ישראל ובהדגשת הצד החיובי בלבד, בלי להתקיף ובלי סגנון מתלהם. למרות שעליו לפעמים לנהל מאבקים קשים וכואבים ולא לוותר על אף שעל במלחמות ה' של המלך המשיח.

אין הכוונה כאן להתהדר ולטפוח לעצמנו על השכם – אלא לפנות בקריאה של חיבה לכולנו ולכל אחד ואחת: נהיה כולנו שותפים במלאכה כבירה זו, נפיץ את העיתון של הרבי ככל יכולתנו, נשתדל שכל מכירינו ידידינו ויהודים בכלל יהיו מנויים בקביעות על "בית משיח". כך הם יהיו חשופים מידי שבוע לבשורת הגאולה והגואל, ואין לשער את ההשפעה העצומה של מי שקורא זאת בכל שבוע, גם אם בתחילה אולי אינו מסכים עם כל מילה.

כך תגיע בשורת ונבואת הגאולה והגואל אליהם כמות שהיא, ללא כחל ושרק, ללא נסיונות "להיות ריאליים" וח"ו "לרדת לאט לאט מהעץ", בלי "לייפות", בלי לנסות למצוא חן בעיני מישהו ולהיראות "שפויים" בעיני מישהו, בלי "להוריד פרופיל" ולהנמיך ציפיות ח"ו – אלא בראש מורם, קוממיות, כפי שמורה לנו מלכנו משיחנו. שכן התוקף הוא לא ח"ו שלנו, "אייגענע", אלא של מי ששולח אותנו, שהוא למעלה מהכל, ואליו תכרע כל ברך, תישבע כל לשון.

מכאן שלוחה הבקשה לכל מי שיש בידו חומר מעניין ואקטואלי, ספוג בעניינים הנצחיים של היהדות והחסידות – שלטובת הכלל יפתח אותו בפני קוראי העיתון, כדי שכל זה ייעשה טוב הרבה יותר.

בוודאי שיש מקום לתקן ולשפר, להעלות עוד יותר את הרמה הן הערכית והן המקצועית, יחד עם הצורך לעשות זאת "מעניין ועכשווי" יותר ויותר.

וחשוב מאד, גם כשיש לפעמים טענות, ובדרך כלל לכל בשר ודם יש שגיאות ויש טענות – שכולנו נרגיש משפחה אחת, והביקורת תהיה אכן בונה ומתקנת, שכן זה לא עניין של מישהו אחר, שאם הוא מוצא חן בעיני מה טוב, ואם לאו אני מלא טענות וטרוניות ואני מושך את ידי מהעניין – זהו העניין שלנו והעיתון שלנו, כל מי שבשם חסיד חב"ד יכונה, חסיד של הרבי מלך המשיח. על כולנו לעזור ולסייע לפתח להרחיב ולהגביר את כל מה שמביא את התגלות הרבי שליט"א לעיני כל בשר "נאו" ממש.

כולנו תקווה ובטחון שעוד קודם שיראו הדברים אור נראה כבר את מלכנו משיחנו שליט"א מלך ביופיו, כשהוא מביא לכולנו את הגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש. ו"בית משיח" יוכל לספר "חדשות" עכשוויות ואקטואליות מההתגלות המלאה לעיני כל בשר.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

הוא "בית חיינו" הוא "בית משיח" הוא 770

גיליונות 'בית חיינו' שיצאו לאור בין השנים תש"נ-תשנ"ב, היוו מנוף רב עצמה להפצת המעיינות ולהתקשרות של חוגים רחבים לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח. 'בית חיינו' היה השופר שקישר באופן רצוף רבבות יהודים לחצרות הקודש 770 • לקראת גיליון ה-500 של 'בית משיח', שיש הרואים בו ממשיכו האותנטי של 'בית חיינו', חושף שי גפן את העידודים המיוחדים, ההתייחסויות הנדירות שזכו עורכי ומנהלי "בית חיינו" לקבל מהרבי מלך המשיח. מיוחד.

770
בית חיינו
הוספה
בשמחת
זודש אדר
במיוחד,
'אור השתפרות
וצב בריאותו
של הרבי

הומשג של 'יומנים' מליובאוויטש הנו מושג נושן. במשך כל השנים חסידים רשמו יומנים בהם השתדלו לשמר כל תג וכל תנועה שראו או שמעו מרבותינו נשיאינו. "בית משיח" זכה לפרסם לראשונה במשך זמן רב יומנים שרשם סבו של הרבי מה"מ, הרב"ש, ממה שראה ושמע אצל הרבי הרש"ב.

נושא זה של רישום מפורט מהנעשה אצל הרבי, קטן כגדול, דברים רוחניים כ"גשמיים", החל עוד בתקופת המגיד ממעזריטש. בספר "דברי דוד" להרה"צ רבי דוד משה מטשורטקוב, בהקדמה לספרו כתוב שסנגורן של ישראל ר' לוי יצחק מברדיטשוב נהג לכתוב בפנקסו אף משיחות החולין ששמע מרבו המגיד, להבין כוונת כל דיבור ודבור. גם ב"סדר הדורות החדש" מובא שר' לייב שרה'ס נסע לרבו המגיד לראות איך פושט את אנפילאותיו (נעליו) ואיך הוא מקשרם.

הנשיא בעצמו, כ"ק אדמו"ר מלך המשיח, כתב יומנים מפורטים ממה שראה ושמע אצל כ"ק אדמו"ר הריי"צ. כאשר הרבי היה רחוק מהרבי הריי"צ, שהגיע לארה"ב בשנת ת"ש, התאונן הרבי "שמקמצים בידיעות אודות כ"ק מו"ח אדמו"ר", ופנה בבקשה לחסיד הרב דוב בער חסקינד: "לכתוב לי על דבר זה בפרטיות". כך גם היה כאשר הרבי מלך המשיח ביקר בפאריז בשנת

מאת: שי גפן

הרבי מחזיק בסידורו עותק מהגיליון החדש של 'בית חיינו'

תש"ז כשהלך להקביל פני אמו הרבנית, הוא ביקש מהחסידים ב-770 שיכתבו לו בפרטיות מכל אשר נעשה ונשמע בבית רבי.

בתקופה מסויימת, כאשר הרבי הריי"צ ידע על גודל הצמאון של החסידים לדעת מהנעשה, הוא כתב לחסידים על עצמו בלשון נסתרת.

אחד התפקידים של הרה"ח ר' יחזקאל פייגין, מזכירו של אדמו"ר הריי"צ, היה לכתוב לחסידים ברחבי תבל, אודות הנעשה והנשמע בבית חיינו, ועל מצב בריאותו של אדמו"ר הריי"צ.

ואכן, במשך השנים היו תמימים שרשמו מהנעשה והנשמע בבית חיינו, אך רובם כתבו את רשמיהם כרשימות פרטיות ואלה לא התפרסמו ברבים. היו כמה יומנים בודדים שיצאו כספרים, כמו יומן שנת תשמ"א, תשד"מ ותשמ"ח. אך למרות הכל, הדברים נשארו בחוג הפנימי המצומצם, כמכתבים שנשלחו מחסיד לרעהו וכד'.

הפעם הראשונה שהיומנים הפכו לעניין של קבע ופרצו את המסגרות המצומצמות, היתה רשימות "בית חיינו". אלו זכו להיות עלון שבועי של קבע. רבבות מכל רחבי תבל

ההפתעה הגדולה ביותר הייתה, כאשר הרבי יצא לתפילת שחרית כשבידו סידורו הק' ובתוכו 'בית חיינו'. לעידוד גדול מזה לא יכלו היוזמים לחלום... בשבוע שלאחר מכן התפרסמה התמונה במרכז העיתון. נקל לתאר את ההתרגשות שאחזה באנ"ש והתמימים. המסר שהרבי העביר היה חד וברור

זכו להתבשם מדי שבוע מעיתוני 'בית חיינו' – בידעם במפורט מהנעשה והנשמע בבית חיינו. וכשמו כן הוא: מקור של שפעת חיים לכל החסידים באשר הם.

החל משנת תש"נ זכו עיתוני "בית חיינו" לעדנה. לא עוד בית חיינו שנשאר בתוך המסגרת של 770 או בחצרות החסידים. אלפים ורבבות מכל החוגים זכו מידי שבוע לקרוא מהמתרחש בחצרות קודשנו. דבר זה פרץ שלב חדש בהתקשרות המוחלטת לנשיא הדור. כל האירועים שהתרחשו בבית חיינו 770, זכו בתוך מספר ימים לתפוצה בכל רחבי תבל.

על הפריצה הגדולה הזאת היה אחראי אברך תושב כפר חב"ד, הרה"ח ר' **יצחק זאב ברנדלר**, וגיסו הרה"ת ר' **ברוך כהנא**, שבאופן של מסירות נפש, לקחו על עצמם להביא את 'בית חיינו' לכל קצווי תבל. בכך זכו להביא לשלב חדש בכל הקשור להתקשרות לרבי, דבר שנעשה בעידודו הגמור של הרבי מלך המשיח (כפי שיפורט להלן).

לקראת גיליון ה-500, נאות הרב ברוך כהנא לשתף אותנו בעבודת הקודש שנעשתה מאחורי הקלעים.

תשובות עידוד של הרבי

ביום שני כ"ף במר-חשוון תשנ"ב, יום לאחר שהרבי הוציא לאור את הקונטרס "בית רבנו שבבבל", יצא הרבי לאהל הק' כשבידו הק' שני קונטרסים, העלון 'בית חיינו' והקונטרס הטרי "בית רבינו שבבבל". תמונה זו פורסמה כמובן בהבלטה רבה בגיליון 'בית חיינו' הטרי, ושוב נוכחו כולם לראות את החיבה היתירה שמעניק הרבי לגיליון 'בית חיינו'.

תשובות נוספות שזכו לקבל עורכי 'בית חיינו' והמוציא לאור הרב ברנדלר:

בתאריך כ"ה תמוז תנש"א כתבו לרבי על אודות הצטרפות תמימים כחברי המערכת. הרבי הוציא את המענה זמן קצר לאחר חלוקת הדולרים **"ילכו מחיל אל חיל גו'"**. על סעיף ד' בדו"ח, אודות המצב הגשמי ענה הרבי **"כמענתי הקודם"**. בשולי הדו"ח הוסיף **"אזכיר עה"צ"**.

בפעם אחרת ענה: **"תהא פעולה נמשכת ובהוספה והזמ"ג וכו' אזכיר עה"צ".**

"תהא פעולה נמשכת ובהצלחה והזמ"ג וכו' אזכיר עה"צ".

בתנש"א: **"אזכיר עה"צ והזמ"ג להוספה בכהנ"ל ספירת העומר לזמן מ"ת".**

כאשר הגישו לרבי את שני הכרכים שאגדו את הגיליונות עד גיליון 115, וכן דיווח על הרחבת צוות העובדים, השיב הרבי תשובה שריגשה את חברי הצוות: **כהנ"ל נת' ות"ח ת"ח אזכיר עה"צ להנ"ל. ולכל המצטרך לכל אחד ואחד שיחי' מכם ובשו"ט".**

הנשיא בעצמו, כ"ק אדמו"ר מלך המשיח, כתב יומנים מפורטים ממה שראה ושמע אצל כ"ק אדמו"ר הריי"צ. כאשר הרבי היה רחוק מהרבי הריי"צ, כשאדמו"ר הריי"צ הגיע לארה"ב בשנת ת"ש, התאונן הרבי "שמקמצים בידיעות אודות כ"ק מו"ח אדמו"ר", ופנה בבקשה לחסיד הרב דוב בער חסקינד: "לכתוב לי על דרך זה בפרטיות"

איך החלו לצאת גיליונות 'בית חיינו' במהדורת עיתון שבועי?

"במשך השנים היו תלמידי ה'קבוצה' מוציאים גיליונות של 'בית חיינו', בדרך כלל זה היה גיליון פנימי שהיה מתפרסם בעיקר ב-770, והיה מגיע לארץ ישראל על ידי תמימים שהיו נוסעים לארץ או ששלחו לחבריהם, ותו לא. רק מעט מהיומנים ראו את אור הדפוס, כמו יומני: תשמ"א, תשד"מ, תשמ"ז ותשמ"ח.

"גיסי הרה"ח הרב יצחק זאב ברנדלר, הוא למעשה הוגה הרעיון. היה זה בסוף שנת תשמ"ט, גיסי עבד באותה תקופה ב'אור שמחה' בכפר חב"ד. ההנהלה שם קנתה פקס משוכלל, והוא ביקש ממני שאאזין ל'קו החם' שפעל אז בקראון הייטס, וארשום משם את הנעשה בבית חיינו ואפקסס לו. בפועל, אותו 'קו חם' לא מסר יותר מידי פרטים, אלא בעיקר את זמני היציאות והחזרה של הרבי מה'אהל' ותו לא. הצעתי לגיסי, היות ואני כותב יומנים פרטיים, אעתיק חלקים מהיומן שאני כותב וכך יהיה אפשר להוציא משהו ראוי לשמו.

"בעקבות זאת התחלתי לשלוח לגיסי את החומר כשהוא כתוב בכתב יד, ובארץ ישראל היו מקלידים ומדפיסים את זה. יומנים אלו היו מיועדים לתלמידי 'אור שמחה', אך עד מהרה הגיליון תפס תאוצה ובכל מקום ביקשו לקבל את הגיליון ואת יומני 'בית חיינו'".

מתי למעשה זה התחיל לצאת במתכונת החדשה?

"בתשעת הימים של שנת תשמ"ט הוצאנו את הגיליון הראשון. בתחילה הכל הסתכם בדף אחד שיצא לאור פעמיים בשבוע. בתוך מספר חודשים זה קיבל את המתכון השבועי במהדורה נרחבת יותר, עד שהפך בעידודו הבלתי מסויג של הרבי לעיתון של ממש".

הגיליון אמנם צבר תאוצה ואנ"ש שהיו צמאים לכל טיפת מידע מבית חיינו, עטו על הגיליון החדש כמוצא שלל רב, אך יחד עם הדרישה גדלו גם ההוצאות. העלון החדש החל לשאת בהוצאות גדולות, כאשר מקורות הכנסה כמעט ולא היו. כל הנטל נפל על כתפיו של הרב ברנדלר, שלמעשה לא ידע כיצד 'אוכלים' את זה. הרב ברנדלר חשב למעשה לרדת מכל הסיפור, אבל דווקא אז קרה המהפך הגדול...

מוסיף ומספר הרב ברוך כהנא: "גיסי ביקש אותי להכניס פתק לרבי יחד עם גיליון ה-17, בגימטריא 'טוב' ולבקש ברכה. למעשה לא כתבנו על הקשיים, רק ציינו שהעיתון גורם להתעוררות באנ"ש. היה זה בחודש כסלו תש"נ. התשובה של הרבי לא איחרה לבוא והיא הייתה כתובה על גבי הגיליון עצמו: **"נת' ות"ח** [= נתקבל ותשואות חן] **ובטח ימשיכו בזה, וכל המפרט הרי זה משובח וכו' אזכיר עה"צ"**. לא היה ברור יותר מזה: יש להמשיך בכל מחיר, ולא אף זאת, אלא לדאוג לפרט ולהרחיב כמה שיותר מהנעשה בבית חיינו".

התשובה של הרבי הכתה גלים בקרב אנ"ש. כולם הבינו שהרבי מעודד בצורה בלתי רגילה את העיתון הטרי, שהפך עד מהרה לשופר המרכזי המביא את קולו של הרבי מבית חיינו. הרב ברנדלר ראה בכך כיוון דרך ברור, הרבי לא רק שלא נותן לעיתון לקרוס, אלא אף מורה להמשיך להוציאו ואף להרחיבו. רבני ומשפיעי אנ"ש, שחלקם לא הבינו עד אז את חשיבותו, הרי שלאחר התשובה של הרבי "כל המפרט הרי זה משובח" הבינו שזאת הדרך. הרב מנחם מענדל גלוכובסקי, רב קהילת חב"ד ברחובות, אף התוועד ארוכות על התשובה המיוחדת של הרבי והסביר עד כמה חשוב להיות מחוברים לנעשה ב'בית חיינו', שהרי הוא הבית ממנו אנו שואבים את חיותנו וחיינו.

מה קרה בפועל בעקבות התשובה של הרבי?

"לאחר התשובה הזאת, הנהלת WLCC (המכון שתיעד ושידר את הנעשה בבית חיינו) התירה לנו לצפות בכל שבוע בקטעי הוידאו של חלוקת הדולרים. כך החל למעשה שלב חדש בפירוט האירועים מבית חיינו. כל תנועה של הרבי, כל מה שזז בבית חיינו, זכה לתיעוד מדוייק ופרסום גדול. באותה תקופה הגיעו אלפים לחלוקת הדולרים בימי ראשון, ולראשונה התחילו להתפרסם בצורה מסודרת תשובות, ברכות, הוראות ודיבורים

ר' ברוך כהנא מקבל דולר מהרבי

שער הגיליון כ"ח בניסן תנש"א

של הרבי ממעמדים אלו. הקהל מצדו הגיב בהתאם.

"ההתלהבות ברחבי תבל הביאה אותנו להוסיף כמה שיותר בדיווחים ובפירוטם. כך החלו המדורים 'תשובות ומענות', 'סיפורי ניסים מבית חיינו' ועוד. אנחנו ראינו בזה כל הזמן מעין שליחות קודש לחזק את ההתקשרות לרבי מלך המשיח".

העבודה לא הפריעה לך בסדרי הלימוד?

"נגעת בנקודה מעניינת מאד. כאשר העיתון החל להתפתח, כאשר אנו ממלאים את ההוראה של הרבי לפרט ולהרחיב, הרגשתי שהדברים פוגעים בסדרי הלימוד שלי. התחלתי לחשוב על כיוונים נוספים, כמו להעביר את העבודה לבחור אחר. בסופו של דבר החלטתי לשאול את הרבי. ביום כ"ו בטבת תש"נ, כתבתי לרבי שאני מבקש ברכה שכתיבת 'בית חיינו' לא תפריע ללימודים וכו'. התשובה של הרבי לא איחרה לבוא. הרבי הקיף את המילים "שלא יפריע" וכתב בכת"ק: **"ואדרבה אזכיר עה"צ"**. התשובה של הרבי כמובן שהביאה אותי להמשיך ביתר שאת. הבנו עד כמה הדבר נוגע לרבי, שנפתח ונרחיב את העיתון, כדי שאנ"ש יגדלו ויהיו חדורים בנעשה בבית חיינו".

ה תפשטות העלון הייתה בתפוצה אדירה. העיתון נמכר באלפי עותקים, ולאו דווקא בריכוזים החב"דיים. באותה תקופה הצטרפו ליוזמה הרב יצחק פיין והרב אברהם בן שמעון מבני ברק שביקשו לחבר ולקשר רבבות יהודים מהחוגים החרדיים לרבי מלך המשיח. כך נולד הרעיון לערוך תקציר בית חיינו, בו הובאו נקודות מהעלון המורחב, וכן פירוט מחלוקות הדולרים. את הדפים חילקו בבתי הכנסת בבני ברק.

זה הפך ללהיט של ממש. "המוני יהודים חרדים שעד אז לא זכו לשמוע באמת מהנעשה בבית חיינו, פתחו לפתע את העיניים וגילו את המנהיגות העצומה של הרבי", אומר ר' יצחק פיין. "מידי שבוע חילקנו אלפי עותקים מהגליון, ורבים התקרבו לחסידות ולרבי, ורבים אחרים אף החלו לכתוב לרבי בקשות ברכה. קשה לתאר, ובעצם אי אפשר כלל לדעת, את גודל הפעולה שאותן גיליונות פעלו על אנשים. וכך במשך שנתיים היה יוצא תקציר שהביא את הדברים של הרבי".

אני מבין שגם על התקציר הייתה התייחסות מעניינת של הרבי?

הרב כהנא: "התייחסות מעניינת מאוד. גיסי הרב ברנדלר ביקש ממני להכניס לרבי את התקציר של העלון המחולק בבתי הכנסת. הוספתי לרבי פתק ובקשת ברכה על התקציר, ואף צירפנו לרבי שני עותקים. המזכיר הרב בנימין קליין סיפר לי לאחר מכן, שכאשר הכניס זאת לרבי, סיפר לרבי כי יוצא תקציר מתוך העלון 'בית חיינו'. הרבי הצביע על המיטה שהייתה בחדרו הק', שם היה מונח הגיליון האחרון של 'בית חיינו', ואמר: "שוין פאראן דאָ" [= הרי זה כבר נמצא פה?] המזכיר אמר לרבי שמדובר בתקציר בלבד, אבל הרבי הגיב שוב "דאָס איז די זעלבע זאַך" [= זה הרי אותו דבר...].

"אנחנו שאבנו מכך עידוד רב, שהרבי עובר על העיתון, ואף ראה בתקציר חלק בלתי נפרד מהעיתון 'בית חיינו'".

א ט אט הפך העיתון לרשמי יותר. מגיליון 54 שינה העיתון את פניו, ונדפס על גבי נייר כרומו מבריק. בשער הגיליון הופיעה בקביעות תמונתו של הרבי. נוספו מדורים של 'מזל טוב', 'דברי ימי חב"ד', סקירה על מוסדות של הרבי ועוד.

ימי מלחמת המפרץ הגיעו. היו אלו ימים הרי גורל. בנישה הזאת של הזמן והתקופה, הפך 'בית חיינו' לשופר האמיתי של הרבי במלוא מובן המילה. העולם היהודי שחרד מפני הבאות, נשא עיניו אל מקור האור והשפע; כולם חפצו לשמוע מה דעתו של

נשיא הדור. ו'בית חיינו' הביא בכל גיליון את דבריו של הרבי, דברי מרגוע ועידוד. רבבות עטו על הגיליונות שעברו מיד ליד כמטבע עובר לסוחר; אפשר היה לראות בשטיבלאך של ירושלים ובני ברק חסידים עבדקנים מדייקים בכל מילה והתבטאות שיצאה מפי קודשו של הרבי.

מי שזוכר את אותה תקופה, יודע היטב עד כמה גיליונות 'בית חיינו' והתקציר שחולק ברבבות עותקים נסכו עידוד רב בקרב אלפי שלומי אמוני ישראל.

כך הפך העיתון לעיתון של ממש. 'בית חיינו' החל להכיל מוספים וכתבות נרחבות. הצוות של 'בית חיינו' התרחב. התמימים שעמדו בחוד החנית, ראו בכך שליחות להביא את דבר המלך לכל קצווי תבל.

בשנת תנש"א נסע הרב ברוך כהנא לישיבת 'תומכי תמימים' בקרית גת לשמש שם כשליח, ואת מקומו מילא הרב אלישיב קפלון. זה מספר על העבודה מזווית מבטו:

"אני רוצה להתעכב קצת על תקופה קדומה יותר. ב'קבוצה' תשמ"ז התחלנו להוציא באופן פרטיזני עלונים בשם "מבית חיינו". היינו כמה בחורים שהוצאנו את זה לאור. אחרי כמה גילונות הרבי הוציא לנו בחזרה את הגיליונות ההם כשהרבי מסמן תאריך ומספור. הרבי למעשה לימד אותנו איך להוציא גיליון. בזה למעשה התחלתי עם כתיבת יומנים. אני זוכר שכתבתי כל פרט וכל תנועה שהרבי עשה בידו הק' והיו אנשים שהדברים לא מצאו חן בעיניהם. ובעקבות זאת הייתה הפסקה בהוצאת גיליונות 'מבית חיינו'.

"כמה שנים לאחר מכן, כאשר הרב ברנדלר התחיל להוציא את 'בית חיינו', התחלתי לכתוב את 'בית חיינו'. 'בית חיינו' הביא את הדברים של הרבי ללא עטיפות, בצורה אותנטית ומיוחדת. זה סוד ההצלחה של בית חיינו שהפכו למצרך מבוקש.

"מעניין כי בשנת תשנ"ב, הרבי עצמו השתמש בביטוי 'בית חיינו'; היה זה כאשר הרבי אמר 'בית חיינו שבבבל', שעה שדיבר על השיפוצים בבית חיינו".

"בית-חיינו" ו"בית-רבינו"

הרבי שליט"א בדרכו לאהל. מחוץ בידו הק' גליונות "בית-חיינו" (קונטרס) "בית רבינו שבבבל" ביום שני כ' מרחשון צילם א. ינוב

הרבי יוצא לאהל עם שני הקונטרסים 'בית חיינו' ו'בית רבנו שבבל'

איך ראית את העבודה הזאת?

"הרגשנו שאנו עושים שליחות קודש, ודווקא התמימים הם אלו שהצליחו לבצע את המהפכה הגדולה שגרמה לנחת רוח לרבי. הבאנו את 770 חי. אנשים חיו את הרבי; דיברו מתי הרבי נכנס ומתי יצא, איזה תנועה עשה, ומתי הסתובב. כמה פעמים עודד שיר זה ומה אמר למי בחלוקת הדולרים. הלך הרוח אצל אנ"ש השתנה באחת. היה מימד נוסף של התקשרות בין המלך לעם, ולכן ראינו חשיבות רבה לדקדק בכל פרט.

"זכינו גם שאנשים רבים סיפרו לנו על תשובות ומענות מיוחדות שזכו לקבל מהרבי. כך הרבי ו-770 הפכו לחלק בלתי נפרד מחיי החסידים. כמובן שהחל בזה ר' ברוך כהנא שקיים ממש 'לא ימיש מתוך האהל'. היה חשוב לו לתעד כל תנועה של הרבי, ולא לחינם זכה לתשובות המיוחדות".

העורכים גם ידעו בדיוק מה הקהל רוצה: בית חיינו הקפיד להביא מידי שבוע לא רק דיווחים כתובים, אלא גם תמונות 'חמות' מהנעשה בבית חיינו, כך אנ"ש יכלו להתעדכן, לקרוא ולראות ובעיקר 'לנשום' מהנעשה ב'בית חיינו' — דבר שלא היה רגיל באותם ימים, טרום עידן האינטרנט והטכנולוגיה האלקטרונית.

קשיים שעבר 'בית חיינו' אינם ניתנים לתיאור, אבל הרבי לא הירפה. העידודים שהרבי העניק לעיתון, נתנו את הכוחות לצוות ובראשם לרב ברנדלר להמשיך ולהרחיב את העיתון.

ההפתעה הגדולה ביותר הייתה, כאשר הרבי יצא לתפילת שחרית כשבידו סידורו הק' ובתוכו 'בית חיינו'. לעידוד גדול מזה לא יכלו היוזמים לחלום... בשבוע שלאחר מכן התפרסמה התמונה במרכז העיתון. נקל לתאר את ההתרגשות שאחזה באנ"ש והתמימים. המסר שהרבי העביר היה חד וברור.

הרבי המשיך לעודד באמצעות עשרות תשובות על כל שאלה. לא רק תשובות, אלא גם עידודים בלתי שגרתיים. לא לחינם, הקשיים והמניעות לא תפסו מקום, כאשר המלך בעצמו מעודד ומאשר את הדברים.

כך למשל, באחד הגיליונות הייתה חשיפה בראיון שנערך עם הגב' בת שבע אלטהויז שעלתה מברית המועצות מספר חודשים קודם לכן. זו תיארה את סיפור הצלת אביו של הרבי, רבי לוי יצחק, מגלות צ'אלי לאלמא אטא. מערכת 'בית חיינו' מצאה לנכון לצרף כתבה זו בפני עצמה לרבי, והעורכים כתבו לרבי שהם מקווים שזה יגרום נחת רוח. הם זכו ל"מענה מהיר" ביום י"ג במנחם אב תנש"א. לאחר המילים "שיגרום נחת רוח" הוסיף הרבי את המילה: **"רב, ונמשך לכמה וכמה זמן כפשוט. אזכיר עה"צ"**.

על המדור החדש 'לחיות עם הזמן של ימות המשיח' (מדור שהביא אירועים מיוחדים בבית חיינו הקשורים לציפייה הדרוכה למשיח) ענה הרבי: **"אזכיר עה"צ להצלחה רבה והזמ"ג אור לט"ו מנ"א והעניינים"**.

על אחד הדו"חות קבלו מענה של הרבי שתוכנו היה לפעול לפי המזומן שיש. הרב ברנדלר כתב בדו"ח לאחר מכן, שצריך

שיהיה כסף וביקשו ברכה שתהיה ישועה. התשובה של הרבי הייתה **"הרי כבר עניתי ומה השאלה? אזכיר עה"צ".**

גיליון ה-100 של 'בית חיינו' היה בהחלט סיבה לחגיגה גדולה. היה זה בעיצומה של "סערת הגאולה", לאחר השיחה בכ"ח בניסן. 'בית חיינו' עמד בראש החץ להבאת בשורת הגאולה, כאשר מידי שבוע הופיע בעמודו הראשי של העיתון האמרה המיוחדת של הרבי בנוגע לגאולה. הציפייה והדריכות לקבלת פני משיח חלחלה גם אל ציבור הקוראים.

מעניין לקרוא את 'דבר המערכת' של גיליון המאה: "מתוך שבח והודיה להשי"ת על שהחיינו וקיימנו והגיענו עד הלום, שמחים אנו להגיש בזה לפני קוראינו וכל בית ישראל את גיליון המאה של בית חיינו במתכונתו הנוכחית. גיליון בית חיינו שהוצאתו לאור החלה בשנת תש"י עם קבלת הנשיאות של כ"ק אדמו"ר שליט"א, עבר חבלי לידה קשים ועדיין נאבק קשות על קיומו. נראה שסיומם של כל המניעות והעיכובים יהיו בעת לידת עם ישראל בגאולה האמיתית והשלימה...

"זאת משום שאכן זהו תוכנו של הגיליון – דיווח מלא מהנעשה בבית מדרשו של נשיא דורנו כ"ק אדמו"ר שליט"א, שם ההכנה לגאולה בשיא עוצמתה

ולכן נרגש הדבר, וכפי הנראה גם בגיליון זה, שככל שמתקרבים אנו לגאולה, מתקרבת ומזדרזת גם גאולתו הפרטית של הגיליון מקשיי הקיום המאיימים עליו.

"..מזה מובן גם שבבוא הגאולה בקרוב ממש, יבוא גליונינו לשלמותו הנכספת – חדשות מפורטות מהנעשה בבית מקדשנו בירושלים עיה"ק".

אכן, השקפה חסידית זו הייתה המוטו המיוחד של 'בית חיינו' שמטרתו הייתה לתאר ולהאיר כיצד נראים הדברים במקום שבו מאירה האמת – "ד' אמות של גאולה"...

גיליון המאה אכן היווה ציון דרך בחשיפות ותגליות הקשורות לבית חיינו. בעיתון הופיעו מדורים חדשים, וכן עשרות ברכות מארגונים וגופים בחב"ד. כך למשל ברכה מיוחדת צדה את עינינו מאת הרב ישראל הלפרין, השליח מהרצליה הכותב בברכתו: "המפיץ את דבריו של כ"ק מלכנו שליט"א והנהגותיו כנתינתן מסיני". גם וועד כפר חב"ד איחל: "שתזכו לבשר הנה הנה משיח בא". צעירי אגודת חב"ד איחלו להם

שער גיליון המאה

גיסי ביקש אותי להכניס פתק לרבי יחד עם גיליון ה-17, בגימטריא 'טוב' ולבקש ברכה. למעשה לא כתבנו על הקשיים, רק ציינו שהעיתון גורם להתעוררות באנ"ש. היה זה בחודש כסלו תש"נ. התשובה של הרבי לא איחרה לבוא והיא הייתה כתובה על גבי הגיליון עצמו: "נת' ות"ח (נתקבל ותשואות חן) ובטח ימשיכו בזה, וכל המפרט הרי זה משובח וכו' אזכיר עה"צ". לא היה ברור יותר מזה: יש להמשיך בכל מחיר!

"להמשיך להביא לציבור הרחב את ה'מעשה רבי' של מלכנו נשיאנו הוד כ"ק אדמו"ר שליט"א ואת המתרחש יום יום ושעה שעה בחצרות קודשנו".

יותר מכל, הפליאה והדהימה התשובה המיוחדת של הרבי לגיליון זה: **"נת' ות"ח ת"ח ובוודאי כחז"ל (זהו גם נתינת (בעין יפה) כח) כבר רוצים מאתיים, ויקויים בהם ממש רצון יראיו יעשה גו': אוהביו. אזכיר עה"צ".**

התשובות הבלתי פוסקות של הרבי נתנו את הכח להגדיל את העיתון ולהרחיב את תפוצתו בקנה מידה רחב ביותר.

בימים אלה, כאשר 'בית משיח' חוגג 500 גליונות, אי אפשר שלא למצוא את הזיקה הישירה שבין הגליונות ההם לגליונות הנוכחיים במתכונת של 'בית משיח'.

כידוע, בשיחותיו הקדושות, חיבר הרבי בין המושג "בית חיינו" ל"בית משיח" ו"בית רבינו שבבבל", שכולם מהווים כינוי לבניין 770 ממנו יוצאת אורה לכל העולם. הרבי אף ציין בשיחה כי "בית משיח" הוא בגימטריה 770.

מאז ג' תמוז תשנ"ד, ראו התמימים בבית חיינו צורך כביר להמשיך את המתכונת הזאת ביתר שאת וביתר עז, להמשיך את ההתקשרות של אנ"ש לבית חיינו, שמוקד העניין והציפייה יהיה שם, במקום הקדוש ההוא.

ואכן "בית משיח" ב-500 גליונותיו, ממשיך את העיתון 'בית חיינו', כאשר הנקודה המרכזית הוא: תשומת הלב המרכזית היא לחיות עם הרבי ועם 770, להביע את רחשי הלב והגעגועים למקום הזה, המקום משם שואבים אנו את חיינו. גם תמונתו של הרבי המופיעה בקביעות בשער העיתון מידי שבוע בשבוע, היא המשך לאותה הנהגה מבורכת.

ואכן, "בית משיח" זכה וזוכה להביא לרבבות אנ"ש והתמימים את האווירה המיוחדת של בית חיינו גם בימים אלה של העלם והסתר, כאשר החושך יכסה ארץ, ברגעים האחרונים לפני שמפציע אורו הגדול של הרבי מלך המשיח.

"חלינו הוא נשא"

מימין לשמאל: ר' שבתאי ויינטרוב, ר' שלום פש, ר' שניאור זלמן ברגר, ר' אברהם קרביצקי

משתתפים:
הרה"ח ר' שבתאי ויינטרוב
הרה"ח ר' שלום פש
הרה"ח ר' אברהם קרביצקי

מבוכה

הרבה רגעים של שתיקה היו במהלך ההתוועדות (או הרב-שיח). תלמידי התמימים מ'קבוצה' תשנ"ב, בחרו לדבר יותר על השמחה והעשיה ולא על המצב הרפואי הקשה שינחת' עליהם פתאום באמצע השנה, או על הדמעות הרבות שניגרו באותם חודשים קשים. לא קשה היה להבחין בסבר פנים עגום, ואפילו קשה, כשהגענו בשיחה לרגעים הקשים. "וכי מה אתה רוצה", הגיב אחד מהם בשם השלושה, "שנסביר מה הרגשנו כאשר אמרו לנו שהרבי לא יצא לקהל במשך תקופה בלתי ידועה בשל מצבו הרפואי? האם אפשר לתאר את המחזה כאשר הרבי יצא בליל שבועות בפעם הראשונה לאחר חודשים ארוכים, כשזעקות החסידים עלו עד השמיים?!"

לעתים התשובות היו ארוכות ולעתים קצרות; ספק ניסו לעקוף את הזכרונות ההם ספק לא יכולים להביע אותם במילים. מכל מקום, דומה כי בשחזור הימים ההם, הדבר הנכון ביותר היה לפנות אל התמימים, תלמידי ה'קבוצה' באותם ימים, שהיו ב-770 וחיו כל יום וכל רגע את הרבי, את המאורעות עד לפרט הכי קטן.

קבוצה תשנ"ב ידועה כ'קבוצה' דו-גוונית: מחד זכיתם ל'גילויים' נעלים ומיוחדים, ומאידך גיסא – המעמד ומצב של 'את חלינו הוא נשא' כשהרבי לא נראה עוד בציבור...

ר' **אברהם קרביצקי:** 'קבוצה' תשנ"ב בהחלט הייתה מיוחדת במינה. זו הייתה שנה שראינו בה וחווינו גילויים גדולים. דומה כי מאז ומקדם לא היו 'גילויים' כה נעלים ברצף כה ממושך. קח לדוגמה את המעמד המרטיט ביום הראשון של סוכות, כאשר הרבי עמד על רגליו שש שעות רצופות, וכבקרת רועה עדרו, הוא בוחן כל אחד בעת נטילת הלולב ועונה 'אמן' על הברכות.

אכן, כל החצי שנה שלפני כ"ז אדר הייתה רצופה במאורעות שמיימים באופן פלאי ומדהים. היה ריבוי עצום שיחות באופן שלא זכור בשנים שלפני כן, ואת רובן המכריע הרבי הגיה. הרבי חילק שישה קונטרסים במהלך אותה חצי שנה, וארבעה פעמים 'לעקח' באמצע השנה. הייתה תחושה של תקופה מיוחדת במינה, כאשר הציר המרכזי שהרבי עסק בו היה 'להביא לימות

מאת: שניאור זלמן ברגר; צילומים: שלמה ניימרק

במשך כל החורף הרבי הרים גבוה מעל גבוה את רף הציפייה לקראת הגאולה האמיתית והשלימה. השיחות, ההתוועדויות, חלוקת הדולרים, חלוקת קונטרסים ו'לעקח' (שש פעמים!) כל אלה בנוסף לביטויים שליובאוויטש לא שמעה כמותם מאז ומעולם. ואז הגיעה לפתע הידיעה המרה והבלתי מובנת. בבת אחת פסקו התפילות עם הרבי, ההתוועדויות, השיחות (כמעט) מידי ערב, חלוקת הדולרים. כמו חור גדול ושחור נפער בסדר היום של אנ"ש והתמימים שחייהם סבבו סביב הרבי • 13 שנים חלפו מאותו יום שחקוק בקרב כל חסיד – יום שני ז"ך אדר ראשון תשנ"ב. לרגל אותו יום כינס "בית משיח" שלושה מתלמידי התמימים ששהו אז ב-770 ומתגוררים היום בנחלת-הר-חב"ד. אלו חוו את האירועים מקרוב, כשהם שוהים כל העת קרוב לרבי; רואים את ה'גילויים' ושומעים על התהפוכות הרבות במצב הרפואי, וכעת הם מספרים את ארועי אותם ימים בזכרונות רוויים געגועים חסידיים עזים...

המשיח'. עם זה חיינו כל התקופה.

ר' **שלום פש**: בכלל ההנהגה המיוחדת כפי שאנו יכולנו להבין בתור תמימים, הייתה מיוחדת. כל החורף היו ביטויים נדירים ומיוחדים בנוגע למשיח. בכינוס השלוחים שהתקיים בחודש כסלו, הרבי דיבר על "השליחות היחידה שנותרה – קבלת פני משיח", וכן "על המשיח היחידי שבדורנו – נשיא הדור". בכל שבת היו 'גילויים' חדשים ומרטיטים, התבטאויות שכמותן לא שמענו מעולם. דומה כי מידי שבוע הרבי העלה את רף הציפייה והדריכות של הציבור. אנחנו שהיינו חיים את השיחות כל הזמן, יכולנו לחוש במתח לקראת משהו גדול ממשמש ובא, קרי: הגאולה.

בחורף תשנ"ב השלוחים בכל רחבי תבל החתימו על טופסי קבלת המלכות, דבר שהתקבל לרצון לפני הרבי. העניין קיבל משנה תנופה לאחר שהרבי ענה לאחד הרבנים מדרום אפריקה אודות ההחתמות, כי תלוי בתנאי המקום ועל חב"ד שעל אתר להחליט. בעקבות כך נערך ב-770 כינוס חירום בו דיבר גם ר' יואל כהן, ודיברו אודות העניין שצריך לקבל את מלכותו של הרבי כמלך המשיח. אפשר היה למשש משיח באוויר.

ר' **שבתי ווינטרוב**: אפשר בהחלט להגדיר את השנה הזאת כשנה מופלאה של גילוי משיח. איך אפשר לשכוח את הגילוי הגדול של קונטרס "בית רבינו שבבבל", כאשר בערב כ' במר-חשוון הרבי זיכה אותנו בקונטרס זה שמגלה כיצד יש להתייחס למקום הקדוש של 770. בכלל, כל הביטויים היו בסגנון שהחסידים לא הורגלו בהם מאז ומעולם. כמו למשל שהרבי כותב ש"בית משיח" זה גימטריה 770, או למשל הר"ת של מי"ד הרומז על שלשת הדורות של נשיאי חב"ד. הרבי גם שם דגש מיוחד על כך שנשיא הדור הוא המשיח, והדברים נשזרו כחוט השני במהלך השיחות. כל "דבר מלכות" וכל שיחה טמנו בחובם גילוי אור חדש. גם מעמדי חלוקת הדולרים הגיעו אז לשיא, כאשר מידי שבוע הגיעו אלפי-אלפי יהודים מכל רחבי העולם לקבל דולר מהרבי, והמופתים פשוט התגלגלו מתחת לספסלים.

לא פלא שלאור כל זאת, נוצרה ציפייה אדירה. הרגשנו במוחש כי אנו עומדים בפני תקופה מיוחדת במינה.

כל זה נמשך חצי שנה עד שהגיע כ"ז אדר; האם היו איזה סימנים ורמזים מהרבי?

ר' **שבתי ווינטרוב**: מובן שאף אחד לא חלם על דבר מעין זה. אבל בפרספקטיבה לאחור כולם יכלו להיות 'חכמים'; כולנו נזכרנו לפתע בשיחה שנאמרה ביום ג' שבט לאחר מנחה, על אודות כוח הדיבור שניטל מנשיא הדור, והתיקון לזה הוא על ידי

הוספה בלימוד תורתו של נשיא הדור. רק לאחר מעשה הבנו למה ירמזון דברי הרבי.

ר' **אברהם קרביצקי:** במשך כל חודש אדר דיבר הרבי על ביטול כל העניינים הבלתי רצויים באמצעות שישים יום של שמחה. כזכור, גם אז הייתה שנה מעוברת. איש לא הבין איזה עניינים 'בלתי רצויים' ורק לאחר מעשה הבנו את הדברים של הרבי. לאחר מכן בהחלט ראו כי כל מה שקורה עם נשיא הדור, נעשה בשליטתו ובידיעתו. ראו כיצד הרבי מכין אותנו לכך ומנסה לבטל את המצב. ואכן, מידי ערב, לאחר ה'סדרים' היו ריקודי שמחה, וזאת על פי הוראתו של הרבי.

ר' **שלום פש:** עוד 'אור' מופלא היה ללא ספק בחלוקת הקונטרס "ואתה תצוה" בפורים קטן תשנ"ב, כעשרה ימים לפני כ"ז באדר. הרבי חילק את הקונטרס ביחד עם 'לעקח' ושני דולר. מי שרק לומד את הקונטרס הזה, מבין עד כמה הוא היה בגדר סימן והכנה למצב. הרבי מדבר על כך שעם ישראל מוסיפים כוחות במשה רבינו וכו', וכל אחד צריך להיות מזועזע מכך שהוא נמצא רגע אחד בגלות. הרבי גם דיבר על המצב בו עם ישראל נמצא בבחינת "כתית למאור".

כל האירועים הללו היו בגדר אירועים 'שמיימים'; ראו כי הרבי פועל לקראת משהו. רק לאחר מכן אפשר היה להבין בדיעבד, כי הרבי ניסה לבטל את המצב של העלם והסתר, ומאידך, לתת לנו כוחות להתמודד גם בתקופות קשות של העלם והסתר שהם בבחינת 'ברגע קטן עזבתיך' כדי שיהיה 'ברחמים גדולים אקבצך'.

זה היה נשמע דמיוני

ואז, בבת אחת, הכתה הידיעה הקשה...

ר' **שבתי ויינטרוב:** אחזור לתחילת אותו יום, על פי הזכור לי. כאשר הרבי יצא מתפילת שחרית, החסיד ר' לייזר ננס ע"ה עמד בפתח היציאה והרבי ברכו. כאשר הרבי יצא לאוהל, אני וחבר נוסף עמדנו ליד 770. הרבי חילק מטבעות לצדקה, וגם קרא לכמה ילדים שעמדו בקירבת מקום ונתן להם מטבעות לצדקה. לפני שהרבי נכנס לרכב, נופף בידו לשלום ו... זהו. זה המחזה שנותר חקוק בלבי. אז צולמה התמונה הידועה בה הרבי מנופף את ידו הק' לפני המאורע.

מאוחר יותר, ראיתי את המזכירים הרב לייבל גרונר והרב בנימין קליין יוצאים במהירות מ-770, נכנסו בבהילות לרכב ונסעו מהמקום בצורה מוזרה. התחלתי לברר מה

ר' שבתי ויינטרוב: מאוחר יותר, ראיתי את המזכירים הרב לייבל גרונר והרב בנימין קליין יוצאים במהירות מ-770, נכנסו בבהילות לרכב ונסעו מהמקום בצורה מוזרה. התחלתי לברר מה קרה, ומישהו אמר כי הרבי נפל באוהל. זה היה נשמע דמיוני. בלתי מציאותי. בתוך זמן קצר התמלא 770 בבחורים ובתושבי קראון הייטס שביקשו לדעת מה קרה בדיוק? מה קרה לנשיא הדור? כולם קיוו שתיכף הרבי יחזור ל-770 ויכנס להתפלל מנחה. זה היה פשוט שהרבי עוד מעט יחזור וייכנס למנחה, בדיוק כשם שהיה פשוט שהשמש תזרח למחרת בבוקר...

קרה, ומישהו אמר כי הרבי נפל באוהל. זה היה נשמע דמיוני. בלתי מציאותי. בתוך זמן קצר התמלא 770 בבחורים ובתושבי קראון הייטס שביקשו לדעת מה קרה בדיוק? מה קרה לנשיא הדור? כולם קיוו שתיכף הרבי יחזור ל-770 ויכנס להתפלל מנחה. זה היה פשוט שהרבי עוד מעט יחזור וייכנס למנחה, בדיוק כשם שהיה פשוט שהשמש תזרח למחרת בבוקר...

ר' **אברהם קרביצקי:** אכן הגיעה ידיעה שהרבי נפל באוהל. יותר לא ידענו פרטים והמצב היה מאוד מבלבל. היו שמועות שונות, אבל איש לא נטה להאמין שאירע משהו רציני. כשלעצמי, ביררתי אצל אחי שמתגורר בקראון הייטס. הוא סיפר כי שמע מאחד מהבחורים שליוו את הרבי לאוהל, כי המצב לא טוב. מה קרה בדיוק? שאלתי, ולא קיבלתי תשובה. אחי חשש לומר את מה שהתברר לאחר מכן כנכון.

ר' שלום פש: זה היה בערך בשעה חמש בערב. אנו תלמידי ה'קבוצה' למדנו ב'זאל של ישיבת 'חובבי תורה'. בשעה חמש בערך, התקבלה ידיעה ב'ביפר' של כמה מהבחורים: **"770 770"**. הודעה בנוסח זה הייתה ידועה כקוד להתגלות המלך המשיח!

כל התמימים ששהו באולם הישיבה, סגרו בבת אחת את הגמרות, ורצו במהירות ל-770. כשהגענו לשם, נאמר לנו כי הרבי נפל באוהל.

רוב הממתינים ליד ובתוך 770 ניסו כל העת לשאוב עוד בדל מידע מאלו שחשבו שהם יודעים. בינתיים, קבוצת תמימים, ואני בתוכם, התחלנו לומר תהילים.

לאחר כמה שעות הגיע הרבי ל-770 באמצעות אמבולנס. כל הקומה הראשונה נסגרה מיידית לקהל. האמבולנס נצמד לדלת צדדית, והרבי הוכנס ל-770 תחת מעטה סודיות.

ר' **שבתי ויינטרוב:** באותו לילה היה 770 מלא בקהל רב שהגיע לומר תהלים. במקביל יצאה משלחת מיוחדת לאוהל אדמו"ר הריי"צ כדי להתפלל לרפואתו של הרבי. בין כה וכה החלו להגיע צוותים רפואיים ועמם מיכשור רפואי רב.

ר' **שלום פש:** מאז ובשבועות הבאים, רוב תלמידי ה'קבוצה' בחרו לשהות ב-770 כדי להתעדכן כל העת במצבו של הרבי ולא לשוב ללמוד ב'זאל' של 'חובבי תורה'. אני ועוד מספר תמימים החלטנו שעלינו להמשיך וללמוד כרגיל, כי על ידי זה נפעל לזירוז רפואת הרבי.

ר' שבתי ויינטרוב: העידכונים הרישמיים לגבי המצב, ניתנו במערכת טלפונית. מלבד זאת, התמימים דאגו להתעדכן בשמועות שעברו מפה לאוזן. הידיעות על המצב הרפואי היו מעורפלות, וכל העת ניסינו לאתר עוד ועוד שביבי

אינפורמציה.

ר' אברהם קרביצקי: לאחר זמן קצר, אירגנו חברי המזכירות חדר מצב מיוחד עבור הרופאים, ומידי פעם החלו לעדכן על המצב הרפואי. הידיעות לא היו משמחות כלל ועיקר, וכולם הרבו לומר תהילים.

ר' שבתי ויינטרוב: באותו ערב הופסקו הריקודים. מי יכול היה לרקוד בכלל? רק לאחר ימים אחדים, הבנו שהרבי כבר הכין אותנו למצב הזה, ועל כך בדיוק התכוון כשדיבר על שישים ימי שמחה שבכוחם לבטל את כל העניינים הבלתי רצויים. התמימים חזרו לרקוד, אבל הדמעות זלגו תוך כדי ריקודים... בכי ושמחה שימשו בעירבוביה.

ר' שלום פש: הריקודים היו בגוון אחר לחלוטין. היו חסידים שהתייחסו בכעס כלפי הרוקדים. הם טענו כי המצב כה קשה ואין בשביל מה לרקוד. אבל התמימים היו תמימי דעים כי זה הרצון של הרבי.

כזכור, ביום רביעי בלילה יצא המזכיר ואמר בשם הרבי כי "תהיה רפואה קרובה ברוב שירה וזמרה". בעקבות זאת אלפים נהרו ל-770 כדי לרקוד ובכך להקל על הרבי, ממש כפי שהיה בתשל"ח. קשה לשכוח את המראה של האלפים רוקדים ובוכים כל הלילה ללא הפסקה.

באותו חודש אדר דיבר הרבי שוב ושוב על אודות 'שישים ימי שמחה' שמבטלים את כל העניינים הלא רצויים. חסידי חב"ד בכלל וב-770 בפרט רקדו ושמחו כהוראת הרבי. כיצד אתם הבנתם את פשר הריקודים והשמחה שביקש הרבי?

ר' אברהם קרביצקי: אכן, בתחילת חודש אדר דיבר הרבי כמה פעמים על כך שבשנה זו ישנם ששים ימים בחודש אדר, ובשישים ימים אלו צריכים להיות בשמחה מיוחדת. בכמה מהשיחות אמר הרבי כי שישים ימי השמחה של חודש אדר מבטלין את הדינים. איש כמובן לא ידע מה הכוונה האמיתית, עד שהגיע כ"ז אדר.

ר' שבתי ויינטרוב: היו שהזכירו כי אדמו"ר הרש"ב אמר פעם שהוא חושש מ'שני אדרים'. בכל אופן אנחנו שמחנו בלי שנרד לעומקם של דברים. הרגשנו שקורה משהו, כי הרבי לא הרפה ודיבר על כך פעם אחר פעם.

במהלך חודש אדר אירע אסון טרגי ב'קראון הייטס' כאשר גוי מקומי רצח אישה תושבת השכונה. בתום השבעה נשא הרבי שיחה נסערת-לב מתוך כאב עצום. הרבי תמה עד מתי נסבול? עד מתי יהודים יהרגו על קידוש השם? הרי כבר הגיע הזמן

ר' שלום פש: זה היה בערך בשעה חמש בערב. אנו תלמידי ה'קבוצה' למדנו ב'זאל של ישיבת 'חובבי תורה'. בשעה חמש בערך, התקבלה ידיעה ב'ביפר' של כמה מהבחורים: "770 770". הודעה בנוסח זה הייתה ידועה כקוד להתגלות המלך המשיח! כל התמימים ששהו באולם הישיבה, סגרו בבת אחת את הגמרות, ורצו במהירות ל-770. כשהגענו לשם, נאמר לנו כי הרבי נפל באוהל

להתגלות המשיח. השיחה זיעזעה את נימי הנפש.

זכורני, כמה ימים לאחר שהרבי קרא לשמוח בחודשי אדר, הנהלת הישיבה פנתה במכתב לרבי, ושאלה האם אפשרי להרשות לתמימים לרקוד מידי ערב בתום סדרי הלימוד. לאחר שהגיע מענה חיובי, החלו ריקודים מידי ערב לאחר שעות הסדר.

ר' שלום פש: כל ערב בשעה תשע וחצי, בתום סדר ערב, החלו הריקודים. היה מפליא לראות מאות תמימים וחסידים רוקדים במשך כשעה ומחצה ללא הפסקה, כך מידי ערב.

בחצי שנה הראשונה של ה'קבוצה' התרגלתם למנות 'פינוק' מהרבי: תפילות, התוועדויות, שיחות, וכו'. גם השבתות היו עמוסות בשעות ארוכות עם הרבי – איך מעבירים פתאום שבתות ללא תפילה או התוועדות עם הרבי?

ר' שלום פש: לא כולם עברו את השבת באותה דרך. אודה על האמת, בתחילה השתדלתי להשתתף בהתוועדויות שנערכו ב-770, באותו מקום ובאותה שעה, אבל אחר כך ההרגשה הייתה כה קשה, שלא ראיתי בזה תחליף להתוועדות עם הרבי, ובמשך תקופה, בשבת אחר הצהריים תפסתי תנומה ארוכה... אולם באחת השבתות סחב אותי אחד החברים לבורו-פארק כדי לשאת דרשות בבתי הכנסת בשכונה, מנהג שהפך לקבע.

משיח ייעלם ואחר כך יתגלה

במשך הזמן היו שהתחילו להשמיע "הסברים" על אודות המצב על פי שיחות של הרבי, מדרשים, זוהר וכדו'.

ר' **שבתאי ויינטרוב:** אי אפשר להפריד בין המאורע שהיה בעיצומו של מתח וציפייה דרוכה להתגלותו של הרבי לבין האווירה הכללית שסבבה סביב משיח וההכנות לביאתו. בהתאם לאווירה זו, היו כמה אנשים שמצאו מדרשים שונים שמסבירים כביכול את המצב, עד כמה שדעתנו, דעת תחתון, יכולה לתפוס. רבים גם קישרו את המאורע לחלוקה השמיימית של קונטרס פורים קטן תשנ"ב, עשרה ימים לפני האירוע, כאשר כל מי שמתבונן בתוכן המאמר, מקשר זאת מיד למצב שקרה.

ר' **אברהם קרביצקי:** רבים נזכרו בשיחה של ג' שבט בה דיבר הרבי על הקשיים בדיבור של נשיא הדור, ולכן צריך ללמוד מתורתו כדי להשלים את מה שניטל בכח הדיבור וכו'.

כולם רצו לדעת מה קורה עם הרבי, כיצד התקבלו העידכונים?

ר' **אברהם קרביצקי:** היו עידכונים שנמסרו על ידי מערכת הכריזה ב-770, היו עידכונים במערכת טלפונית כפי שהוזכר קודם לכן. והתמימים ניסו לדלות מכל מקום אפשרי דיווחים שוטפים על המצב.

ר' **שבתאי ויינטרוב:** תמיד הרגיעו אותנו

"יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד"

ליל שמחת תורה תשנ"ג: "...בהקפה שביעית, האחרונה, שוב נתכבד הרבי שליט"א. והרב יוסף יצחק הכהן גוטניק עוד-פעם זכה למסור את הספר תורה לידיו הק' כשהוא מברך ומתברך, ונענה ב'אמן'.

קהל השיא שהיה אפוף התרגשות עצומה לנוכח התגלות חסדי ה' הנפלאים, וגדות לבו התמלאו בתפילה ובקשה מעומק הלב כי יחוס וירחם את הרפואה המושלמת והתגלות המשיח — פרץ בספונטניות בזעקה נפשית מעומק פנימיות הלב בסערת-רגש שאינה ניתנת לתיאור בשפת אנוש, כאיש אחד בלב אחד — "יחי אדוננו מורנו ורבנו מלך המשיח לעולם ועד" שלוש פעמים. בפעם השלישית החל הרבי שליט"א לפתע לעודד את המשאלה בתנועות חזקות ונמרצות מאוד בראשו הק' לכל הכיוונים, והזעקות — שהפכו תוך זמן מה לשירה מרגשת — הלכו והתגברו עד לב השמים, ועיני רבים זלגו דמעות וכולם חשו בגודל השעה וכי אכן קרובה מאוד-מאוד ישועתנו לבוא ולהגלות.

(מתוך יומן 'בית חיינו' (כפר חב"ד) גיליון 544)

מהמזכירות עם 'שיפורים', אבל ידענו כבר שהמצב מורכב ולא פשוט. היתה שבירה גדולה אצל החסידים ב-770 (באופן של 'כתית למאור') בגלל המצב.

משמרות תהילים 24 שעות ביממה

מה היו הפעולות להוספה בבריאות הרבי?

ר' אברהם קרביצקי: בחודשים הראשונים היו משמרות תהלים 24 שעות ביממה. בכל עת היו תמימים שאמרו תהילים ב'זאל' למעלה, קרוב אל הקודש.

ר' שלום פש: הת' שניאור פבזנר נקט ביוזמה מיוחדת: הוא חילק את התניא כך שכל תמים ילמד פרק לפני התפילה. כך יגמרו את כל ספר התניא כמה פעמים. כמו כן דיברו שחייבים להכניס כמה שיותר בשורות טובות לרבי, כי זה משפיע לטובה על בריאותו.

ר' שבתי ויינטרוב: מידי ערב לאחר ערבית, הגיעו תושבי 'קראון הייטס' לומר תהילים במשך כחצי שעה כשאת הפרק של הרבי אמרו פסוק בפסוק.

לקראת י"א בניסן נוצרה ציפייה מיוחדת, שכן בי"א ניסן מלאו לרבי תשעים שנה. בלב מעורב נערכו ההכנות לאירועים המיוחדים. כמו כן נערך מסע טנקים גדול לקראת היום החשוב הזה.

בי"א בניסן עצמו ניגשו רבני וזקני אנ"ש סמוך לחדרו של הרבי; המזכירים פתחו את דלת החדר וכיסו את הפתח בוילון. הרבנים הקריאו פסק דין בו פסקו שהרבי הוא 'בחזקת משיח' ועליו חלה השבועה שלא יכבה נרו לעולם ועד, ועליו לחיות בחיים נצחיים.

בכיתי כי כאב...

בחג שבועות יצא הרבי לראשונה לאחר תקופה של כמה חודשים מלאי געגועים, המתנה וצפייה...

ר' אברהם קרביצקי: כבר יומיים לפני כן גילה חבר את אוזני שככל הנראה הרבי יצא לקהל בשבועות. ואכן, בליל שני של חג, לאחר שהתמימים ואנ"ש שבו מה'תהלוכה', יצא הרבי לרבע שעה. את הבכיות והזעקות שנשמעו באותם רגעים מרטיטים, איש לא יוכל לתאר. זו הייתה הפעם הראשונה שראינו את הרבי לאחר ז"ך אדר.

ר' שלום פש: השמועות היו שיאפשרו לחסידים לראות את הרבי דרך החלון שבחדרו. ואכן, קהל האלפים הצטופף מול החלון, אך לבסוף יצא הרבי דרך דלת הכניסה הראשית של 770. האלפים עמדו ממול והצפיפות היתה איומה. המראה החיצוני של הרבי לא היה כפי שהורגלנו עד כה... חלק החלו לנגן ניגונים ואחרים דווקא היסו אותם. הבלגן היה עצום, ולאו דווקא הבלגן החיצוני. לא יכולתי שלא לפרוץ בבכי מר...

אחרי שפע הגילויים והאורות הגדולים בדמות שלוש תפילות ביום, התוועדויות, שיחות, חלוקות דולרים וכו', וכעת נמצאים ב-770 אך לא רואים ולא שומעים מהרבי מאום. ספרו על ההרגשה המוזרה שעטפה את התמימים באותם חודשים לא רגילים?

ר' שבתי ויינטרוב: המזכיר הרב יהודה לייב גרונר שוחח בנושא זה באותה תקופה; הוא הסביר כי בחצי שנה הראשונה של תשנ"ב, הרבי דיבר שיחות רבות וחילק דולרים בשפע; כמו כן היו כמה פעמים חלוקת 'לעקח', מלבד בתשרי כרגיל בכל שנה. הרב גרונר הסביר זאת שהיה זה מעין 'פיצוי' על תקופת ההעלם והסתר הנוראה שארעה בסמיכות לחצי השני של תשנ"ב. מבחינתנו לפחות, השפע היה באמת הרבה מאוד, אבל הוא לא היה כפיצוי, אדרבה, הכאב והחסר היה כפול...

ר' אברהם קרביצקי: כל הזמן התפללנו מתוך תקווה שהרבי יבריא מיד, ובקרוב נמשיך לשמוע שיחות ולקבל את כל ההשפעות. בהתוועדויות שנערכו, המשפיעים דיברו על הצורך הדחוף להרבות באהבת ישראל ובכך לזרז את בריאות הרבי.

התוועדות עם הרבי

ואז בתשרי ארע מפנה...

ר' שלום פש: נכון. אמנם תשרי כבר לא היה שייך ל'קבוצה' שלנו, אלא של שנת תשנ"ג, אבל אנחנו היינו עדיין ב-770.

לקראת תשרי בנו את המרפסת הידועה במערב בית הכנסת, ואנו התמימים עקבנו בדריכות. הפעם הראשונה שהרבי יצא, היה בראש השנה. ביום הראשון של ראש השנה אחר הצהרים, חזרתי ממבצע שופר ונכנסתי ל-770. באותה שעה הרבי היה בתוך החדר שכוסה בחלונות האטומים, והציבור לא יכול היה לראות אלא צלליות בלבד.

הפעם הראשונה שראינו את הרבי ברור (לא "מציץ מן החרכים") היה בתום תפילת מנחה של ערב יום כיפור. הפעם היו תגובות שמחות מאוד. סוף סוף ראינו שוב את הרבי לאחר כמה חודשים, ובאופן יחסי, הכל היה נראה טוב יותר. לאחר שהרבי חזר לחדרו הק', פרצו כולם בריקודי שמחה, למרות השעה של ערב יום כיפור.

ר' שבתי ויינטרוב: בפעם הזאת הסריטו את הרבי בוידאו, ואת הסרט ראינו לאחר יום כיפור פעמים אינספור, כשהכאב והשמחה מחליפים ומשלימים זה את זה. למעשה זו הייתה ההזדמנות הראשונה שאפשר היה להסריט את הרבי, ומכיוון שאיש לא ידע מתי עוד פעם נראה את הרבי, היה בזה משום 'חידוש'. הסרט הופץ במהירות רבה בכל רחבי תבל, ובכל מקום רבים באו לצפות במראות קודש מהרבי. עבור רוב אנ"ש בעולם הייתה זו הפעם

הראשונה שראו את הרבי מאז חודש אדר ראשון.

ר' שבתי ויינטרוב: בסוכות היה 'גילוי' נוסף שאיש לא פילל לו. היו שתי 'התוועדויות' מופלאות ופתאומיות. הראשונה שבהן זכורה לי היטב: היה זה לאחר תפילת מוסף, כאשר רוב המתפללים כבר הלכו לבתיהם וסעדו סעודת חג, כשלפתע ר' בנצי סטאק יצא ואמר שהרבי עוד מעט יורד... כמו פצצה נפלה במקום. מיד החלו המונים להתאסף ב-770. כעבור זמן מה הרבי ירד והתיישב במקומו הקבוע ליד שולחן ההתוועדות. באופן ספונטני, נבנו פירמידות מאולתרות, אך הרבי סימן לתמימים שירדו למטה. ניגנו ניגונים והשמחה הייתה גדולה שהנה שוב הרבי מתוועד איתנו. אולם במקום נוצרה מהומה רבתי, והרבי עזב את ההתוועדות.

לקראת ערב, שוב הודיעו על התוועדות. הפעם הרבי ישב במרפסת, והקהל ניגן ניגונים.

קשה לתאר את ההרגשה המיוחדת ששררה אז. אם בהתחלה האורחים מרחבי תבל לא ידעו אם להגיע לתשרי, הרי שלאחר ידיעות אלו שהגיעו במהירות רבה לכל העולם, קהל עצום החל להגיע ל-770 לקראת שמחת תורה בתקווה ובציפיה לראות את מלכנו.

שמחת תורה, בעת ההקפות, החלו לנגן בפעם הראשונה "יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד" ולהפתעת הקהל הרבי עודד את השירה. זכור לכם כיצד הגיבו ב-770 על הסכמת הרבי שיכריזו קבל עם ועדה כי הוא הוא המלך המשיח?

ר' שבתי ויינטרוב: הדבר היה בעת ההקפה השביעית, כאשר נעמדו והכריזו בפני הרבי "יחי אדוננו", ולהפתעת כולם הרבי החל לעודד בצורה חזקה ונמרצת את הניגון (ראה מסגרת). חלק גדול, ואני בתוכם, לא זכינו להיות בהקפות אלו כי עדיין לא חזרנו מהתהלוכה, היות והרבי יצא מוקדם להקפות. אבל כשבאנו, שמענו את התגובות וההתרגשות שאחזה בקהל. הרגשנו תחושת החמצה גדולה, אבל ביחד עם זה ההתרגשות גאתה. הייתה תחושה שמשהו גדול קורה.

ר' אברהם קרביצקי: אכן, בתחילת חודש אדר דיבר הרבי כמה פעמים על כך שבשנה זו ישנם ששים ימים בחודש אדר, ובשישים ימים אלו צריכים להיות בשמחה מיוחדת. בכמה מהשיחות אמר הרבי כי שישים ימי השמחה של חודש אדר מבטלין את הדינים. איש כמובן לא ידע מה הכוונה האמיתית, עד שהגיע כ"ז אדר.

ר' שלום פש: 770 היה כמרקחה. אי אפשר לתאר את השמחה הגדולה שאפפה את כולם באותו ליל שמחת תורה. באותו לילה אנשים לא הפסיקו לרקוד עם שיר אחד ויחיד: יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד. המילים הללו חוברו לכל ניגון שהוא, כשהמילים נשארות קבועות. מאז, במשך למעלה משנה בהן יצא הרבי לקהל, זה היה הניגון האחד והיחיד ששרו בפני הרבי. מאותו לילה נמוגו כל חילוקי דעות בנוגע להכרזת הקודש, בבחינת 'אין אחר דברי המלך כלום'.

ויעקב הלך לדרכו – לאחר תשרי חזרה 'קבוצה' תשנ"ב לארץ הקודש. באיזה תחושה עזבתם את ה'קבוצה'?

ר' אברהם קרביצקי: את חטאי אני מזכיר היום, בעקבות המצב הלא ברור ששרר, היו התמימים שנסעו בחודש תשרי לשליחות; איש לא פילל שהרבי ייצא, ולמען האמת: רבים לא הרגישו כי הם יכולים לחוות את תשרי באותו מקום, בלי אותם אורות וגילויים מהשנים החולפות.

בחודש תשרי עצמו יצאתי לשליחות בחבר העמים וחזרתי רק בסיום תשרי. הידיעות המשמחות הגיעו אלינו גם לרוסיה והייתה תחושה קשה של החמצה. גם בעיתונים ברוסיה כתבו על השיפורים במצב של הרבי. התחושה הייתה מעורבת, כי בסך הכול עזבנו בהרגשה של שינוי לטובה, אך המצב עדיין לא היה כבימים עברו.

ר' שבתי ויינטרוב: צריך לציין ששנת תשנ"ב הייתה שנה מיוחדת ומורכבת (ועל כך אפשר לכתוב ספר שלם). מחד – בחצי השנה הראשונה זכינו לגילויים שכמותם לא היו בליובאוויטש במשך דורות: אם זה בגילוי של "קונטרס בית רבנו שבבבל", אם בעבודת השליחות שהרבי הטיל על כולנו לקבלת פני משיח; או ההתבטאויות שהרבי התבטא על עצמו כמשיח באופן גלוי וברור (שלא לדבר על ההסכמה של הרבי להחתים יהודים על קבלת המלכות). כל אופן ההנהגה השמיימית של הרבי היא דבר שקשה לתאר.

ומאידך גיסא – האירוע הנורא שהתרחש בכ"ז אדר א', היה אירוע קשה שנצרב בתודעה עד עצם היום הזה, ולא לטובה. אין ספק שזה יום בעל תפנית ורב משמעות. מכל מקום, הסיום של שנת ה'קבוצה' היה בתשרי עם 'גילויים' גדולים, ואלו היוו 'פיצוי', עד כמה שניתן לומר כך, על ההעלם וההסתר של החצי השנה האחרונה.

הרגשנו ש'הקבוצה' שלנו החמיצה חצי שנה במהלכה לא ראינו את הרבי, ולכן רבים מאתנו עשו מאמץ גדול לשוב ל-770 כי הרצון הפנימי העז היה 'לראות את מלכנו'.

גר בארץ הקודש ומעוניין לפרסם מודעה ב"בית משיח"?

צלצל ישירות: 052-3940070

מנדי בוסטומסקי,

מחלקת המודעות של "בית משיח" בארץ הקודש

מלון אור חיים
רחי ישעיהו 12 ירושלים
טל: 02-5326980
www.orchaya.org.il
פסח מסידי בירושלים
נופש מפואר במלון
ג'רוזלם גולד
טיולים וסיורים:
~ מנהרות הכותל ~ הרובע היהודי ~
~ סמטאות ירושלים ~ ים המלח ~
~ יערות ירושלים ~
מצה שמורה יד כל הפסח, בריכה וחדר כושר,
תוכניות מגוונות לילדים, הופעות, הרצאות, שיעורים
הכשר חומת הכשרות בפיקוח נוסף של הרב טברדוביץ
מוצרים בד"ץ העדה החרדית והרב לנדא
עופות בשר הרב לנדא, עוף ליובאוויטש
8 לילות + לילה אחרון חינם
מחיר ליחיד בחדר זוגי : 3925 ₪ לאדם
תינוקות עד גיל שנתיים - חינם
ילד בחדר הורים - 1780 ₪
לפרטים שרה 02-5326980

עופות והודו בהכשר הרב יורקוביץ שליט"א מד"א חב"ד לוד!
הבקר בהכשרם המהודר של
מבצעי החודש!!!
עוף אנ"ש
שחיטת חב"ד
ליובאוויטש
ראשון לציון
גלאט חלק למחדרין מן המחדרין
אף לשיטת הבית יוסף
משנכנס אדר מרבים בשמחה...
שניצל עוף פרוס 34.90 - 29.90
רולדה הודו 34.90 - 29.90
צלי ענגל ברשת 36.90 - 32.90
צלי כתף מס' 5 42.90 - 39.90
כמו תמיד אנחנו הזולים ביותר!
משלוחים חינם
בכל רחבי הארץ! הובלה בקירור!
להזמנות: 03-9521649

israel_barduge
אומנות בצילום
050-8657770
חדש- שידור לווייני ממצלמות רחף לרחבי העולם

ב״ה

תומכי תמימים ברינוא, צרפת – ״על דרך כבליובאוויטש״

שמחים אנו להודיע כי במשך ימי הקיץ הקרוב, תפעל ישיבתנו במתכונת מיוחדת,
תוך דגש על יחס אישי ולימודים באווירה מיוחדת בבית המדרש, לתלמידים בגיל 14-17

תלמידי ישיבות המעוניינים ללמוד בעונת הקיץ במקום נאה מחוץ לעיר, באוויר צח ונעים, באווירה חסידית ובורוח של גאולה ומשיח – מוזמנים ללמוד בימי הקיץ בקמפוס ישיבת תות״ל ברינוא, וליהנות מראשי ישיבות ומשפיעים, גדולים בתורה וחסידות ומסורים לכל אחד ואחד מהתלמידים

אוויר צח וצלול, הרחק משאון העיר ● זאל מרווח וממוזג ● שבתות בבתי חב״ד ברחבי צרפת בתוכנית מיוחדת של ללמוד וללמד ● מסעות אל ההיסטוריה היהודית בצרפת, מבית הכנסת של רש״י ועד לישיבתו של רבינו תם ● ועוד ועוד

לפרטים נוספים ולהרשמה, נא לפנות אל:

מנכ״ל הישיבה, הרב מענדל גורביץ – 336-11-314748

בארה״ב: הרב מנחם מענדל מינסקי – 347-3863402 או לפקס 718-7787161

המטה העולמי לישראל בטוחה

סניף ישראל

INTERNATIONAL JEWISH PRESIDENTS CONFERENCE • WORLD COMMITTEE FOR A SAFE ISRAEL

רח' ר' עקיבא 75 א', בני-ברק – ת.ד. 893 בני-ברק 51108 טל-פקס (03)5783248 • נייד:(0508)565409

EMAIL: SHMUELI 11@BEZEQINT NET

חלון ההזדמנויות עומד להיסגר

עוד מעט-קט אולי לא יתאפשר לנו לפעול בהסברה לציבור, למען "שלמות הארץ" - ולהפנמת ערעור הביטחון האישי ע"י הממשלה

כאשר שר מכובד מהימין יכול להצהיר שיש סכנה לדמוקרטיה, משום שקבוצת בוחרים, מתריעים בפניו שלא יבחרו בו בעתיד בשל דעותיו... (השר מאיר שיטרית בראיון לקול ישראל רשת ב', יום שני 14/02/05 שעה 12:25) [השר הנכבד כנראה לא שמע על המושג "חרם צרכנים"].

כאשר נשיא המדינה קובע שלעיתים יש צורך לפעול בדרכים בלתי דמוקרטיות, כדי להציל את הדמוקרטיה... (רשת ב', יום שני 14/02/05 שעה 12:15).

כאשר ראש הממשלה מכנס את כל גורמי האכיפה בשלטון – כדי להכשיר את הקרקע למעצרים מינהליים המוניים... (מעצר ללא אפשרות למשפט).

כאשר שרון יכול להתבטא שכל מי שמתנגד להתנתקות הוא מסית...

כאשר הממשלה כולה הפכה לסריסי שרון, והחליטה להקים משטרת מחשבות...

עלינו להתעשת במהירות

ייתכן שבקרוב כבר זו לא תהיה אותה מדינה שהכרנו

לפיכך מן הראוי לנצל כל רגע, כל עוד אפשרי הדבר, להתגייס ל"מבצע החלצו"

נ.ב.: ושלוחה בזאת בקשה נפשית לאנ"ש – לא להתפעל כלל מאיומים אלה – גם אם יעצרו אותי או אחרים בשל דעותינו, במעצר מינהלי. אמי וסבי ובני דורם התמודדו עם שלטון סטאלין בחירוף-נפש ויכלו לו. מעצר מינהלי קטן עלינו...

שמואל שמואלי, יו"ר

ונציג הרבי מלובביץ' לענייני 'ארץ ישראל שלנו'

Shmueli11@bezeqint.net

המטה העולמי לישראל בטוחה

סניף ישראל

INTERNATIONAL JEWISH PRESIDENTS CONFERENCE • WORLD COMMITTEE FOR A SAFE ISRAEL

רח' ר' עקיבא 75 א', בני-ברק – ת.ד. 893 בני-ברק 51108 טל-פקס 5783248(03) • נייד:565409(0508)

EMAIL: SHMUELI 11@BEZEQINT NET

ההפקר באי־הקמת "שטח הפקר"

מי אחראי שפיגוע נוסף לא יקרה?

ראש הממשלה יודע שניתן היה למנוע את הפיגוע הנורא בת"א, בערב שבת קודש שעברה;

ראש הממשלה יודע שכך היה נמנע קטל ורצח של 5 בני אדם, "מלה הארץ" הי"ד - בנוסף לעשרות פצועים שחייהם ועתידם נהרסו;

ראש הממשלה יודע שהפיגוע הבא רח"ל, הוא בלתי-נמנע. מבחינתו זה רק שאלה של זמן ומזל;

ראש הממשלה יודע שגם מזל צריך להתבסס על אמצעי-מניעה. על יכולות מודיעיניות, על נוכחות צבאית בשטח; מחסומים, סגרים – ופעילות-לילה רצופה במאורות הטרור;

ראש הממשלה ידע בזמן שהתחייב ב"ועידת שארם" כי צה"ל יצא מכל מקום – שטווח הזמן של ה"מזל" מתקצר והולך, החל מאותו רגע;

ראש הממשלה הוזהר מיידית ע"י ראש השב"כ (ועל ידינו) כי בטחון ישראל יופקר אם השב"כ יפסיק לפעול בשטח;

<u>עכשיו ראש הממשלה מחפש אשמים לרצח.</u>

בצר לו מפנה שרון אצבע מאשימה לעבר... ביהמ"ש העליון (כן, פתאום מותר למתוח ביקורת **ממשלתית** על כבוד בית המשפט העליון בהרכב בג"ץ).

וכך אומר ראש הממשלה בישיבת סיעת הליכוד השבוע (בתגובה לטענות החברים על החלטת הממשלה לגבי מיקום הגדר):

שרון מאשים את... הבג"ץ

"אתה עושה משהו – יש בג"ץ. כל הזמן נמצאים בבג"צים. בית המשפט בהרבה מקרים לא פוסק לטובת הענין. אתה נכנס לשטח, ותוך דקה יש בג"צ. **הבעיה היא מערכת בתי המשפט"**...! (אריק בנדר, "מעריב", יום ג', כ' באדר א' תשס"ה).

לעומת זאת, האשים האלוף (במיל.) עוזי דיין, ראש המועצה הציבורית "גדר בטחון לישראל" – את ראש הממשלה באחריות לרצח.

בישיבת וועדת החוץ והבטחון שהתקיימה באותו יום, אמר האלוף דיין: "ארגון הג'יהאד והמחבל שהתפוצץ הם האחראים באופן ישיר לפיגוע, **אבל מי אחראי לכך שזה לא יקרה? רק אדם אחד: <u>ראש הממשלה, אריאל שרון!</u>**"

האלוף דיין מבסס את טענותיו על העובדה הבאה: "אם גדר הבטחון היתה בנויה לכל אורכה, הפיגוע בתל-אביב היה נמנע" (מקור: "מעריב", כמצויין לעיל).

גם האלוף דיין אחראי

אנחנו, חברי מועצת **המטה העולמי לישראל בטוחה**, מאשימים את **שניהם** – ואת כל מה ומי שהם מייצגים. כבר **בינואר 2001** שלחנו מכתבים לראש הממשלה, לשריה, לחברי הכנסת, ובין השאר גם לאלוף (מיל.) עוזי דיין - לפיהן השיטה הראויה לבטחון ישראל היא בהקמת **"שטח הפקר"** (בדומה למה שהיה בשנים 1948-1967) שיחצוץ בין הישובים הערביים לבין יתרת השטח. שטח זה ימוקש ויוצבו בו שלטים **"שטח ממוקש"**, בכל השפות – תוך שפירטנו אז את התהליך האופרטיבי המדוייק הנדרש לביצוע התכנית.

התחכמויות השר גדעון עזרא

בשנת 2001 אף פנה אלי **השר לבטחון פנים, גדעון עזרא**, וביקש הבהרות נוספות לתכנית. השר גדעון עזרא, (אז סגן השר לבטחון פנים) הציג הסתייגות מסויימת מענין המיקוש (שכן לטענתו מוקשים נוטים להסחף עם הגשמים...) אולם הוא לא הסתייג כלל מהעיקרון של "שטח הפקר" כפתרון בטחוני.

ההסתייגות היחידה שהציג ושלח לעברי כאתגר (בעת שיחתנו בכנסת בראשית שנת 2001) - היה כיצד לממש בפועל רעיון "שטח הפקר" באיזור **ירושלים**. הצגתי בפניו פתרון גם לענין זה – אולם הוא שלל את הפתרון (שלמרבה ההפתעה מיושם כיום)...

לפיכך אני מאשים באחריות לפיגועי הטרור לא רק את ראש הממשלה - אלא גם את חברי הממשלה כולה, החל מינואר 2001, ואת האלוף (במיל.) עוזי דיין עצמו.

<u>במקום "להתברבר" סביב הגדר – הם יכלו לסדר כבר לפני 4 שנים "שטח הפקר". בכך היו נחסכים מאות קורבנות שווא!</u>

בית המשפט משתמש במושג ה"מידתיות" – מתוך חשש להתנגשות עם החוק הבינלאומי החדש שנקבע **באחרונה** ע"י שונאי ישראל בבית המשפט הבינלאומי בהאג.

שופטים חוששים לעורם המשפטי

שופטי בית המשפט העליון חוששים לעורם המשפטי בקהיליה הבינלאומית. עורם האישי, כבודם ומעמדם - חשוב להם יותר מהעור הצפוד של הציבור; של בני ישראל, שאלף מבניו ובנותיו הועלו על המוקד בשנים אלה.

אולם בשנת 2001 כלל לא היה קיים בית המשפט הבינלאומי בהאג – וממשלת ישראל בניצוחו של השר לבטחון הפנים דאז, **עוזי לנדאו**, יכלה בקלות לבצע בפועל את תכנית "שטח ההפקר".

זוהי, איפוא, המסקנה הקשה והכואבת:

כולכם אשמים

כולכם, מהשר לשעבר עוזי לנדאו, לכל אורך השרשרת השלטונית עד ראש הממשלה וכולל האלוף עוזי דיין - כולכם אשמים!

אמנם עתה כבר מאוחר. מאוחר מאוד – אולם עדיין יש באפשרותכם לממש מיד את רעיון "שטח ההפקר" **שהוא עניין בטחוני נטו** ואינו קשור כלל לעובדות מדיניות המעלות סיבוך בינלאומי ובג"צ.

אם לא תתעשתו במהירות תפקע סבלנותו של הציבור – ויתכן כי יגיע היום והפגנות ההמונים שראיתם השבוע בלבנון, יועתקו לישראל עם תוצאות דומות.

ראו הוזהרתם!

שמואל שמואלי, יו"ר

ונציג הרבי מלובביץ' לענייני "ארץ ישראל שלנו

הרב עופר מיודובניק, משפיע ומגיד שיעור בישיבת חסידי חב"ד

"ז"ך אד"ר" הוא יש לנו משימה ר

המשפיע הרב עופר מיודובניק מכהן כמשפיע ומגיד שיעור בישיבת חסידי חב"ד ליובאוויטש צפת, ובמרוצת השנים עברו תחת שרביט השפעתו אלפי תלמידים הנפוצים כיום בכל רחבי העולם. הרב מיודובניק ניחן בחשיבה מקורית ומעמיקה, לא תמיד פופולארית, אך תמיד בעלת גוון מרתק • לקראת ז"ך באד"ר, עלינו לביתו שבצפת לשיחה ארוכה, מעמיקה ומרתקת, לעתים פולמוסית, על משמעותו של יום זה ועל מה שנדרש מאתנו בעקבות המאורע הזה

ראיין: מנחם זיגלבוים. צילום: יוסי מרקוביץ

ליובאוויטש צפת, בראיון מיוחד ל"בית משיח" לקראת ז"ך אדר:

בכוונת המכוון: ציניות ביותר!

מהות השינוי

בנוגע לז"ך אד"ר, השאלה המציקה ביותר היא: האם מאותו יום חב"ד השתנתה?

ראשית דבר עלינו להבין מה זה בכלל חב"ד? יש המתייחסים לחב"ד שכביכול פלוני ואלמוני הנם חב"ד ובהשתנותם חב"ד משתנה, ומטעות זו נובעת שאלתך 'האם חב"ד השתנתה'; והאמת לא כן היא: הם אמנם חב"דניקים ואולם חב"ד אינה מוגדרת בהם ולפיהם. חב"ד הינה הרבי מלך המשיח, והרבי מלך המשיח הנו חב"ד!

צריך להבין את העניין מיסודו. בחסידות מבואר שיש 'יחוד פנימי' ויש 'יחוד חיצוני'. שניהם נקראים 'יחודים', שניהם המשכות אור, אמנם ההבדל ביניהם עצום: יחוד חיצוני הנו המשכת אור לקיום העולם ואילו באמצעות יחוד פנימי ממשיכים אור שהעולם אינו כלי אליו. זהו אור בלתי מדיד, בלתי ניתן למדידה; כפי שהוא למעלה ככה הוא יורד למטה ללא השתנות.

מה המשמעות של זה?

בחיים שלנו ישנם שני סוגי חיים: ישנם חיים עם שאיפה להיות יותר דתי, להיות יותר מוצלח, יותר יראי שמים, ומי שרוצה — גם בזה הקב"ה עוזר לו; אם לומר זאת בלשון בוטה, הקב"ה בשבילו הנו סגולה טובה ליראת שמים... יש אנשים ש"יראת שמים" אצלם היא מטרה בפני עצמה, והקב"ה, עבודתו ותורתו הם כולם כסגולה בכדי שאני אהיה ירא שמים. יוצא איפואה **שאני** הוא הנושא.

זה בעצם אור שנמשך כדי לחזק את העולמות, מלשון העלם. זה לא יגרום ח"ו שהעולמות יהיו לא טובים או יפים או קדושים; להפך — הם יהיו קדושים ויפים, אבל נקודת הענין מתעלמת באמצעות אותו אור.

יש מכתב של הרבי הריי"צ לרב זלמן הבלין ("אגרות קודש" אדמו"ר מוהריי"צ חלק א אגרת נו"ן) שם מדריך אותו הרבי כיצד להנהיג את ישיבת תורת אמת, לחנך את התלמידים לא להיות כמו 'מתנגדים' המתפטמים בכמה דפי גמרא, וזה מסריח מהם ד' מאות פרסאות, ולא כמו חסיד פולין המסתובב בגן ה' שמח רענן ובריא כיורשו של פריץ... וכו'. הרבי בעצם מדבר על "פיינע אידן", על יהודים טובים, יהודים יפים ונפלאים, והיהודי הזה ("אַ פרישער אַ גיזונטער") מסתובב בגן ה' ואומר איזה יופי, כמה נחמד.

כלומר, אצל יהודי יש המשכה שיכולה לעשות אותו יותר דתי, יותר פרומער, חסידישער; כל אלה דברים יפים, אבל עדיין **אני**, האדם, נשאר באמצע, עיקר העיקרים. אני במרכז העסק. הקב"ה (כביכול ח"ו), נברא לשמשני. זהו יחוד חיצוני.

ומה זה 'יחוד פנימי'?

יחוד פנימי פירושו שממשיכים אור כזה שהקב"ה "בא" לכאן כמו שהוא, **ואני צריך לעבור שינוי בסיסי**; צריך להיות אצלי שינוי מהותי בנפש, לקבל ולעכל את האור. נכון

מבצע משיח, לעומת זאת, אינו מוגדר בהגדרות טכניות. ההגדרה היא "אורות דתוהו בכלים דתיקון", אבל כאן נשאר עדיין מרחב גדול לפעילות, הכול בהתאם לאישיות ולאופי שלי. כדי לעשות זאת בצורה הנכונה, צריך יותר להתרכז במטרה, והרבי צריך למלא אצלי הרבה יותר שטח כדי שאזכה לכוון לרצון של הרבי. זה צריך להיות כל הזמן בחשיבה

שאנחנו נולדנו עם הרגשה טבעית שאנחנו מרכז העולם (העיוות ש"בשבילי נברא העולם" ולא כפירוש המשנה...), אבל את זה צריך לשנות למהות אחרת.

זהו גם בעצם יחוד פנימי בעניין חב"ד — רבי. הרבי הוא העיקר! חב"ד זה הרבי, ואם שאלת אם יש שינוי בחב"ד, אז התשובה היא שב'רבי' אין שינוי!

אתן דוגמה: כשהייתי תלמיד בישיבה לא היה דבר כזה לשיר ב"לכה דודי". בכל המקומות היו שרים ורק בחב"ד לא. זכורני שפעם שבתתי בירושלים והתפללתי בכותל ונערך שם מניין של חסידי וויזניץ וכשהגיעו ל'לכה דודי' החלו לרקוד. הסתכלתי עליהם בתמיהה רבתי. פתאום, ב'לא תבושי', החליפו מנגינה. אני כבר לא יכולתי עוד להבין זאת. אמרתי לעצמי 'ריבונו של עולם, מה זה המנהג הזה?'...

בחב"ד, מאז ומתמיד תפילה לא הייתה עניין של זמירות. תפילה זה עניין פנימי-אישי של התקשרות שלי עם הבורא. הפלא ופלא — פתאום הרבי שינה הכול: בהתחלה זה היה לשיר "הוא אלקינו" בזמן שהחזן שר; זכורני שבתחילת המ"מים שהקהל סיים לנגן והחזן החל לנגן הוא אלוקינו והרבי הכה בידו הקדושה על הסטענדר, הקהל בתחילה לא הבחין אולם ידידי הגאון ר' יצחק לנדא הבחין בתנופה הקדושה והחל לנגן עם החזן ומכאן ההמשך ידוע. ובתקופה שלאחר מכן גם ב-770 ומשם בכל בתי כנסת חב"ד התחילו לשיר ב'לכה דודי'. ולא רק שם, אלא בהרבה קטעים נוספים — וכל זה בעידודו של הרבי ועד כדי כך שהרבי מלך המשיח דיבר במעלת השירה בתפילה בשיחת קודש (ש"פ בשלח ה'תשנ"ב). ולכן אולי יש שינוי **בהנהגה** של הרבי, אבל ברור שאין שינוי בחב"ד לא בז"ך אדר ולא בזמן אחר, כי חב"ד זה הרבי והרבי הוא 'עצם' בלתי משתנה.

אז נשאל אחרת: האם בז"ך אדר ארע שינוי ביחס שבין הרבי לחסידים?

ביחס של הרבי כלפי החסידים רואים תנועה מתמשכת בשני כיוונים: מצד אחד רואים התנשאות יותר ויותר, בבחינת מלכות, ומצד שני ירידה אל העם.

התנשאות — ניקח לדוגמא את שנת תשמ"ב כשנת מפנה. עד אז היו יחידויות פרטיות; ומאז התחילו קבוצות קטנות. אחרי זה נכנסו קבוצות גדולות יותר ובשנת תשד"מ החלו רק 'יחידויות כלליות'. כך גם בפארבריינגען'ס — פעם זה היה משהו שנתן הרגשה אישית, ולאחר מכן זה הפך למשהו גדול. בהמשך זה בכלל הגיע למצב שהרבי ישב על המרפסת, מורם ונישא מעם.

מאידך גיסא — ואיננו מבינים בכל העניין הזה — בתשמ"ו החלה חלוקת דולרים בכל יום א', בתשמ"ח התחיל סדר של פאַרבריינגען בכל שבת, דבר שלא היה מעולם. הרבי גם התחיל להתפלל שחרית עם הציבור כל יום, דבר שלא היה כמעט 40 שנה.

כך שלצד ההתנשאות שהייתה בשנים האחרונות, החלה התקרבות גדולה מאוד. אנשים היום כותבים אל הרבי, מתייעצים עמו ומבקשים ברכות בשופי באופן שלא היה בעבר ועל כל צעד ושעל ונענים באופן הכי ברור.

מתי החלה התפנית? באיזו תקופה נעשה השינוי?

זה נעשה בהדרגה, בשלבים. אפשר לומר שמכ"ב שבט תשמ"ח החלה תקופה חדשה שנמשכה עד כ"ז באדר ראשון תשנ"ב. הרבי אמר והגיה שיחות, הרעיונות על משיח התעצמו; הרבי פשוט נתן תנופה חדה מאוד כלפי למעלה. בז"ך אדר החלה תקופה חדשה, תקופה אחרת לגמרי.

בשינויים דרסטיים אלו טמונה כוונה מכוונת; ברור שהרבי רוצה משהו, הרבי נאבק על משהו; אני לא יודע אם זה ביטוי נכון, אבל הרבי 'מתח את החבל' לכיוון מסויים, ואז הייתה נפילה (לגבינו!) יותר לא שומעים שיחות וכו', אין כלום — יש רק רבי! ובתשנ"ג הדבר בלט ביותר (בענין שירת יחי מול פני הקודש והרבי יצא כמעט רק לשם זה!).

לזה אני רוצה להפנות את תשומת לבך: מצד אחד התנשאות מוחלטת עד למצב שלא רואים את הרבי, היינו פחות גילויים. ומאידך-גיסא, חתירה ברורה למצב של יותר רבי! (ועל דרך ביאור כיסוי הלבנה כחלק משלימותה, בשיחת ש"פ וישלח ה'תשנ"ב).

לפני שלוש שנים, בי' שבט, הייתי ב-770. בשבת פגשתי אברך שהכרתי; תלמיד שלי בעבר, ודיברנו בארבע עיניים. הוא אמר לי 'תראה, אני לא 'משיחיסט' גדול, אבל אני רוצה לומר לך שהרבי חי. אני רואה פה ב-770 את הרבי חי'. והוא מתחיל להסביר לי שלל מושגים 'למטה מעשרה טפחים', 'למעלה מעשרה טפחים', 'אור חיצון', 'אור מקיף', 'פנימיות דאבא', וכו' וכו'; ואני עומד וחושב לעצמי שהאברך הזה ממש יודע הכל, לא נותר אלא שיברא כעת גולם מעפר... הוא יודע בדיוק נמרץ איך הרבי נמצא כאן פיסית ומדוע ואיך בדיוק נמרץ לא רואים אותו...

הבה נהיה כנים. המצב הנוכחי הוא כי הרבי רוצה את זה. כשאתה יושב היום עם הילדים שלך ומספר להם על דברים שהם לא ראו, ואתה מספר להם שהיו שנים שהרבי עשה ככה, ובשנים אחרות הוא עשה אחרת. אנחנו עורכים מעין 'סיכום' לאחור ומשתאים לראות את גודל השינויים, אך יש לדעת כי הכול נעשה בכוונת המכוון כדי להגיע למטרה טובה בגלוי (כמבואר בשיחת ש"פ תשא ה'תשנ"ב).

בעקבות ז"ך אדר איננו רואים יותר, לעת עתה, שיחות התוועדויות יחידויות דולרים וכו'. למה אתה מתעקש לומר שזה טוב?

בוא נאמר זאת כך: מה שקרה ביום הזה, נעשה בכוונת המכוון. בכלל: כל מה שנעשה, זה הרבי עושה. הרבי לא מובל, הרבי עשה ועושה הכל. מכיוון שבשיחותיו מסביר הרבי שאצל בני ישראל הירידה עצמה היא חלק מהעלייה — ברור, שאם הרבי עשה והסכים למצב הנוכחי של העלם, אז גם השלב הזה הוא חלק מהעלייה והטוב.

אנחנו מדברים כעת על העניין כפי שהוא באמת. מה שאנחנו רואים או לא רואים לא נוגע כאשר מדברים על העניין כפי שהוא

לאמיתתו. אז מה זה משנה אם אני "מתעקש שזה טוב"? מי אני שאוכל לומר אם זה טוב ליץ!

אני מתקשה להבין מה פירוש 'הרבי עשה הכל?' אם ניקח את כל השיחות של הרבי על הגלות, כשהרבי בכה ודיבר נגד, ותקף, בכה והתחנן וכו' וכו', וכי הרבי עשה את זה? וכי הרבי רצה במצב הזה?

הרבי נוטל הכול על עצמו מתוך בחירה. אין בזה שום ספק.

תראה, אתה מערב כל הזמן עד עתה בשאלותיך שני עניינים, אתה מערב אותנו, הרגש של החסידים, יחד עם עצם ומהות העניין לכשעצמו; בעצם העניין – אנחנו כעת ברגעי השיא. אמנם אנחנו לא מרגישים את זה, אבל נרגיש את זה רגע אחרי ההתגלות.

אבל אנחנו כיום, מה יש לנו? יש לנו את הרבי! הרבי כבר התווה לנו את כל הדרך; נתן לנו כלים לדעת איך להסתכל על העולם. על פי זה אנו צריכים להביט ולהתבונן.

אתה מכיר תמונות מחשב תלת מימדיות שנראות במבט שטחי כקשקושים ושרבוט צבעים וקוים באופן בלתי מסודר, אבל אם מתבוננים בתוכו היטב בטכניקה מסויימת מגלים תמונה תלת מימדית מסודרת ומענינת. זה המצב כעת – יש הרבה 'קשקושים' אבל הרבי רוצה שנעמיק מבט, ניתן את ליבנו לתוכן הכי פנימי, ואז נגלה את מהות התקופה בה אנו חיים.

ובשנת תשל"ג או בשנת תשי"ט (לדוגמה) הרבי לא נתן לנו כלים להסתכל על העולם?

נכון, אבל אז הרבי לא דיבר על הדברים האלה בסגנון כפי שדיבר אח"כ. בתקופה שלפני ז"ך אדר הרבי הביא אותנו למצב מסויים בו אמר לנו: קינדערלאַך, תקשיבו, הסתכלו כך ועשו ככה. הרבי נתן לנו צידה לדרך שבמהלכה נצטרך להתרגל למצבים שלא ידענו אותם עד כה.

לשם הבנת הדברים מוכרחים ללמוד בעיון רב את השיחות מתנש"א נ"ב בהם הרבי מלך המשיח מחדש קו הסתכלות חדש על כל העניינים.

להיות בן-אדם

בוא נצא מנקודת הסכמה מסוימת: ברור שמשהו קרה בז"ך אדר, אתה טוען שזה תוספת התקרבות לקראת הגאולה, ואני רוצה לדעת במה?

במצב הנוכחי הרבי נותן לנו את האפשרות לעבוד בכלים של עצמנו! הרבי התחיל עם זה כבר בכ"ח בניסן כשאמר "עשו ככל אשר ביכולתכם" (ועוד קודם לכן בפורים תשמ"ז בצורה פחות חדה ומפורשת). עד אז פעלנו בדיוק לפי מה שהרבי אמר ועשה באותו יום ובאותה שבת, כעת הרבי השאיר אותנו, בגלוי עכ"פ, לעבוד לפי הכוחות והכלים שנתן לנו, תוך בקשה ותביעה שנתחיל לשנות את כיוון המחשבה שלנו.

מה ההבדל בין כ"ו אדר א' תשנ"ב לכ"ח באדר א'? מה קרה מבחינתינו, איפה הוא הטוב שאתה מדבר עליו?

תראה, קשה לי להגיד לך; כשאני חושב על משמעות כל כ"ז אדר. כשאני הולך להתוועד ביום זה, אני מרגיש את כובד האחריות וכובד העניין. זה לא פשוט. זה יום שבו אני מרגיש ביתר שאת את האחריות לחנך את הבחורים; לתת להם בדיוק את מה שהם צריכים לקבל.

לא הבנתי את הנקודה הזאת של חינוך בהקשר של ז"ך אדר, אני רוצה להבין את זה טוב יותר.

אספר לך משהו. כשהמשפיע ר' מענדל פוטרפס היה באנגליה עד יום פטירתו, ד' בתמוז תשנ"ה, הייתי מתקשר אליו בערך כל שבוע (השווער שלי ר' שלוימקה מיידנצ'יק ע"ה חינך אותי להתקרב לר' מענדל. כשלמדתי בישיבה הייתי אמנם קרוב אליו; הוא היה עבורי משפיע, סבא'ה, אבל עיקר הקשר הפנימי שלי איתו החל אחרי החתונה. בכל פעם שהייתי מגיע לכפר, השווער היה לוקח אותי אליו והיינו יושבים יחד).

מאז שנסע לאנגליה, הייתי מצלצל אליו לערך פעם בשבוע. הפעם אחרונה שדיברתי איתו היתה מספר ימים לפני פטירתו. באותה שיחה רציתי לשמח אותו וסיפרתי לו כי לפלוני, מושפע שלו, נולדה בת. כאיחול אמר: "זאָל ער האָבן אַן איידים 'אַ פייאַניצע" [= שיהיה לו חתן שיכור] ככה היה מאחל הרבה פעמים למי שנולדה בת, שיהיה לו חתן שיכור, כלומר: אַ חסידישער.

(בוכה) ואז הוא אמר לי "עופר, ומה אתה רוצה שאני אברך אותך?" אהבתי אותו מאוד. וכשהוא אמר את זה, התרגשתי מאוד. אמרתי לו 'תברך אותי שאהיה בן-אדם'. ור' מענדל השיב: "אם תהיה בן-אדם, אתה תהיה בן-אדם!" כלומר: אין ברכות, אלא

הרצונות של הרבי הגיעו לידי ביטוי במבצעים משתנים, כאשר הנקודה העיקרית לא משתנה – להביא לגילוי משיח, לעשות לו ית' דירה בתחתונים שהבורא יתגלה ויראה בעולמו. כי רבי הוא 'עצם' ו'עצם' לא משתנה. כך גם התביעה מבחורים לא השתנתה במשך השנים – המהות, האש, התוכן, האנרגיה, המנוע שמניע את כל המבצעים, מתבטאים בנקודה אחת: לעשות את הרצון של הרבי!

הכוונת דרך תובענית, אם תרצה להיות בן-אדם, תהיה. זאת בעצם ה"צוואה" שהשאיר לי באופן אישי "אם תהיה בן-אדם, תהיה בן-אדם".

זו גישה של חסיד: אנחנו צריכים כל הזמן, בכל דבר, לחפש מה נדרש מאתנו. כשיש מאורע כמו שהיה בז"ך אדר, אנחנו צריכים לחפש מהי הנקודה שאנחנו נתבעים עליה.

אין ספק, אבל מה הרבי רוצה שנפיק מהיום הזה?

הרבי מאותת לנו מכל מקום, מכל דבר, גם מתחת לעציץ. מכל נקודה אפשר ללמוד ולהפיק עניין.

יש את המושג "אורות דתוהו בכלים דתיקון". יש לזה הסברים רבים ואני מנסה להקנות את הרעיון לתמימים בישיבה (אני רוצה לבנות חיילים בריאים, אני רוצה לבנות חסידים בריאים). .הסברתי להם ככה: תראו, יש כאלה שמסבירים ש"אורות דתוהו בכלים דתיקון" זה להיות חסיד 'אש' אבל עם עניבה או עם נעלים איטלקיות מצוחצחות שעושה רושם מכובד ורציני בחוץ... וזה אכן אחד ההסברים העיקריים. אומנם, ניתן להסביר באופן נוסף:

להיות 'אורות דתוהו בכלים דתיקון' זו מידה בנפש ובטבע. אין זה שהאדם יודע לדבר יפה ברמה שיכול לקחת 'אורות דתוהו' ולהכניסם ל'כלים דתיקון', אלא האדם עצמו, במהותו הפנימית, צריך להיות 'אורות דתוהו בכלים דתיקון', ואז כל מה שיאמר, תמיד יתקבל ויונח אצל השומע, כי זה נובע מעצמו ומטבעו, וכל ענין שהוא מתבטא בו משורטט בהתאם ל'אורות בכלים' שאצלו.

זאת אומרת שצריך לעשות איזה שהוא שינוי במהות הנפש?

בדיוק! וזו הנקודה שאנו צריכים לתבוע מעצמנו, כי זה מה שהרבי רוצה מאתנו בתקופה זו.

מה רע אם אדם בנפשו הוא משהו אחד, אבל נוהג או מדבר באופן של "אורות דתוהו בכלים דתיקון"?

זה כבר עניין של "עבודה" למי שעדיין לא עשה את השינוי הפנימי הנדרש.

זה לא מעט...

נכון, אבל צריך לעבוד. לכן אמרתי, צריך לקחת כל דבר כדבר תובעני. אנחנו חסידים וחונכנו על "עבודה" פנימית ברמה הכי עמוקה.

אז מה הרבי תובע מאתנו בעצם המאורע של ז"ך אדר?

להתחיל להתקשר ל'עצם', לרבי עצמו. לא לגילויים השונים (הגם שהם חשובים בפני עצמם), אלא **אליו**. ממילא, כדי להגיע לכך, נוצר מצב שנועד לחנך אותנו להתחיל לעבוד בעצמנו, כי כדי להתקשר ל'עצם' צריך להיות 'עצמי' באמצעות שינוי מהותי; זה הולך בקו אחד עם כל העניין החב"די.

היום הנוהג הוא להפוך הכול. ישבתי פעם והתוועדתי באיזה מקום. מישהו שם התחיל להיטפל אלי ונכנס לכל עניין גדול כקטן: "למה דגל, למה סמל, ולמה עם כיפה?" אמרתי לו: עזוב, אני מדבר איתך על רמה אחרת לגמרי. על עניין מהותי, על נקודה כללית. אבל הוא נתפס וממשיך עם הדברים הקטנים: "למה הם שרים והוא יגאלנו? ולמה רוקדים?" ישבנו לילה שלם כשאני מבקש ממנו לעזוב את צורות ההתבטאות השונות של העיקר, באומרי לו 'אתה נתפס לסעיפים, לך למקור. בואו נדבר על המהות, נדבר על הרבי, נשאל את עצמנו מה נתבע מאיתנו, מה אנחנו צריכים לעשות, איך אנחנו עושים את זה מתוך שמחה'.

לאחר מכן סיפר לי מישהו ששוחח עמו בתום ההתוועדות, והלה אמר לו כך: 'ישבתי עם ר' עופר כל הלילה ובסוף התקרבנו בדעותינו זה לזה. ר' עופר הגיע למסקנה שצריך יותר 'פנימיות' ואני הגעתי למסקנה שצריך יותר חיצוניות'... הוא למעשה לקח והפך הכל: דיברתי איתו שצריך להתרכז בפנימיות, והוא דיבר איתי כל הזמן על סממנים חיצוניים ובסוף פירש זאת כפנימיות.

מה זה להיות 'פנימי'? יש אנשים שחושבים ש'פנימי' הכוונה להיות 'תמים' עם מבע של סגפן, משהו קדוש כזה, לא צוחק, מונח בעצמו כל הזמן, לחיים אדמדמות, מבט חולמני כזה, ורצוי שירבה בשתיקה... לא בזאת מתבטאת 'פנימיות', אולי זה "בינוני אשר לא **עבדו**" (בתניא יש 'בינוני עובד אלוקים' ויש 'בינוני אשר לא עבדו'). אתה יודע מה זה "בינוני שלא עבדו" – זהו חלומה של כל אם יהודיה, ילד טוב, חסידי, אדום לחיים, צנום שרק רוצה ללמוד כל היום... כולם רוצים ילדים כאלה, גם אני רוצה, אבל לא זו הגדרה של "פנימי". פנימי זה מי ש**כן עובד.**

זה כ"ז אדר לכל אורך הדרך הנוכחית בה אנו נמצאים – לתבוע מעצמנו לעבוד, ובאופן פנימי, כדי להתקרב אל ה'עצם'. הרבי בעצמו. יש כאלה שחיים עם העבר אבל אנחנו צריכים להתקדם הלאה, להסתכל קדימה, אל היעד שהרבי מתווה לנו בהשראת כל הגילויים מהעבר.

כשמדברים בענינים כאלה פנימיים צריך לומר לחיים!

"לחיים!" יחי המלך המשיח! שלרבי יהיה נחת מאיתנו ושאנחנו נזכה לעשות נחת לרבי.

התביעה מבחורים לא השתנתה ולא תשתנה!

דיברנו על שינויים. מזווית מבטך כמשפיע של בחורי ישיבה, יש שינוי בתביעה מבחורים שלמדו אצלך בשנת תשמ"ה-תשמ"ו, למשל, לבין הדרישה מבחורים כיום?

תראה, התביעה הבסיסית מבחורים (לפחות אצלנו בישיבה) לא השתנתה ולא תשתנה.

והיא?

שבחור יישם את רצונו של הרבי שליט"א. נקודה. הדרישה הזאת לא משתנה אף פעם.

הרצונות של הרבי השתנו?

הרבי מביע אותם בצורה אחרת במשך השנים. פעם לא היה דבר כזה 'מבצע תפילין'...

אתה יודע, כשהתחלתי לצאת למבצע תפילין בתשל"ז, היה לי מאוד קשה לצאת לרחוב ולהניח תפילין לאנשים. התביישתי מאוד. אחרי זה, בשנות המ"מים הראשונות, החל מבצע "ספר-תורה". אמרתי לעצמי: ריבונו-של-עולם, אני כבר מוכן לעמוד להניח תפילין לכולם, רק לא לבקש כסף מבני אדם בעבור מחיר של אות (כפי שהרבי הורה); מה אני נכנס כעת לעולם ה'שנור'? אבל כחסידים צייתנו, ויצאנו פעמיים בשבוע לכל המושבים בסביבה. אחרי כמה שנים התחיל פתאום מבצע ג', לשכנע יהודים להצביע למפלגה הזאת. שוב אמרתי: רבונו של עולם, אני מוכן לרשום את כל היהודים לספר תורה ולבקש כסף, רק לא לשכנע יהודים להצביע... ועשינו את זה כי זה הרצון של הרבי!

אחרי-זה התחיל מבצע משיח. גם זה לא היה קל לצאת לרחוב ולדבר עם יהודים על משהו בסדר גודל של משיח.

הרצונות של הרבי הגיעו לידי ביטוי במבצעים משתנים, כאשר הנקודה העיקרית לא משתנה – להביא לגילוי משיח לעשות לו יתי דירה בתחתונים שהבורא יתגלה ויירא בעולמו. כי רבי הוא 'עצם' ו'עצם' לא משתנה. כך גם התביעה מבחורים לא השתנתה במשך השנים – המהות, האש, התוכן, האנרגיה, המנוע שמניע את כל המבצעים, מתבטאים בנקודה אחת: ליישם את הרצון של הרבי!

שינוי נעשה בחינוך

הבחורים בישיבת חב"ד בצפת, שאתה משפיע שלהם ואתה מכוון אותם למלא את המוטל עליהם, ממלאים את הרצון של הרבי בכל הקשור למבצע משיח?

לכל לראש אני חושב, שזאת כוונתם. הם רוצים לעשות את זה, והם דורשים זאת מעצמם, וזוהי הנקודה.

ראה, מבצע משיח נעשה מתוך מרחב גדול יותר ממבצע תפילין, כמשל. במבצע תפילין ההגדרות הינן 'הנח תפילין', 'הפשל שרוולך השמאלי', 'כרוך את התפילין' וכדומה, ובזה מסתיים כביכול המבצע. אין לך נתינת מקום משלך (מלבד הטקט בפנייתך אל האנשים). מבצע משיח, לעומת זאת, אינו מוגדר בהגדרות טכניות. ההגדרה היא "אורות דתוהו בכלים דתיקון", אבל כאן נשאר עדיין מרחב גדול לפעילות, הכול

בהתאם לאישיות ולאופי שלי. כדי לעשות זאת בצורה הנכונה, צריך יותר להתרכז במטרה, והרבי צריך למלא אצלי הרבה יותר שטח כדי שאזכה לכוון לרצון של הרבי. זה צריך להיות כל הזמן בחשיבה.

הגענו למצב הרבה יותר רגיש מאי-פעם, כיוון שהמסר העיקרי שעלינו להעביר לעולם, מכיל הרבה יותר משיח; הנושא של משיח הוא נושא מאוד רגיש.

למה 'רגיש'?

ראה, משיח הוא בעצם אנטי-תזה של העולם. העולם הוא גלותי, הוא חסר ולא מושלם. משיח זה בדיוק להפך: זה שלימות, זה גאולה, זה 'טופי שיכול להיות בבריאה. אצל אנשים שחיים כל חייהם בפרמטרים של גלות, השלימות של ימות המשיח נראית כהזויה; הרבה יותר מכך: זה אנטי-תזה של **עצם המציאות שלנו**. להחדיר מושגים כאלה בעידן הנוכחי, זקוקים להשקעת מאמצים רבים, כפי שהרבי מלך המשיח עצמו אומר "עס קומט אַן שווער (בא בקושי) להחדיר . . הנה זה בא", אבל זו המשימה שהרבי רוצה שנבצע.

נושא המשיח מצד עצמיותו הוא לא הזוי. זה העולם האמיתי. אבל לעלות את הנושא הזה על הטבע הקיים, להלביש את זה על גבי זה, אחד על השני, כדי להגיע למצב בו נוכל לראות תמונה אחרת – לזה צריך שינוי, שינוי בעיניים, שינוי בהסתכלות הפנימית.

וכיצד עושים את זה?

בחינוך! שמעתי מהרב יוסף חיטריק סיפור: בעיירה אחת היו שני רבנים, מתנגד וחסיד, שניהם היו גאונים ולמדנים. הרב 'המתנגד' היה יהודי יפה תואר, זקנו מהודר וכו'. ואילו הרב החסיד היה בעל זקן מדובלל, רזה וחיוור. שניהם חיו בידידות רבה. פעם 'המתנגד' אמר בהלצה לחסיד: "תראה איך אתה נראה ואיך אני נראה, אני יודע שאתה גאון ואתה יודע ללמוד וכו', אבל למה אתה נראה כך ואני נראה אחרת?" ענה לו הרב החסיד: "הכל מתחיל בחינוך שלנו; שנינו היינו בחיידר, אתה למדת אצל מלמד 'מתנגד' ואני אצל מלמד חסיד. המלמד שלך הביט בך וראה ילד כישרוני, וחשב שתהיה גדול בתורה, לכן הוא טיפח אותך וליטף אותך כל הזמן, ממילא, מרוב ליטופים, גדלת מטופח. אבל המלמד שלי ראה אותי וחשב לעצמו, 'אוי זה ילד עם ראש טוב, ווי, הוא

יגדל בעל גאווה', ואז העניק לי "מנה". לכן גדלתי קטן ומצומק כזה...

חינוך — הנו להעלות ילד על אפיק של עבודה עצמית. לא תמיד הפירות נראים בשטח ברגע הראשון, כי הצורך הוא לשנות תפיסת עולמות, אבל, אצלנו בישיבה בצפת, תפיסת החינוך בנויה על הדבר הזה, לשנות תפיסות עולם, לשנות צ'יפ בראש, לעשות סוויץ' כדי שהחשיבה תהיה שונה, מעמיקה יותר וממילא נכונה יותר. דרך שהתווה ראש הישיבה הרב יוסף יצחק וילישאנסקי מאז התייסדות הישיבה.

אתה רואה נער שיש לו מעלות וחסרונות, לא תמיד מה שאתה רואה כמעלות הם אכן מעלותיו, ולא תמיד מה שאתה רואה כחסרונות אלו חסרונותיו. יתכן שיש בחור 'יפה תואר' בהנהגותיו ובמידותיו וכן בלימודו, אבל בפועל לא חינכו אותו, לא שינו אותו, לא עשו **בו** שום דבר. לא עיצבו אותו. ז"א שמוצלחותו בקיום מעשי של הדברים אינה נובעת מהנקודה שממנה הם צריכים לנבוע!

בילדותי השתתפתי בחוג לקרמיקה ולימדו אותנו לעשות קערה, או כד. בסיום העבודה היה צריך ללטש את היצירה. היו תלמידים שלקחו ספוג ומים וליטפו את היצירה והיא הבריקה, היא נראתה טוב. אבל זה לא היה באמת. צריך ללטש, לשייף ולעשות שהכלי **מצד עצמו** יהיה מבריק ולא רק בחיצוניות.

זו העבודה שלנו עם תלמידים — שתלמיד ידע לזהות מעלות לצד חסרונות; הוא צריך להיות בעל מודעות עצמית. כדי ללמד אותו את זה, צריך לשבת ולתת לו דוגמאות ולהסביר לו איפה יכול להיות חיסרון (גם כשנראה שזה נוצץ). לפתח אצלו רגש ביקורת בריא, ביקורת חיובית וביקורת שלילית, ואז, אחרי הרבה זמן, אתה גם תראה משוב חיובי כאשר הוא יבוא אליך וידבר על זה.

בא אלי פעם תלמיד ואמר לי 'אני מאוד נימוסי, יש לי נימוסים אירופאים, אבל לפעמים קורה שאני שומע מישהו שמתבטא או עושה פעולה מסויימת ואני חש בתוכי חסרון אצלו, של חוסר חכמה או אפילו טפשות במעשיו או בדבוריו ואני מזלזל בו בתוכי וזה מציק לי. אני יודע שזה לא בסדר'.

ראשית, להגיע למצב שאפשר לומר מילים כאלה, צריך לעבור תהליך נפשי מסויים, כי יהיו כאלה במקומות מסויימים שיסתכלו ויגידו, נו וודאי, אתה בן לגזע מובחר, לגזע של "בינוני אשר לא עבדו", לגזע של מוצלחים, איזה שאלה בוודאי שאתה צריך לזהות זאת. וככה הוא יגדל ובסוף אפילו יהיה רב קהילה וכדומה... וכך יסתכל על האנשים שבחסותו וכשהוא יתייחס אליהם כך הוא כביכול "יחנון אותם ביחס" ה' ירחם!

הבחור הזה הבין כי כל עוד הוא מסתכל בעין שלילית על הזולת, זה בעצם חיסרון שלו. ואכן, עבדנו על העניין הזה, דיברנו ובדקנו, והעניין אכן השתנה בצורה פנימית. דוגמה כזאת מביאה לי אושר, וכאלה סיפורים יש רבים בישיבה.

אני יודע שזו לא דרישה אחוזת שלהבות קודש, אבל היא ברמה הכי כנה. הדברים האמיתיים מגיעים במנות קטנות. (נרגש) אני מאחל לעצמי שהרבי יתפוס אצלי לפחות קצת מקום, קצת אבל באמת; ואם הוא אכן יתפוס, אז זה יהיה קצת אבל אפקטיבי

מאחל לעצמי שהרבי יתפוס אצלי קצת מקום

מה נידרש מאתנו היום?

מאתנו נדרשת היום אחראיות מאוד כבדה — לנסות יותר ויותר לכוון לכוונה העליונה של הרבי.

'כוונה של הרבי' זה מושג מאוד כוללני, כל אחד טוען שהוא מכוון לכוונה של הרבי...

אומרים 'באופן המתקבל', וגם זו נקודה תובענית. אין פה פשרות "בשיטת הסלאמי". 'באופן המתקבל' זו דרישה תובענית; **תעשה** את זה 'מתקבל', אתה צריך לעבוד ולדאוג שכך אכן יהיה, הרבי נתן לך כוח שהענין יתקבל. ברגע שהרבי אמר 'באופן המתקבל' אז כל עוד שזה לא מתקבל ומונח אצל הציבור, לא מלאתי את מחוייבותי. אני צריך לעשות תרגילים עד שאגיע לזה.

זה בעצם פירוש האמירה של הרבי "אני את שלי עשיתי", אני נתתי ונותן בכל רגע הכל; וכעת אתם תשפטו, אתם תעבדו על פי ההבנה והשכל שלכם, אבל שבשכל שלכם יהיה אותי; שהשכל שלכם יהיה **מובנה** לפי רצוני, אם זה לא זה, אז זה לא חב"ד.

מה זה לא חב"ד?

שוב, הרבי זה חב"ד, אין חב"ד אחרת! יכול להיות קאפוסט, ליאדי, ניעז'ין, אבל דרך חב"ד יש רק אחת, וזו הדרך של הרבי. היה יהודי שעבר בדולרים וסיפר כי הוא צאצא של הורנסטייפלער והוא רוצה להדפיס את הספרים של הסבא שלו שהם על דרך חב"ד, וביקש את תמיכתו של הרבי בעניין. הרבי ענה לו 'מה אני צריך על דרך חב"ד כשיש לי את חב"ד עצמה?'

אנחנו צריכים לפעול לא 'על דרך חב"ד', אלא בדרך חב"ד שהיא הדרך של הרבי. ולכן הענין היום הרבה יותר תובעני. אנחנו צריכים שהרבי יתפוס בנו יותר מקום.

איך נתרגם את זה לרמה הכי מעשית, באופן שנוכל לומר שזה רצונו של הרבי?

דיברנו על חינוך, ואני משתדל להכניס לילדים שלי את ההנחה שלפני כל מעשה שהם עושים, ישאלו את עצמם האם לרבי יש נחת מזה? אני רוצה שהנקודה הזאת תהיה פרמטר בחישובים שלהם. אני דורש מהם שהרבי יהיה מדד לטיב הנהגתם!

אני יודע שזו לא דרישה אחוזת שלהבות קודש, אבל היא ברמה הכי כנה. הדברים האמיתיים מגיעים במנות קטנות (נרגש) אני מאחל לעצמי שהרבי יתפוס אצלי לפחות קצת מקום, קצת אבל באמת; ואם הוא אכן יתפוס, אז זה יהיה קצת אבל אפקטיבי. אני לא מלאך ולא שרף, אני לא מבורר ומזוכך, ורצוני שהרבי יתפוס אצלי מקום. השינוי המהותי נעשה בקטנות וזה השינוי הכי גדול!

●

דיברנו על ז"ך אדר, ובהשגחה פרטית גיליון ה-500 של "בית משיח" יוצא לאור בסמיכות ליום הזה...

אני גאה בעיתון הזה, והאיחול שלי ל"בית משיח" שלא ייהפך להיות עיתון של ממסד; ממסד זה אמנם דבר קדוש, אבל שלא יהיה ממסד שעובד בשביל הממסד.

ברוח ימי אדר, יש אימרה על הפסוק "ובהקבץ בתולות שנית", ונשאלת השאלה:

והרי אסתר כבר נבחרה למלכה, מדוע אפוא יש לאסוף את הבתולות שניתן? ומתרצים על דרך הצחות: הרי כבר הוקם מנגנון של פקידים שטרחו באיסוף הנערות וכו', אז למה שלא ימשיכו לעבוד (כלומר שבעצם המטרה אבדה)...

ולכן, השאיפה שלי מבית משיח שלא יהפוך להיות משהו ממסדי שקיים כדי להמשיך להעסיק את המנגנון.

בקראי את העיתון מידי שבוע, אמנם איני מספיק לעבור על הכול, אבל אני נהנה מאוד. מהכתבי"ק, מהכתבות של המשפיעים, מהראיונות, מה'בדידי הוי עובדא' ומהיומנו של תמים שקובע ברכה מיוחדת ומעביר את החמימות של 770.

אחד החידושים הגדולים של "בית משיח" מיום הווסדו זה מדור ההתוועדויות של הרב לוי יצחק גינזבורג. הרב גינזבורג חידש משהו בעולם: עד עכשיו הייתה התוועדות מוקלטת, מצולמת. כעת יש התוועדות בכתב, עם טעם וניחוחות של התוועדות אמיתית. הוא ניחן בברכה מלמעלה לכתוב התוועדות עם המתיקות של התוועדות.

תלמיד שלך, לדוגמה, נישא והקים בית; "בית משיח" שבוודאי מגיע אליו הביתה, מה אמור לפעול על ביתו?

אחד התפקידים של "בית משיח" הוא להחזיק את החבר'ה בעניינים. החבר'ה יוצאים מ-770 ויוצאים לחיים מלאי אנרגיות חסידיות. "בית משיח" צריך לדאוג לתת להם לא רק חומר למחשבה, אלא לכוון אותם לפעול ברמה המעשית של הדברים. כך, למשל, ליצור שבכל מקום יוקם שיעור של אברכים ב'דבר-מלכות' (לא בתור 'בחורים לשעבר', כי בחור במהותו מרגיש שהוא משוחרר ממחוייבות לעולם, אלא דווקא בתור אברך הנמצא במסגרת). אברך הולך עם אש פנימית אבל פעמים רבות

התפקיד של "בית משיח" הוא לא רק לעדכן ולדווח, לספר ולתאר, אלא לחולל שינוי. המטרה היא לא רק קריאת שבועון חסידי ברוח של משיח, אלא עשיית שינוי במהות החיים, אם הנהגת הבית וחיי היום יום האישיים באוירה של משיח, אם בנסיעה לרבי, אם בפעילות בהפצה חדורה ברוח של משיח וכן הלאה

שהחיים מכסים על אותה אש ומסיטים אותה לעולם העקרונות בלבד, ו"בית משיח" צריך להכניס את האדם למסגרת של פעילות ועשייה עם אותה התלהבות אופיינית.

התפקיד של "בית משיח" הוא לא רק לעדכן ולדווח, לספר ולתאר, אלא לחולל **שינוי**. המטרה היא לא רק קריאת שבועון חסידי ברוח של משיח, אלא עשיית שינוי במהות החיים, אם בהנהגת הבית וחיי היום יום האישיים באוירה של משיח, אם בנסיעה לרבי, אם בפעילות בהפצה חדורה ברוח של משיח וכן הלאה.

אינני יודע אם ידוע לך, אבל המילה "פאַרבריינגען" פירושה המילולי הוא "לבלות".

כשלמדתי במגדל-העמק, חזרנו פעם ממבצעים בשבת קודש. בדרך ישבו כמה זקנים עולים מרוסיה שאהבו תמיד לדבר איתנו באידיש, ילדים צעירים שמדברים אידיש היה בשבילם משהו בלתי רגיל. הזקנים שאלו אותנו: "קינדערלאַך, וואו-הין לויפט אירע?" [= לאיפה אתם רצים?] ל"פאַרבריינגען" ענינו. הזקנים התפלאו ואמרו: "פע, לא יפה, לא יפה, פרימע קינדערלאַך, ילדים דתיים הולכים לשחק קלפים ולשתות בירה?" רק לאחר מכן התברר לנו כי פירוש המילה הוא בילוי, ואצלם בילוי היה קלפים ובירה...

"בית משיח" כולו צריך להיות 'חסידישער פאַרבריינגען', התוועדות, בילוי חסידי. מהו הבילוי שלנו? זה מקום שטוב לנו להיות בו, שם שומעים למי מגיע מזל טוב, מי מתחתן, למי נולד ילד. בבילוי שומעים סיפור מעניין ונחשפים לדברים חדשים. זה צריך להיות בילוי חסידי שבועי... התוועדות.

ועם כל זה, בהתוועדות יש 'עבודה' ויש תביעות, ויש החלטות טובות, וכך העיתון צריך לעשות כעת, בדרך שלו ובסגנון שלו, כדי שהכל יהיה חדור ברוח של משיח. השאיפה צריכה להיות אחת ויחידה: ליישם את הרצון של הרבי ושהדבר יהיה חקוק בנו באופן מהותי ופנימי.

וכל זה מתבטא בהתעמקות שלנו בתוכן הפנימי של **יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד** שכל חיינו יהיו מוקדשים לרבי ולהתגלות מלכותו.

לחיים, שנראה את הרבי שליט"א מלך המשיח מיד ממש!

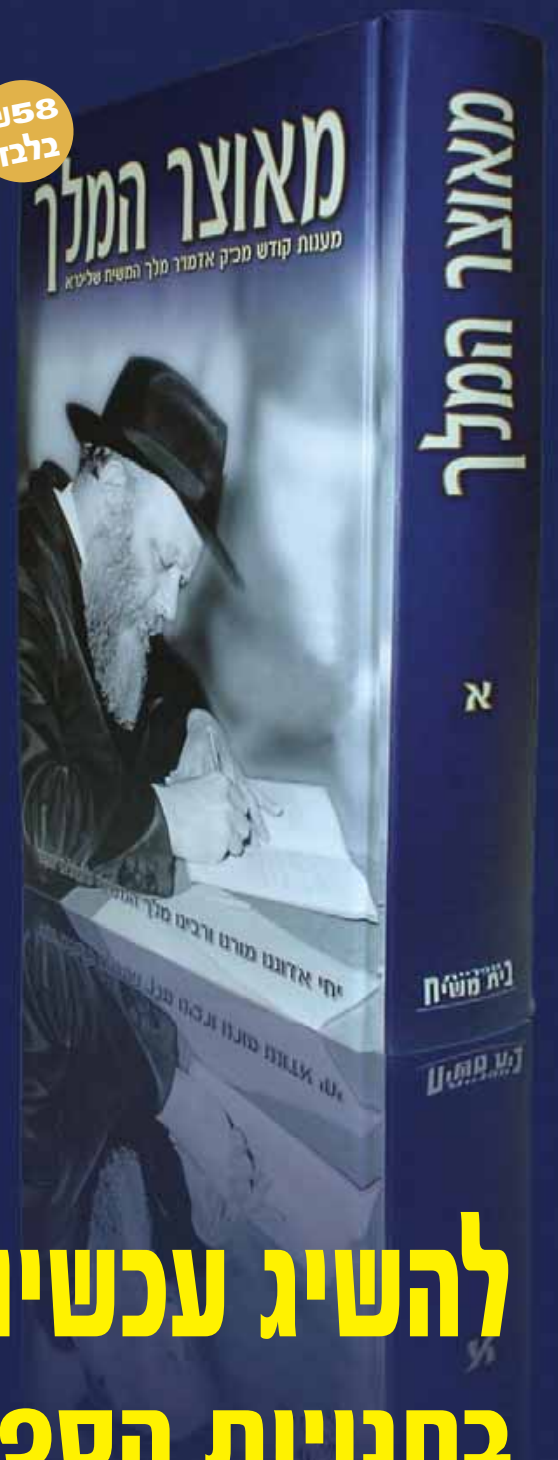
בשורה טובה למבקשי ה'

הננו שמחים להודיע
אשר בימים אלו יצא-לאור הספר

מאוצר המלך

הכולל מאות הוראות ומענות
בכתב-יד-קודש
כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א,
בליווי הסברים ופיענוחים

הספר – בן 408 העמודים
– מחולק לנושאים הבאים: רבי וחסיד, חיילי בית דוד, חינוך, עבודת ה', כלל ישראל, ברכות, שליחות, חיזוק היהדות, עסקנות ציבורית, מוסדות, נשי ובנות ישראל, גאולה ומשיח, רבנות, ארץ הקודש, קראון הייטס, הלכה ומנהג, שבת קודש, זמנים ומועדים, בניין עדי עד, בכל דרכך דעהו, ורפא ירפא, ספרים והוצאה לאור, שונות

להשיג עכשיו
בחנויות הספרים המובחרות

לפרטים: מנדי – 0523-940070

ועד להפצת שיחות

788 Eastern Parkway, Brooklyn, NY 11213
Phone: 718-774-7200 Fax: 718-774-7494

אנו שמחים להודיע כי לקראת פרשת ויקרא ניתן להשיג
את כל הסט לקוטי שיחות – פרשיות, 46 כרכים

במחיר מבצע:

$220

עד אחרי פורים בלבד*

בחנות מרכז סת"ם:

309 Kingston Avenue, Brooklyn, NY 11213
Phone: 718-773-1120 Fax: 718-773-0090

או בדואר אלקטרוני: sales@SichotKodesh.org

*) החל מיום שלישי, ח"י אד"ש, סט לקוטי שיחות – פרשיות ימכר במחיר הנחה של $300. זו **ההזדמנות האחרונה** לקנות את הסט ב-$220!

מאמינים בני מאמינים!

מאז ג' תמוז שבועון "בית משיח" הוא ה'ממשיך' הטבעי של אותן הכותרות, של העמדת כ"ק אדמו"ר שליט"א ככתר חי לראשינו, וכל המתרחש בבית חיינו, בראש מהדורת החדשות וסביבו וסביב תורתו ומבצעיו, חסידיו ודעותיו סובב הולך העיתון. כך גם בסגנון הידיעות החדשותיות שמתרחשות בעולם; 'בית משיח' הוא ה'ממשיך' הטבעי של אותו עיתון שהעביר לקוראים כי העולם כולו נע סביב ליובאוויטש ולא ליובאוויטש נכרכת סביב העולם!

מרד הנוער

דרשן נודד הגיע לקראת שבת אחת לעיירה פלונית לשאת את דברו. שאל את נכבדי הקהילה מה לדעתם צריך לעורר את הציבור. תשובתם היתה: בנינו היקרים על חינוכם עמלנו שנים והנה סרים לבם מאתנו! נבהל הדרשן ושאל בכאב: במה זה מתבטא? ענו ראשי הקהל בסבר פנים זועפות: ראה נא כדוגמה את יום השבת, לאחר התפילות אנו נוהגים להעביר את היום בשיחות רעים, תוך כדי טעימה ממעדני שבת, והנה בנינו הפכו את יום השבת לכולו קודש לעבודה שבלב, זימרה ושבח. אם לא די בכך, הרי שגם ימי החול הפכו לסיוט, בכל זמן פנוי הם יושבים ולומדים תורה, ולא מוכנים לשמוע מאומה על העולם החדש והגדול. תמה הדרשן: וכי מה רע בכך? והלא גם אתם מחבבי תורה וקודש? כעסו ראשי הקהל: נכון, אך אין כוונתנו עד כדי כך. בכל זאת יש עולם ואף ההלכה עצמה מתחשבת עמו; ביום בהיר אחד הם יצטרכו לצאת לעולם, ואנו רוצים להכשירם לכך כבר עכשיו... עטה הדרשן סבר פנים רציניות וענה: אכן בעיה קשה, אעמוד עליה בהרחבה בדרשת השבת.

ששו ראשי הקהל וקראו לציבור הרחב לבוא ולהשתתף בהמוניהם.

ביום השבת באו ההורים, המחנכים ואף הבנים לבית הכנסת ולעזרת הנשים. דרשנו עלה על בימת הקריאה ופתח פיו בניגון:

"תורתנו הקדושה מספרת לנו כי כאשר עם ישראל עמד מול המחזה האלוקי בקריעת ים סוף, הביע העם את התפעמותו בקריאה: "זה א-לי ואנוהו, אלוקי אבי וארוממנהו". חלקו הראשון של הפסוק מובן: "זה א-לי" — הנה אנו זוכים לראות ואף להצביע להפנים ולהכיר בחושנו בכבודו של מקום. אך חלקו השני חסר הבנה: כאשר עם זוכה להשיג בראייה חושית את מציאות הא-ל, מה הצורך

מאת: הרב שמעון וויצהנדלר

בהסתמכות על אבותיו?

"מורי ורבותי!" התרגש הדרשן: "ירדה תורה לסוף דעתו של אדם עד סוף כל הדורות: תורתנו יודעת שיבואו זמנים ומקומות כאשר צעירים וצעירות מעם ישראל יתעלו בקדושה ואמונה, בהתלהבות ובלהט עוד יותר ממחנכיהם והוריהם, שיערה תורתנו הקדושה את קשייהם של אותם ילדי חמד כאשר הורים ומחנכים יקראו לעברם: הדיוטות, מי אתם שתלכו בגדולות? דיו לתלמיד שיהיה כאביו ורבו! על כן נותנת התורה מענה הולם בפי הנער: "טאַטע! — לא אנו נטלנו גדולה לעצמנו, לא חידשנו דרך חדשה — אלא "מוחזקת ועומדת לי הקדושה ואלוקותו עלי מימי אבותי" (כדברי רש"י במקום) — וכי לא את אמא ששרת לי בעריסתי שירי ערש על חביבות התורה הקדושה שיקרה היא מכל שכיות חמדה? וכי לא אתה אבא שסיפרת לי ניסים ונפלאות יוצאים מגדר הטבע על כוחו הבלתי מוגבל של הקב"ה ועבדיו הנביאים? וכי לא אתם דירבנתם, ועודדתם לא ללכת אחר מראה עינים ולא לסטות כמלוא נימה מהוראות התורה? שיעורים רבים הסברתם כי אפילו קושיא הכתובה בתורה קדושה יש בה, כל שכן אימרה, קל וחומר הוראה! למה כי תלינו עלינו?

"ואם יאמר האבא או המחנך: בכל זאת ילד, מעט הכרת הטוב, הלא אני הוא זה שגידלתי וחינכתי אותך; מותר לך לשמוע לי ולצנן מעט את התנהגותך הקדושה. רבותי! — קרא הדרשן בהלהבות — חכמינו האירו את עינינו גם לכך ובמסכת שבת מגדירה הגמרא את כל עם ישראל בשם "מאמינים בני מאמינים" — כלומר גם ההורים והמחנכים אף הם סך הכל "בני מאמינים". גם אתם מכירים ביקור התורה מהוריכם ואף הם מהוריהם וממלמדיהם עד למשה רבינו רועה האמונה שקיבל ישירות מפי הגבורה, ואם-כן, אתם עצמכם אין בידכם כל רשות לשנות ואפילו לצנן!

"ואם תאמרו אגדה בלבד אני דורש לכם? לא ולא! הלכה פסוקה היא בשולחן ערוך יורה-דעה ובנושאי כליו: "אמר לו אביו לעבור אפילו על מצוה של דבריהם, אפילו מנהגא בעלמא (מהרש"ל) ואפילו רוצה ללכת למקום רחוק ללמוד תורה שספק אולי יראה שם ברכה בתלמודו, או להתפלל בבית כנסת שמתפללים שם בכוונה יתירה (פתחי תשובה) ואביו או אמו מוחים בו, מחשש שיזיק לדעתו של הבן — אינו צריך לשמוע" ומה טעם? והרי מדובר בהורים הדואגים לרמתו העתידית של הבן? אלא "כולכם חייבים בכבודי". גם כאשר מדובר רק על כבוד ה', לא על מצוה ממש, אלא עניני קדושה, בכך משתווים ההורים, וילדיהם. וכל שכן מחנכיהם".

בקול רגשני פנה הדרשן אל עזרת נשים:

"אידישע מאַמע'ס! לב מי לא נמס בראש השנה כאשר קוראים את ההפטרה המספרת על חנה, על קשיי העיבור, על תפילתה בחצר ה' ועל הדו שיח שלה עם עלי הכהן, והנה תודה לא-ל — "ותהר חנה ותלד בן". איזו שמחה! אך חנה, במקום להשתעשע עם בנה כמה שנים, לפתח את חושיו האנושיים בקירבת אמא אוהבת, "ותעלהו עמה ויביאו את הנער אל עלי". עלי, כהן גדול, משתהה. הוא זכר אותה ואת קשייה והנה מנין לה תעצומות העוז להעלות ילד כולו לה'? ועל כך עונה חנה (הדרשן לא התאפק ופרץ בבכי בהטעימו בניגון ההפטרה) "אל הנער הזה התפללתי"! מה שווה צער העיבור והעקרות אם הילד לא כולו קודש לה'?!"

בכה הדרשן, בכו האמהות בעזרת הנשים

— — —

"עובר אני מקהילה לקהילה ורואה את מצב הצעירים והצעירות. אבות ואמהות בוכים על ירידת הדורות, והנה זכיתם זכות נפלאה: ראו נא את בניכם — יארמולקות גדולות מכסות את ראשיהם, זקנים מלאים עוטרים את פניהם ועיניהם יוקדות בלהט. וכי רצונכם בבנים 'ברליניים' קרירים?... הודו לה' על הטוב! אם רוצים אתם בבנות ובבנים שיביאו דור ישרים מבורך, הגדילו את החמימות והאש הפנימית, הקיום היהודי מובטח לכם....

ואתם בניי היקרים, פנה הדרשן בסבר פנים אחראיות אל אותם צעירים וצעירות: אליכם תיטוף מילתי, אשריכם ישראל, גוי קדוש, אפילו בענייני ארץ.

"אמת ויציב ונכון וישר כי חוזקה ואיתנה של הקדושה וההתלהבות היא רק בזכות כוח האמונה שירשתם מאבותיכם, היא המעמידה ומקיימת (כלשון רש"י) את האלקות בקרב נשמות ישראל והיא שעמדה לנו ולאבותינו ואמהותינו אפילו בשעות קשות כאשר אותותינו לא ראינו בעיני השכל, רק מכוח אותה אמונה איתנה. אולם: כדי שהאמונה הזאת תהיה שלימה וחזקה ונוגעת עד פנימיות הנפש, היא צריכה שנזון ונפרנס אותה על ידי **לימוד תורת משה** בכלל וסודות התורה, שהם מעצימים את כוחה של האמונה.

"לא בכדי ניתנה תורה ב"אש שחורה על גבי אש לבנה", ללמדך כי גם את הלהט הנשמתי, הכיסופין כשלהבת אש, יש לנתב **בדרך התורה**, ובכך תדביקו ותסחפו גם את הוריכם היקרים".

ירד הדרשן בענווה מהבימה... שתקו המחנכים, סברו וקיבלו האבות, התרגשו האמהות צהלו ושמחו הבנים ותשקוט העיירה.

ובזמן הזה

מוריי, משפיעי ורבותי! מהימים ההם נעיף מבט לזמן הזה:

כי נשאל לימים הראשונים, שנות השבע, ימי האור והגילויים בליובאוויטש, עת ישבנו בשבת תחכמוני בצילכם ומלאתם מוחנו תבונה, פינו רינה, ולבבנו שבח: יש מלך בישראל!

מי, אם לא אתם, לימדתנו את 'המשך תרס"א' המפורסם בדבר החידוש של "אין עוד" על "אין עוד מלבדו" — "שלא יש שום מציאות כלל"! כמה פעמים הסברתם כי הפרק השלישי בשער היחוד והאמונה מסתיים בשאלה נצחית ומתמדת "למה אינם בטלים במציאות" כי זו שאלת נצח — למה אין הנבראים בטלים לאור האלוקי! מי ישכח את אותם לילות חודש אב תנש"א שהשקעתם את מוחנו בהגיית ה"קץ שם לחושך" תשכ"ד ובו נאמר שכל מטרת החושך הוא שיהודי בהדרגתיות יגלה ויביא לכך שהחושך עצמו יאיר, לב מי מאתנו לא חרד עת הקראתם שוב ושוב באוזנינו את ביטוייו הנוראים של הוד כ"ק אדמו"ר נ"ע על אותם

החושבים שחב"ד היא השכלה גרידא! ליובאוויטש היא להביא את הלמעלה מכוחות השכל בשכל! ולא חלילה לטמא את ה'למעלה מהשכל' על ידי השכל!

פעמים, כאשר נקלענו למחוזות שמחוץ לליובאוויטש, שיננתם הלוך ושנו: "די גאַנצע וועלט איז ליובאוויטש"! (העולם כולו זה ליובאוויטש). כאשר הוקנטנו בידי עוברי אורח על אמונה פאנטית, הובלתם אותנו באוזן למאמרי הדא"ח המעמיקים במהותו של עולם הזה התחתון שאין לו מציאות מצד עצמו, וכל כוונתו לגלות בנו את הכוחות העצמיים הנעלמים וחבויים בתוכנו! אימרות, עקיצות שנונות וקטעי שיחות חזרתם באוזנינו שנקודתם: "אַ נשיא איז מער ניט ווי איינער!!" (ובקלטת שומעים איך הרבי חוזר אימרה זאת (מתוך בכי) על האדמו"ר האמצעי ביחס ל'יצמח צדק'!)

ומה לכם ותלינו כיום על עם ה' המסתובב ברחובות קריה וזועק את מה ששמע מכם עצמכם: אין עוד מלבדו!! אין שום שינוי דגניזה!! העולם מוכן!!

מי נטע בנו את התובנה כי מרכזו של ספר התניא נמצא בפרקים לו-ז כי תכלית "מעשינו ועבודתינו" היא "ימות המשיח ותחיית המתים"? וכמה פעמים בכל 'קבוצה' לימדתם את "הדרן על הרמב"ם תשמ"ו" המבאר כי עיקר ומהות הגאולה, שהיא כאמור עיקר ותכלית הבריאה, היא "שיתגלה עצם מציאותו של מלך המשיח", אפילו לא פעולותיו אלא "שידעו שיש מלך בישראל"! כל מי שחושב שהמשיח אינו בן אדם בשר ודם מן החיים — הוא "כופר"! זעקו כותרות העיתונות החבדי"ת באותם ימים. מי הכניס לקהל הרחב בשנות הממי"ם, הלמדי"ם ואפילו הכפי"ם כי ליובאוויטש אוחזת כי רק הרבי שלה יגאל את העולם? כמדומה שאתם הסתובבתם אז ב-770...

אתם המלינים על צעירי הצאן כי רוממות הרבי שליט"א בגרונם ושכר בטלה בידם, אשאלכם מי תיעד במשך עשרות שנים כל תנועה ותנועה של כ"ק אדמו"ר שליט"א? מי, אם לא אתם עצמכם, יצר את המושג "יומן מבית חיינו" ובו "סך הכל" מתועדות כל דקה כל תנועה, שיג ושיח בבית רבינו שבבבל? את הביטוי "פאָרן צום רבין", "נחת רוח צום רבין זאָל געזונט זיין" שמענו מכם כל שעה עגולה במשך היום. נדבקנו מהצמאון שעלה מכל התוועדות, מהתבטאויות 'שפיציות' שהשחלתם אפילו בשיעורי ה'נגלה' שלכם... שלא לדבר על שיעורי החסידות שתמיד הובילו למסקנה שכל המאמר עוסק בקשר של חסיד ורבו!...

אתם המלינים על צעירי הצאן כי רוממות הרבי שליט"א בגרונם ושכר בטלה בידם, אשאלכם מי תיעד במשך עשרות שנים כל תנועה ותנועה של כ"ק אדמו"ר שליט"א? מי, אם לא אתם עצמכם, יצר את המושג "יומן מבית חיינו" ובו "סך הכל" מתועדות כל דקה כל תנועה, שיג ושיח בבית רבינו שבבבל? את הביטוי "פאָרן צום רבין", "נחת רוח צום רבין זאָל געזונט זיין" שמענו מכם כל שעה עגולה במשך היום

וראש לכל, הקונטרס שכבר קיבל שם נרדף "קונטרס אנא נסיב מלכא תשמ"ט" המבאר כי מהותה של התקשרות — גם לרבי! — אינה עבור גילויים, שמגיעים גם על-ידי שרים למיניהם ולא תמורת שכר אלא אך ורק "אנא נסיב מלכא" — דיך אַליין!

לא דיברתי על כל סיפורי החסידים שחינכתם אותנו לקרוא בכל שעת פנאי שהסך הכל שלהם תמיד תמיד היה: מסירות נפש, אויס וועלט אין וועלט, תוהו'דיקע חסידים, והתקשרות על שכלית וטבעית לנשיאנו לדורותיהם.

לא אזכיר את כותרות העיתונות החבדי"ת בעיצומם של ימי בשורת הגאולה תשנ"ב-תשנ"ד, את הראיונות עם ה'חוזרים' ו'מניחי' השיחות, עם משפיעים, ראשי ישיבות ועסקנים. כולם זעקו: חובה לפרסם את זהותו של המשיח! אין בכך שום שינוי ולא יהיה אף פעם בזה שום שינוי, גרעון או החלפה! אי אפשי לפרסם נושא משיח מבלי שנושא זהותו של משיח יידרש!

עדיין זוכרים אנו מי היה זה שהחל להדפיס על ספרי קה"ת את התואר האלוקי והמקודש "כ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח" (שתי דוגמאות מתוך רבים: "תורת מנחם התוועדויות" חלק ב', "אוצר סיפורי חב"ד" ו' כרכים הראשונים); והדבר ניתן לבירור מהיר וכלל לימדונו חז"ל: מילתא דעבידא לגילויי לא משקרי אינשי.

אנו צעירי הצאן ראינו, קראנו, הפנמנו ונדבקנו! ובלשונו של רש"י עמו פתחנו: "לא אנו תחילת הקדושה אלא מוחזקת ועומדת הקדושה ואלוקותו עלינו מימי אבותינו".

שמא תאמרו: וכי שכחת סוגיה ערוכה במסכת כתובות בדבר "הפה שאסר הוא הפה שהתיר"? שמא התעלמת מהדרכותיו של כ"ק אדמו"ר מוהריי"צ בדבר התבטלות צעירי הצאן בפני זקני החסידים? וכבר אמר החכם מכל האדם "סתירת זקנים בנין"!

בהכנעה אענה: בואו ונחשב חשבונו של עולם! זכרו ימות עולם, בינו שנות דור ודור, אל תאמרו כי הימים הראשונים היו טובים מאלה, כי לא מחכמה שאלתם זאת.

וכי אתם חלילה יצקתם וחידשתם את היצירה שחותם ה"דור השביעי" עליה? "לא מחכמה שאלתם זאת"! כל כולכם יצירה והטבעה אישית של כ"ק אדמו"ר שליט"א! הוא בכבודו ובעצמו יצק את מהותכם ואף את חכמתכם ומידותיכם! הלא זהו דיוקו של רבינו ברמב"ם ריש הל' ע"ז "ומאהבת ה' אותנו .. **עשה** משה רבינו רבן של כל הנביאים" להדגיש כי אפילו משה רבינו, חכמה דאצילות "מעלתו אינה מעצמו"! אלא "נעשה מאת ה'" (לקו"ש ח"כ פ' נח ועי"ש הוראה לא ללכת אחרי השכל בלבד), ומה יענה דורנו אבתריה של משה רבינו?!

כ"ציפורין מצפצפין"

הבה נחטט, בעדינות ובסבלנות, אל מקור חוצבכם ב'ימי הבראשית' של הדור השביעי, עת אתם, שתהיו בריאים, הייתם צעירים. הבה נקרא את יומניכם ומכתביכם לידידיכם ברחבי תבל שכתבתם בימי ה"קבוצה" שלכם עצמכם:

איך כאב רחום, כפדגוג מאומן זכיתם שהוא בכבודו ובעצמו יסיר את המעקשים, יבהיר את דעת האמת ויראה את הדרך לגאולה. שעות על גבי שעות ישב בהתוועדויות וביחידויות ו"נפשו יצא בדברו" בלבנו, בהבהירו, בזעקתו מהי נצחיות התורה, מהו יהודי, התקשרות כיצד, היחס לעניני העולם וקידוש הטבע, שליחות ובכלל השקפת חיים יהודית.

"הלא הוא — רבינו שליט"א — אביך

צילום: אלי יונה

קונך (״שתיקנך בכל מיני תקנה״) הוא עשך ויכוננך״!

אתם קהיליית ה׳מניחים׳, ה׳חוזרים׳ ובעלי הנגלה, כבר זה זמן רב שזיכיתם אותנו להציץ לעולם ה׳הגהות׳ וה׳צעטלך׳ — כיצד לימדכם נשיאנו בינה והדריככם בדרך ישרה: לציין נכון למאמר חז״ל, מה להשאיר ב״צ״ע״ ומה מיותר לכתוב. את ההבדלים הברורים בין הלכה לשקו״ט, בין פשוטו של מקרא לאגדה. כיצד הכניס את עולם המושגים הרגטשובי לתוך בית מדרשכם שהיה מלכתחילה מאד מצומצם, אם בכלל. מי בכלל הרחיב את אופקיכם לעיין בספרות הגירסאות לכל מאמר חז״ל. שלא לדבר על כללי הלימוד החדשניים בלימוד הרמב״ם, רש״י, פרקי אבות, ובפרט אופן הדיוק במאמרי רבותינו נשיאינו וראש לכל: דרך לימוד המאמרים שכל אחד משלים לחבירו ובכל מאמר ומאמר הוסיפו רבותינו שלב, פרט והגדרה חדשה, והדברים עתיקים ליודעים.

[ואינני מדבר על אותה קבוצה של ״אַ בחור אַ זעצער׳ס״ שהיתה אחראית על הקלדה והגהה וכיום מוצגת בפני צעירי הצאן כ״חוזרים״ ו״מניחים״... עליכם נאלץ רבינו להתבטא בשיחת ש״פ ויחי תשמ״א ״אלו המסתובבים בשכונה ומתרברבים — אנחנו כותבים את המראי מקומות לליקוט! — הם אלו שמכניסים טעויות בליקוט!!״ ודי לחכימאי].

אכן כן: הפה שאסר — הוא ורק הוא — יכול להתיר, אך הרי מפיכם שמענו ללא הרף כי פיכם ופיות כל עמך בית ישראל כל מציאותם אינו אלא כ״ציפור המדברת״ את ששמעה בהיכל המלך! ולכן פיכם לא יכול להתיר, לשנות, לסרס ולעקר את מאמר, ואפילו פתגם, המלך בכבודו ובעצמו!

בימי ההוד הייתם מתברכים בתואר החסידי — ״ציפור המדברת״, אך כיום הדבר כבר לא לפי כבודכם. אם אינכם חפצים בו, אשתמש בביטוי התלמודי ״המתורגמן״: המשפיעים, החוזרים והמניחים הם בבחינת ״מתורגמני״ הרב שהיו במשך כל הדורות חוזרים על דברי תורת הרב באופן המתקבל ומובן לעם, והרי כללים ברורים לימדונו חז״ל ובאו בהלכה כי ״אין המתרגם רשאי לא לפחות ולא להוסיף ולא לשנות״ (הל׳ ת״ת פ״ד, ועי״ש בלחם משנה כמה צדדים שווים עם החוזרים דליובאוויטש).

חטא פקיחת העיניים

שמא תאמרו: כל הדברים הללו היו נכונים בשעתם, אך המציאות מאז השתנתה והרי עיקר העיקרים בפסיקת הלכה הוא לדעת להבדיל בין מילתא למילתא ולא להחיל פסקים על כל מצב ומצב. ואילו אתם הצעירים אינכם ברי דעת, ואם כן הבדלה מנין?

צר לי, רבותי ומשפיעי, להגיע למסקנה, לאחרי בקשת מחילה, כי לא המציאות השתנתה, אלא משהו עמוק במהותכם. אף אתם קיימתם את הוראת רבינו שליט״א בשנת תשנ״ב בדבר פקיחת העינים, אלא שלדאבון לב הלכתם בעקבות פקיחת עינים שלילית:

הראשון שיפקח את עיניו׳ היה יציר כפיו של הקב״ה — אדם הראשון. מיד עם בריאתו הוא הסתובב בכדור הארץ כאשר מוחו, לבו ועשתונותיו חווים את מציאות הוי״ה. אדה״ר חווה בכל עשר כוחות נפשו כי ״אין עוד מציאות כלל״. כלום לא תפס אצלו מקום, אפילו העובדה הבסיסית שהוא ערום... הרי בין כך הכל אלקות! אך מיד כאשר טעם מעץ הדעתנות — מעידה התורה

— "ותפקחנה עיני שניהם" וברש"י: "לענין החכמה דיבר הכתוב". כלומר: חטא עץ הדעת לא שינה משהו פיזי בבריאה, אלא משהו במוחו של אדם השתנה. אותה נקודה שלפני רגע היתה כולה קודש וטהרה (ראה רמב"ן ומפרשים עה"פ), הפכה מיד אחרי הטעימה מעץ השכלתנות לבזויה ויש לכסותה בלבושים. וכבר כתב אדמו"ר הרש"ב נ"ע בקונטרס "עץ החיים" כי טעותו של אדה"ר היתה שאכל קודם מעץ הדעת לפני שטעם מעץ החיים, אך הסדר הנכון הוא לטעום קודם מאילנא דחיי, היינו האמונה הוודאית שהיא הנצחית ורק אחר כך ניתן לאכול גם מעץ הדעת וזו מהותה של חסידות חב"ד (ועיין בנידון זה ב'לקוטי לוי יצחק — אגרות' ט"ו בשבט תרח"צ שאמונה נקראת "עץ החיים" שנאמר "וצדיק באמונתו יחיה" ועי"ש).

אבל הרבי בתשנ"ב מדבר על 'פקיחת עיניים' כזו שתתקן את חטאו של אדם הראשון וכפי שהודיע ב'באתי לגני' הראשון כי דווקא משה רבינו בהורידו את השכינה למטה בארץ מתקן את חטא עץ הדעת שסילק את השכינה מהארץ לרקיע האי' וזאת על-ידי עבודה באופן של שטות דקדושה שמתקנת את השטות דקליפה הנמצאת אצל כל אחד.

נכון שהעבודה צריכה להיות באופן של "**זה** א-לי ואנוהו", ידיעת אלוקות כדברי השל"ה, אך ביחד עם זה, וכהקדמה לזה, צריכה להיות נקודת האמונה של "אלוקי אבי" ואז גם ענינים שלמעלה מהשכל לגמרי ("יארוממנהו" היינו מרוממים ונעלים מכדי תפיסה) חודרים אפילו לשכל! (ראה ביאורו המופלא של כ"ק אדמו"ר שליט"א בפסוק זה בלקו"ש חט"ז פרשת משפטים).

הדור הצעיר – הפנים קדימה

מוריי ורבותי:

עלי ועל ידידיי עדיין טבוע חותמכם. אתם הייתם אלו שגילית בפנינו את האור כי טוב למאכל ותאווה לעיניים. אנו עוד שוקלים את דבריכם ומנסים להתמודד עם **דעותיכם החדשות**. אולם נולד דור חדש שכבר לא מרגיש כלפיכם מחויבות!

בדיני נזיקין אנו יודעים כי יש מושג של כוחו, וכוח כוחו, אך לא "כוח כוח כוחו", ואף במידה טובה המרובה לימדונו חכמינו על הפסוק "אם תשמור לי ולניני ולנכדיי", כי **ראו נא את בניכם – יארמולקות גדולות מכסות את ראשיהם, זקנים מלאים עוטרים את פניהם ועיניהם יוקדות בלהט. וכי רצונכם בבנים 'ברליניים' קרירים?... הודו לה' על הטוב! אם רוצים אתם בבנות ובבנים שיביאו דור ישרים מבורך, הגדילו את החמימות והאש הפנימית, הקיום היהודי מובטח לכם....**

רחמי האב על הבן הם רק עד שלושה דורות. אנו כבר נמצאים בדור השלישי ("ימות המשיח ג' דורות"). אותו טף, "אשר אמרתם לבז יהיה", חי ויונק ישירות משיחותיו, הוראותיו וברכותיו של הוד כ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח ודרכו מקבל מכל נשיאי חב"ד עד לנשיא הראשון, משה רבינו, ועד לעצמות ומהות א"ס ב"ה. הדור הזה מגדל כעת חסידישע רבנים, חסידישע שלוחים, משפיעים, בעלי נגלה מקושרים ובעלי חסידות מצויינים. המורכבות שנמצאת במשנתכם כבר לא משפיעה עליהם כלל וכלל. הם אינם מפנים ראשם לאחור, אלא פונים כל הזמן קדימה לגאולה האמיתית והשלימה נאו!

בראש מורכן אני נאלץ להזכירכם, את מה שלימדתם אותנו אתם בעצמכם, לעיין הדק היטב בשיחות קיץ תש"מ על המבצע של "והשיב לב אבות על (ידי) בנים" — — —

המטרה של "בית משיח" בימים אלה

כאשר שמעתי על התכונה סביב גליון ה-500 של בית משיח, אמרתי לעצמי גליון ה-500 היה רק פעם אחת — בחודש כסלו של שנת תשנ"ב והוא זכה לקבל את מכתבו של הנשיא שליט"א.

מאז ג' תמוז שבועון "בית משיח" הוא ה'ממשיך' הטבעי של אותן הכותרות, של העמדת כ"ק אדמו"ר שליט"א ככתר חי לראשינו, וכל המתרחש בבית חיינו, בראש מהדורת החדשות וסביבו וסביב תורתו ומבצעיו, חסידיו ודעותיו סובב הולך העיתון. כך גם בסגנון הידיעות החדשותיות שמתרחשות בעולם; 'בית משיח' מעביר לקוראים כי העולם כולו נע סביב ליובאוויטש ולא ליובאוויטש נכרכת סביב העולם!

הלא זוהי שורש מחלוקתם של חכמי האומות עם חכמי ישראל מה כרוך סביב מה: האם כדור הארץ הקטנטן עומד במרכז והשמש ומערכותיה נעים סביבו, או שמא כל כדור הארץ אינו אלא 'עוד נקודה' במפת החלל החיצון הנגרר אחרי 'מה יאמרו' הגלקסיות. וידוע מאבקו של רבינו המצדד חד משמעית כי כדור הארץ, היינו מעשה בני אדם, במרכז וכל החדשות סביבנו!

אלא שבכך לא די. ל'בית משיח' יש תפקיד מהותי נוסף: 'להמשיך' ולהביא לידי גילוי בקוראיו את ההכרה היום-יומית אשר למרות ההעלם והצמצום בו אנו חיים, ברגע הקטן הנוכחי, הרי: צמצום לא כפשוטו! וכל מטרתו בשביל הגילוי. לא בכדי מסבב הסיבות הביא שאת ציון הדרך של שבועון 'בית משיח' יציינו בז"ך אדר ראשון — — —

בנימה אישית ארשה לעצמי לחלוק עם הקוראים רגע מסויים שנחרת אצלי לפני שנים:

כ"ב שבט תשמ"ח, בבוקרו של יום בארץ הקודש, שעות ספורות לאחר הסתלקות הרבנית: מישהו הגיע ובפיו הידיעה שזעזעה אותי, ועוד לפני התפילה מיהרתי לשיכון חב"ד בירושלים 'כדי להיות בעניינים'. מטבע הדברים גל המנינים של שחרית לא הפסיק מלדבר על האירוע המצער. מביני דבר מתוך דבר חשו כי משהו מהותי מאד מתרחש כאן. "ליובאוויטש ברגע זה השתנתה". והנה כעבור יממה נתלה על דלת בית הכנסת הפקס ובו השיחה המוגהת שאמר הרבי מיד עם תחילת השבעה. כולם התגודדו לראות "מה אומר הרבי". זכורני התבטאות של הגאון הרב זלמן נחמיה גולדברג שלמד את השיחה והתבטא במעין אנחת רווחה: "הליובאוויטשער נשאר הליובאוויטשער" — — —

מה היה כתוב שם בשיחה? הרבי לקח את הרגע המזעזע של כ"ב שבט ושם את הדגש על "**ביטול ענין המוות** על-ידי אהבת ישראל". רק אז חשו כולם כי ליובאוויטש חיה וקיימת! זו ליובאוויטש במלוא עוזה וכבודה! זה תוצאה ישירה ומימוש של כל מה

שהחדירו במשך ששה דורות – אין עוד מלבדו והצמצום אינו כפשוטו, חלילה!

לקחת את כ"ז אד"ר תשנ"ב, עם כל הזעזוע העמוק ("אינגאַנצן צוטרייסלט") הנובע מכך, ולסלול ממנו ובכוחו דרך חיים חסידית אופטימית ("משיחית" בשפה התורנית) תוך הצמדות מוחלטת ל"דברי הרב" שאמר כי "העילוי דיום כ"ז [אדר] – אותיות "זך" .. על ידי זה שמגלים כוונת הצמצום וההעלם דשם אלקים גופא" (שיחת שבת כ"ז אדר תש"נ). כאן הודה והדרה של ליובאוויטש!

הרי כבר בתניא למדנו כי דווקא הצמאון והכליון מביא את הקירוב הנפלא ל"חצרות בית ה'", וזהו ההבדל הבסיסי בין מדריגת האהבה של בעלי תשובה, אהבה כאש, מתוך צמאון וחוסר מנוחה לדבר שלא ראו בעינים ("הס' התקרבו לאחר ג' תמוז") ובין צדיקים ששוחים בשלווה בים אהבה בתענוגים [לא להתבלבל, איננו מדברים על אותם שמצהירים כי אינם "בעלי תשובה" ושוקעים במים קרירים לאלוקות אך מולידים כל מיני תענוג דלעו"ז רח"ל!]. זוהי המשמעות הבסיסית של "לגלות את כוונת הצמצום".

מאבק המוח והלב בכ"ז אדר

אם בתניא עסקינן, נשים ללבנו כי את תיאור המאבק בין שתי הנפשות בוחר אדמו"ר הזקן לפתוח (בפרק ט') **במיקום** של כל אחת מהנפשות – משכן האלוקית במוח והבהמית בלב, ולכאורה על פניו נראה כי המיקום של הנפש הוא רק טכני ומדוע חשוב לפתוח דווקא איתו? אלא כאן נותן המחבר לבינוני אבן בוחן לבדוק כל נטיה בנפשו מאיזו נפש היא נובעת. ניטול כדוגמא את "כ"ז אדר ראשון תשנ"ב":

חורף תשנ"ב. משבוע לשבוע ליובאוויטש עוברת תסיסה נוספת, הרבי בהתוועדויות מעלה את רף הציפייה, הבטחון בהתגלות המשיח היושב בכבודו ובעצמו ב-770. חלוקות הדולרים הופכים בחלקם לראיונות לכלי תקשורת על המשיח שכבר בדרך, חלוקות קונטרסים יוצאי דופן, נסיעות תכופות לאוהל, החתמות ברחבי העולם על "קבלת המלכות", פרסומי חוצות על המשיח הקרוב, הנחת אבן פינה ל"ארמון למלך המשיח" והרבי מעודד בתשובות נפלאות שהדהימו את זקני החסידים. ובשעת השיא, כאשר מחכים לראות כבר את ההגהות על הדבר מלכות החדש שנאמר בשבת... בשעת

איך כאב רחום, כפדגוג מאומן זכיתם שהוא בכבודו ובעצמו יסיר את המעקשים, יבהיר את דעת האמת ויראה את הדרך לגאולה. שעות על גבי שעות ישב בהתוועדויות וביחידויות ו"נפשו יצא בדברו" בלבנו, בהבהירו, בזעקתו מהי נצחיות התורה, מהו יהודי, התקשרות כיצד, היחס לעניני העולם וקידוש הטבע, שליחות ובכלל השקפת חיים יהודית. "הלא הוא – רבינו שליט"א – אביך קונך הוא עשך ויכוננך"!

ערב מוקדמת סגרירית אבינו רועינו חוזר מהאוהל... אבל באמבולנס – – – רק להיזכר בזה מיטרפים החושים והעשתונות – – – כ"ז אדר ראשון תשנ"ב – – –

הלב נצבט וזועק: טאַטע, למה עשה הוי' ככה, היד המחלקת צדקה, פה שלא פסיק פומיה מניחום עידוד ולימוד, מוח המחיה בפועל ממש את כל נשמות ישראל – והנה משיח ה' נלכד, הכל נגמר?! אך המוח מעבד נתונים: פטרבורג – תקנ"ט. שפאלרקא – תרפ"ז. י' שבט – תש"י. שמיני עצרת – תשל"ח. כ"ב שבט – תשמ"ח.

באותיות המחשבה עפים להם מיליוני אותיות של מאמרים שנכנסו למוח בתת-מודע: 'ירידה צורך עליה', 'צמצום בשביל הגילוי', 'זריעה לצמיחה', 'חבלי לידה', 'נהר דינור', 'התעלמות הרב לגלות את חושי התלמיד'. אט אט כל האותיות המעורפלות מתחברות למילים, למשפטים ולמאמרים. אבל הלב ממשיך בשלו לשמוע את כל הדיווחים מתוך הקודש פנימה! – – – ושוב המוח בשלו: כל קטעי האמירות, השיחות והביטויים על התגלות המשיח שנאמרו זה עתה בתשנ"ב, מדרשי חז"ל על ייסורי משיח וסדר התגלותו, חלקי סיפורים וביטויים חסידיים ש"דער רבי וועט זיכער אויספירן". מי יגבר על מי המוח או הלב?

המוח החבד"י שולח לעיין בתניא כי "מקום משכן נפש האלקית הוא במוחין שבראש .. ומשם מתפשטת גם בלב".. הרגש החסידי אף הוא מצטט את דברי רש"י בכמה מקומות כי כאשר "כתוב זה אין לו הכרע" הרי יש להסתמך על "**לבי** אומר לי.." והרי הרבי בעצמו בש"פ פנחס תשמ"ה התבטא כביכול על עצמו שכאשר מגיע ענין שנוגע ופוגע בנשיא "אין לי מוח שליט על הלב"! – – –

ואכן "כתוב זה" של כ"ז אדר ראשון תשנ"ב **מצד עצמו** אין לו הכרע ויבוא בעל הכרם ויגדור את כרמו, אך כאשר שמענו דברים חדים וברורים **מהרבי בעצמו** ובסגנון של נבואה, הבטחה וקביעת עובדה – ברירא מילתא כי חס ושלום ללכת אחרי נטיית הלב! זו חב"ד, זה היסוד של עבודת ה' המתבארת בתניא.

היסוד לאחדות

אחיי ורעיי!

עבור רגעים אחרונים אלו השקיעו בנו, וכי עבור מה השביר יוסף בר לכל הארץ בשבע שנות השבע? לא בכדי שישתמשו איתם עם ה' בשנות הרעב?! כל ההשקעה של הדור השביעי שהושבע (בשין שמאלית) בכל טוב והושבע (בשין ימנית) על ידי מלכנו משיחנו שליט"א להוריד את השכינה למטה בארץ, היה אך ורק עבור רגעים קריטיים אלו! כל תורת החסידות עומדת עתה למבחן: הנשתמש בה או שמא נזניחנה חלילה!

והמעשה הוא העיקר: אמונה המדלגת על כל מונע ומעכב בכל חיי היום יום, משיחיות כדרך חיים מתוך בטחון, המביא שמחה פנימית שהגיע זמן הגאולה ומלך המשיח נמצא בפועל ממש ועיקר העיקרים: מעלין בקודש!

שמעתי מהרב דונין: ("שמעתי ממנו בעצמו" – כך נהג להתבטא על מלכנו שליט"א) שהפירוש מעלין בקודש הוא: "מעלין – זה קודש, ואם אתה רואה שלא עולים והולכים מחיל אל חיל סימן שאין זה בכלל קודש"! בכך מתומצתת כל המשמעות של "משיחיסט": הולכים כל הזמן קדימה.

וכאשר מדברים מזמן לזמן על אחדות החסידים, הנקודה שבאמת מאחדת ומלכדת את השורות, היא האמונה הבסיסית: יש מלך בישראל כפשוטו ממש – הרבי שליט"א מליובאוויטש.

עיתון המחזק מדי שבוע את ההיצמדות לדברי הרבי

הרה"ג אהרן יעקב שוויי, מרא דאתרא וחבר הבד"צ של שכונת קראון הייטס

בכיה תקיעא בלבאי מסטרא דא ושמחה תקיעא בלבאי מסטרא דא.

אצל רבים וטובים ידוע ששבת בלי "בית משיח" זה לא שבת'. רואים אכן אצל משפחות רבות בשכונתנו, 'קראון הייטס', ש"בית משיח" זה המתנה הגדולה בסוף השבוע לאבא, לאמא ולילדים. כך שומעים כל המשפחה, גם אלו שלא יודעים עדיין לקרוא, סיפורים מיוחדים על הניסים שקורים בימינו, ועל סיפורי חסידים מקדמת דנא וכו'. כל זה גורם שמחה רבה. ברוך שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה — הוצאת גיליון החמש מאות של "בית משיח", שמחזק אלפי משפחות ברחבי העולם בבשורת הגאולה, ודברי הרבי.

מצד שני, בכיה תקיעא בלבאי: כאשר נמצאים בהוצאת הגיליון החמש מאות של עיתון המחזק מידי שבוע את ההצמדות לדברי הרבי, וכי אף מילה מדבריו לא תשוב ריקם חלילה, נמצאים אנו לאמיתו של דבר במצב איום ונורא, והמצב כל-כך נורא, עד שאפילו לא חושבים על כך שנמצאים למעלה מעשר שנים במצב בו **יש צורך** לעורר ולחזק את האמונה והבטחון בדברי הרבי והנבואה 'הנה הנה משיח בא', וכבר בא, וכי דורנו הוא דור האחרון לגלות ודור ראשון לגאולה וכדברי הרבי: נשיא הדור הוא המשיח שבדור.

"בית משיח" לא נח, ומנהליו לקחו את דברי הרבי 'עשו כל אשר ביכלתכם' ברצינות מלאה, כדי להביא בפועל את הגאולה האמיתית והשלימה.

יעזור ה' שלאחרי כל העמל והיגיעה במסירות נפש מופלאה למעלה מעשר שנים, ללא הפסק, ימלא ה' כל משאלות לבם לטובה, ונראה את הרבי תיכף ומיד ממש, והוא יוליכנו קומימיות לארצנו.

עיתון שכולו מוקדש וחדור בענייניו ובמהותו של הרבי

הרה"ג משה אשכנזי, רב קהילת חב"ד בתל אביב, זקן רבני חב"ד באה"ק וחבר אגודת חסידי חב"ד באה"ק

בימינו אלו, בעומדנו בימים האחרונים של הגלות המרה, ניתן לראות בחוש עד כמה נחוץ וחיוני ביותר העיתון "בית משיח". חשיבותו של "בית משיח" נוגעת לחסידי חב"ד המקושרים לרבי מלך המשיח — בכל אתר ואתר.

גיליון ה-500 בוודאי יהיה גיליון מיוחד, אבל מבחינתי, כל שבוע הגיליון מיוחד. מעלתו המיוחדת של "בית משיח" מתבטאת בהיותו עיתון שכל כולו מוקדש וחדור בענייניו של הרבי. מעלה מורגשת היטב בעיתון בכל תכניו וכתבותיו. זאת במיוחד לאור כך שהוא מוקדש כולו אך ורק לתוכן החסידי והאמונה היוקדת ברבי מלך המשיח.

"כל גיליון 'בית משיח' מחזק את האמונה ברבי כמלך המשיח

הרב יצחק קוגן, רב בית הכנסת מרינה רושצ'ה, מוסקבה וחבר אגודת חסידי חב"ד במדינות חבר העמים

לכל לראש ברצוני לברך את עיתון 'בית משיח' לרגל הוצאתו לאור של גיליון החמש מאות. יעזור ה' ויזכה עיתון 'בית משיח' לעלות מחיל אל חיל, ולהמשיך כפי שעשה עד כה בחיזוק ההתקשרות לרבי מלך המשיח, עד להתגלותו המיידית תיכף ומיד.

כל גיליון 'בית משיח' הרואה אור מידי שבוע, מחזק את האמונה ברבי כמלך המשיח, וברוך ה' שזכינו לקבל את העיתון גם במקום שליחותנו הרחוק, ולהתחזק בעזרתו.

הזכרונות החסידיים של זקני החסידים, כמו גם 'דברי ימי החסידים' המתפרסמים בעיתון, מחזקים גם אותנו החסידים הצעירים, ומעוררים בנו רגש של תשוקה עזה והתקשרות לרבי מלך המשיח.

ברצוני לאחל למערכת העיתון, ולאלפי הקוראים ברחבי העולם, כי כבר בשער הגיליון החמש מאות — וכך הלאה בגיליונות שלאחריו, נזכה לראות מתנוססת בגאון תמונתו של הרבי בהתגלותו — בבית המקדש השלישי בירושלים.

חיות בכל נושא

הרב חיים שלמה הכהן, שליח הרבי ומנהל מרכז מד"ע מונטריאל

אם הרבי בעצמו אומר שמשיח זהו השער דרכו מגיע הכל — אז הכל מתחיל ומגיע דרך משיח.

רואים במוחש כי נושא משיח זה הדבר ש'תופס' הכי הרבה את המקורבים. כשמרבים לדבר אודות משיח כדבר אקטואלי, פרקטי, חי ומעשי, הדבר מרומם את האנשים בלי ערך כלל, לכל נושא אחר.

החומר של "בית משיח" עשיר מאד ומגוון בתוכנו. העיתון שופע חיות חסידית בדמות כתבות וסיפורים אודות הרביים וחסידים מהדורות שלפנינו, וכמובן מעניק חיות עם משיח בכל נושא, וכן חומר מעודד ומחייה למתחילים ולחסידים.

יש להתמקד בהפנמת העניין. אנחנו עצמנו צריכים להפנים את בשורת הגאולה כדבר יום-יומי, כאשר כל דבר שעושים, מתפללים, לומדים, מתוועדים, עושים מבצעים וכדי, יהיה חדור עם משיח, ואיך זה מביא את ההתגלות של הרבי.

ב'חוצה' צריך להיות 'יפוצו', כלומר להפיץ את דברי הרבי בריש גלי, אבל רואים במוחש שכאשר המסר מגיע לאחר לימוד שיחות של הרבי בעניני גאולה ומשיח, ולאחר עבודה פנימית של להביא את משיח לחיי היום יום שלי, הרי זה פועל ביתר שאת. המוטו צריך להיות: חיים בפנים ומחיים בחוץ.

הסיפורים והכתבות המופיעים בבית משיח, מלמדים אותנו כיצד עונה הרבי במכתבי 'אגרות קודש' לכל אחד ואחד, כאשר יחד עם התשובה גם ניתנת הברכה. הסיפורים הללו מביאים יהודים רבים להתקשר לרבי, בהתחלה על ידי כתיבת מכתב לבקשת ברכה, ולאחר מכן כאשר רואים בעצמם כיצד מוליך אותם הרבי יד ביד בצורה מופלאה, הם הופכים למקושרים ומקשרים בעצמם.

חיות לשלוחים הרחוקים והקרובים

הרב שלום מענדל סימפסאן, מנהל המרכז לעניני חינוך וקופת רבינו, חבר מזכירות כ"ק אדמו"ר מה"מ רב ושליח בברייטן ביטש

אני מגיע כעת משמחה משפחתית, ולמרות שזמני היה לחוץ מאד, לא עלתה בדעתי 'מחשבה זרה' כזו, שלא להגיע לערב זה, של הצדעה ל"בית משיח", ופעלו הרב.

כשרואים את "בית משיח", הממשיך שנה אחרי שנה בלי הפסק, וכל העת רק פורח ומשגשג, מתמלא הלב על גדותיו באושר אין קץ.

נמצאים כאן רבנים, שלוחים, ועסקנים. באתי לשאת תודה ל"בית משיח" בשם הרבה הרבה חסידים, שבגופם אמנם אין באפשרותם להיות כאן, אולם בלבם נמצאים הם עם "בית משיח" שלא שוכח אותם על אף המרחק הגיאוגרפי הרב.

אני מייצג כעת את הצדעתם של שלוחי המלך הפזורים ברחבי תבל, רחוקים מכל סביבה יהודית, אולם כאשר מקבלים הם את הגיליון של "בית משיח", הם מקבלים יחד איתו קורטוב של הנאה וחיזוק בעניין ויאמינו בה' ובמשה עבדו. צריך לדעת שגם שלוחים המשמשים רבני קהילה וכדו', מקבלים הרבה חוזק ותוקף בשליחות היחידה שנותרה 'קבלת פני משיח צדקנו', והכנת היהודים בעירם ובאזורם, מכל גליון של בית משיח המגיע אליהם בדואר.

התקשר אלי היום השליח הרב תומר רותם, שנמצא יחד עם רעייתו ובנם הקטן במסירות נפש של ממש, באקוודור, רחוקים מכל סביבה של שומרי תורה ומצוות, וסיפר לי שכאשר הוא מקבל את ה"בית משיח", הוא מרגיש, למרות הריחוק הרב בגשמיות — שהוא נמצא שוב בקראון הייטס — שכונת המלך, וב-770, בית משיח.

גם שמעתי היום על הרב בצלאל קופציק הנמצא בשליחות בעיר פונה שבהודו, שנולד להם היום בן — שם בהודו, וכעת מתכוננים לברית מילה חבדי"ת, לראשונה בהיסטוריה של הודו. גם הם, כאשר מקבלים את "בית משיח" ל'חור' המרוחק בו הם נמצאים, מרגישים שוב קרובים — גם בגשמיות.

(מתוך דברים שאמר בהתוועדות חסידים לציון גליון ה-500 של בית משיח)

בית משיח גורף התעניינות רבה בקרב בני הקהילה

הרה"ג שלמה יצחק פראנק, חבר לשכת הרבנות עכו

עצם קיומו של עיתון "בית משיח" קובע ברכה לעצמו; מה גם שזכינו להגיע לגיליון החמש מאות, שבהזדמנות זו אנו שמחים וחוגגים – יחד עם אלפי הקוראים, בשמחתו של העיתון.

בעת שמחה זו ברצוני לשגר את איחולי לעיתון נפלא ומבורך זה, למערכת העיתון ולאלפי הקוראים: שנזכה כולנו שגיליון זה יהווה את החותם של הגלות, ונראה עין בעין בהתגלותו של הרבי מלך המשיח.

בימים טרופים אלו כאשר 'החושך יכסה ארץ וערפל לאומים', משמש "בית משיח" מים קרים על נפש עייפה. לדידי, בזמנים קשים בעבודת השליחות, אנו מקבלים את "בית משיח" ממש כמקור מים חיים.

מכיון שאצלנו בעיר עכו אין לנו קהילה חב"דית גדולה ומבוססת, מהווה 'בית משיח' כמעין 'התוועדות חסידית' – כשאנו מקבלים אותו מידי שבוע.

בהתוועדויות בשבתות בבית הכנסת, אנו מדברים ומתוועדים על הכתבות הנפלאות המתפרסמות בעיתון, ומגבירות את האמונה בנשיא הדור. החל מהסיפורים הרבים על מופתיו של הרבי מלך המשיח והכתבות על שלוחיו של הרבי ברחבי העולם, וכמו כן המאמרים הנפלאים ב'מחשבת החסידות' המתפרסמים בעיתון.

כך גם מענות הקודש של הרבי, המוסיפים רבות בחיזוק ההתקשרות לרבי ולכל ענייניו, ומכתביו של הרבי המתפרסמים תדיר בעיתון, מוצאים מסילה לליבותיהם של כל בני הקהילה – חסידי חב"ד מבית ומקורבים שזה עתה הציצו לעולמה הקסום של חסידות חב"ד כאחד.

מעניין דווקא ש'בית משיח' מביא ברכה רבה וגורף התעניינות רבה גם בקרב בני הקהילה שאינם נמנים בגלוי על חסידי חב"ד. אלו מוצאים ענין רב בגיליונות 'בית משיח', וקוראים בשקיקה את החומר החסידי הגודש את העיתון.

בתאריכים מיוחדים הקשורים לרבי, כגון ימי ההולדת והנשיאות של הרבי, אנו מעלים בהתוועדויות מהכתבות המיוחדות המתפרסמות בעיתון, השופכות אור על ימים מיוחדים אלו.

לסיום ניתן להגיד בבירור כי אנשי הקהילה כולם חיים משבוע לשבוע סביב עיתון "בית משיח", שזכה להפיץ ולהחדיר את האמונה ברבי מלך המשיח.

ויהי רצון שבזכות חיזוק ההתקשרות ברבי מלך המשיח הנפעל על ידי העיתון, נזכה להתגלותו המיידית תיכף ומיד ממש.

כאשר רואים את השם 'בית משיח' על הכריכה...

הרב זושא זילברשטיין, שליח הרבי במונטריאל

"בית משיח", השכיל להביא את בשורת הגאולה לכל שכבות האוכלוסיה, בצורה יוצאת מהכלל. השליחות המיוחדת של קבלת פני משיח צדקנו מיועדת למעשה לכל אחד, ולא רק לשלוחים. המודעות לשליחות זו מגיעה בצורה יוצאת מהכלל על ידי "בית משיח",

ההדגשה שבה צריכים תמיד להתמקד – שהדבר יעשה בצורה חיובית בלבד ולא לשלול או להצביע על חסרונות הזולת. "בית משיח" מטיב להעביר את המסרים של הרבי מלך המשיח בצורה ברורה, יחד עם אהבת ישראל מופלאה, שבוודאי מחנכת את הקוראים הרבים.

דווקא משום שמשיח זהו עניין כה פנימי ועמוק, יש להתמקד כל הזמן ב'קו' הזה, המחבר שני קצוות – שמשום מה מכונים 'ניגודים', ולאמיתו של דבר להוכיח שאין הם נוגדים כלל.

העיתון, כפי שאני נוכח לראות בין אנ"ש והמקורבים, ואפילו בין השלוחים בעיר, מלא בתכנים חיוביים, מחזק מאד ומסייע 'לחיות' מידי שבוע עם הרבי, בשורת הגאולה והשליחות העיקרית – קבלת פני משיח צדקנו.

יש כאן במונטריאל אברך חסידי אמיתי, אם מגיע שבוע שהוא לא הספיק לקבל "בית משיח", הוא יוצר איתי קשר לשאול האם אלי כבר הגיע העיתון. כאשר אני לא מקבל, משום מה, אני דואג להוריד את העלון מהאינטרנט מבעוד מועד.

לצערנו, כיום הרבה דברים תלוים במפלגה ומחלוקת, ופעמים רבות מאבדים את העיקר בהצמדות לטפל שבטפלים, כשעיקר העיקרים – משיח – חסר מן הספר. אם נתבטא בסגנון זר, הרי שמשיח הפך להיות 'פגוע מלחמה' מעניינים של היפך אהבת ישראל ר"ל. לרוב לא מביטים כלל על התוכן – כאשר הוא מגיע ממקום מסויים. אולם ב"ה, אפילו כאשר רואים את השם 'בית משיח' על הכריכה, גם מבלי לפתוח את העיתון ולקרא בו – נכנסים הדברים ופועלים פעולתם...

ה'צמח צדק' התבטא פעם שכאשר צובעים משהו בצורה חיצונית שוב ושוב – בסופו של דבר משהו נכנס בפנימיות. צובעים מבחוץ בסוף משהו נכנס. גם מי שחושב שלא בשבילו.

כשקוראים את "בית משיח" מרגישים אהבת ישראל אמיתית

הרב מיכאל מישולבין, משפיע קהילת חב"ד, נחלת הר חב"ד

ראשית, אנצל הזדמנות זו בכדי לשבח את עיתון "בית משיח", שכל אחד מגליונותיו הוא משובח ומצוין בפני עצמו. ב"בית משיח" אנו נהנים מכל מדור ומדור, החל מסיפורי החסידים המתפרסמים בעיתון המוסיפים נופך רב, ובמיוחד מההתוועדויות החסידיות המרנינות שמתפרסמות בעיתון.

אציין במיוחד את סיפורי המופתים הרבים של הרבי המתפרסמים בעיתון מידי שבוע, וזוכים לחזק את האמונה בנשיא הדור ובהתגלותו המיידית, ולהפיח בחסידי חב"ד רוח של אמונה וביטחון בהתגלותו של הרבי מלך המשיח.

סיפוריו היחודיים של המשפיע ר' מענדל פוטרפאס, הרואים אור בעיתון במדור 'התוועדות חסידית', מביאים לנו לימוד מיוחד על הנהגתו המיוחדת של חסיד במידת 'אהבת ישראל'. בהנהגה זו רואים גם את אחד ממעלותיו המיוחדות של העיתון, החדור בנקודה הפנימית של אהבת ישראל בכל ענייניו. כשקוראים את "בית משיח" מרגישים אהבת ישראל אמיתית.

ייחודיות זו מתבטאת גם בנושא של 'שלימות הארץ' החדור בעיתון, אשר גם בו לא תוקפים הכותבים אף פעם אי מי מעם ישראל באופן אישי, אלא את מהלכיה המסוכנים של הממשלה הנוגדים את דרך התורה.

לא רק העיתון, אלא גם המוסף...

הרב יוסף יצחק סגל, משפיע בישיבת 'תומכי תמימים ליובאוויטש' מגדל העמק

ברצוני להביע את שמחתי התמידית מידי שבוע בשבוע, על כל עיתון 'בית משיח' הרואה אור, ומביא בפנינו הקוראים את דבריו ועמדותיו של הרבי בצורה בהירה ומיוחדת. מלבד שמחתנו על עצם קיומו של העיתון, הרי שלכך מתווספת השמחה המיוחדת בכל עיתון ועיתון.

עיתון 'בית משיח' על כל כתבותיו ותכניו הייחודיים, מחזק רבות את אמונת החסידים היוקדת ברבי מלך המשיח, וזוכה להעצים את האמונה בהתגלותו המיידית לעין כל.

בנוסף למעלותיו הרבות של עיתון 'בית משיח', ברצוני לציין אחת ממעלותיו המיוחדות של העיתון, והוא מוסף 'התמים' המצורף לעיתון מידי פעם. המוסף הזה מלא וגדוש בתוכן חסידי, וניתן לראות כיצד הבחורים שומרים את עיתוני 'התמים' בחשיבות רבה וקוראים בהם בשקיקה רבה. מוסף 'התמים' מותאם במיוחד לתלמידי התמימים בזמננו זה, ומלבה בהם את האמונה היוקדת בדביקות ובהתקשרות למבצעיו ודבריו של הרבי.

גם מבין החסידים המבוגרים יותר, נהנים רבות מהכתבות המעניינות במוסף מיוחד זה, ומוצאים בהם עניין רב. אנשים רבים השומרים את הגליונות רבי-הערך, מתחזקים מכתבותיו המעניינות של 'התמים' גם זמן רב לאחר שראה אור. מדוריו הייחודיים משפיעים ומחזקים את הדביקות בדבריו של הרבי ובהנהגת החסידים.

ציון גיליון החמש מאות של 'בית משיח' הינו ציון דרך ועניין מהותי. זכור מכתבו של הרבי לעיתון 'כפר חב"ד' בהגיעו לגיליון החמש מאות, שם ציין את הרבי את עניינו המיוחד של מספר 'חמש מאות' וההקשר למעלתו של העיתון. גם כעת אנו מציינים את החגיגה המיוחדת של גיליון 'חמש מאות' של עיתון 'בית משיח', ומייחלים כי העיתון יעלה מעלה מעלה, באופן של 'ילכו מחיל אל חיל'.

עניינו המיוחד של מספר 'חמש מאות' מוסבר בתורת החסידות, בהקשר לסדר ההשתלשלות. כך גם כאן אנו מברכים את 'בית משיח', שלאחר שהגיע לדרגת 'חמש מאות' המעידה על עמידה בתוך סדר ההשתלשלות, יגיע למעלה מכך לחמש מאות ואחד, וכן הלאה, בפריצה שלמעלה מסדר ההשתלשלות – עליה שלא בערך למה שהיה עד כה.

יעזור 'ה' ויזכה עיתון נפלא זה להמשיך הלאה בתפקידו החשוב, בהפצת דברי קודשו של הרבי, ומכאן ולהבא יזכה להמשיך באופן נעלה יותר, גם מכפי שזכה עד עתה.

לרגל גיליון 'חמש מאות' ברצוני לאחל לצוות העיתון ולאלפי הקוראים, כי עוד לפני שיצא לאור העיתון הנוכחי, נזכה לגאולה האמיתית והשלימה, וכבר בשער גיליון 'חמש מאות', נזכה להתבשר על התגלותו של הרבי מלך המשיח לעין כל.

"בית משיח" זכה להפיץ את אורו של הרבי מלך המשיח בימים אלו, כשאנו עומדים על סף הגאולה האמיתית והשלימה, ולהיות ממפיצי המעיינות חוצה. את הצלחתו המיוחדת של העיתון ניתן לזקוף, לעובדה כי כל ענייניו נעשים מתוך השתדלות מיוחדת בנקודה של 'אהבת ישראל'.

לרגל גיליון 'חמש מאות' ברצוני לברך את עיתון 'בית משיח' ואת כל המתעסקים בעבודה חשובה זו: 'יהי רצון שיצליחו להפיץ הלאה את אורו של הרבי, ביתר שאת וביתר עוז. ובוודאי ובוודאי שעל 'ידי השתדלות זו, נזכה להתגלותו של הרבי מלך המשיח תיכף ומיד ממש.

רופא כל בשר ומפליא לעשות

וכשבאתי לארץ, נגשתי לרופאים וביקשתי לעשות צילום חוזר וב"ה בצילום שעשיתי לא נמצא זכר לאותו גוש בשר שהיה לי בתריסריון וממילא אני לא צריך ניתוח, ולאחר מכן שלחתי מכתב לרבי שליט"א וסיפרתי לו על כך • סיפור מופת מדהים ממקור ראשון

היה זה בוקרו של יום שישי חורפי. ההמולה ב-770 בעיצומה; התמימים ממהרים לצאת ל'מבצעים' כל אחד למקומו. בסיטואציה אקראית נזדמנו כמה בחורים סביב הרה"ח ר' **מנחם מענדל דריזין** שכטוב לבו עליו, זיכה אותנו בסיפור נפלא שבדידו הווה עובדא:

היה זה לפני כעשרים שנה. חג השבועות חל באותה שנה בימים חמישי ושישי. זמן מה לפני כניסת החג צלצל הטלפון בביתי ומעבר לקו היה אחד ממכרינו: "תוכלו לארח אצלכם למשך החג, יהודי מארץ הקודש? הוא היה אמור להתארח אצל משפחת ח', אולם בשל סיבות שונות הדבר נבצר מהם".

תשובתנו הייתה חיובית, ורעייתי תחי' הקצתה חדר במיוחד עבור האורח. זמן קצר לפני הדלקת הנרות נשמעה דפיקה על הדלת, נגשתי לפתחה ולמול עיני עמד בחור צעיר כשכיפה סרוגה לראשו. על גופו הצנום עד להחריד היו תלויים, כמו על קולב, מדי צבא הגנה לישראל, לא פחות. נדהמתי. מעולם לא ראיתי בחור עם מדי צה"ל בניו-יורק רבתי...

הרה"ח מנחם מענדל דריזין ב-770

הזמנתי אותו להיכנס פנימה והראתי לו את חדרו. להפתעתי הרבה הבנתי כי אינו נושא עליו בגדים נוספים לחג ולשבת. מדי הצבא שהיו עליו היו מלוכלכים להחריד והיה נראה כאילו 'נחת' כאן היישר משדה האימונים.

נתנו לו בגדי שבת נקיים, מעט גדולים ממדתו. כאשר סיים להתרחץ, שמנו יחד את פעמינו לעבר 770. עם תום תפילת ליל החג, שבנו הביתה. בסעודת השבת, האורח כמעט ולא אכל מאומה מלבד חתיכת געפילטע פיש ופיסת חלה. יותר מזה לא בא דבר אל פיו. התנהגותו זו התמיהה אותנו, אולם לא חקרתי אותו. נתתי לו לחוש בנוח ולאכול כאוות נפשו. בתוך השיחות שלנו הבנתי כי משתייך הוא לישיבת 'הסדר' בגוש קטיף.

במשך שש סעודות החג (שני ימי חג ושבת) עלתה רף כמות המזון שבאה לקרבו, ובכל סעודה אכל מעט יותר. בסעודת השבת

מאת: מענדל צפתמן

כבר הצליח לאכול כאחד האדם, ואגב כך סיפר את סיפורו:

הסתבר כי לפני כחודשיים החל לחוש בלחץ על איזור הלב כל אימת שבא אוכל לפיו. בבדיקות וצילומים שערכו לו הרופאים, התגלה כי מתחת לבו, באיזור התוספתן, התפתח ל״ע גידול בדמות גוש בשר שגודלו כמעט בגודל תפוז...

הרופאים היו מאד סקפטיים בנוגע למצבו. ״איננו בטוחים אמנם שזהו גידול ממאיר, אולם בשל גודלו וקרבתו הרגישה ללב, הסיכויים להמשיך לחיות עומדים על חמישים אחוז״. הרופאים קבעו לו תאריך לניתוח שיבהיר בצורה ברורה את מצב הגידול וצורת הטיפול בו. הניתוח נקבע לשבוע אחר חג השבועות.

תחזית הרופאים התקבלה אצל הבחור ואצל משפחתו בהלם ובתדהמה. משפחתו הביטה בכאב עצום כיצד הוא הולך ודועך מיום ליום, כשהמחלה הקשה נותנת בו את אותותיה. מעולם לא היה שמן, והמחלה הפכה אותו לרזה וחלש עוד הרבה יותר.

יום אחד, כאשר יצא להנות קצת מקרני ה׳שמש מרפא וצדקה בכנפיה׳, הבחין לפתע בבחור חבדני״ק שעומד במקום גבוה וצועק: ״כרטיס אחרון להגרלה על כרטיס לנסיעה לרבי – עשרה שקלים בלבד״. הסכום שהיה בכיסו עמד בדיוק על הסכום הדרוש, ובהחלטה של רגע החליט לרכוש כרטיס.

בהגיעו בחזרה אל ביתו התקשר אליו האחראי על ההגרלה. ״זכית בכרטיס טיסה לרבי!״ הודיע לו בהתרגשות.

עם תום שיחת הטלפון שם את פעמיו לראש הישיבה שלו כדי להתייעץ עמו לגבי הנסיעה. כשראש הישיבה שלו שמע את החדשות הטובות, קם ממקומו בהתרגשות ואמר: ״אתה חולה וזקוק לברכה מיוחדת – העיתוי המופלא בו זכית בכרטיס הטיסה, הוא ממש משמים! אל תתעכב לקניות או לסידורים מיותרים, תפוס את המטוס הראשון שתוכל וטוס לרבי מליובאוויטש״...

כך אכן הוא עשה. הוא תיאם עם המארגן את קבלת הכסף לכרטיס שיחכו לו בשדה התעופה, שם קנה כרטיס, ועם בגדיו שעליו עלה על המטוס הראשון לניו יורק, ושם פעמיו לשכונת קראון הייטס. הוא נכנס למזכירות, והדבר היחיד שהספיק לעשות היה, להכניס לרבי באמצעות המזכירים, את הממצאים הרפואיים, הצילומים וחוות הדעת של הרופאים.

ביום ראשון הוא עבר בחלוקת דולרים אצל הרבי מלך המשיח וביקש ברכה לרפואה שלמה. הרבי הביט בו במבט מרגיע ומעודד והעניק לו שני דולרים בברכו אותו: ״בשורות טובות״.

כרטיס הטיסה שרכש היה לסוף השבוע בלבד. רעייתי שתחי׳ כיבסה עבורו את בגדי הצבא, וכשלבש אותם בשנית, היה כאדם אחר לגמרי. כך, כשאיחולינו לרפואתו השלימה מלוות אותו – נכנס אל המונית בדרכו אל המטוס שישיבו ארצה.

כמה חודשים לאחר מכן, קיבלתי ממנו חבילה בדואר. בחבילה היה ספר על אודות הלכה ומדע פרי עטו של ראש הישיבה שלו, ולזה מצורף מכתב אישי: הנה המכתב ככתבו וכלשונו:

לכבוד ר׳ מנחם מענדל שי׳ דרייזין,

באתי בזה לספר לך על נפלאות ה׳ בעולמו על-ידי שליחיו שהם הצדיקים שבכל דור ודור.

אם אתה זוכר סיפרתי לך שיש לי בעיות בקיבה וכשיצאתי לארה״ב לפני כן בבית החולים כאן בארץ כשעשו לי צילום, החליטו שמוטב שאני אעבור ניתוח להורדת גוש בשר שגדל בתריסריון, אך אני אמרתי לרופאים כאן שאני בקרוב טס לרבי שליט״א, ומוטב שאני אהי״ה אצלו ולאחר מכן אודיע להם אם אני מסכים לעשות את הניתוח.

וכשהייתי שם נתתי מכתב ביד בנימין קליין לרבי שליט״א ושם סיפרתי את כל אשר אירע לי כאן בארץ. וביקשתי שיברך. וגם ביום שעזבתי את ארה״ב בחלוקת דולרים ביקשתי מהרבי שליט״א שיברך אותי בברכת רפואה שלימה. והוא אמר לי בשורות טובות. וכשבאתי לארץ, נגשתי לרופאים וביקשתי לעשות צילום חוזר וב״ה בצילום שעשיתי **<u>לא נמצא</u>** זכר לאותו גוש בשר שהיה לי בתריסריון וממילא אני לא צריך ניתוח, ולאחר מכן שלחתי מכתב לרבי שליט״א וסיפרתי לו על כך. וכן צירפתי בזה ספר אליך שהוא בבחינת שי צנוע לביתכם ואני מאד מודה לכם על הכנסת האורחים היפה והחמה שלכם.

שלום וברכה רבה מארץ הקודש

מיכאל ז.

ישיבת הסדר אמונים,
נווה דקלים חוף עזה

איזה שנים מקודם אשר נכנסתי איזה ימים אחר חג השבועות לדבר אודות איזה חשבון, וראיתי כי שומע כמו עם אוזן אחד, והרגיש [כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ] בתמיהתי, ואמר:

עדיין לא ירדתי מההר...

מכתבים שכתב מזכירו של כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ נ"ע, הרה"ח הרה"ת ר' יחזקאל פייגין הי"ד, לחסידים בארצות הברית, בהם מזרזם על חיזוק ההתקשרות ונתינת מעמד • מתוך 'תשורה' לחתונת לוין-קלמנסון

לזכור את הרבי

ב"ה כ"ו תמוז תרצ"ז
אטואצק

אל ידידי עוז הנכבד והכי נעלה וו"ח אי"א מוהר"ר יהודא ליב שי' הלוי הורוויץ
דארצעסטער
שלום וברכה.

הגם כי לא כבר, בחדש סיון העבר כתבתי לך מכתב פרטי, בכל זה הנה ראוי לכתוב עוד, ראשית להודיע כי ביום ו' תמוז נסע כ"ק אדמו"ר שליט"א לויען להסנטאריום, מסיבות שונות התעכב עד אז, כי כפי שכתבתי לך כבר הרי הי' מוכרח עוד ליסע קודם, וכפי המכתבים שמתקבלים הנהו עוסק בהרפואות, וכפי הנראה יהי' מוכרח גם להתראות בפאריז עם הפראפעסארן, והשם יתברך ישלח לו רפואה שלמה בקרוב.

השנית אחרי כי בהכרח נסע כ"ק, הרי בהכרח גם להזכיר דבר העזר המוכרח לזה, אשר כמובן מוכרח עזר ממשי, כי הרי זהו נוסף על המעמד התמידי, ואף כי האמת ניתן להאמר כי כפי הרשום במוחי הנך אחד היחידים אשר אין שוכחים ח"ו על זה, בכל זה הנני חושב אשר גם אלו צריכים להזכיר.

ומידי דברי בענין זה נזכרתי דוגמא לזה כמו שמבואר בחסידות, בענין ולא זכר שר המשקים את יוסף וישכחהו, ומבואר הענין דלכאורה מהו ענין ולא זכר וישכחהו, כמו שמקשה בזהר. והנה כמובן יש בזה אריכות, אך התוכן קצר הוא ע"ד המבואר למעלה כביכול בענין ותאמר ציון עזבני ה' ואדני שכחני, מבואר כי יש עזיבה ויש שכחה, ובמדרי' שם אדני ואלקים שייך ענין כמו ענין השכחה, והיינו ענין ההעלמות וההסתרים שיש דבר המעלים, אבל בשם הוי' ח"ו לומר ענין שכחה והסתר, והלא אין שום דבר מסתיר לפניו יתי', ורק מ"מ שייך ענין עזיבה. ומבואר הענין שזהו מצד האין ערך דעם ניט בעטרעף פון קיין זאַך לגבי עצמותו יתברך, וע"כ צריכים עבודה שיהי' תופס מקום כל ענין הבריאה, אבל בלא זה יכול להיות כעין עזיבה (ודוגמת דבר בגשמיות מי איז

פאַרנומען אין אַ אַנדער זאַך טראַכט [מען] ניט ועגן דעם אבל לא ששכחו, ומובן אשר למעלה דאַרפין דעם ענין פאַרשטיין באופן אחר כי שם אין שייך פאַרנומען, רק הוא כמו ענין הרוממות והבדלה שצריכים העלאת מ״ן שיתפוס מקום כל מעשה התחתונים כמבואר בחסידות בארוכה).

ומבואר אשר כן הוא גם בנשמות, בענין ולא זכר שר המשקים את יוסף, יוסף מורה על גילוי אלקות, שהרי זהו מדת היסוד המשפיע גילוי אלקות, ובפרטיות יותר הוא התענוג, כי תענוג היותר גדול הוא במדת היסוד, והיינו התענוג באלקות התענוג בתורה ובמצוה. שר המשקים ידוע ענינו בענין ג׳ שרי פרעה, כי שר המשקים הוא תאוות התענוגים בעניני העולם. וזהו ולא זכר שר המשקים את יוסף שע״י תענוגים גשמיים דערמאָנט מען זיך ניט אויף יוסף, והיינו כעין ענין עזיבה, מי איז פאַרנומען, אבל ח״ו מזה יכולים לבא לפרקים לשיקוע כ״כ עד כי וישכחהו, או ח״ו ע״י איסור, עד כי וישכחהו אַז מי ויל אַטראַכטן איז שוין שוער דערמאָנען זיך מי האָט זיך פאַרגעסין.

והנה זהו בכלל בעבודת האדם, ודוגמא נזכרתי מענין זה, ישנם כאלו ודאי יחידים מהתמימים אשר אין שוכחים ח״ו על כ״ק אדמו״ר שליט״א בחי׳ יוסף מדריגת צדיק, אבל יכול להיות ולא זכר מצד שר המשקים, או ח״ו כמבואר הענין בענין והנדחים בארץ מצרים מצד הטרדה יתירה בענינים גשמיים המוכרחים, ומצד הדוחק והלחץ יכול להיות לפעמים ג״כ שלבו בל עמו לזכור על ענין רוחני, וע״כ לא למותר להזכיר.

וע״כ באתי במכתבי זה להזכירך כי תתדבר עם ידידינו כולם במחנכם וכן בבוסטון, כתבתי גם למר גאלאוו וכן לר׳ יוסף ארי׳ זאקס, וכן הנני כותב למר פינזור ולהרב ליפלאנד, וכולכם יחד בטח תפעלו דבר ממשי, והשי״ת יהי׳ בעזרך ויצליחך בכל טוב סלה.

ממר פינזור זה כבר אשר קבלתי ממנו מכתב ובני אמעריקע רגילים בחליפן האדרעסין, וע״כ הנני שולח המכתב על ידך ותואיל להמציא לו, תוכל גם ע״י הדואר.

עוד ראוי הי׳ הדבר אשר תאציל איזה

זמן ותשלח לי מכתב כעין רשימה מאלו אשר לפי דעתך צריכים שלוח להם ברכות השנה מכ״ק אדמו״ר שליט״א, למי מכתב חתום בחתי״ק, ולמי נדפס, ויהיו גם האדרעסין, וזה הי׳ יותר נכון שיתקבל ישר מפה, וממילא בטח תכתוב לי גם האדרעס של מר פינצור וגם של בית הכנסת, נא בזה וכמובן להזדרז.

ידידך הדו״ש ומברכך מצפה לרחמי שמים לבשר בשורות טובות מבריאות כ״ק אדמו״ר שליט״א בקרוב

יחזקאל פייגין

מספרים סיפור בין החסידים אשר פעם באו שני גבירים מחסידי כ״ק אדמו״ר בעהצ״צ והציעו כי הם יחזיקו כל הוצאות רבם, כי לא נאה להם כי ישלחו שודרים לאסוף אגורות אגורות בשביל רבם. והשיב להם אדמו״ר הצ״צ און וואָס זאָל זיין מיט אַלע חסידים אם אתם תחזיקו אותי, הרי כי זהו ענין רוחני מה שהצדיקים מתפרנסים מכלל ישראל, וזהו העלאת מ״ן להמשכת כל טוב ע״י מדת צדיק הוא מדת היסוד, ואשרי הזוכה להיות האמצעי לזה.

בביאור מארז״ל בפסחים א״ר אלעזר הכל מודים בעצרת דבעינן נמי לכם, שבו נתנה התורה, וביאר* כי יכול להיות שילמדו תורה אבל התורה והאדם הם שני ענינים, ואין התורה פועלת בפנימיות בהאדם, וזהו שאמר הכל מודים דבעינן נמי לכם, היינו שלא יהי׳ לימוד התורה בלבד, רק שהתורה תהי׳ לכם בפנימיות, שיפעל זה על האדם, וזהו שבו נתנה התורה, זהו כונת נתינת התורה למטה שיפעול זה על האדם.

*) בהתוועדות יום ב׳ דחג השבועות תרצ״ז. ראה גם סה״ש תרצ״ז ע׳ 243.

התקשרות החסידים דארה״ב

ב״ה כ״ו אייר תרח״ץ

אטוואצק

כבוד ידידנו הרה״ג הנודע ומפורסם לשם תהלה ותפארת הרה״ח מוהר״ר דוד מאיר שי׳ רבינוביץ

בוסטון

שלום וברכה.

מכתב כבודו במועדו התקבל, שלוח בזה לכבודו מענה כ״ק אדמו״ר שליט״א בעצמו.

אתמול בא ידידנו הרה״ח הנכבד מוהר״ר מרדכי שי׳ שו״ב חפץ ממדינתם ומסר פ״ש, והנה כ״ק אדמו״ר שליט״א אמר האַיינט ועל איך אָפּ נעמען אַ פ״ש כללי, און נאָך מ״ת ועל

הרה״ח ר׳ יחזקאל פייגין

איך הערן בפרטיות אי״ה, וכן אמר מפורש כי עתה יסע הר״מ לביתו ויבא עוד הפעם לשמוע בפרטיות.

בשמעי דברים אלו חשבתי כי יש בהם עומק, ואציע דעתי בזה לכבודו בפירוש הדברים. והנה לבד זאת אשר מה שדייק כ״ק בלשונו לאמר אחר מ״ת, זהו כפשוטו, כי אצלו בחג השבועות מרגיש מתן תורה, וכן הי׳ זה כבר איזה שנים מקודם אשר נכנסתי איזה ימים אחר חג השבועות לדבר אדות איזה חשבון, וראיתי כי שומע כמו עם אוזן אחד, והרגיש בתמיהתי, ואמר איך בין נאָך ניט אַראָפּ פון באַרג, מיר ועלן דאָס אָפּ לייגין אויף עטליכע טעג, הרי כי כן כפשוטו.

לבד זאת הנה בדברים הנ״ל שאמר הנני מרגיש עוד ענין, כי לדעתי אחד הדברים טובים שפעלה נסיעת הר״מ חפץ הוא שפעל על אנ״ש בענין ההתקשרות לכ״ק יותר, וענין ההתקשרות הוא כידוע המסירה ונתינה למעלה מטעם ודעת. וע״ד כמו שמצינו במ״ת שהקדימו נעשה לנשמע שקשרו עבור זה שני כתרים, הגם כי איזה יתרון בזה הלא בכל אופן טרם השמיעה לא יעשו כי אינם יודעים מה לעשות, מ״מ הנה קבלה זאת שמקדים נעשה לנשמע היינו גם דברים שנגד שכלו מקבל לעשות, זהו ענין המסירה ונתינה האמיתית.

ומבואר בחסידות כי הקדמת נעשה לנשמע הוא מכח עצם הנפש ועצם הרצון שבנשמה שלמעלה מכחות הפרטים הגלויים, ואח״כ מתחיל העבודה בפועל בכחות הגלוים בכל כח בפרט.

וזהו לדעתי הכונה שעתה יקבל פ״ש כללי, אין הכונה מכלל כולם, כי באמת שמע גם מפרטים, ורק הכונה מהכללי של כל אחד מההתעוררות הטובה בענין ההתקשרות כפי שמסר הר״מ, ובהזדמנות השגחה העליונה הנה עלה זה ג״כ לפני מתן תורה דוגמת הקדמת נעשה לנשמע.

בכל זה אמר כי אחר מתן תורה רוצה לשמוע פ״ש פרטי, והוא ע״ד המבואר בפירוש המשנה דמאמר ר׳ יהושע בן קרחה מתחלה יקבל עליו עול מ״ש ואח״כ יקבל עול מצות, דלכאורה אחר קבלת עול מלכות שמים שהוא הקבלה כללית הנ״ל על כל מה שיצוה איזה קבלת עול צריכים עוד, הרי הי׳ צריך לומר ואח״כ יקיים המצות. אמנם באמת צריך להיות גם קבלת עול מצות, כי יכול להיות התעוררות כללי שזה בא מעצם הנפש אשר לסבה מהסבות יכול לפעול התעוררות והתגלות העצם, ואח״כ כשחולף ההתעוררות ובא לקיום בפועל בכחות הגלויים נעשה בקרירות שלא לפי ערך כלל ההתעוררות, וע״כ צריך להיות קבלות עול מצות בפועל להמשיך כח ההתעוררות של הקבלת עול מלכות שמים בקיום בפועל.

וע״כ הנני חושב כי כן כוונת כ״ק בענין זה שאחר מ״ת ישמע פ״ש פרטי הכונה פ״ש מהכחות פרטים.

כחכם יבין כבודו כי לא באתי לדרוש דרשות בכלל, וביחוד לפני כת״ר, ואף כי ראוי וצריכים ללמוד דברי חכמים ורבותינו הקדושים, אמנם הנני חושב בזה הענין כי הדרשה בזה הוא ענין לפועל, אשר ראוי הי׳ לעורר את ידידינו להביא ההתעוררות הטובה לפועל ממשי בכל הענינים, הן בקביעות לימודים בחסידות לפרקים לפחות, והן בהנוגע לסידור ענין המעמד, אשר כת״ר יקרא אליו אחדים מאנ״ש כמו את ידידנו הרי״ל הורוויץ את מר גאלאוו וגם מר אנניס הבטיח להתעסק בענין המעמד, וכן מר חיים זלמן טאלל מראקסבורי אשר הבטיח להתעסק במקום ר׳ יוסף ארי׳ זאקס מראקסבורי ז״ל, לעוררם על ההתעסקות, אשר הנני חושב כי לא יכבד זה על כבודו לקראם אליו ולעוררם, כי הרי סוף כל סוף בענין המעמד עיקר גדול תלוי בעזה״י בהמתעסקים המקומים.

בכלל אין חדשות, חסידות אמר כ״ק אדמו״ר שליט״א גם בשבתות אלו, יחזק השם יתי׳ בריאותו, ע״פ דברי הר״מ חפץ באתי בכתובים עם הרב דזיקאבסאן אשר בטח יתדבר עם בנם הנכבד מר פרץ שי׳, הנני מצרף בזה העתק מכתב כ״ק אדמו״ר שליט״א אשר נשלח לכבוד גיסם הנכבד מר טוהרמאן ישראל נח שי׳.

בכל הדרת הכבוד וברכה מרובה

יחזקאל פייגין

התגלות אלקות על-ידי צדיקים

ב״ה ט׳ אלול תרח״ץ
אטוואצק
ידידי הנכבד והכי נעלה וו״ח אי״א מוהר״ר יהודא ליב שי׳ הלוי הורוויץ
דארצעסטער
שלום לך ידידי וברכה מרובה.

כבד לי לבא במכתב זה כי ידוע לי טרדותיך אשר אין לך פנאי על ענינים נחוצים ביותר, אשר זהו סיבת אי באתך בכתובים לפרקים קרובים, אכן ההכרח יאלצני להעמיס עליך עבודה כזאת שאבא בזה, אבל הנני מקוה מצדך הרי תהי׳ עבודה רוחנית בכונה פנימית, והיא הכנה טובה לימי ההתעוררות ולימי הדין הבאים עלינו לטובה.

וכבר חשבתי בענין מה שאמר בשער היחוד והאמונה בענין שם הוי׳ ושם אלקים, שהוא מדת הדין, ואומר שם כי שיתף מדת הרחמים במדת הדין הוא ענין התגלות אלקות ע״י צדיקים ואתות ומופתים שבתורה, דלכאורה במה הוא התגלות אלקות ע״י צדיקים, הוא ג״כ ע״י אתות ומופתים, והי׳ לו לאמר שם התגלות ע״י אותות ומופתים של צדיקים ושבתורה. אמנם האמת כי צדיקים הם גילוי אלקות בעצם מהותם שלא ע״י מופתים, ומהותם בעצם הוא שיתף מדת הרחמים במדת הדין, וא״כ הדביקות בהם הוא עצמו המתקת הדין דשם אלקים.

וע״כ אחשוב כי תהנה להיות איזה ימים לפני ר״ה מתעסק בענינו של כ״ק אדמו״ר שליט״א בעבודה בפועל, אמנם אחשוב אשר לא תסתפק בזה בלבד וגם תשתמש בהזמן המסוגל של ימי אלול ימי ההתעוררות בכלל, שלב כל אחד פתוחה, לעורר על דבר ענין המעמד, כתבתי לך במכתב הקודם מענין זה ג״כ, ואל תתמה על הכפל כי ענינים כמו אלו בהכרח לדבר אודותם ולכופלם ואולי יבואו לידי פועל, כי המצב דורש התעניות מיוחדה בענין המעמד של כ״ק, ובהרחבת השגה הן אצל המעשה וממילא ירחיב בזה דעתו של הנותן שיהי׳ בסכומים ממשיים.

ועתה אבא לדבר דבר עבודה החיצונית שבקדש והוא דבר מכתבי ברכת השנים הנשלחים בזה, הנה ע״פ הרשימות שיש לי ועד כמה שידוע לי האנשים הנה לאלו שראוי לשלוח להם מכתבים חתומים בחתי״ק נכתבו חתומים, ושלוח בזה רשימה אחת של מכתבים חתומים, ולאלו שיש לי אדרעסין שלחתי להם ישר, וכן נרשם אצל כל אחד למשל **נשלח ישר**, ועל אחדים נשלח — ונרשם איזה נומר, הכונה שנשלח אליו ע״י האיש הנזכר בהנומר הזה בהרשימה, כי לא רציתי להעמיס הכל עליך, ועוד רשימה אחת בזה בכלל מאלו אשר השתתפו במשך השנה ברשימת מעמד, אבל יספיק לפי דעתי עבורם לשלוח להם מכתבים נדפסים, והנני שולח לך ששים מכתבים, אף כי הרשימה שלך מעטה היא אבל הנני שולח לך גם רשימת דראקסברי, אולי תבין שראוי גם להם לשלוח אם ידוע לך האדרעסין, ואולי יעלה שסוף כל סוף יתעסק מי שם בדבר ענין המעמד, כמו שהי׳ עוסק מר זאקס ז״ל, והנני חושב אשר בעיון לא כבד תבין הכל איך לסדר, ובטח תאציל מזמנך לבד לשלוח המכתבים, גם להודיעני מקבלתם ומשלוחם.

ידידו הדו״ש ומברכו בכתיבה וחתימה טובה על שנה טובה ומתוקה בגו״ר עבורו ובני ביתו יחיו

יחזקאל פייגין

בית חב״ד - לוד

כוס ברכות

מעומק הלב אשגר ברכת מזל טוב מזל טוב, לאיש דגול,
ידיו רב לו בהפצת המעיינו ובהפצת בשורת הגאולה,
משלוחי הרבי מהי״מ ללוס אנגלס,
רודף צדקה וחסד ומאיר פנים לכל אדם

הרה״ח ר׳ **נפתלי הערץ אסטולין**

ולרעייתו הנכבדה תחי׳

לרגל נשואי בתם מ׳ **אלישבע** תחי׳ עב״ג

יהי רצון שיזכו לרוות רוב נחת יהודי חסידי
מהם ומכל יוצאי חלציהם, ובקרוב ממש יזכו לקיום היעוד
״עוד ישמע בהרי יהודה ובחוצות ירושלים,
קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה״,
בהתגלות הרבי מהי״מ בקרוב ממש, בגאולה האמיתית והשלימה

מאחל בכל לב
הרב **מנחם מיכאלשווילי**
מנהל

משלוחי מנות
הודעה משמחת

ניתן להשיג גם השנה משלוחי מנות
בשקיות ניילון ובסלסלאות איכותיות
בעיצוב מרהיב, במחיר מיוחד
עבור שלומים, מוסדות ובתי חב״ד.

נא להזמין מראש, הכמות מוגבלת.
טלפונים להזמנות:
054-7560700 052-8868554

"הנאהבים והנעימים בחייהם ובמותם לא נפרדו"

ביום ראשון, ט' אדר ב', תשס"ה

במלאת שנתיים למותם של

יהודה בן יוסף וסג"מ **יואב דורון**, הי"ד

אשר נהרגו על הגנת הארץ על אדמת הר חברון

תיערך אי"ה

הכנסת ספר תורה לע"נ יהודה בן יוסף ממצפה זי"ו לישוב מעלה חבר

הדפסת מהדורה מיוחדת של ספר התניא במצפה זי"ו

במהלך הדפסת התניא יערכו שיעורים מפי הרבנים:

הרב **יצחק גינזבורג** שליט"א

הרב **דוד פוטש** שליט"א

9:00 – עליה לקברו של יהודה ז"ל בהר המנוחות, גוש 9, חלקה מ"ח.

10:30 – עליה לקברו של יואב ז"ל בהר הרצל

13:00 – הדפסת התניא על הגבעה - מצפה זי"ו - ושיעורים.

15:30 – הכנסת ספר תורה מגבעת זי"ו לבית הכנסת במעלה חבר.

לפרטים ולהסעות:

משפחת בן יוסף – 0522-861262

משפחת דורון – 0522-385075

רכז ארצי - מוטי מרקוביץ – 0546-354468

בני ברק - יוסי גולדברגר – 0548-191770

ביתר עלית - שם טוב אברביה – 0544-687795

כפר חב"ד - גדי שסל – 0544-648421

מגדל העמק - מנחם מקמל – 0573-450770

צפת - שבתאי בלוך – 0546-217707

קרית מלאכי - ידידיה הלוי – 0545-840440

לקראת גיליון ה-500 מתנה למנויי "בית משיח"

500 עיתונים אצלך במחשב!

לקבלת הדיסק יש למלא את הספח המצו"ב, ולשלוח למשרדי בית משיח:

לכבוד: "בית משיח"

אני הח"מ מנוי על השבועון, וברצוני לקבל את השי לגיליון ה-500, דיסק (DVD) המכיל את כל גליונות "בית משיח"

שם: _____ שם משפחה: _____ טלפון: _____ פלאפון: _____

כתובת: _____

מנוי מתאריך: _____ חתימה: _____

כשיש 500, רוצים 1000

בערב מרגש ומרומם, התכנסו עשרות רבנים, משפיעים וראשי הפעילים בהפצת בשורת הגאולה בארה"ק, כדי להצדיע לכבוד 500 גיליונות של "בית משיח". במהלך הערב התקבלו החלטות להרחיב את מעגל ההשפעה של "בית משיח" * סקירה ודיווח

מאת: מנחם זיגלבוים

צילום: מאיר דהן

כמי שעמד מאחורי הקלעים של הפקת הערב, התוועדות (או אם תרצו 'מיני דינר'), נחשפתי לרגעים ולמצבים שריגשו אותי מאוד, לא רק אותי, אלא את כל הצוות המצומצם שעסק בהפקת ערב ההצדעה לכבוד הוצאתו לאור של גיליון החמש-מאות של "בית משיח".

באמת שהערב הזה לא היה מתוכנן מראש. גיליון חמש-מאות הוא לאו דווקא סיבה לחגיגות. גיליון חמש-מאות הוא תמרור אדום, המעורר כל אחד מאיתנו לזעוק זעקת "עד מתי"? למעלה מחמש מאות שבועות חלפו מאז ג' תמוז, ואנחנו, שכל מטרתנו היא להפיץ ולפרסם את בשורת הגאולה של הרבי מלך המשיח – עדיין לא זכינו לבשר על הגאולה האמיתית והשלימה!

זאת ועוד: גיליון החמש מאות אינו אלא ציון דרך לקראת עבודה מאומצת; לקפיצת מדרגה בכל הקשור להפקת עיתון מידי שבוע בשבוע; לדאוג לתכנים מעניינים יותר, לכתבות יפות, למאמרים המדברים אל לב הקוראים – ובעיקר: להתרכז יותר באיכות החומר באופן שהעיתון ימלא את תפקידו, להעצים את החיות של הקוראים והקוראות, למגדול ועד קטן, בכל דבר הקשור לגאולה ומשיח.

דווקא בשל סיבות אלה הוחלט לערוך התוועדות, 'מיני דינר' לכבוד גיליון החמש מאות, וזאת כדי להצעיד את העיתון מדרגה אחת (או שתיים) קדימה, באיכות ובכמות.

ההכנות ל'דינר' החלו ביום ראשון בלילה, כשהמטרה היא לקיים את הדינר ביום רביעי בערב. שלושה ימים בלבד נותרו. האות ניתן והמרוץ נגד הזמן החל.

לא הייתה כוונה להביא מאות או אלפי קוראים ומנויים להצדיע לעיתון (את זה הם עושים מידי שבוע בשבוע!) אלא דווקא את הרבנים, המשפיעים, אישים ושלוחים בולטים שעוסקים בכל ימות השנה בהפצת בשורת הגאולה. למותר לציין כי רובם ככולם הם אנשים עסוקים, שסדר היום שלהם תפוס ימים ארוכים מראש...

אף על פי כן, כולם, בלב אחד, התייצבו ביום ובשעה הנקובה. כולם חשו צורך לבוא, להצדיע, לומר תודה, לברך, לחבק ולהמריץ להמשך הדרך. האחד הגיע מחתונה, השני מחנוכת בית של 'מקורב', שלישי מפעילות ורביעי משיעור תורה שמסר (כמו בכל יום רביעי בשתים-עשרה השנים האחרונות).

+

'הזאל' של ישיבת חב"ד ברמת אביב עטה אורה. תחושה של חג ריחפה בחלל האוויר. השולחנות מסודרים, ערוכים בהדר (תודה למנהל המסור ר' אמיר כהנא שי'), הכול בוהק ומצוחצח.

עוד שעה קלה יגיעו ראשוני המוזמנים. זה הזמן המתאים ביותר שצוות הכותבים של "בית משיח" בארה"ק מתכנס לשיעור ב"דבר מלכות" השבועי. מכאן הכוח, זו לבת

הרב יוסף יצחק ווילשנסקי שליח הרבי מה"מ וראש ישיבת חסידי חב"ד, צפת

כשמדברים על שבועון "בית משיח", שמא מילתא הוא. "בית" ו"משיח". זה המקום בו משיח צריך להרגיש 'בבית'.

הרב נחמן מיידנצ'יק מנהל בית חב"ד שדה התעופה לוד וחבר אגודת חסידי חב"ד

(בסגנון ה"נאומים" של אביו, הרה"ח ר' שלמה מיידנצ'יק ע"ה): מה שיש לי לומר זה המסר העיקרי: יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

הרב דוד לסלבוים בית חב"ד לדוברי צרפתית, כפר חב"ד

בתקופה זו של חושך כפול ומכופל, צריכה לצאת זעקה גדולה "עד מתי?". בטוחני שעל ידי המאמץ להגדיל את מעגל הקוראים של "בית משיח", נגיע לכך שאנו, דור השביעי, נקבל פני משיח

הרב שניאור זלמן גפני ראש ישיבת "אור תמימים" בכפר חב"ד

ב"בית משיח" יש מגוון מדורים, אבל צריך להוסיף ולחזק את המדור של אקטואליה בראי של גאולה וברוח של משיח. זה בעצם מה שהרבי רוצה: להסתכל על העולם בעיניים של גאולה.

הרב הירש פרבר שליח הרבי מה"מ בגילה, ירושלים ומנהל המוסדות

במוסדות אצלנו נמצאים עשרות עובדי הוראה שמחנכים את ילדינו, בנינו ובנותינו. על כן חשוב שמחנכים אלה יספגו מידי שבוע את רוח של משיח וגאולה. נעשה מאמץ שכל אחד מהם יהיה מנוי על "בית משיח".

הרב שמואל הנדל, יו"ר ועה"פ של מטה משיח שע"י אגו"ח

בדידי הווה עובדא, באברך שסר מהדרך ועשיתי לו מנוי על בי"מ, וזה מה שחיזק אותו לחזור לדרך המוטב. בביקוריי אצל אנשי עסקים בחו"ל, היו מהם שהיו מנויים ובעקבות הקריאה השבועית הקבועה, החלו להתחזק בשמירת תומ"צ.

הרב מאיר המאירי, רב ביהכנ"ס "שערי גאולה", קרית גת

אצלנו בספרייה החסידית ששכונה החרדית בקרית גת, אני עד להרבה יהודים חרדים, חסידים וליטאים, שנכנסים לספרייה וקוראים את "בית משיח" בשקיקה רבה. אפשר לראות במוחש את ההשפעה של העיתון.

הרב יגאל פיזם, רב קהילת חב"ד בקרית שמואל וראש ישיבת "נפש חיה"

זה זמן רב שאני נוהג להביא את העיתונים הישנים לישיבות תיכוניות. גם עיתונים שהתאריך עבר, עדיין מרתקים ואקטואליים כביום הוצאתם לאור. מניסיון: ההשפעה היא עצומה ומשום כך אני מקבל על עצמי להביא 100 מנויים חדשים.

האש, מכאן מגיעה האנרגיה. בתום השיעור קולחת השיחה על העיתון, תפקידו ומטרותיו; החידושים הצפויים בו, ועל רוח התנופה. פחות מבט אל העבר ויותר לעתיד.

האירוע מהווה גם הזדמנות נאותה להיפגש כולם יחד, כאשר בכל ימות שנה נמצא כל אחד במקומו.

בזה אחר זה מגיעים ראשוני הרבנים, המשפיעים, השלוחים והעסקנים. כל אחד מהם חולש על אימפריה גדולה או קטנה. אלה נקבצו ובאו מכל קצות הארץ; גם הם שמחים להיפגש ב"שמחה המשפחתית".

הרב נחום קפלן,
משפיע בשיכון חב"ד לוד

כל אחד עד לסיפורי מופת מהרבי מה"מ, ואני עצמי עד למקרים רבים. חלק מזירוז הגאולה, כדברי הרבי, זה לפרסם סיפורי מופתים, וזה אחת ממטרותיו של "בית משיח". אני קורא בזה לכל מי שיש לו סיפור, שידאג לפרסמו ב"בית משיח".

הרב מנחם יעקב רייניץ,
משפיע בישיבת תו"ת בלוד

אמרו חז"ל "אם אין גדיים אין תיישים". אני רואה את השפעתו של "בית משיח" על צעירי הצאן, התלמידים בישיבתנו שקוראים זאת בכל עת פנאי בפנימייה. צריך להעמיק את ההשפעה של העיתון גם על הצעירים בתקופתנו.

הרב שלמה זלמן לבקיבקר,
מראשי ישיבת חב"ד בצפת

כשדנים בנושא של הפצת בשורת הגאולה, צריך שהכל יהיה מודרך על ידי התורה. את דברי הרבי אנו לוקחים, כמובן, באמונה פשוטה, אבל יש לדאוג שיופנם ויתקבל גם בשכל וברגש, וזה היעוד של "בית משיח".

הרב שמואל בליז'ינסקי,
מוותיקי פעילי צא"ח

אני מתגורר בעיר רחוקה בפלורידה, ובכל שבוע מגיע אלי "בית משיח". אני יכול להעיד ש"בית משיח" מחיה את הבית. כל הסיפורים בבי"מ מחזקים ומאירים את החיים. גם בצאתי לנאות דשא בתקופת הקיץ, אני דואג שבית משיח יגיע לשם בזמן...

על השולחן מונחת כבר התכניה. יש מושב ראשון ויש מושב שני. המושבים הרשמיים נמסים במהירות באווירה החמה והנעימה השוררת, לצד המנות המהודרות המוגשות.

את הערב פותח ומנווט מנכ"ל "בית משיח" הרב **מנחם מענדל הכהן הנדל**. זה יום חג בעבורו (ובעצם בעבור כולם), ואפשר לראות את זה בהתרגשות שלו. כבר בהתחלה הוא מודיע שבערב הזה כולם מדברים. כל אחד יכול לברך, להאיר ולהעיר, לתת עצות לגבי המשך תנופתו של "בית משיח". העיתון הוא של כולם ולמען כולם.

הערב נפתח ב"דבר מלכות" מפי ראש הישיבה המארחת הרב **חיים יוסף גינזבורג**. זקן רבני חב"ד בארה"ק ורב קהילת חב"ד בתל אביב וחבר הנהלת אגו"ח, הגאון הרב **משה**

ממזרח האיר צדק

קטעים ממשאו של הגאון החסיד הרב גדליה אקלסרוד

חז"ל אומרים "שמה מילתא היא", השם מורה על המציאות.

התכנסנו כאן לציין 500 גיליונות של "בית משיח", וכשמו כן הוא: הבית שבו משיח נמצא. "בית משיח" מביא את המסר של הרבי מלך המשיח בנושא הגאולה, ועל כן הוא מהווה חוד החנית לא רק לרבי, אלא לכל סדר ההשתלשלות מכל הרבנים ועד לבעל שם טוב.

נאמר 'ממזרח האיר צדק'. בתקופה זו של חושך כפול ומכופל, של העלם והסתר, כשיש ניסיונות בכל צעד ושעל, "בית משיח" הולך בראש המחנה ומאיר את הדרך בעבורנו. הניסיון בו אנו עומדים הוא ניסיון גדול וה'חכמה' היא ללכת אחרי הרבי גם במצב של ניסיונות.

בתקופה זו כאשר לא רואים את הרבי, ולכאורה החושך יכסה ארץ, העיתון ממשיך לזעוק בקול גדול: יש רבי בישראל! יש משיח בישראל! יש נביא וצריך לשמוע בקול הנביא! הרבי הוא צדיק הדור ואי אפשר לברוח מצדיק, גם אם הדברים לא תמיד פופולאריים. "בית משיח" לא אומר דברים גדולים, אלא 'קטנים': שצריך להאמין במה שהרבי אומר.

מאז ומתמיד היו בישראל אנשים בבחינת "כל הנחשלים אחריך" — נחשלים שלא באשמתם. אבל אסור לנו לתת לאחינו להיות בבחינת "נחשלים" שכן אנו מצווים "ומבשרך אל תתעלם". חובה עלינו להכניס כל אחד ואחד למסגרת הזאת של האמונה ברבי, במשיח, בבשורת הגאולה, ואת זה אפשר לעשות על ידי שנדאג להביא את העיתון לכל אחד ואחד מאנ"ש. העיתון בוודאי ישפיע על בני הבית ויקרבם לעניינים החשובים באמת, כי בכל יהודי יש נקודת האמת.

נברך את "בית משיח", שיהיו לו רבבות מנויים ושהשפעתו תהיה טובה ומועלת, עד אשר יתמלא יעודו בהתגלות המלך המשיח בקרוב ממש. או אז "בית משיח" יעלה בדרגות הרבה, ויהיה העיתון היחידי שיקראוהו כל באי עולם.

הרה"ח ר' שלמה קאליש

המטרה שלנו הערב צריכה להיות ש"בית משיח" ייכנס לכל בית בישראל, שכן זהו צינור מרכזי להפצת בשורת הגאולה, ואני המתחיל, מקבל על עצמי להביא 20 מינויים...

הרב אברהם בן שמעון, מנהל ישיבת חב"ד אור יהודה

זה זמן רב שאני לוקח את העיתונים לאחר הקריאה בהם, ומניחם בחדר ההמתנה של הרופא או במקומות ציבוריים אחרים שאנשים ממתינים שם. ברגעים אלה אנשים מחפשים מה לקרוא, ויש להם פנאי לקרוא אפילו בעיון. אני קורא לכל מי שמסיים לקרוא את העיתון, יביאו למקום מעין זה. ההשפעה היא וודאית.

הרב שלום דובער הלוי וולפא, רב בית כנסת חב"ד בקרית גת

מספר 500 מחבר את מספר השנים הכולל שחיו שלושת האבות, וכדברי חז"ל: מהלך הארץ לרקיע הוא ת"ק שנה. הכוונה היא להוריד שכינה בתחתונים. זה המטרה של "בית משיח" – להמשיך שכינה בתחתונים בבחינת "כימי השמים על הארץ". ראוי שבכל מוסד חינוכי יהיה עיתון שהתלמידים יוכלו לקרוא בו.

הרב חיים ששון, פעיל מרכזי בהפצת בשורת הגאולה

"בית משיח" הוא עיתון שכולו התקשרות לרבי. הוא מצליח גם במטרה נוספת: התקשרות בינינו, הקוראים, למשפחה אחת. בזכותו כולנו יודעים על השמחות זה אצל זה.

מן הראוי שיהיה מדור של 'טיכוס עצה' בו יעלו רעיונות להפצת בשורת הגאולה. כמו כן, שיעורר תהודה לכל מי שעושה ופועל בענייני משיח וגאולה, כי בי"מ הוא כלי ביטוי ייחודי שאין כמותו.

הרה"ח ר' דוד נחשון

אשריכם חיילי בית דוד, שזכיתם לעמוד ראשונה בחזית המלחמה

המארח, הרה"ח ר' אמיר כהנא

זכות גדולה לנו לארח התוועדות הצדעה ל"בית משיח"

אשכנזי מעביר את דברי ברכתו. הגאון הרב **גדליה אקסלרוד**, אב"ד בחיפה, נושא דברי התעוררות וברכה.

שתי מטרות מרכזיות בהתוועדות זו. לאחר חמש-מאות גיליונות של חיזוק האמונה וההתקשרות, עדיין לא זכינו לבשר על התגלותו השלימה של הרבי מלך המשיח. גיליון החמש-מאות הוא תמרור אדום שתפקידו לעורר כל אחד בזעקת "עד מתי?!"

המטרה השניה: דווקא כיום, לאחר שיצאו לאור חמש-מאות גיליונות של אמונה ועידוד, ניתן להבין את הערך העצום של "בית משיח" שמעודד ומחזק את האמונה הטהורה בכל דבריו ונבואתיו של הרבי; את המקום שהוא תופס בחיי משפחות רבות – אין זמן מתאים יותר, מלהגביר ולהעצים את השפעתו של "בית משיח", גם באיכות וגם בכמות.

ואכן, בערב זה הושק מבצע המנויים החדש (שבימים אלו נמצא בשיאו) מתוך רצון להגיע לאלפיים מנויים בנוסף על הקיימים, ובכך להרחיב את משפחת בית משיח, ולהגביר את השפעתו של העיתון בהחדרת בשורת הגאולה וזהות הגואל.

הרב הנדל מציג את עקרונות המבצע החדש, שעיקרו – כל הכסף מוחזר לעושה המנוי באמצעות תלושים לקניית בשר ועופות, וכן שי מיוחד: שני ספרי ביכורים בהוצאת 'ספריית בית משיח': "מאוצר המלך" (לקט של כתבי יד, תשובות, מענות והוראות מהרבי מה"מ) ו"נפלאות המשיח" (לקט מובחר של סיפורי אגרות קודש ומופתים). כל זאת מלבד העיתון עצמו שמגיע מידי שבוע לבית המנוי, ומביא עמו משב רוח מרענן של אמונה, שמחה ואווירה של גאולה.

כאמור, כל אחד מהנאספים מקבל את זכות הדיבור: מברכים, מאירים ומעירים, מחזקים ידיים ומצמידים כתף. כל אחד גם רואה לעצמו זכות להרחיב את מעגל המנויים של "בית משיח" בנטלו על עצמו לשכנע עוד יהודים ועוד משפחות לחתום על הוראת מנוי.

• • •

בשעת לילה מאוחרת יוצאים הנאספים בתחושה לבבית נעימה, כאשר כל אחד מקבל על עצמו להשפיע על יהודים ומשפחות לעשות מנוי, ובכך להיות שותף מלא בעשייה למילוי הוראתו של הרבי בהפצת בשורת הגאולה.

מאת: מענדל צפתמן

רבני, משפיעי ופרנסי קראון הייטס מצדיעים

גם בקראון הייטס נערך ערב הצדעה מיוחד, 'מיני דינר', לכבוד הוצאתו לאור של גליון ה־500 של בית משיח. הערב החגיגי שנערך ביום ראשון השבוע, התקיים בהשתתפות רבני השכונה, משפיעים, שלוחים ופרנסי הקהילה. כולם כאחד הודו על העבר ועוררו להרחיב את משפחת "בית משיח". רשמים

צילום: שמוליק גבירץ

אולם בית הכנסת 'געצל שולי' כבר ראה התוועדויות רבות ומגוונות, ובכל זאת, הפעם זה היה שונה כאשר אנשי הקייטרינג הגיעו למקום והכינוהו לקראת אירוע מפואר.

התוועדות? זה נראה מפואר מידי. דינר? — צנוע מידי. שלט מאיר עינים שנתלה במערב בית הכנסת פתר את החידה: "התוועדות רבנים, משפיעים ושלוחים לקראת גיליון ה-500 של "בית משיח" והשקת מבצע האלף", נכתב עליו באותיות קידוש לבנה.

בזה אחר זה הגיעו רבנים, שלוחים, משפיעים ועסקנים, כשהצד השווה שבהם — הערכתם העמוקה לחמש מאות גיליונות שופעים אמונה בטחון והתקשרות אמיצה לרבי שליט"א מלך המשיח — תוך הצמדות לדבריו הקדושים, מבלי להתפעל מ'מה יאמרו' או מפני 'מלעיגים' כאלו ואחרים. הצדעה למפעל חסידי העובד ללא לאות בכדי להגיש בסופו של שבוע משב רוח רענן של חיות, שמחה ולהט חסידי, חדור בשליחות היחידה 'קבלת פני משיח צדקנו בפועל ממש' לבתי אנ"ש ברחבי העולם. זריקת חיות המגיעה אמנם ביום רביעי 'קמי שבתא', אך השפעתה הכבירה נותנת את אותותיה במשך השבוע כולו.

מיד עם הגיעם, חותמים כולם על פ"נ לרבי מלך המשיח, בו מקבלים הם על עצמם התחזקות בנושא בשורת הגאולה, ופרסום ענייני גאולה ומשיח וזהות הגואל על פי דברי הקודש "כל שליח צריך להתכונן בעצמו ולהכין את כל היהודים במקומו ובעירו וכו' לקבל פני משיח צדקנו".

הם הגיעו לחזק ולהתחזק יחד עם גיליון החמש מאות של 'בית משיח' שמציין למעלה מעשר שנים של התעסקות רצופה בבשורת הגואל והגאולה, מבלי לתת לרצף האירועים ואורך הזמן לתת לנושא המשיח לרדת מסדר היום, כאשר 'דבר המלך ודתו' מגיע, שבוע אחרי שבוע, אל כל איש ואישה ואל כל מדינה ומדינה. אמנם מאידך גיסא — העיתון מציין גם יותר מעשר שנים בהן אנו נתונים בגלות קשה ומרה, כאשר החושך יכסה ארץ וערפל לאומים. עשר שנים בהם זקוקים אנו לזריקה שבועית — שתזכיר לנו מי אנחנו ומה תפקידנו!

אין ערב זה מתבטא באמירת תודה גרידא. כחסידים האמונים על תורת הרבי, מיטיבים באי ההתוועדות לחיות בקו

הרה"ג אהרן יעקב שווי
חבר הבד"צ דקראון הייטס

הרה"ח שלום מענדל סימפסון
מנהל המל"ח וקופת רבינו

הרה"ח משה רובשקין,
יו"ר וועד הקהל דקראון הייטס

הרה"ח שלום דובער גורודצקי
מנכ"ל לשכת ליובאוויטש האירופאית

הרב יצחק שפרינגר,

חבר הנהלת תומכי תמימים המרכזית 770 וחבר ועד הרוחני של 'בית משיח'

הרבי מלך המשיח שואל כיצד יתכן שהתורה שלא דיברה בגנות בהמה, מספרת כיצד נשמטו הזקנים בזה אחר זה, ונקודת ההסבר היא, להראות לנו שכבר היה לעולמים, וצריך לעמוד בניסיון ולא להתפעל משום דבר.

ה' יעזור שיכנס הערב הרבה כסף. אפילו לבית המקדש – שיא הקדושה, נדרשו היהודים לתרום כסף גשמי...

פרופסור ברוך בוש

זה שהרבי מלך המשיח חי וקיים – זו עובדה, השאלה היא מה איתנו?! כאשר מקבלים בסוף השבוע את "בית משיח", נזכרים מי אנחנו ומה עלינו לעשות!

במשך השבת, מהווה ה'בית משיח' חלק מהשיעורים היומיים שלי, כמו החת"ת והרמב"ם. למעשה אנו מקבלים חיים כל שבוע מחדש, וכאות תודה אני מקבל על עצמי להביא 20 מנויים חדשים.

הרב שלום יעקב חזן

עורך 'בית משיח' וחבר מערכת 'אוצר החסידים'

הרבי מלך המשיח אומר בשיחת קודש שהגימטריה של תצוה זה 501. הרבי מדייק שמספר 500 מורה על הגבלה, ואילו 501 זה בגימטירה 'אשר', המורה על אושר – עונג שלמעלה כל הכוחות.

הרבי לומד בשיחה הוראה, שעל כל אחד לגלות בעצמו את עצם הנשמה. וההבדל של האחד הנוסף, הרי זה על דרך ההבדל בין עובד אלוקים לאשר לא עבדו.

הרב יונה אבצן

מנהל ועד שיחות באנגלית

רואים במוחש כי מי ש'חי משיח' 'חי' בכל שאר ההוראות של הרבי מלך המשיח.

אנחנו דואגים שבכל שבוע יתפרסם בעיתון במהדורה האנגלית (קטע מ)שיחה של הרבי מהשנים תנש"א תשנ"ב, כל שבוע משיחה אחרת, ורואים את ההשפעה במוחש. אני מציע להכניס גם כן את ספר המצוות באנגלית לתוך המהדורה האנגלית.

ר' חנינא שפערלין
חבר ועד הקהל דשכונת קראון הייטס

ישר כח לעוסקים במלאכת הקודש. אברך ברכת כהנים, שכולם יוכלו לכתוב צ'קים בלי שום דאגות...

ר' שמואל שפריצער
מנהל פעילות בבתי הכלא בניו יורק

היה רצוי שהמהדורה האנגלית של העיתון תתרחב. יה"ר שיזכה העיתון לבשר תיכף ומייד ממש על התגלות הרבי מלך המשיח.

הרב יעקב שפירצער

המעשה הוא העיקר: כל אחד יקח על עצמו להחתים עשרה מנויים, ויש לומר בדרך הצחות, עשר תעשר – בשביל שתתעשר...

ר' יעקב הרצוג

"בית משיח" מחזק מאד בזמן זה כאשר החושך יכסה ארץ. יהי רצון שנזכה מיד ממש להתגלות הרבי מה"מ.

'המעשה הוא העיקר'. לשם כך מחליטים, איש איש בתורו, לתרום מאה דולר לחודש ל'בית משיח', דבר שיסייע למימון מנוי שנתי לשלוחים הנמצאים בריחוק מקום; או למצער, החתמת עשרה מנויים חדשים ל"בית משיח", החלטה לא קשה במיוחד בהתחשב בתכנית מבצע המנויים החדש, בו חוזרת ההשקעה הכספית אל חותם המנוי.

הרב רפאל וילשאנסקי מזקני ועסקני אנ"ש

אני יכול לספר 'בדידי', שכאשר מגיע 'בית משיח' הביתה, הבית מתמלא בשמחה.

יעזור ה' שתהיה הצלחה רבה בעבודה עם העיתון, והמטרה של הערב, ושתיכף ומייד יהיה התכל'ס של העבודה – ההתגלות של הרבי מלך המשיח לעין כל.

הרב סעדיה דהאן

אתמול, בסיום הרמב"ם שנערך ב-770, סיפר הרב פבזנר מצרפת, כי הנו בקשר עם נשיא צרפת מר ז'אק שיראק. כששאלו את הנשיא 'מה מצאת בפבזנר?' השיב הנשיא "הוא איש עם עקרונות!"

כך גם בית משיח – כשמו כן הוא – דואג שכל בית יהפוך ל'בית משיח', עיתון עם עקרונות, וזוהי יחודיותו.

עו"ד ר' חוני גורביץ

כשאבא שלי ע"ה, נפטר, התקשר אלי חבר שלא הייתי עמו בקשר זמן רב על מנת לנחם. כששאלתי אותו ממי שמע שאבי נפטר – ענה "ראיתי בבית משיח". אצלי זה היה בסיטואציה מצערת, אבל עצם העובדה שב"בית משיח" מתפרסם מידי שבוע מי חיתן בת, או למי נולד בן, זה מאחד וגורם לאחדות בין החסידים.

ר' צבי לאנג, חבר ועד הקהל דשכונת קראון הייטס

הרבי רוצה מאתנו שנלך לבתי כנסת ונחיה יהודים נוספים עם משיח. מי שיכול ללכת להתוועד או למסור שיחה של הרבי, מה טוב; ומי שלא יכול לבצע את הרצון של הרבי בגופו – ראוי שיניח גליונות של "בית משיח" בבתי כנסת וכדו', ולתת לדברים לפעול בעצמם.

הרב מנחם גערליציקי

גבאי ביהכנ"ס ליובאוויטש שבליובאוויטש 770 ומנהל תפארת זקנים לוי יצחק

ברצוני להאיר ולהעיר שבהוראת הרבי מלך המשיח מתקיים ב-770 בסוף כל הלכה, סיום הרמב"ם מכובד. יש לדאוג להכניס ביומנו של תמים ב-770, כל שבוע, סקירה קצרה מהסיום.

הרב זלמן ליברוב

שליח כ"ק אד"ש בפלטבוש וחבר ועד הרוחני של 'בית משיח'

היום זהו יום ההולדת של הרבנית חיה מושקא ע"ה. ביום הולדת נוהגים לקחת החלטה טובה – אין מתאים יותר מלקחת החלטה טובה ביום זה, להשפיע על עשרה יהודים נוספים, לחתום מנוי ל'בית משיח'.

הרב נפתלי גרינפלד

חבר הוועד הגשמי של "בית משיח"

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד. המעשה הוא העיקר – ואני לוקח על עצמי להביא עשרה מנויים לבית משיח.

הרב יקותיאל מנחם ראפ

משגיח בישיבת תות"ל המרכזית

ברצוני לעודד את "בית משיח", שלמרות המצב הקשה בו ישנם מונעים ומעכבים מכל הכיוונים, הם לא מתפעלים, ובנוסף להפצת בשורת הגאולה, הם גם לוחמים את מלחמתו של הרבי מלך המשיח על שלימות הארץ.

את שרביט ההנחיה תופס הרב **מנחם מענדל הכהן הענדל**, מנכ"ל מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח והמו"ל של העיתון. הרב הנדל מפנה את תשומת לב הנוכחים לעובדה שערב זה מתקיים בבית כנסת הנמצא בבניין הפנימיה של התמימים, תלמידי הי'קבוצה' ב-770. ומזכיר כי התמימים הם אלו החיים משיח בצורה אמיתית וטבעית, כאשר כל הלהט

ר' צבי הומניק

בשנים תנש"א ותשנ"ב, היה לנו שיעור קבוע בגאולה ומשיח ב'זאל' הקטן. אחד התמימים הישראלים שהיה בין המוציאים לאור של 'בית חיינו', טען תמיד שצריך לקחת את דברי הרבי כפשוטם. אחרי ג' תמוז כאשר היו כאלו שהתבלבלו מהניסיון. יום אחד ראיתי ב-770 עלון חדש בשם "בית משיח". כששאלתי מי עומד מאחורי ההוצאה לאור, אמרו לי שאלו החבר'ה של 'בית חיינו'. היה זה עוד לפני השכלולים של המחשבים והצבעים.

ב"ה, מעודד לראות היום כיצד העיתון פורח ומשגשג.

הרב שמואל פלוטקין, חבר ועד הקהל דשכונת 'קראון הייטס

הרבי שואל למה אומרים 'כשם ששנכנס אב ממעטים בשמחה כך משנכנס אדר מרבים בשמחה', בה בשעה שהשמחה של אדר היא בלי גבול, מה שאין כן בחודש אב שמשתדלים רק להמעיט השמחה? ונקודת הביאור היא, שהשמחה של אדר בכוחה להפוך את האבלות של אב, באופן שממעטים את העניינים הבלתי רצויים – על ידי שמחה, של חודש אדר.

ובענינינו, מאז ג' תמוז אנו נמצאים בזמן של גלות קשה, אבל באמצעות "בית משיח", מהפכים את החושך לאור ומביאים את האור הבלי גבול – התגלות הרבי לעין כל.

ר' עמי פייקובסקי

היה בלוס אנג'לס יהודי שלא רצה לשמוע אפילו מילה הקשורה לנושאים "הרבי מלך המשיח" ו"יחי". יצא לו פעם לדבר עם רמי אנטיאן ע"ה בטלפון ורמי פתח את השיחה ב"יחי המלך המשיח". להפתעתי, לא רק שהוא לא התנגד להמשיך לשוחח איתו, אלא שנפתח לשמוע ולקבל. כשנשאל מה קרה לו ששינה את דעתו, ענה "הוא מתכוון באמת!"

רמי חי כל חייו עם ה'יחי' ועם בקשת הרבי מלך המשיח מהחסידים להיות 'עקשנים'. ב"ה יש לנו כאן את "בית משיח" שמתעקש באמת, ולא מוכן לנוח עד ההתגלות של הרבי מלך המשיח.

הרב שלום בער ליפסקר, משפיע בישיבת תות"ל חובבי תורה

גיליון החמש-מאות מורה על תוקף רציני. גם בהכרזת 'יחי' שלוש פעמים יש עניין מעניין של תוקף, שלא שמים לב אליו: בקצירת העומר היה הקוצר מכריז שלוש פעמים כל שאלה, מגל זה? הן! מגל זה? הן! מגל זה? הן! וכן: קופה זו, 'האקצור', וכולם עונים לו 'קצור'. ההסבר לכך כפי שמביא הרמב"ם, 'להוציא מדעת הטועים. הצדוקים'.

כך הוא העניין של הכרזת 'יחי' שלוש פעמים; כשרוצים לאשר דבר ולתת לו את התוקף החזק ביותר, צריך לומר זאת שלוש פעמים

והחיות בנושא מגיע מהם. "למעשה", מרענן הרב הענדל את זכרונם של המשתתפים, "העיתון התחיל בפעולה של מספר תמימים, שהרימו את הכפפה, והקימו בעשר אצבעות ממש, עיתון לתפארת, בו תתנוסס בגאון בשורת הגאולה בשער הגליון עם פרסום הכרזת הקודש 'יחי אדוננו', אותה עודד הרבי במסירות נפש למעלה משנה.

"לצערנו כיום צריך להזכיר זאת", אומר הרב הענדל, "אך בגילונות הראשונים, היינו בטוחים כי זהו הגילון האחרון שמתפרסם, היות והתגלותו של הרבי תהיה תיכף ומייד ממש". בדבריו הוא מציין את האירוע שהתקיים בארץ הקודש בהצלחה רבה, כאשר הדיבורים לא היו בגדר 'דברים בטלים', ומדיבור עברו למעשה, השקת מבצע המנויים החדש, וקבלת החלטות טובות לדאוג לעוד עשרה מנויים חדשים. כשהכוונה להגיע לכל הפחות לאלף מנויים חדשים.

לא לכולם היה קל להגיע, מתוקף התפקידים הציבוריים אותם הם מנהלים, המתכנסים עמוסים עד למעלה ראש באין-ספור עיסוקים חשובים ונכבדים, גם ביום ראשון המשמש במדינה זו כיום חופש. אבל, מודעים לחשיבות העניין, מקדישים כולם מזמנם בכדי לתת איש איש כפי יכולתו בביסוס והפצת 'בית משיח' לכל בתי אנ"ש, מי בהונו, ומי באונו.

●

האווירה נינוחה ונעימה. ברקע מתנגן לו ניגון חסידי ואל השולחנות מוגש כיבוד כיד המלך.

הרה"ג אהרן יעקב שווי, מד"א וחבר הבד"צ דשכונת קראון הייטס, בירך את הנאספים (נאומו המלא בעמ' 56). אחריו דיבר ברגש רב הרה"ח שלום מענדל סימפסון, מנהל המל"ח וקופת רבינו (נאומו המלא בעמ' 57).

לאחריהם דיברו נציגי מוסדות ועסקנים בשכונת קראון הייטס. עם תום שרשת הנאומים, בו רשמו מרצים מומחים שיא ביכולת העברת מסרים רבים במילים קצרות ותכליתיות, עושים האורחים הרבים את דרכם החוצה, במטרה 'לכבוש את העולם', באורו של משיח, לא לפני שמקבלים שי מיוחד: צילום המגילה שנכתבה בכתב ידו הקדושה של אדמו"ר המהר"ש.

ויהי בחצי הלילה

הגויה הזקנה התבוננה שוב ב"אורחים" הלא קרואים, ולפתע פנתה להם עורף, ופרצה בריצה מטורפת לכיוון החדרים הפנימיים של הבית, מרימה קולה בצעקה משונה. החסידים שמעו כיצד היא רצה מחדר לחדר, שואגת מהתרגשות ומפחד גם יחד ומעירה את בני ביתה הקט. החסידים עמדו נדהמים. לא היה להם ולו מושג קלוש מה עשו רע שכך גרמו למהומה רבתי זו, עוד בטרם הספיקו לפתוח את הפה

סיפור הרה"ח ר' **מנחם נחום שי' גרליצקי**, גבאי בית הכנסת 'בית משיח' 770:

"את הסיפור הבא שמעתי השבוע מיהודי מחסידי פולין שנוהג ל"תפוס מנין" ב-770.

"'כידוע, השבוע, ביום כ"א באדר ראשון, חל ה'יאהרצייט' של רבי אלימלך מליז'נסק זי"ע. הרבה יהודים מכל רחבי העולם הגיעו להתפלל על ציונו שבעיר ליז'נסק שבמדינת פולין. בין הקהל הרב שהגיע לליז'נסק, היו כאלו שחלקו בדעתם האם יש לקיים את ה'יאהרצייט' באדר א' או באדר ב'. אחדים הצהירו שהם יגיעו שוב באדר ב' על מנת לזכות בהבטחה של רבי אלימלך כי כל מי שמגיע לציון שלו ביום ההילולא לא יראה את פני הגיהנום. שווה להשקיע בעוד כרטיס כדי לצאת מידי ספק גיהנום!

"מליז'נסק המשכנו ללובלין, שם היינו אמורים להשתתף בסיום הש"ס העולמי שהתקיים בהיכל הישיבה "חכמי לובלין", מייסודו של מחולל רעיון לימוד "הדף היומי", הרב מאיר שפירא. בסיום הערב המרגש ניגשנו כולנו לאוטובוס שליווה אותנו בדרכינו עד כה, להמשך הנסיעה לוורשה ומשם בטיסה הביתה לניו-יורק.

"ישבנו באוטובוס שנע בכבישי פולין

הארוכים, כאשר אחד הנוסעים הביע משאלה: ממש על אם הדרך מלובלין לווארשה נמצאת עיירת מולדתו, שם גדל אביו. הוא היה מאוד רוצה לבקר שם ולו לזמן קצר, ולראות היכן שכן בית הכנסת בעבר.

"ניגשו לשוחח עם הנהג – נוכרי ממוצא פולני מובהק ששירת אותנו עד כה על הצד הטוב ביותר. הלה ערך חישוב מהיר של זמן, וגילה שהדבר אפשרי. כן, הם ייכנסו לעיירה פלונית לזמן קצר, על מנת לתת לחסיד את החוויה שהוא כה משתוקק אליה.

"השעה חצות לילה. האוטובוס פונה מהמסלול ונכנס לתוך העיירה. עלטה. דממה. אין יצור חי כלשהו שנצפה ברחוב.

"האוטובוס ממשיך לשוטט ברחובות העיירה, מחפש איזה ניצוץ של אור, מישהו שבכל אופן עדיין ער במקום הנידח והישנוני הזה.

"פתאום ממרחקים זיהו קו דק של אור שמבצבץ דרך תריס של בית ישן נושן. ביקשו מהנהג לעצור, ומספר חסידים ירדו יחד עם בן העיירה לשעבר. התרגשות גדולה אחזה בהם.

"הקבוצה המשונה למדי והבלתי-צפויה ניגשה בצעדים חרשים לכניסה, ונקשו בעדינות על דלת הבית. אמנם האור דולק, אבל שמא הדיירים נמים כבר את שנת הלילה? הרי השעה מאוחרת מאוד, ואין דרכם של אנשי עמל יושבי העיירות להתהולל עד השעות הקטנות...

"אחרי מספר נקישות, צעדים נשמעו

מעבר לדלת. ההתרגשות גברה! אולי החסיד יזכה לברר היכן נמצא בנין בית הכנסת מפעם – מלפני החורבן...

"נוכריה קשישה פתחה את הדלת. על פי ההשערה היא כבר מזמן עברה את שנות השמונים לחייה. לרגע היא נעמדה דום, סוקרת את אלו שעמדו מחוץ לפתח, ממתינים שהיא תזמין אותם פנימה ולשאול למעשיהם בביתה בשעה כזו. אבל לא.

"הגויה הזקנה התבוננה שוב ב"אורחים" הלא קרואים, ולפתע פנתה להם עורף, ופרצה בריצה מטורפת לכיוון החדרים הפנימיים של הבית, מרימה קולה בצעקה משונה. החסידים שמעו כיצד היא רצה מחדר לחדר, שואגת מהתרגשות ומפחד גם יחד ומעירה את בני ביתה הקט.

"החסידים עמדו נדהמים. לא היה להם ולו מושג קלוש מה עשו רע שכך גרמו למהומה רבתי זו, עוד בטרם הספיקו לפתוח את הפה. מה גרם לגברת הישישה לחוש פאניקה ולהגיב בהיסטריה פורצת כל גדר? המבוכה הייתה רבה, ולא ידעו מה עליהם לעשות. וכיצד לנהוג.

"בין כה וכה עלה רעיון להזעיק את הנהג הפולני שהוא ינסה לדבר עמה. בין כה וכה האישה המשיכה בצעקות ובקריאות התפעלות, ממשיכה "לצאת מהכלים". הנהג, שבוודאי כבר הסיק מסקנות כאלו ואחרות

הקבוצה המשונה למדי והבלתי-צפויה ניגשה בצעדים חרשים לכניסה, ונקשו בעדינות על דלת הבית. אמנם האור דולק, אבל שמא הדיירים נמים כבר את שנת הלילה? הרי השעה מאוחרת מאוד, ואין דרכם של אנשי עמל יושבי העיירות להתהולל עד השעות הקטנות...

משלו על יהודים בכלל והנוסעים המסוימים האלו בפרט, שמח להיות לעזר בפתרון התעלומה. באדיבות רבה, כדרכו בכל משך הנסיעה, ליווה אותם לפתח הבית.

"כששמעה הזקנה קול דובר פולנית, פסקה מזעקותיה. את הרגע הזה ניצל הנהג כדי להכנס עמה בשיחה. הדו-שיח ביניהם היה קצר אבל פורה. סימני הבנה החלה מסתמנים על פניו, והוא מיהר לתרגם עבור הקבוצה של חסידים שהמתינו למוצא פיו.

"וזה מה שהנהג סיפר: האישה הקשישה אכן כבת תשעים. היא זוכרת היטב את המראה של יהודים שהתגוררו כאן בעיירה לפני השואה. לאחר שהנאצים כבשו את המקום, הם טבחו בכל התושבים היהודים עד אחד. היא ידעה בבירור שלא נשאר אף יהודי לרפואה. אפילו לא אחד.

"ישנה עוד עובדה שהאישה הנוכריה ידעה היטב: שכאשר המשיח של היהודים יגיעו, כל היהודים הנטבחים יקומו לתחייה.

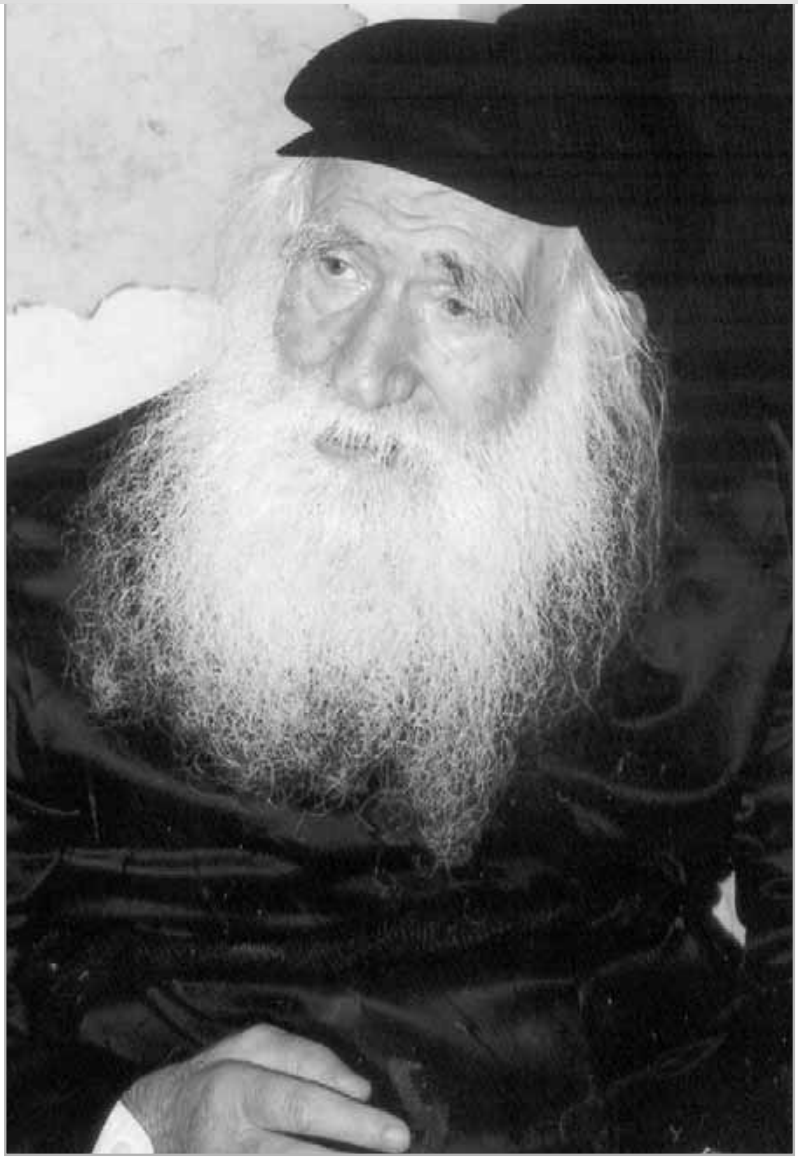
"הרי לפניכם פשר הצעקות שהיא הקימה. כאשר היא פתחה את הדלת בחשיכה, וראתה את היהודים אותם לא ראתה כבר 60 שנה, באותם מלבושים ובמראה חיצוני כלפני המלחמה, היא היתה משוכנעת שהמשיח היהודי הגיע ואתם היהודים שקמו לתחיה... תגלית כזאת מפתיעה – שהמשיח הגיע – היא לא יכלה לשמור לעצמה, ובהתרגשותה הרבה רצה להעיר את בני הבית ולשתפם בגילוי המרעיש!!"

והרי זה בדיוק מה שהרבי מלך המשיח אמר מזמן: העולם מוכן לגאולה.

הם מוכנים כבר! ומה אתנו??

הנה הולך

כל חייו היה החסיד הרב זלמן לייב אסטולין הצנע לכת באופן מופלג. למרות היותו גאון ותלמיד חכם מופלג, חסיד מהשורה הראשונה, לא החזיק טובה לעצמו. לאחר שעלה ארצה, הייתה דמותו לסמל של חסיד מופלא, גם בעיני כאלה שאינם מחסידי חב"ד וגם בעיני ראשי הציבור הליטאי בעיר מגוריו בני ברק • חלק שני ואחרון על דמותו של הרה"ג הרה"ח ר' זלמן לייב אסטולין ע"ה, שנבל"ע בשבוע שעבר

מאת: שניאור זלמן ברגר ונתן אברהם

תמונה מימי טשקנט, ר׳ זלמן לייב עם בנו ר׳ דוד

נשארים עוד 20 שנה

בשנים תש״ו-תש״ז יצאו מרוסיה קבוצות ה״אשאלונים״ המפורסמות. רוב אנ״ש יצאו אז ב״יציאת מצרים״ זו. גם החסיד הנודע ר׳ זלמן לייב אסטולין ובני משפחתו תכננו לצאת מרוסיה בדרך זו, שם, קיוו, יוכלו לדאוג בקלות יתירה לעשרים היתומים שאימצו ואף יוכלו למצוא מזור לבנם הקטן, שסבל מבעיה בלבו. אולם נפלאות דרכי שמים, והאירועים השתבשו לחלוטין. בעוד עשרים היתומים שגידלו עלו על ה״אשאלונים״, הם עצמם נותרו מאחור. המשפחה איחרה את המועד ומסך הברזל ירד שוב על תושבי מדינה זו. כשנודע למרת אסטולין כי נגזר עליהם להישאר עוד ברוסיה לזמן בלתי ידוע, פרצה בבכי סוער ולא יכלה להירגע.

ר׳ זלמן לייב שהיה בעל אופי רגוע ובעל-מוחין הסביר לה כי אולי באמת לא היה כדאי לצאת ברכבות, שכן בקרון הרכבת שורר דוחק ומחנק, מה שיכול להעיק על ילדם החולה. ״אנחנו לא נצא ברכבת, אלא במטוס!״ הבטיחה לה בחגיגיות. הדברים היו נשמעים מופרכים לחלוטין וכמו חלום רחוק.

משפחת אסטולין נשארה אפוא מאחור והתארגנה להמשיך בחיים בתנאים הקשים ששררו. ר׳ זלמן לייב מצא עבודה למחייתו כשומר בבית חרושת, אך למרות זאת, נפשו שחשקה בתורה משכה אותו לבית המדרש. רוב שעות היום עסק בלימוד תורה בהתמדה ובשקידה האופייניים לו, מתוך אהבה בוערת לתורה.

החיים בטשקנט

עשרים שנים נוספות נותרה משפחת אסטולין מאחורי מסך הברזל. הם נשארו להתגורר בטשקנט, בה החלו לשקם את חייהם מחדש.

מעיד הרב **זושא גרוס** מבני ברק: ״זוכרני את הרב אסטולין עוד בתקופת טשקנט. הוא היה נחשב מגדולי החסידים בעיר, והיה סמל של ענווה ואיש של מסירות נפש. הוא היה ממש צדיק וירא שמים, למדנותו הייתה לשם בקרב החסידים, ואני זכיתי אף שהוא יהיה המלמד שלי״.

שנים ספורות לאחר המלחמה, נפטר בנם הבכור שכאמור, היה חולה בלבו. סיפרו עליו כי היה כשרוני ולמדן. ״הוא למד כמו נערים בני 15״, והוריו התקשו להתנחם.

במשך השנים נולדו לבני הזוג אסטולין ארבעה ילדים: חיה, נפתלי, ברינא גיסא ודוד. לצד לימודו ועבודתו, החל ר׳ זלמן ללמד תורה לילדי החסידים שהגיעו לביתו. ר׳ זלמן נתכבד במשרה זו לא רק בגלל למדנותו, אלא גם בגלל סברתם של החסידים, כי אם ר׳ זלמן לייב יתפס, ירחמו עליו שכן הוא נכה מלחמה.

שני בניו למדו תורה בטשקנט, וכשבגרו נסעו לסמרקנד שם המשיכו בלימודם. גם על חינוך הבנות התעקש ר׳ זלמן לייב, והוא סירב לשלחם לבית ספר הקומוניסטי. הסכנה הייתה גדולה, שכן השלטונות איימו עליו כי יקחו ממנו את ילדיו. לבסוף הצליח הרב יצחק זילבר ע״ה לשכנע אותו לשלוח את בנותיו לבית הספר כדי שלא יקחו אותם ממנו.

כעת החלה ההתמודדות עם שמירת השבת. היה צריך לדאוג לכך שהבנות לא

ובא חסיד...

בהכנסת ספר תורה לרגל התחלת שנת המאה להולדת הרבי מלך המשיח, ולעילוי נשמת רעייתו . מימין לשמאל: גיסו ר' יעקב לבקיבקר, גיסו ר' ישראל ברוד, בנו ר' נפתלי, ר' זלמן לייב, בנו ר' דוד

"ראית את הרביץ! ראית את השכינה?!"

בשנת תנש"א נסע ר' זלמן לייב בליווי נכדו ר' שלום בער פרידלנד לרבי מה"מ. "שלושה חודשים שהה סבא בחצרות קודשינו, ובשבילי היו אלו ימים בהם למדתי לראשונה התקשרות אמיתית מהי" נזכר הנכד.

"כידוע, זקני החסידים עומדים בזמן התפילה בשורה הראשונה מאחורי הרבי, ואילו סבא לא עמד עמם, אלא תפס מקום מאחוריהם, בשורה השניה. שאלתי אותו לאחר אחת התפילות, 'למה אתה לא עומד יחד עם הזקנים?' בתחילה סבא התחמק מלהשיב, אך כאשר שאלתי שוב, השיב לי: "בסיום התפילה הרבי מסתובב לעבר הקהל, ואיפה אני יוכל להסתתר ממנו?"

"בכל פעם לאחר שראינו את הרבי, היה אומר לי בדרך חזרה מ-770, 'שלום בער ראית את הרביץ! ראית את השכינה?!" וכך היה חוזר על הביטוי כמה פעמים בהתפעלות גדולה.

יום אחד חש שלא בטוב, ונשאר בבית. לאחר מנחה שבתי הביתה, והנה אני שומע את סבא מנגן לעצמו בקול: "שישו ושמחו בשמחת הגאולה". לשאלתי השיב סבא כי הוא לא יכול היה ללכת ל-770, אולם בזמן בו החלו להערכתו לנגן שישו ושמחו בשמחת הגאולה (מנגינה אותה היו שרים בקביעות באותה תקופה) כאשר הרבי יוצא מהתפילה, הוא הצטרף בכדי להתאחד עם 770...

תלכנה בשבת לבית הספר. פיתרון לכך נמצא בבית ספר ערב שהיה מיועד לתלמידים בגיל תיכון. הבת חיה שהייתה בגיל מתאים אכן הלכה לבית ספר ערב, אך הבת גיסא הייתה עדיין בגיל 11, ובעבורה זייף הרב זילבר תעודות שהיא בת 16... והיא נכנסה ללמוד בכיתה גבוהה.

למרות הקשיים הגדולים, התעקש ר' זלמן לייב שילדיו לא ילמדו בבתי ספר בשבתות, בעוד שבביתו העניק לילדיו חינוך יהודי-חסידי אוטנטי.

ביתו שבטשקנט, היה פתוח תמיד בפני אורחים או לחסידים שנמלטו מהשלטונות, למרות הסיכון העצום שהיה כרוך בכך.

ואשא אתכם על כנפי נשרים

כך חלפו עוד 20 שנה. בכל השנים הללו חזרו וביקשו אשרת יציאה מרוסיה, עד שבשנת תשכ"ו קיבלו לפתע מכתב עם הודעה מהשלטונות, שבקשת יציאתם מרוסיה אושרה. מובן שלא הייתה וודאות שרישיון היציאה יישמר להם. כבר היו מקרים רבים שהשלטונות ביטלו אשרות יציאה ברגע האחרון. היה אפוא צורך לנצל את הזדמנות הפז ולצאת לווינה — תחנת מעבר שיהודים רבים השתמשו בה ביציאתם מרוסיה — במהירות המרבית.

אך הגברת אסטולין, שהייתה מטופלת אז בארבעה ילדים, לא מיהרה להיטלטל בדרכים. היא אמרה אז לר' זלמן לייב: "בזמנו אמרת לי שתמורת צערנו על אי-היציאה מרוסיה ברכבת, נזכה לצאת באווירון. אני לא אוותר על כך!"

משפחת אסטולין נסעה אז למוסקבה, שם פגשה את הרה"ח ר' **אהרן חזן** שבאותה שעה גם קיבל רשיון יציאה מרוסיה, והתכונן לנסוע עם משפחתו ברכבת ממוסקבה לווינה, כיוון שכל המטוסים היו תפוסים עד לאחרי חודש תשרי. "אמרתי לו", מספרת גברת אסטולין "שאנו לא מסתפקים בפחות מאווירון... הוא אמר לי: 'אפילו בימים רגילים אינני בטוח שיימצא עבורכם מקום באווירון, על אחת כמה וכמה כיום, כשכמה מטוסים נשלחו לתיקון, וכל המטוסים התקינים משמשים אך ורק להסעת תיירים לרוסיה וממנה. אין לכם שום סיכוי לטוס ותשכחו מזה.

"לא ויתרתי. סיפרתי לו את הסיפור שלנו ואמרתי לו שלא חיכינו בסבלנות עשרים שנה עד שהרשעים הקומוניסטים יאשרו את יציאתנו — רק כדי להיטלטל בדרכים עם ארבעה ילדים. ואז הבטחתי לו: אתה עוד תראה שאנחנו ניסע דווקא באווירון — על אפם ועל חמתם של כל שונאי ישראל.

"החלטנו לגשת לקונסוליה הישראלית במוסקבה, שם טיפלו ביציאת יהודים מברית המועצות. כשניגשתי אל הפקיד ואמרתי לו: 'אנו רוצים לנסוע ארצה דווקא באווירון", התחיל גם הוא להסביר לנו

שהדבר לא ניתן לביצוע. התעקשנו גם הפעם, ולבסוף נקבעה לי פגישה למחרת בבוקר עם קונסול ישראל בברית-המועצות.

"הגעתי בלב מלא חרדה", מספרת גברת אסטולין, "ונכנסתי בקונסוליה לחדר שישבה בו גברת שברגע הראשון אפילו לא הביטה בי. הראש שלה היה תקוע בניירות, והיא שאלה את הפקיד שאלה אחרי שאלה אודותינו בקול מונוטוני. לפתע — ממש בנס — הרימה את ראשה, הואילה סוף סוף להביט בי ואמרה לפקיד: 'כרגע נזכרתי שארבעה מקומות התפנו במטוס שיוצא בקרוב לווינה'. אחר-כך התברר לנו שהמקומות שהתפנו היו שייכים לארבעה חברים ממשלחת החוץ של ישראל שהחליטו להאריך את שהותם במוסקבה במספר ימים. קיבלנו את כל ארבעת המקומות, ואז כבר מצאו דרך לארגן עבורנו עוד שני מקומות עבור הילדים הקטנים ועלינו למטוס...

"משאלתנו לצאת מרוסיה דווקא באווירון נתקיימה. הגענו ב"ה בשלום לווינה, ומשם נסענו ישירות לארץ הקודש".

נס קטן ונס גדול

גיסו של ר' זלמן לייב, ר' יעקב יוסף לפקיבקר מבני ברק, היה באותה תקופה ברוסיה והיה מסורב עליה. הוא היה 'תקוע' שם עם שלושה ילדים קטנים. פעמים אין-ספור ביקש אשרת יציאה, אך גם לאחר שאישרו לגיסו את היציאה, כמו להכעיס, דווקא עבורו הם סירבו לאשר. פעם אפילו צחקו לו ואמרו: 'תקבל את האישור רק כשיצמחו לך שערות על כף היד'. אבל ר' יענקל לא התייאש והמשיך לנסות, וכמה פעמים אף ביקש מקרובי משפחתו שהתגוררו בשכונתו של הרבי שיזכירו את שמו לפני הרבי ויבקשו בכה שיזכה לצאת.

שאר בשרו של ר' יענקל, הרה"ח ר' חשד"ב ליפסקר, מספר שבאותה תקופה קרה לעתים שהרבי שהה בביתו ולא נסע ל'אוהל' מספר שבועות. "כתבתי לרבי פעם אחת בקשה עבור ר' יענקל, והרבי ענה: 'אזכיר על הציון'. כעבור כמה ימים כתבתי לרבי עוד בקשה, והפעם היה המענה: 'הזכרתיו על הציון ואזכירו עוד הפעם'. מהתשובה הבנתי, אגב, לקח חשוב: כשהרבי אומר 'אזכיר על הציון', אין זה אומר שנסע ל'אוהל'. הוא יכול להזכיר על הציון גם בלי לנסוע לשם..."

המאמצים נמשכו גם מצד משפחת אסטולין. "לפני אחת היחידויות שלנו אצל הרבי", סיפרה לימים מרת אסטולין, "ביקש

מימין לשמאל: הרב מענדל וכטר, ר' דוד גיסינסקי, ר' זלמן לייב

מאיתנו ר' יענקל במכתב, שבמהלך היחידות נבקש מהרבי ברכה עבורו. עד אז לא העז איש מבני המשפחה לתבוע מהרבי שר' יענקל יזכה לצאת (בקשות הברכה היו באמצעות מכתבים בלבד), וגם אני בתחילה סירבתי לעשות זאת, אך כשראיתי שאיש אינו מוכן לעשות זאת, לקחתי את התפקיד על עצמי. נכנסתי ל'יחידות' והתחלתי להרצות לפני הרבי על מצבו הקשה של ר' יענקל, ונסחפתי עד כדי כך ששכחתי היכן אני עומדת... התחלתי לתבוע ולדרוש בתוקף שר' יענקל יזכה לצאת מרוסיה כשם שאנו זכינו, ואפילו דפקתי על שולחנו של הרבי... עד שלפתע 'תפסתי את עצמי' ונרגעתי.

"כל אותה עת הרבי שתק ולא הגיב לדבריי. רק כשסיימתי את טענותי, הרבי אמר לנו: "איר מיינט אַז איר האָט זוכה געווען צו אַרויסגיין, וויל איר זיינט 'יחסנים' אַדער ווייל נאָר איר האָט געדאַרפט אַרויסגיין, אַדער אַז מען האָט ניט געדאַרפט אָנקומען צו אַ נס צוליב דעם. אָבער דער אמת איז אַז פאַר דעם אויבערשטער אַ קליינער נס און אַ גרויסער נס איז אויף איין אופן!" [= אתם סבורים שזכיתם לצאת בגלל היותכם 'מיוחסים' או משום שרק עליכם לצאת, או שלא היה צורך בנס לשם כך. אך האמת היא, שעבור הקב"ה נס קטן ונס גדול הם באופן אחיד!]. והרבי סיים בברכה שר' יענקל יזכה לצאת מרוסיה בקרוב מאוד ("ער וועט אַרויסגיין גאָר אינגיכן").

בעניין זה מוסיף ומספר חתנו של ר' זלמן לייב, הרב **אברהם פרידלנד**: "בשנים הראשונות לשהותו של חמי אצל הרבי, הוא נהג לברך את הרבי בכל ההתוועדויות שהרבי נכח בהן. בדרך כלל היה מברך את הרבי בזמן הניגונים ואמירת ה'לחיים' שבין שיחה

"את העולם הזה כבר נתתי לך"

ר' זלמן לייב היה מרבה לספר סיפור מהרבי שבדידו הווה עובדא.

כמו רבים מזקני החסידים, גם ר' זלמן לייב היה יושב מאחורי הרבי בעת ההתוועדויות. באחת ההתוועדויות הגיע יהודי עם שערות ארוכות והחל לדבר עם הרבי, בעודו מניח את ידו על כתפו של הרבי. החסיד הישיש הרב סימפסון שישב בסמוך, הוריד את ידיו מהרבי באומרו לו כי אין זה נהוג אצל חסידים.

הרב אסטולין שישב בסמיכות, שמע לפתע את הרבי אומר לאיש: "את העולם הזה שלי כבר נתתי לך..." הרב אסטולין שנדהם לשמוע את הדברים, חשב כי שמא לא שמע טוב, אולם למחרת נפגש עם ר' פרץ מוצ'קין שישב אף הוא קרוב אל הרבי ושאלו לפשר הדברים. הרב מוצ'קין אישר שאכן גם הוא שמע את הדברים, והוסיף לספר על רבי נחמן מברסלב שהיה אומר כי הוא ימשוך את חסידיו בזקנם ובפאותיהם מגיהינום, והנה הרבי מה"מ מושך אנשים מהגיהינום בשערותיהם הארוכות...

גישה מיוחדת

מספר הר' נפתלי אסטולין: אחי ר' דוד היה מביא בשנות הלמ"דים שיחות של הרבי לישיבת פונוביז', אלא שהתלמידים היו קורעים את השיחות לגזרים. כשנודע הדבר לאבא, טילפן לרב גרשון אדלשטיין, מראשי הישיבה, והתלונן על כך. התלונה התקבלה בהבנה והרב אדלשטיין ביקש שיודיעו לו בפעם הבאה, מתי מביאים שיחות של הרבי לישיבה.

ואכן, בפעם הבאה הודיעו לו מראש על כך, והרב אדלשטיין התחבא ליד המקום בו מחולקות השיחות והמתין לבאות. ואכן, אחי הגיע והניח על השולחנות את השיחות. מיד קפצו כמה תלמידים וקרעו את השיחות. הרב אדלשטיין יצא ממחבואו כשהוא נדהם, ונזף מרות בתלמידים. אלה ניסו לתרץ עצמם שאין אלו אלא שיחות של הרבי מליובאוויטש, אך הוא לא הסכים עמם: "אם אינכם רוצים בזה, הניחו בגניזה, אבל למה לקרוע?"

מסיפור זה ניתן להבין מעט מזעיר, על הגישה המיוחדת של אבא לגדולי 'המתנגדים'. הכול נעשה בהסכמה ובנחת — והצליח".

בזכות רבינו הזקן

אהבתו של ר' זלמן לייב לתורה נאלצה להתחשב במגבלות הקיימות של העבודה בבית החרושת. אי היה אפשר להימלט מהעבודה, לא רק בגלל שהביאה פרנסה (ובמצב הכלכלי הדחוק היא הייתה בגדר אילוץ); באותם ימים, העבודה הייתה ערך עליון בברית-המועצות ואסור היה אפילו לאחר לעבודה. מי שאיחר בעשר דקות, עלול היה להיענש במאסר בסיביר, ואילו איחור של דקה או שתיים היה נרשם ומצטבר לחשבון...

לימים סיפר ר' זלמן לייב: "עבודתי במפעל התחילה כל יום בשעה ארבע אחר-הצהריים. יום אחד ישבתי ולמדתי בשולחן ערוך של אדמו"ר הזקן ולא הרגשתי איך הזמן עובר, ופתאום ראיתי שהשעה כבר עשרים לארבע. חשבתי לעצמי: זהו. המצב אבוד. לא אוכל להספיק להגיע למפעל בשום אופן, שהרי צריך להחליף בדרך מספר רכבות, ובנוסף לכך צריך להמתין בין רכבת לרכבת. ובכל זאת, יצאתי לרחוב במחשבה: מי יודע, אולי בעזרת השם, יימצא פיתרון כלשהו. והנה, מיד בצאתי מהבית הבנתי מרחוק ברכבת שיוצאת מהתחנה... הנחתי ידי על הכיס בו היה הספר בו סיימתי ללמוד זה עתה, ואמרתי בלחש: 'אַלטער רעבע העלף מיר' [= אדמו"ר הזקן, עזור לי] והתחלתי לרוץ לעבר התחנה בציפייה לנס.

"ואז קרה הלא-יאומן: לפתע רץ 'שייגעץ' וזרק בובת שלג גדולה על פסי הטרמווי. נהג הקטר נאלץ להאיט כדי לרמוס את הגוש באיטיות. ניצלתי את ההזדמנות ורצתי אל הרכבת, והצלחתי לעלות ולהכנס לתוכה. אך בכך לא היה די. הסיכויים שאגיע בזמן היו עדיין קלושים בגלל הצורך להחליף רכבות ולהמתין בתחנות — אך לא ויתרתי, ובהשגחה פרטית גלויה 'תפסתי' את כל הרכבות הבאות בדיוק בזמן והגעתי למפעל ללא איחור...

"אני זוכר שאחר כך אמרתי לעצמי שהנס אירע לי בזכות אדמו"ר הזקן, כיוון שבאותו אחר צהריים למדתי בשולחן-ערוך שלו..."

בעבודתו זו כשומר במפעל, הצליח להימנע מלחלל שבת, ומאידך 'אירח' במפעל חסידים שלא היה להם היכן ללון, כאשר הגיעו מעיר אחרת או כאלה שנרדפו על ידי השלטונות. היה בכך משום סיכון עצום, שכן אם היה נתפס, היה צפוי לעונש כבד.

לשיחה, ומאחר שישב עם זקני החסידים מאחורי הרבי, יכול היה הרבי לשמוע אותו.

"באחת הפעמים הללו, בעודו מברך, פנה אליו הרבי ושאל: 'וואָס ווילסטו? וואָס ווילסטו?' [= מה אתה רוצה?] מנימת הדברים חמי הבין שזו עכשיו 'עת-רצון' והרבי בעצם מצפה לשמוע ממנו איזו תביעה — ומיד עלה במוחו רעיון: הרבי בטח מתכוון שאזכיר הפעם את ר' יענקל לקבלת ברכה. מיד הזכיר את שמו לפני הרבי וביקש עבורו שיזכה לצאת, והרבי נתן ברכה.

"ואכן, כעבור תקופה קצרה ר' יענקל אכן קיבל לפתע אשרת יציאה".

חכם עדיף מרופא

סיפר ר' זלמן לייב ע"ה: "בשנת תש"ל, אני ורעייתי נסענו לחתונת בנו ר' נפתלי שי' (כיום השליח הראשי של הרבי ליהודי רוסיה בקליפורניה). החתונה התקיימה בחצר הרבי בניו-יורק, ולפני החתונה נכנסנו, כל בני המשפחה, ליחידות אצל הרבי. והנה, לתדהמתנו הרבה ולתדהמת כל מי שנכח במקום, הרבי אך הביט בי, ומיד קרא בהפתעה: 'וואָס איז דאָס? וואָס איז דאָס? אַזאַ מין מצב? אַזאַ מין מצב? גייט גלייך צום דאָקטאָר! גייט שוין — נאָך היינט' [= מה זה? מה זה? כזה מין מצב? כזה מין מצב? לך מיד אל הרופא! לך מיד — עוד היום].

"כולנו התפלאנו, משום שלא הרגשתי שום מיחוש ברגל. לא הייתה לי שום בעיה רפואית — והנה לפתע הרבי שולח אותי דחוף לרופא שיבדוק את הרגל שלי!

"הרבי לא הסתפק בכך וכתב עבורי פתק הפניה מיוחד אל רופא בית הרב, הד"ר זליגזון ע"ה, וכשבאתי אליו ובדק הבחין מיד בחשש למשהו מאד מסוכן וראה מיד שהנושא למעלה מכוח טיפולו והפנה אותי אל מומחה גדול בנושא.

"הגענו אל הפרופסור, וכששאל מי הרופא שהפנה אותנו אליו, ענינו שההפניה באה מהרבי מליובאוויטש. הפרופסור לא הכיר את הרבי ולא שמע עליו, אך הניח שזהו רופא מומחה... הוא שאל אם הרבי בדק אותי, ועניתי בשלילה. הוא התפלא ושאל אם 'הרופא המומחה' הזה לפחות הורה לי להסיר את נעלי וגרבי כדי לאבחן את חומרת המצב, ועניתי בשלילה. ואז סיפרתי לו את האמת המדהימה: הרבי רק הביט בי, ודי היה לו בכך כדי לאבחן את מצבי.

"כאן פקעה סבלנותו של הפרופסור. הוא צילם את הרגל, וכשחזר מהפיתוח נעשה לנו שחור בעיניים. 'הגעת ממש ברגע האחרון ואולי כבר אחרי זה' אמר. 'המצב חמור עד כדי כך, שאין לי כל דרך לטפל בך. אולי תלכו אל הרופא שלכם — הרבי מליובאוויטש — שינסה לעזור לכם בעצמו'...

"רעייתי ליוותה אותי באותו ביקור, וכאן נכנסה לתמונה. היא התחילה להסביר לפרופסור שאם הרבי שלח אותנו אליו, הרי דווקא משום שהרבי אדם גדול וקדוש, ודאי שיש ביכולתו לעזור לי. הפרופסור המשיך לנסות לסרב, אך עקשנותה של רעייתי גברה, ובסופו של דבר הסכים לנסות טיפולים

שונים, וכאן החלה סידרה ארוכה של בדיקות וטיפולים, מבלי לראות את הקץ, אך בסופו של דבר הנס קרה וניצלתי.

"פעם שאל אותנו בקשר לתשלום. כששמענו את הסכום שדרש, נשמתנו כמעט פרחה. הסברנו לו שאנו באים מארץ הקודש ומצבנו הכלכלי אינו שפיר. 'אה, בעלך הוא רב מירושלים", אמר לרעייתי 'טוב. אם כך נשאיר את הדיבורים על כסף לפעם אחרת'...

"באחת היחידויות הבאות, הרבי ראה את רשימת התרופות וההוצאות השונות, ושאל מנין לנו סכום כה גדול. במקום תשובה, סיפרנו לו את דברי הפרופסור. הרבי ביקש מאיתנו את כרטיס הביקור שהפרופסור השאיר אצלנו.

"נתתי לרבי את כרטיס-הביקור, אך כשקיבל אותו לידיו לקח אותו והביט בו במבט מיוחד בעודו הופך אותו מצד אל צד שלוש פעמים כמחפש משהו. תמהתי מאוד על כך, אך שמרתי את הדבר בלבי.

"כעבור תקופה מסוימת לקה הפרופסור בלבו. מיד קרא לבני ביתו והורה להם לאתר אותי באמצעות הפתק שהשארתי אצלו, ולבקש ממני שאבקש עבורו ברכה מהרבי. מובן שעשיתי כך, כשאני מזכיר בבקשת הברכה גם את הטובה הגדולה שהפרופסור עשה לנו — והברכה אמנם הגיעה".

"באותה שנה היינו בחצרות הקודש לרגל הטיפולים ברגלי שנמשכו מספר חודשים. בהתוועדות יום ב' של ראש-השנה תשל"א, פנה אלי הרבי ונתן לי חתיכה מהחלה שבצע, והוסיף ואמר: "עסט ר' זלמן לייב, עסט — וועט איר ווערן געזונט" [= אכול, ר' זלמן לייב, אכול — אזי תבריא].

"ברכתו של הרבי הועילה, וב"ה מצבה של הרגל, שבתחילה הייתה בסכנה מאד חמורה, הלך והשתפר עד שכבר לא ניכרו בצילומים סימנים המבשרים שחורות, והודת להבראתה של הרגל ביכלתי להמשיך ללכת כיום.

"לאחר סיום הטיפולים הללו חזרנו לארץ הקודש, ומאז אנו משתדלים להמשיך לפעול בהפצת מעיינות היהדות והחסידות ובשאר מבצעי הקודש כחיילים בצבאו של הרבי, שיוביל אותנו בקרוב ממש אל הגאולה האמיתית והשלימה".

חיים חסידיים בארץ הקודש

לאחר שעלה לארץ הקודש, הגיע ר' זלמן

עם גיסו ר' יעקב לבקיבקר

גאונותו ואהבת ישראל האין סופית שלו, הקנו לו מקום של כבוד בקרב גדולי הרבנים וראשי הישיבות בבני ברק, גם הליטאיים שבהם. אלה ידעו להעריך לא רק את גאונותו, אלא גם, ובעיקר את ענוותנותו המופלגת. הרב כהנמן ע"ה, ראש ישיבת פונוביז, העריך אותו מאוד והיה נהנה לשוחח עמו בלימוד. הרב קנייבסקי – 'הסטייפלער' – היה מלא תשבחות על ר' זלמן לייב. כשהגיע ר' זלמן לייב לבקורו, נעמד הרב הסטייפלער לכבודו

לייב להתיישב בסמוך לחמיו הרב חיים בנימין ברוד בעיר בני-ברק. תחילה עבד ר' זלמן לייב כ"מלמד", ולאחר שיצא לפנסיה, השקיע עצמו בתפילה ולימוד תורה.

וכך היה סדר יומו במשך השנים הארוכות לאחר שיצא לפנסיה: מידי בוקר השכים קום, למד במשך זמן ארוך. בזמן תפילה היה הולך לבית כנסת כדי לשמוע ברכו, קדיש, חזרת הש"ץ וקריאת התורה. לאחר מכן היה חוזר לביתו והיה מתחיל להתפלל. תפילתו נמשכה כשעתיים ויותר. את התפילה, כמו כל ברכה, אמר בקול רם ומהדהד, בהדגשה מיוחדת ובהטעמה. לאחר התפילה, למד במשך כמה שעות, בתחילה לבדו, ולאחר מכן החלו להגיע בזה אחר זה חברותות.

מספר נכדו ר' **שלום בער פרידלנד**: "כאשר שהיתי בביתו, הבחנתי כי מידי יום מגיעים אברכים תלמידי חכמים כדי ללמוד עמו; היו מהם ליטאים חסידים ואחרים. בכל פעם למד עמו אברך אחד".

לעת ערב מסר שיעור גמרא בבית כנסת חב"ד ברחוב רש"י, ולאחר מכן היה ממשיך את לימודיו בביתו, שם היה מעביר לילות ארוכים בלימוד תורה. ילדיו זוכרים את לימודו כחלק מאווירת הלילה בבית. בכל שעה שקמו, מצאוהו בתלמודו".

גאון גדול היה ר' זלמן לייב. הוא היה בקי בש"ס ובפוסקים. בני משפחתו וידידיו ידעו כי כל סוגיא בש"ס היה יודע לצטט בעל פה. גאונותו ואהבת ישראל האין סופית שלו, הקנו לו מקום של כבוד בקרב גדולי הרבנים וראשי הישיבות בבני ברק, גם הליטאיים שבהם. אלה ידעו להעריך לא רק את

סיפורים שסיפר ר' זלמן לייב ע"ה

באחת השנים הגיעו יהודים פליטים לראדין, מקומו של החפץ חיים וזאת מאימת מלחמת העולם הראשונה. לקראת חג הפסח ערכו גבאי הצדקה מגבית לקניית מצות לעניי העיר; הללו הגיעו אל 'החפץ חיים' וביקשו ממנו שלא לרכוש מצוות עבור יהודים הידועים בציבור כאוכלי חמץ, וזאת כדי שלא לבזבז את כספי הקהילה שהיו ממילא דלים. אך החפץ חיים ביטל את טענתם ואמר: "אם גרמנו ליהודי לאכול פחות כזית חמץ בחג הפסח — היה זה שכרנו".

• • •

כשמשפחת אסטולין התגוררה בטשקנט, למד בנו ר' נפתלי אצל המלמד הרב בן ציון מרוז, שהיה מגדולי החסידים. ר' זלמן לייב היה מספר בשמו סיפורים רבים. פעם, כך סיפר, שמע ממנו שכשהחפץ חיים הגיע לפגוש את הרבי הרש"ב באסיפת הרבנים הידועה בתרע"ז, ליווה אותו הרבי דרך כל המדרגות כשידו הק' מתחת לידיו של החפץ חיים כפי שמלווים חתן. "מעולם", סיפר הרב מרוז בהתרגשות, "לא ראיתי הנהגת כבוד דומה אצל אנשים אחרים"...

• • •

במשך השנים היה ר' זלמן לייב מרבה ללכת אל הרב יעקב לנדא כדי לשמוע ממנו סיפורי חסידים. לימים סיפר מה שסיפר לו הרב לנדא — כי לאחר הסתלקותו של הרבי הרש"ב היה הרב לנדא נתון בבעיה כלכלית קשה והגיע לציונו של הרבי לבקש ברכה. מאוחר יותר נכנס לחדרו של הרבי הריי"ץ וזה אמר לו: "אבי, בכוונו על הרבי הרש"ב, היה אצלי היום, חצי בהקיץ חצי בחלום, וביקשני לעזור לך". הרבי הריי"ץ הפנה אותו לפלוני שאכן סייע לו רבות.

• • •

באחד השנים הגיע ר' איצ'ה דער מתמיד למז'יבוז, שם התגורר באותה תקופה הרב חיים בנימין ברוד (שנמנה אז על חסידי ברסלב). ר' איצ'ה דער מתמיד ביקש ממנו באחד הימים הקפואים והמושלגים ביותר, להתלוות אליו לציונו של הבעש"ט. ר' איצה עמד אז ארבע שעות בתפילתו מבלי לזוז בעוד הרב ברוד היה צריך לקפץ ולנתר ממקום למקום בכדי שלא לקפוא על מקומו.

לימים ניאשא נכדו, הרב נפתלי אסטולין עם נכדתו של ר' איצ'ה דער מתמיד. או אז אמר הרב ברוד כי הוא זכה להיות ה'מחותן' של ר' איצ'ה בזכות אותו לילה שליווה אותו אל ציון הבעש"ט...

"הגעתי בלב מלא חרדה", מספרת גברת אסטולין, "ונכנסתי בקונסוליה לחדר שישבה בו גברת שברגע הראשון אפילו לא הביטה בי. הראש שלה היה תקוע בניירות, והיא שאלה את הפקיד שאלה אחרי שאלה אודותינו בקול מונוטוני. לפתע – ממש בנס – הרימה את ראשה, הואילה סוף סוף להביט בי ואמרה לפקיד: 'כרגע נזכרתי שארבעה מקומות התפנו במטוס שיוצא בקרוב לווינה'.

גאונותו, אלא גם, ובעיקר את ענוותנותו המופלגת. הרב כהנמן ע"ה, ראש ישיבת פונוביז', העריך אותו מאוד והיה נהנה לשוחח עמו בלימוד. מידי פעם היה שולח מונית שתביא את ר' זלמן לייב אל היכל ישיבת פונוביז', שם היו יושבים שניהם ומתפלפלים בלימוד.

הרב קנייבסקי — הסטייפלער — היה מלא תשבחות על ר' זלמן לייב. כשהגיע ר' זלמן לייב לבקרו, נעמד הרב הסטייפלער לכבודו, והיו מתווכחים מי ישב ראשון, כל אחד כיבד את השני. גם האחים לבית אדלשטיין — הרב גרשון, מראשי ישיבת פונוביז' והרב יעקב, רבה של רמת השרון, שלמדו אצל ר' זלמן לייב בצעירותם, שמרו עמו על קשר הדוק. בשבוע האחרון לחייו הגיע הרב גרשון אדלשטיין עם קבוצה גדולה מתלמידיו לבקרו בבית הרפואה. כאשר הגיע לחדרו של ר' זלמן לייב, אמר לתלמידיו בהתרגשות: "הנה מורי ורבי ר' זלמן לייב..."

במעמדו זה היה 'מסבירן' של חב"ד; הוא היה משיב לכל השאלות הכנות והקנטרניות שהופנו כנגד חב"ד, בנחת בחיבה והכול מתוך הגמרא והרמב"ם. גם כששאלו אותו האם הרבי משיח, לא התחמק וענה מפורשות כי בגמרא כתוב שמי שדואג לכל ישראל הוא הוא המלך המשיח!

מספר הרה"ח ר' זושא גרוס: "פעם הגיע אליו אברך ליטאי ששאלו איך ייתכן שאדמו"ר הזקן אומר שבדורנו זה העבודה העיקרית היא תפילה וצדקה ולא לימוד תורה כפי שהיה בדורות הקודמים, הרי התורה היא חיינו ותלמוד תורה כנגד כולם?

הרב אסטולין לא התבלבל אף לא רגע, ומי שמכיר אותו יודע שהיו לו תשובות לכל דבר, תשובות פשוטות שדחו גם את הקושיות הגדולות ביותר. הוא ענה לו בחיוך: זה כבר הסבר מ'החפץ חיים' שמסביר (בשמירת הלשון) את דברי הגמרא, כי רק מי שתורתו אומנותו פטור מהתפילה ומי שלאו לא. 'החפץ חיים' מסביר שתורתו אומנתו זה מי שלא מפסיק בלימודו לדבר לשון הרע... בכך 'עקץ' את אותו ליטאי.

למרות גאונותו ובקיאותו, לא ההין לפסוק לעצמו. כאשר הייתה לו שאלה על כשרותו של עוף, הלך לשאול את שכנו וידידו הטוב הרב אהרן חזן, שבקי בדיני כשרות.

בתי המדרש של חסידי סלונים וספינקא היו בסמיכות לביתו, והחסידים היו מרבים לעלות אליו כדי לשמוע סיפורי חסידים. ר' זלמן לייב היה ידוע כבעל מספר נפלא. "במשך שעות ובהזדמנויות רבות זכיתי לשבת מרותק אל הרב אסטולין ולשמוע ממנו את סיפוריו. כשהוא סיפר את סיפוריו הם קיבלו מתיקות מיוחדת", נזכר הרה"ח ר' שלום בער רייכמן. "לא פלא אפוא שבכל פעם שרק היה פותח את פיו, הייתה משתררת דממה מוחלטת. בין קהל שומעיו אפשר היה לראות חסידים, ליטאים ושאר עמך ישראל כשהם מטים אוזן לבל יפספסו אף לא תג מדבריו.

בשנים האחרונות, בכל יום שני וחמישי

היה הולך לשמוע קריאת התורה בבית הכנסת הידוע 'איצקוביץ' שבבני ברק, משום שההליכה הייתה קשה עליו. ליטאים וחסידים רבנים ואנשים פשוטים היו יושבים סביבו ומתחננים אליו שיפתח את פיו בסיפורים על העבר.

ר' זלמן לייב מעולם לא נהנה מכתרה של תורה. הוא היה עניו ושפל רוח באמת, ומעולם לא החזיק טובה לעצמו. מספר הרה"ח ר' שלום בער רייכמן: "כידוע, הוא היה הולך עם קביים. פעם אחת חשבו מישהו לקבצן ורצה לתת לו מעות. כשר' זלמן לייב הבין לפשר כוונתו של האיש, סירב בנחרצות ואמר – "יש לי אבא עשיר..."

ר' זלמן לייב חלק כבוד לרבנים, באופן יוצא מגדר הרגיל. מידי שבת, בתום התפילה, היה הולך לבקר את הרב יעקב לנדא זצ"ל, שם קידש על היין ויחד עם הרב לנדא אמר 'לחיים' ושמע סיפורי חסידים. ההליכה מבית הכנסת אל בית הרב לנדא, הייתה קשה עליו ובכל אופן הוא לא ויתר. תמיד היה יוצא משם כשנהרה שפוכה על פניו.

גם כאשר התארח בבית בתו בנחלת הר חב"ד, המחזה היה חוזר על עצמו, הוא היה

פורים שמח או חדש ימינו כקדם ר' זלמן לייב חובש בפורים כובע של חייל רוסי

הולך לבית המרא דאתרא הרב יצחק יהודה ירוסלבסקי ושם היה מדבר הני מילי מעלייתא.

מילותיו האחרונות הן "רבי, רבי"...

בשנים האחרונות סבל מיסורים ומכאובים. בימיו האחרונים, היה בהכרה מעורפלת, ומתוך עירפול כל העת מלמל: "רבי, רבי". למרות ייסוריו, פניו האירו וגם הרופאים הביעו התפעלותם מכך.

ביום חמישי, ט"ו באדר ראשון, כאשר הבינו בני המשפחה שהנה הסוף מגיע, נקראו מניין יהודים שומרי מצוות למקום, וכולם יחד קראו "שמע ישראל". נשמתו יצאה, כשמילותיו האחרונות הן "רבי, רבי"...

תשעים ושתיים שנה שהה ר' זלמן לייב בעולם הזה; תשעים ושתיים שנה של תורה, יראת שמים, חסידות וקדושה, מתוך התקשרות והתלבטות מוחלטת לרבותינו נשיאנו ונשיאה ברמה את דגלם, דגל ליובאוויטש...

אנו שמחים להודיע על פתיחת ההרשמה ל:

סמינר פסח

נחוג את חג הפסח מתוך חוויה פנימית של לימוד והעמקה של ניגון ושמחה

דעת
לימודי יהדות באור החסידות (ע"ר)

שיתקיים אי"ה:
מיום שישי יג' ניסן, ערב שבת הגדול עד מוצאי שביעי של פסח
סה"כ 8 לילות (22-30/4/05)
במלון הסוויטות המפואר מרקיור בבת-ים
בפנסיון מלא ובתנאי נופש מלאים

סוויטה מפוארת לכל משפחה
אירוח ברמה גבוהה
בריכת שחיה נפרדת
ועוד

כשר למהדרין- גלאט- לא שרויה
ע"פ המנהגים והחומרות המקובלות בחב"ד/שחיטת ליובאוויטש
בהשגחתו של הרב בתוך בוצו יוקוביץ שליטא
רב וגמ"א שיכון חב"ד לוד

- מס המקומות מוגבל -
קדימה למודרנים בבחירת החדרים

המחיר
למבוגר - 3600 ₪
לילדים - (2-12) - 1800 ₪ (בחדר הסמוך לחדר הורים)
תינוקות - (0-2) - 160 ₪
המחיר כולל מצות יד מהודרות לכל החג.
ניתן בתשלומים

לפרטים והרשמה:
08-9353932
08-9476537
פסח כשר ושמח !

ממלא הוראה בצד הדרך

וכאן קרה הדבר השני המשונה, משהו לא צפוי: חגור באבנט, הרב שוסטרמן מסתכל בדפים שהוא בעצמו כתב עליהם לפני דקות ספורות, ומתחיל ל"התפלל" מתוכם. כן, הם ב'מרכז שליחות' וכאן הכל אפשרי. אתה יכול לחוות את הדברים הכי משונים... • סיפור מבצעים קטן, עם "בכן" גדול

לה בבית חיינו, בית משיח. כל חובות היום נעשו: השיחה היומית נשמעה, 'מטה שירה וזימרה' עשה את שלו בנאמנות, ובעוד דקות ספורות, אחרי קריאת שמע על המיטה חסידית אפשר יהיה לפנות למנוחת ליל. מיצינו את היום עד תומו בצורה חסידית ולנחת רוח הרבי מלך המשיח.

עדיין לא. יש עוד משהו שחסר. ומיד, השולחנות ערוכים ומתיישבים להתוועדות חסידית, עוד אחד בסדרה הארוכה של פארברייענגענ'ס וסיומים מבית יוצרו של הגבאי הנמרץ והמסור הרה"ח ר' מנחם נחום געראליצקי. יום הולדתו של משה רבינו ז' באדר לא יעבור סתם כך בבית מדרשו של משה רבינו של הדור – גואל ראשון הוא גואל אחרון. יש מי שדואג שה'לחיים' יפתח לבבות והסיפורים קולחים.

אחד מהם היה סיפור קטן, עם "בכן" גדול.

מרכז שליחות. צמד מילות קסם. משאת נפשו של כל תמים לצאת לשטח, ולתת ממה שקיבל במשך כל השנה. חסידות ונגלה. ללקט ניצוצות, לעודד ולעורר נשמות רדומות. הרגשת סיפוק עצמי בשני מישורים – בעצם היותו שליח של הרבי, ובהרגשה החמה של נתינה ללא תנאים. נשמה לנשמה.

למי שעדיין לא מכיר את המושג, לאלו שרק עתה הצטרפו ללגיון, ניתן תיאור קצר ומתמצת. המפעל האדיר ששמו "מרכז שליחות" נוסד ע"י כ"ק אדמו"ר הריי"צ, וממשיך עד עצם היום הזה. התמימים יוצאים, זוגות זוגות, לערי השדה, למקומות שעד כה עדיין אין בהם שליח קבוע, ומחפשים יהודים. מספקים להם את הציוד הבסיסי לקיום תורה ומצוות – מסידור ועד מזוזה, ספרי קודש, ובעצם כל מה שיהודי במקום נידח יכול לבקש.

דומני שאין, ולא יכולה להיות, סטטיסטיקה לתעד את התוצאות וההצלחה של המרכז שליחות, וכמו שהרבי מה"מ הואיל לספר בפאַרברייענגען על בחור שבעצם הופעתו בעיר והולכו ברחוב קירב יהודי שצפה בו מן החלון.

אבל ישנו פן נוסף למרכז שליחות. וכאן היוצרות מתהפכים. יש שהתמימים השלוחים בעצמם מושפעים מהשליחות, אם על ידי פגישה, שיחה או אירוע אחר. באו ללמד ונמצאים למדים.

הפעם נלווה צמד תמימים בשנות היו"ד, שיצאו למרכז שליחות בעיר שיקאגו. אחד מהם הוא שליח הרבי במילאנו, הרה"ח ר' גרשון מענדל גרליק. שני התמימים נשלחו לעיר שיקאגו, עיר ואם בישראל.

העיר שיקאגו היא עיר חסידית, והרבה מתפללי נוסח אר"י, מהגרים וותיקים מרוסיה דרים בה. כרגיל במקרים כאלו, כאשר הגיעו קבוצות מהגרים מאירופה, הם התאגדו בייסוד בתי כנסת על מנת לשמר, על כל פנים במעט, את הניחוח היהודי מה"בית הישן". וכך אפשר למצוא בכל ארצות הברית, ושיקאגו אינה יוצאת דופן, בתי כנסיות עם שמות כמו: "נוסח אר"י", "אנשי ליובאוויטש", "צמח צדק" וכו', כאשר חזות המתפללים נראית רחוקה מאוד מלהתאים לכותרת...

בעיר שיקאגו קיים בית כנסת כזה, ורב בית הכנסת הי' הרב שוסטרמאן (ע"ה), תמים משלוחי הרבי הריי"צ לשיקאגו. הרב שוסטרמאן קיבל את צמד התמימים שלנו בהגיעם לשיקאגו, וכיוון אותם למקומות שבהם נדרשו לפעול.

יום אחד חזרו התמימים עם הרב שוסטרמן ברכבו מסיבוב נוסף של פעילות. בהצצה חטופה מהחלון הבינו תמימים שהשעה מאוחרת, והם טרם התפללו את תפילת מנחה. הם הסבו את תשומת לבו של הרב שוסטרמן לעובדה, והוא ציין שכאן באזור אין בית כנסת בנמצא, ולכן יעצור כאן ועכשיו ויוכלו להתפלל מנחה בשולי הדרך.

שני התמימים יצאו מהרכב. הם קצת התפלאו לראות את הרב עדיין יושב ברכבו ולא מצטרף אליהם. הם לא ראוהו מתפלל לפני שיצאו למסע. מדוע אין הוא יוצא להתפלל? אבל אין זמן לתמיהות, השמש לא ממתינה עד שיפתרו את כל התעלומות. לכן הם נעמדו בשולי הכביש ופתחו בתפילה.

הצצה חפוזה לתוך הרכב לכיוון מושב הנהג, הפתיעה אותם. הרב שוסטרמן מוציא דפים רקים, ורושם בחיפזון ובמרץ רב. הוא

הצצה חפוזה לתוך הרכב לכיוון מושב הנהג, הפתיעה אותם. הרב שוסטרמן מוציא דפים רקים, ורושם בחיפזון ובמרץ רב. הוא ממלא דף אחרי דף. כולו מרוכז במעשיו, והוא לא הרגיש בתמימים שצופים במראה הבלתי שיגרתי בדקות טרם שקיעה אלו

ממלא דף אחרי דף. כולו מרוכז במעשיו, והוא לא הרגיש בתמימים שצופים במראה הבלתי שיגרתי בדקות טרם שקיעה אלו.

הבחורים סיימו את תפילתם, ובו זמנית הרב שוסטרמן סיים את כתיבתו המשונה. הוא הכריז בשביעות רצון: "כעת גם אני יכול להתפלל מנחה!" קצת מוזר, לא? מי מנע בעדו מלהתפלל מנחה עד כה? עובדה שהתמימים הצליחו לסיים את התפילה ללא מונע ומעכב, ומי הפריע לרב להתפלל?

כרגע אין זמן להסברים. באמת מאוחר. הבחורים נשארו עם סימן שאלה תלויה בחלל האוויר, והרב שוסטרמן נעמד, אף הוא, בשולי הכביש להתפלל.

וכאן קרה הדבר השני המשונה, משהו לא צפוי: חגור באבנט, הרב שוסטרמן מסתכל בדפים שהוא בעצמו כתב עליהם לפני דקות ספורות, ומתחיל ל"התפלל" מתוכם. כן, הם ב'מרכז שליחות' וכאן הכל אפשרי. אתה יכול לחוות את הדברים הכי משונים...

הבחורים הוסיפו תמיהה על תמיהה, וציפו בדריכות לסיום תפילתו. הם מקווים שבזה תמה סידרת התמיהות, והרב לא יפתיע אותם עם עוד הנהגות משונות... התפילה הסתיימה, כולם התיישבו ברכב, הרב מתניע וממשיכים בדרך. אבל רגע; רוצים הסבר.

כאן הרב שוסטרמן גילה לתמימים השלוחים סיפור קטן מהעבר – סיפור קטן עם "בכן" גדול.

"לפני שנים זכיתי להיות ביחידות אצל הרבי הריי"צ" – פתח הרב שוסטרמן וסיפר – "בין היתר הוא אמר לי תמיד להתפלל מתוך סידור דווקא. ואני אכן מתפלל אך ורק מתוך סידור. היום, כאשר מצאתי את עצמי בדרך, ובהגיע עת מנחה נזכרתי שאין עמי סידור, ואיך אוכל להתפלל בלי סידור? הרי יש לי הוראה מהרבי הריי"צ להתפלל תמיד מתוך הסידור דווקא. לכן ישבתי וכתבתי את כל תפילת שמונה-עשרה מהזיכרון וכשסיימתי, היה בידי סידור. רק אז יכולתי לגשת ולהתפלל".

• • •

אכן, "מרכז שליחות". תמימים שיוצאים לתת ונמצאים מקבלים, בו זמנית. ואנחנו שזכינו לקבל את המסר מהרבי שביקשנו להעבירו הלאה, עד כמה עלינו להשתדל לקיים זאת – להפיץ בשורת הגאולה לכל יהודי בכל מקום...

חב"ד בשואה

60 שנה לסיום המלחמה

יש קהילה שמכילה בתוכה חסידים ויש חסיד שמכיל קהילה. כזה היה הרה"ח הרב שמואל צבי הירש הי"ד ליסון, שבעשר אצבעותיו הקים בעיר פונוביז' קהילה חסידית גדולה לתפארת, בקשרו יהודים רבים לכ"ק אדמו"ר הריי"צ • פרק שמיני ובו יסופר אודות קהילת ליובאוויטש בעיר פונוביז'

ליטא תופסת מקום חשוב בחיי עדת החסידים עוד מתקופת אדמו"ר הזקן (שאף כונה בפי חבריו תלמידי הרב המגיד "הליטאי"). לצד מבצרי ההתנגדות שקמו באיזורים אלו, קמה ופרחה לה תנועת החסידות למרות ועל אף הקשיים האדירים.

לצד וילנא בריסק וולוז'ין, קמו בה קהילות וישיבות ליובאוויטש לתפארת. אלו התפתחו והתבססו במשך השנים והפכו לקהילות למופת. כך הוקמו ישיבות ובתי כנסת של חסידי ליובאוויטש בעיר וידז, וילנה (שני בתי כנסת), ויליקא, וילקומיר, לידא, נובו-אלכסנדרובסק, סאלאק סבידושץ, סקופישוק, פומפיאן (שני בתי כנסת), פוניבז' (שני בתי כנסת), פונמונק (שם היה רק בית כנסת חב"ד), פוננדל, קאמיי (עד מלחמת העולם הראשונה כיהן הרב אליעזר דבוסקין הי"ד כרב העיירה), קובנה, קופישוק, קורנץ ושירווינט, ועוד. בתי כנסת אלו על קהילותיהם נחרבו בימי השואה, כאשר רוב חסידי חב"ד בליטא נרצחו על ידי הנאצים בסיוע גויים ליטאיים — הי"ד.

כאמור, הכיבוש החסידי בליטא נמשך שנים ארוכות; עיר אחר עיר, יעד אחר יעד. הכתבה הבאה על העיר פונוביז' היא דוגמה שיכולה ללמד על הכלל, כיצד בעיר ליטאית מובהקת קמה לתפארת קהילה חסידית, וזאת באמצעותו של חסיד אחד שפעל בכוחותיו של כ"ק אדמו"ר הרש"ב נ"ע.

כמה מקהילות אלו אף זכו לביקורים מרגשים של אדמו"ר הריי"צ, ביקורים שהתקבלו בסבר פנים יפות בקרב יהודי הערים הללו, והפיחו רוח חיים בחסידי ליובאוויטש.

בפרק שלפנינו נסקור את קהילת ליובאוויטש שהייתה בעיר פונוביז' שבליטא, והושמדה על ידי הנאצים בסיוע גויים מקומיים.

פרוץ השואה בליטא

ההתיישבות היהודית בליטא החלה לפני מאות שנים. תקופה חדשה החלה בחבל ארץ זה לאחר מלחמת העולם הראשונה, כאשר ליטא קיבלה עצמאות. באותם ימים היה מספר היהודים בה כ-150,000.

בשנים הראשונות לעצמאות ליטא, נהנו יהודיה מאוטונומיה לאומית-דתית במסגרת ממלכתית כששר יהודי מיוחד טיפל בענייניהם. גם אחרי ביטול האוטונומיה, בשנת תרפ"ד, קיימו היהודים רשת חינוך שלהם על שפת האידיש והעברית. אולם אז החלו השלטונות לדחוק את רגלי היהודים מענפי כלכלה שונים והאנטישמיות הרימה ראש. בשל אנטישמיות זו, היגרו יותר מ-20,000 מיהודי ליטא בתקופה שבין שתי מלחמות העולם; קרוב למחציתם עלו לארץ ישראל. בין המהגרים היו גם כמה מחסידי

ראיין: מנחם זיגלבוים; **הכין לדפוס:** שניאור זלמן ברגר

החב"דניק שכבש את פונוביז'...

ליובאוויטש, כפי שיפורט להלן.

בהסכם ההיסטורי ריבנטרופ-מולוטוב שנחתם בתחילת מלחמת העולם השנייה, הוחלט בין היתר כי ליטא תהיה בתחום ההשפעה של הסובייטים. בעקבות ההסכם, החלה רוסיה לבנות בסיסי צבא בשטח ליטא. ביום ט' בסיון ת"ש, השתלט הצבא האדום על ליטא וכעבור שבעה שבועות סופחה ליטא רשמית לברית-המועצות כרפובליקה הסובייטית הסוציאליסטית הליטאית. כך איבדה לחלוטין את עצמאותה.

בתקופה זו זרמו פליטים רבים מפולין הכבושה לערי ליטא, ומספרם הכולל של היהודים בליטא הגיע לכרבע מיליון, כ-10% מכלל האוכלוסייה.

הקומוניסטים שכבר התבססו במוסדות השלטון הליטאים, העתיקו את מדיניותם גם לליטא, והחלו להצר את צעדיהם של שומרי המצוות. אמנם בתחילה העמידו השלטונות פנים כאילו אין ברצונם לפגוע בשומרי המצוות ומוסדות הדת הקיימים; דווקא היבסקים (הקומוניסטים היהודים) החלו לנהל תעמולה בקרב הצעירים, לחדול מלהיות "פרזיטים" המתפרנסים על חשבון הכלל. ניסיונות אלו נדחו על ידי אלפי בני הישיבות במדינה זו שהוסיפו לעסוק בתורה.

משלא הצליחו בדברי תעמולה, החליטו

הרה"ח ר' שמואל צבי ליסון.
התמונה היחידה שנותרה בידי המשפחה

השלטונות הקומוניסטיים לנקוט באמצעים דרסטיים. הישיבות נסגרו ושומרי המצוות, ובהם חסידי ליובאוויטש, דוכאו ביד קשה.

שנה לאחר שליטא סופחה לברית המועצות, החליטו השלטונות על גירוש המוני של רבנים ובני ישיבות. ביום י"ט בסיון תש"א נשלחו רבבות יהודים לארצות גזירה ולמחנות עבודה בערבות סיביר. רק כעבור שנים התברר כי הכל לטובה, שכן כל הגולים שנשלחו לארצות גזירה רחוקות, ניצלו מחרב הנאצים ונפשם היתה לשלל. מובן שלא לכך התכוונו הקומוניסטים...

שבוע לאחר הגירוש הגדול, ביום כ"ז בסיון תש"א, פלש הצבא הגרמני לתוככי ברית המועצות והחל לכבוש שטחים עצומים. המטוסים הגרמניים הפגיזו את ערי ליטא והמהומה שלטה בכל.

עם הפלישה הנאצית, החלה מנוסה של אזרחים רבים, ובהם יהודים, לתוך רוסיה, אולם הגרמנים זינבו אחריהם בהפגיזם את הרכבות, וכך הרוב המכריע של יהודי ליטא, כ-220,000 נפש, נותרו במקומותיהם, מחכים בלית ברירה לבואם של הנאצים ימ"ש.

העובדה שהגרמנים היו אוייב משותף ליהודים ולעם הליטאי, לא הנמיכה את להבות האנטישמיות שרק הלכו והחריפו. עוד בטרם נכנסו הגרמנים לערי ליטא, ערכו הליטאים פוגרומים מחרידים ואכזריים בשכניהם היהודים. מהמימצאים עולה כי הליטאים ערכו פרעות ב-40 מקומות, בהם התעללו ברבנים ורצחו יהודים רבים.

עברו מספר ימים עד שהנאצים כבשו את ליטא והשתלטו עליה. המוני הגויים במדינה קיבלו את הגרמנים בסבר פנים יפות ורבים מהם החלו לשתף עמם פעולה. הם קיוו

מכתבו של אדמו"ר הריי"צ לקהילת חב"ד בפוניבז'

בשנת תרס"ט ייסד אדמו"ר הריי"צ שהיה אז מנהל ישיבת תומכי תמימים בליובאוויטש אגודת 'חניכי ישיבת תומכי תמימים'. באגודה היו חברים כל בוגרי הישיבה, ומטרת האגודה הייתה לסייע ולפעול יחדיו בגשמיות וברוחניות. במיוחד בהפצת המעיינות. בנושא זה כתב לר' שמואל צבי (אגרות קודש אדמו"ר מהוריי"צ ח"א ע' מט).

ב"ה. ד' שופטים אי אלול תרס"ט. באבינאוויטש נאות דשא.

תלמיד אגודתנו הנכבד ומרומם וי"ח ירא אלוקים מרבים מהולל בתשבחות וכו' המופלג מו"ה שמואל צבי שי' ליסאהן פאניעווזע

בהיותך אחד מתלמידינו היודע בודאי, כי כל עמל מוסד תומכי תמימים בתלמידיו לא היה כי אם בשביל לעשותם לאנשים **חיים**, אנשי רוח ורגש. שיהא בהם כוח לעשות ולעשות לעבוד ולפעול בעניינים דתיים מוסריים פעולות מוחשות מצויינות; לזאת באנו להודיעך, כי בעזרת השם יתברך ובהסכם כ"ק אאמו"ר שליט"א וחפצו הנמרץ מיסדים אנחנו אגודה שאליה יכנסו בפועל כל התלמידים שלמדו בליובאוויטש תחת השפעתו והשגחתו הרוממה, למטרה המבוארת בגיליון הרצוף פה (שהיא הפרוגרמה לפי שעה. עד האסף החברים אי"ה).

אין כל ספק, כי האגודה תביא אי"ה לחבריה תועלת כפולה: מוסרית וחמרית, ובטוחים אנחנו, כי גם אתה בכל לבך, המסור ונאמן לרעיון התמימות, תסכים להיכנס אל האגודה, ותועיל להודיענו במוקדם: הסכמתך והערותיך, שנות לימודך במוסד, עסקך, ביתך, מעמדך במוסד ובחומר, מעמד בני עירך, שאיפתך בכלל ואפשרות דרישותיך מהאגודה, בשביל להביא רשימת כל הדברים האלה בספר הערוך למטרה זאת.

ראוי גם לעורר בדברים או במכתבים את חבריך הקרובים אליך במקום או ברוח, לתת בינה בליבם, כי מטרת האגודה היא נשגבה מאז, ואשר האסיפה הבע"ל, אי"ה, בהסכם החברים, עוד תשכלל פרטיה, וכדאית היא להימסר אליה בכל לב ונפש. להוציא לפעולה טובה את כל אשר בכוחה.

המצפה לתשובתך הקרובה דורש טוב ואושר אמיתי לנאמנים לחנוכם התמימי.

יוסף יצחק ש"ס

שתמורת זאת יתאפשר להם לחדש את עצמאותם המדינית, אך תקווה זו נגוזה.

גל הרציחות והפגיעות כנגד היהודים הלך וגאה עם כניסת הכוחות הגרמנים, והגיע לשיא ביום ח' בתמוז תש"א, כאשר תוכנית ההשמדה השיטתית של היהודים בליטא, החלה להתבצע לפי לוח זמנים מדוייק. חלק ניכר משלבי ההשמדה, כגון איתור הקורבנות והשמירה עליהם, הובלתם לגיא ההריגה ומעשי הרצח עצמם, נעשה בידי ליטאים, חלקם אנשי צבא ומשטרה. רק במקרים ספורים הצליחו כמה מהקרבנות להימלט מגיא ההריגה.

כך נרצחו בקיץ תש"א רובם המכריע של היהודים מערי-השדה. בחודשים הבאים, חוסלו בצורה דומה מרבית היהודים שהתגורו בערים הגדולות. אלה נכלאו בנתיים בגטאות כפי שנעשה בפולין. רובם נספה לאחר מכן בגטאות או במחנות ההשמדה.

רק בקיץ תש"ד הצליח הצבא האדום לכבוש בחזרה את ליטא, אך אז כבר היה מאוחר: מספרם של יהודי ליטא ששרדו נאמד ב-8,000 בלבד!

הרב מפוניבז' משתתף בשיעור תניא

כאמור, ליטא מאז ומקדם הייתה מעוז ה'מתנגדים', אולם במשך השנים התפתחו בה קהילות חסידיות, בעיקר ליובאוויטש רבות. גם ישיבות 'תומכי תמימים' הוקמו בה.

נתחיל בתיאור נרחב אודות קהילת ליובאוויטש בעיירה פונוביז' אותה בנה החסיד הרב שמואל צבי ליסון הי"ד שהגיע לשם בשליחות אדמו"ר הרש"ב. חסיד זה היווה למעשה את חוט השידרה של הקהילה החב"דית בפוניבז'.

• • •

דמותו היפה של החסיד הרב שמואל צבי הירש ליסון הי"ד, מבוגרי ישיבת 'תומכי תמימים' בליובאוויטש, היתה ידועה למדי ברחובותיה של פוניבז'. גם רבני העיר והדמויות התורניות הבולטות בו, החזיקו ממנו מאוד.

כך היה עם רב העיירה הגאון הרב יוסף כהנמן ע"ה ראש הישיבה המקומית ולימים מייסד ישיבת פונוביז' בבני ברק, שחיבב מאוד את דמותו של החסיד וקראו "מיין שמואל הירשעלע (שמואל הירשעלע שלי)". לעתים היה ר' שמואל צבי נקרא לאסיפה בביתו של הרב כהנמן כדי לדון בעניינים שעל הפרק. דעתו תמיד הייתה נשמעת ונחשבת.

לא זו אף זו, אלא דירתו המרווחת של הרב שכנה באותה סימטה בה שכן בית הכנסת החב"די. לא פעם הגיע הרב להתפלל בו בשבת קודש ואף היה נשאר להאזין לשיעור התניא מפי הרב ליסון. גם בשמחת תורה היה מגיע להשתתף בהקפות המיוחדות שערכו החסידים. הוא נשאר לעמוד ליד עמוד התפילה ומסתכל בחיבה מופגנת בכל התכונה שהתנהלה על ידי הרב ליסון כשחיוך של נחת רוח נסוך על פניו.

השוחט שהפך לגביר

הרה"ח ר' שמואל צבי הירש ליסון, נולד בעיר וייערכניפרובסק שבאוקראינה בשנת תרמ"ב בערך. אביו, הרה"ח ר' אברהם ליסון, היה נין של אחד מחבריו של הבעל-שם-טוב מהתקופה שלפני התגלותו. ר' אברהם התקרב לליובאוויטש לאחר נישואיו עם בתו של הרה"ח ר' אברהם יצחק קוץ, מחסידיו המובהקים של אדמו"ר ה"צמח צדק".

מסופר על ר' יצחק קוץ שהיה עובד לפרנסתו במלאכת השחיטה. פעם נכנס ליחידות אצל אדמו"ר ה"צמח צדק" שאמר לו כי עליו להיות גביר. כאשר חזר לביתו שבצ'צניק, עוד בטרם הגיע לעיירה, פגש בו פריץ המחוז וזה אמר לו: "יצחק, אתה אדם ישר ואני מאמין לך. לכן אטיל עליך עבודה חשובה. אשלח איתך שלושים עגלות סוכר למוסקבה בכדי שתמכור אותם". הוא אכן ביצע את המלאכה כראוי ושליחות זו הכניסה לו סכום כסף גבוה במיוחד באמצעותו החל לעסוק במסחר. עד מהרה הפך לסוחר יערות ונחשב לגביר גדול כפי ברכתו של הרבי.

לימים קנה ר' יצחק בעיר וייערכניפרובסק חצר גדולה ובה מספר בתים, בהם השתכן ויחד עמו ילדיו הנשואים

ועוד משפחות נוספות ששכרו ממנו את הבתים תמורת תשלום נאות.

את אחת מבנותיו השיא להרה״ח ר׳ שמואל צבי ליסון הי״ד, אביו של יבלחט״א הרה״ח ר׳ אברהם ליסון שי׳ מכפר חב״ד, ובת אחרת נישאה להרה״ח ר׳ משה דובער גנזבורג, אביו של יבלחט״א הרה״ח איצק׳ה גאנזבורג מניו יורק.

חתנו ר׳ דובער גנזבורג סיפר, כי חמיו היה מתפלל באריכות ומקפיד לאכול לחם לא טרי בכדי לשבור את מידת התאווה.

חסיד, מעמיק ולמדן

בבחרותו נשלח ר׳ שמואל צבי ללמוד בישיבת ׳תומכי תמימים׳ בהארדישץ. ישיבה זו שהייתה סניף של הישיבה המרכזית בליובאוויטש, הייתה תחת הנהלתו והשגחתו של הרב החסיד זלמן הבלין. בהארדישץ למד אצל הרה״ח ר׳ אברהם מזעמבין [לנדא].

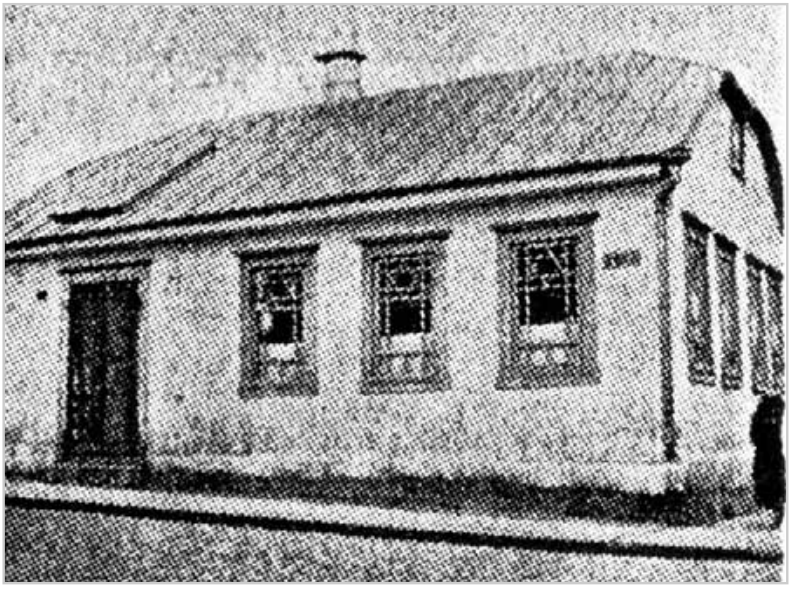
בשנת תר״ס החל ללמוד בליובאוויטש עצמה בצלו של כ״ק אדמו״ר הרש״ב. במשך שמונה שנים למד בליובאוויטש, כשבשנים אלה שקד על לימוד נגלה וחסידות בהתמדה רבה. לימים העידו עליו חבריו לספסל הלימודים כי הוא לא רק למדן גדול אלא גם חסיד דגול ומעמיק בלימודו. ר׳ שמואל צבי היה בקי בכל ארבעת חלקי שולחן ערוך והוסמך לרבנות על ידי גאונים ידועים מהתקופה ההיא. מלבד זאת ידע בעל פה מספר סדרי משניות.

בעת שנקרא להתייצב לשירות בצבא הצאר, נכנס ל׳יחידות׳ וביקש מאדמו״ר הרש״ב ברכה ועצה כדי להיפטר משירות הצבאי. אדמו״ר הרש״ב הורה לו כי שבועיים לפני יום התייצבותו, יקשור שתיים מאצבעותיו זו לזו ואת הקשר יתיר רק ביום ההתייצבות.

ר׳ שמואל צבי עשה כהוראת הרבי ורופאי הצבא החליטו כי יש לו בעיה רפואית בידו ובשל כך הוא אינו כשיר לשירות בצבא הצאר...

כאשר חזר לליובאוויטש הורה לו אדמו״ר הרש״ב לקשור שוב את שתי האצבעות במשך שבועיים וכך האצבעות יחזרו למקומן. ר׳ שמואל צבי מילא אחר הוראת הרבי והנס אכן קרה — האצבעות הבריאו לחלוטין!

חסידים העידו כי אמנם הרבי הרש״ב ייעץ לבחורים רבים כיצד להתנהג לקראת ביקורת הגיוס, אך נדיר ביותר, אם בכלל, שיעץ כדי להחזיר את הדברים לקדמותם, דבר המעיד על החביבות המיוחדת שהקדיש לו הרבי הרש״ב...

בית כנסת חב״ד בפונוביז׳

גיא ההריגה בו נהרגו 3,000 מיהודי פונוביז׳.
צולם לאחר השחרור. באדיבות ׳בית לוחמי הגטאות׳

משפיע בפונוביז׳

עוד בטרם חתונתו נשלח על ידי אדמו״ר הרש״ב לפונוביז׳ שבליטא. הוא קיבל הוראה מפורשת להתחתן עם בת העיירה, להמשיך ולהתגורר בעיירה ובה להפיץ את תורת החסידות. על אותה שליחות מיוחדת מספר בפורטרוט בנו, החסיד ר׳ אברהם ליסון שי׳ מכפר חב״ד:

״אדמו״ר הרש״ב הטיל עליו להתחתן בפוניבז׳ ולאחר מכן להתחיל ליצור סביבה חב״דית ולהקים בית כנסת חסידי, לחזור מאמרים, לקבוע שיעור בלימוד תניא ברבים ושאר הפעולות הקשורות בהפצת מעיינות החסידות.

״הוא אכן מילא את השליחות בצורה הטובה ביותר. הוא נישא והקים קהילה חסידית לתפארת לצד בית כנסת חב״ד, וכך

"אל תשכחו שאוכלים לשם שמיים!"

קווים לדמותו של הרה"ח יחיאל מיכל ליסון ע"ה:

אחיו הצעיר של ר' שמואל צבי ליסון, ר' יחיאל מיכל, הלך בעקבות אחיו והגיע אף הוא ללמוד בליובאוויטש. היה בשנת תר"ע, שנתיים לאחר שאחיו סיים את לימודיו בישיבה. בספר "ליובאוויטש וחייליה" מסופר כי היה בעל "מרה לבנה" כלומר: שמח ביותר בכל עת. כמו כן נכתב שהיה "זייער חסידיש", חסידי מאוד.

הגאון הרב זלמן שמעון דבורקין, מתלמידי 'תומכי תמימים' באותם שנים סיפר, כי ר' יחיאל מיכל נהג בעת הסעודות בחדר האוכל של הישיבה, לבקש שקט מחבריו התמימים ואז היה אומר בקול רם: "אל תשכחו שאוכלים לשם שמיים"...

במשך שלוש שנים למד בליובאוויטש ולאחר מכן הקים בית חסידי. אולם בקיץ תר"פ נפטר והוא בן 33 בלבד. הוא היה אחד ממניין החסידים הצעירים שנפטרו בשנת תר"פ, זמן קצר לאחר פטירתו של אדמו"ר הרש"ב.

גם הפך למשפיע הרשמי של אנ"ש בעיר.

"יהודי העיר, ללא הבדל השקפה וגיל, חיבבוהו והעניקו לו את התואר "דער חסידל" ("החסיד"). על אף טרדות הפרנסה הוא היה מסור לשליחותו ויצר גרעין חב"די בבחינת 'טופח על מנת להטפיח'. בזכותו צמחה והתפרסמה תנועת חב"ד בפוניבז' בה חיו כחמש-עשרה אלף יהודים.

"במשך הזמן הלכה קהילת חב"ד והתרחבה ואף הוקמו שני בתי כנסת חב"ד. כל המתפללים בבתי כנסת אלו העריצוהו ביותר".

לאחר שכבר הצליח להקים קהילה חסידית גדולה, נטל על עצמו משימה חשובה – לקשר את יהודי פונוביז' לרבו, אדמו"ר הריי"צ. הוא הקדיש זמן ומאמצים רבים כדי שיהודים רבים ככל האפשר יכתבו לרבי.

בשנים בהן שהה הרבי בריגא, ארגן מידי שנה קבוצה גדולה של יהודים שנסעו לריגא. כולם ביקרו בחצר הרבי, השתתפו בתפילות, בהתוועדויות ואף נכנסו ליחידות. ר' שמואל צבי אירגן את הנסיעה כשהוא מפרסם על "טיול מאורגן לריגא". היו כאלו שאכן נסעו לטייל או לבקר קרובים וכדו', והחסידים עצמם נסעו לאדמו"ר הריי"צ. כולם ללא יוצא מן הכלל הגיעו בסופו של דבר אל אדמו"ר הריי"צ.

ביתו של ר' שמואל צבי ליסון היה ידוע כבית מובהק של הכנסת אורחים. חסידי חב"ד שנקלעו לפונוביז' ידעו כי הבית פתוח בפניהם בכל עת ובכל שעה. מסביב לפוניבז' היו כעשר עיירות בהן התגוררו חסידי ליובאוויטש. רבני העיירות הללו: קופישוק, סקופישוק, פאנידעל, אבעל, ראקישוק ועוד, היו חניכי ישיבות ליובאוויטש ובבואם לפוניבז' לשם סידור ענייניהם התאכסנו בבית משפחת ליסון.

כך גם החסיד הנודע ר' איצ'ע מתמיד הי"ד, נסע בשליחות הרבי לכמה מדינות, ובבואו לפוניבז' התעכב בבית ר' שמואל צבי ימים מספר. לכבודו נערכה התוועדות מיוחדת ב"קלויז של אנ"ש" כפי שנקרא בית הכנסת חב"ד. "זכורני שהדבקתי מודעות בכחמישה עשר בתי-הכנסת בעיר ובזכותם הגיע קהל רב אל בית הכנסת. יהודים רבים שלא היו מעדת החסידים, לאחר ששמעו מאמר חסידות מפיו של ר' איצ'ה, הבינו כי תלמיד חכם משכמו ומעלה נמצא בפניהם והם הזדרזו לחטוף 'שיריים' ממה שטעם בהתוועדות..." נזכר ר' אברהם ליסון.

"אזכיר קו מיוחד שאפיין את אבא שנחקק בזכרוני. בשעות או ברגעים קשים, הוא היה נעמד ומתחיל לנגן לפתע ניגון 'רציני' ב'תנועות' ממושכות ועמוקות. הוא לא היה עושה זאת לשם פורקן מהמתח בלבד; אלה היו החיים החסידיים כאשר יודעים ומרגישים שניגון חסידי יש בו את ה'ויטמין' החיוני והאידיאלי כדי לעורר את נפשו ונפש בני ביתו וסביבתו באמונה וביטחון".

שבת של אבא

ר' אברהם ליסון שי' מתרפק על זכרונותיו בית אבא. זיכרונות משפחתיים מובהקים שנחקקו בו משבתות ילדות בצל הוריו – שבתות שהתאפיינו באווירה עילאית, תפילה באריכות והכנסת אורחים. כשהוא מספר על השבתות ההן, עיניו מצטעפות בדוק של לחות...

"מזמן שאני זוכר את עצמי הייתי בערב שבת מכין את בגדיו של אבא לקראת שבת. עוד בטרם הגיע הביתה מהחנות בה עבד, כבר ניקיתי לו את הסירטוק, את מעיל החורף ואת המגבעת.

"אבא הקפיד על סגירת החנות כמה שעות לפני שבת. בפונוביז' היו טחנות קמח גדולות שסיפקו קמח לכל המדינות הבלטיות. אבי יחד עם אמי מרת יענטא ניהלו חנות בה המוצר העיקרי היה קמח. הם מכרו בחנות עשרה סוגי קמח ובכמויות גדולות. אף על פי כן, אבא היה שקוע ראשו ורובו בבית הכנסת ובשיעורי תורה ואל החנות היה מאחר להגיע.

"ביום שישי בצהריים היה סוגר את החנות לכבוד השבת המתקרבת. קרה ובאותה שעה היו קונים רבים בחנות, אך הוא לא היה מתחשב בהם ומכריז כי על הקונים לעזוב מיד את החנות. בעקבותיו גם יהודים סוחרים נוספים היו ממהרים לסגור את חנויותיהם.

"עם שובו מהחנות הביתה, היה סר למטבח לבדוק האם התבשילים הוכנו כמו שצריך. בארון הספרים היה פותח מגירה מיוחדת במפתח הקשור לכיס החליפה, משלשל חופן מטבעות לקופת "רבי מאיר בעל הנס – כולל חב"ד ירושלים".

"בזמן שאימא הייתה מדליקה נרות שבת, הוא היה נעמד במרחק מה משולחן השבת ומחכה לענות 'אמן' על ברכתה.

"בדרך לבית הכנסת היה נחפז וממעט בדיבור. לאחר תפילת מנחה וקבלת שבת, לפני אמירת 'כגונא' היו מפסיקים לשיעור תניא שמסר אבא. הקהל ברובו היה יושב מסביב לשולחן ארוך ואני, הילד הקטן, מוציא כ-30 ספרי תניא מהארגז הסגור של אבא, מחלקם בין המאזינים ואוספם חזרה בסיום השעור שנמשך כשעה.

"אמירת התניא הייתה בקול אדיר וממושך, קול שמיזג בתוכו תוקף ונעימות, הנשמע ומשתפך ב'קלויז' כולו. בלי ספק הוא היה חודר לכוחותיהם הפנימיים של השומעים.

"אבא היה מאריך בתפלותיו, בשבתות ובחגים בכלל, ובפרט בתפילת ליל שבת. זכורני שאני ואחי הצעיר יחיאל מיכל הי"ד, היינו נשארים בבית הכנסת הריק ומחכים שיסיים את תפילתו עד שעה מאוחרת [יש לציין כי ר' אברהם שי' עצמו 'ירש' נוהג זה מאביו. תושבי הכפר יודעים כי כאשר הם מסיימים את סעודת ליל שבת, ר' אברהם עודנו שקוע בתפילתו... – ש.ז.ב.]

"פרט לאבא שהיה מנגן את תפלתו בפינה מזרחית-דרומית, לא היה עוד איש בבית הכנסת. כשסיים להתפלל היה מברך אותנו הילדים בברכת 'גוט שאבעס' לבבי וביחד חוזרים הביתה באיטיות ובנחת. בדרך

היה מגלגל שיחה בענייני דרך ארץ, עניית 'אמן' כתיקונה ומרחיב אודות תפילה מתונה. אגב הליכה היה בוחן אותנו אם אנו יודעים לדייק בתפילה בביטוי הברה קשה או מילה פלונית מורכבת וכדומה. הוא גם היה מדבר על לבנו שנוותר על בזבוז הזמן בשבת ובמקום זאת לשנן תהלים ופרקי אבות. אבא אף הבטיח תשלום לכל פרק והיה מקיים את הבטחתו. לעיתים היה מסביר נקודה חינוכית מהפרשה על פי דברים ששמע מאדמו"ר הרש"ב.

"בשבתות בהן השיג אורח, לא היה מאריך בתפלה אלא מזדרז לסיימה. בדרכו הביתה היה מתעניין במצבו של האורח ובעיירה ממנה בא. בהגיענו הביתה היה מקפיד לאחל לכל אחד ואחת מבני הבית 'גוט שאבעס' בפנים מסבירות.

"הקידוש היה נעשה בקול רם ובהדגשה מיוחדת. תמיד במתינות ובאותו הקצב. בסעודה היה מנגן יחד עם הילדים 'אזמר בשבחין' ואת הניגון הידוע של 'לכתחילה אריבער' ועוד מניגוני ליובאוויטש. כיליד אוקראינה הוא ידע ניגונים חסידיים בשפה זו, רובם מהסבא משפולי. מידי פעם היה מספר לנו סיפור, הוראה או הנהגה מהרה"ח ר' גרונם, הרשב"ץ או ר' אברהם מז'עמבין — המשפיעים אצלם למד בליובאוויטש ובהארדישץ.

"קריאת שמע שעל-המיטה התארכה אצל אבא והיה עוסק בה בכל לילה באריכות רבה. הוא היה מעמיד שרפרף על השולחן ונשען עליו בעמידה כדי שלא ירדם. לשמירת העירנות היה דופק קלות עם עקבו על הרצפה ומידי פעם מחליף את מקום עמידתו מהשולחן אל המזנון וממנו לאדן החלון וחוזר חלילה, כך במשך שעה ארוכה עד שסיים את קריאת שמע שנאמרה בכוונה מרובה.

"בשבת בבוקר השכים מאוד, בין בחורף ובין בקיץ. מאוחר יותר היה מוסר לידי מגבת כדי שאקחה אל המקווה, וזאת למרות שבפוניבז' היה עירוב מכל מקום נזהר מטלטול בשבת. יחד צעדנו לעבר בית המרחץ הבנוי שעל שפת נהר ניעוועז'יס וטובלים במקווה. אחרי שתיית כוס תה היה מלמד ב'קלויז' שעור בשולחן ערוך אדמו"ר הזקן ולאחר מכן שיעור נוסף במאמר חסידות.

"התפילה אמנם החלה בשעה תשע, אבל אבא המשיך ללמוד חסידות ורק מאוחר יותר התחיל בעבודת התפילה. הוא היה משקיע כוחות רבים בעבודת הלב, בביטוי האותיות בחיות ובדביקות והכול במתינות רבה, ובדרך כלל בעמידה. פניו היו אל הקיר

"קריאת שמע שעל-המיטה התארכה אצל אבא והיה עוסק בה בכל לילה באריכות רבה. הוא היה מעמיד שרפרף על השולחן ונשען עליו בעמידה כדי שלא ירדם. לשמירת העירנות היה דופק קלות עם עקבו על הרצפה ומידי פעם מחליף את מקום עמידתו מהשולחן אל המזנון וממנו לאדן החלון וחוזר חלילה, כך במשך שעה ארוכה עד שסיים את קריאת שמע שנאמרה בכוונה מרובה

והוא נשען על האיצטבא, עליו היה מונח הסידור וכן ספר חסידות.

"לקראת סיום התפלה הכין אבא עשרות ספרי תהילים פתוחים לפי התאריך בחודש, ספר על גבי ספר. הוא ניגש לכל מתפלל ותחב בידו את התהילים הפתוח ומזרזו לומר תהלים לפי השיעור היומי. "טיפול אישי" זה נעשה כדי להשריש תקנת אדמו"ר הריי"צ באמירת תהילים לפי השיעור היומי. בתום התפילה היה מלמד את הקהל פרק משניות. את מנהגיו אלו בתהילים ולימוד משניות היה עושה גם בימות החול.

"לאחר שהמתפללים סיימו את אמירת התהילים, היו הולכים לסעודת שבת עם בני משפחתם בעוד אבא חזר לתפילתו שנמשכה עוד שעה ארוכה. רק לאחר סיום התפילה חזרנו עמו בצוותא לסעודת שבת בביתנו.

"בשבת אחר הצהרים אימא הייתה קוראת בלבביות את הפרשה ב'צאינה וראינה' ואנו הילדים הצטופפנו סביבה, בולעים בצמא סיפורים יפים שהשמיעה לנו.

"השבת החסידית של אבא, כמו כל פעילותו בשליחות רבותינו נשיאינו, נגדעו באחת!"

ביקור אחרון אצל הרבי

ערב פרוץ מלחמת העולם השנייה, נסע ר' שמואל צבי ליסון למדינות אירופה בכדי לאסוף כסף לישיבה ששכנה בפוניבז' בה רוב התלמידים היו מקהילות ליובאוויטש בכל רחבי ליטא. בין השאר הגיע גם לפריז שם ייסד "חדר" בעידודו ובסיועו של הרה"ח ר' זלמן שניאורסון ע"ה. במקביל לגיוס הכספים שימש גם כמלמד דרדקי.

ביום י"ג במר-חשוון תרצ"ט ארע רצח פוליטי שהיה הניצוץ למאורעות הדמים של אירופה. הירשל גרינשפן רצח את המזכיר השלישי של שגרירות גרמניה בפריז. הירשל שהיה אז נער כבן 17, נולד בגרמניה להורים בעלי נתינות פולנית. הוא ברח מגרמניה לצרפת בעוד הוריו גורשו מגרמניה יחד עם יהודים נוספים נתיני פולין שהתגוררו בגרמניה. הם נשלחו מגרמניה אל מעבר הגבול עם פולין, אלא שפולין סירבה לפתוח בפניהם את מעבר הגבול והם נשארו על הגבול חסרי אונים. בעקבות זאת החליט הירשל לנקום בגרמנים ובשל כך ירה למוות בציר הדיפלומטי של שגרירות גרמניה בפריז.

הגרמנים מצאו עילה לנקום ביהודים שהירשל נמנה עליהם. יומיים לאחר ההתנקשות, ביימו שלטונות גרמניה התקוממות עממית כנגד היהודים. פרעות אלו קיבלו את הכינוי הידוע "ליל הבדולח".

הממשלה הצרפתית הושפעה אף היא מהגרמנים, והיא החלה להגביל את היהודים תושבי צרפת. הצרפתים שעד כה העלימו עין מהפליטים רבים שהגיעו לצרפת, התחילו להטיל הגבלות חמורות על הפליטים היהודיים. ר' שמואל צבי ששהה בצרפת ללא ויזה מתאימה, היה בבעיה. כל ניסיונותיו להשיג ויזה כזו, עלו בתוהו.

הוא נאלץ אפוא לעזוב את צרפת ולשוב הביתה לפוניבז'. הוא נסע דרך אוטווצק שם שהה באותם ימים כ"ק אדמו"ר הריי"צ וזכה להיכנס ל'יחידות'. היה זה ביקורו האחרון אצל הרבי שכן חודשים מספר לאחר מכן פרצה מלחמה העותם השניה.

●

כאמור, בחודשי הקיץ תש"א תקפו הנאצים את הצבא הליטאי והחלו הפגזות קשות ואיומות.

על מאורעות אותם ימים מספר ר' אברהם שי' ליסון: "ביתנו היה מלא ביהודים שביקשו עצה; הם רצו לדעת האם כדאי לברוח מליטא או להישאר במקום. ההתלבטות הייתה גדולה, כיון שהשמועות על יחסם המדכא של הגרמנים ליהודים לא היו כל כך ברורות. ידענו שהם עושים צרות, אבל גם הקומוניסטים רצחו חסידים רבים או שלחום לסיביר. היה קשה להחליט מה עלינו לעשות לעת הזאת.

"הבית רעד כל הזמן מהדף ההפגזות הבלתי פוסקות. אני ביקשתי לברוח ושאלתי את עצתו של אבא. אבא אמר לי: 'אתה כבר לא ילד — הייתי אז בן 18 — קשה לי להשיב לך. תחליט מה שתחליט וה' ישמור אותך'... כיון שאבא לא סירב, התחלתי אפוא להתארגן לבריחה.

"ביום השלישי לפרוץ הקרבות, עליתי על רכבת שיעדה לא היה ידוע לי. השארתי מאחור את הוריי, אחי ואחותי יחד עם חמשה עשר אלף יהודי פונוביז' בקרבם גדלתי כל חיי. זו הייתה הפעם האחרונה בה ראיתי את הוריי.

"כחודשיים לאחר מכן, בראש חודש אלול תש"א, רוכזו יהודי פוניבז' בשדה תעופה קטן בסמוך לעיר, וכולם חוסלו ביריות. הי"ד. רק בודדים מהם נותרו לפליטה, ובהם אני ועוד כמה מאחיי המבוגרים שכדי להימלט מהשירות בצבא הליטאי, היגרו כמה שנים לפני המלחמה לדרום אפריקה".

• • •

סיפור חייו של ר' שמואל צבי ליסון, הוא בעצם סיפור חייה של קהילת ליובאוויטש בפונוביז' אותה הקים בשליחות אדמו"ר הרש"ב. פרטים אלה המועלים לראשונה עלי גיליון, יהיו לזכרם של חסידים אלו שהושפלו ונרצחו על ידי הנאצים ועוזריהם ימ"ש.

הכתבה מבוססת על ראיון עם הרה"ח ר' **אברהם ליסון** שי'. וכן: **"אגרות אדמו"ר הריי"צ", "תולדות אדמו"ר הריי"צ", "התמים", "התמים" (מוסף בית משיח), "כפר חב"ד", "ביטאון חב"ד", "ליובאוויטש וחייליה", "יזכור ראקישוק", "ליטא"**, מוזיאון יד ושם, ובית לוחמי הגטאות.

ביהמ"ד אהלי תורה

667 איסטערן פארקווויי, קראון הייטס, נ.י.

בשורה טובה לחובשי ביהמ"ד

הננו בזה להודיע שעלתה בע"ה בידנו לסדר

סדרי ישיבה לחדשי הקיץ

עבור תל' ביהמ"ד מגיל 16 עד 20.

סדרי הישיבה יתחילו בע"ה ביום ב' לפ' חוקת, ז"ך סיון הבע"ל
וימשיכו עד יום ה' דפ' עקב, כ' מנחם אב ייהפך לששון ולשמחה.
הישיבה היא לכל התל' מגיל הנ"ל,
היינו אלה שגומרים ישיבה קטנה ואלה שלומדים כבר בישיבה גדולה.
תל' יכולים לבוא ללמוד לכל השמונה שבועות או רק לחלק מהם.

סדר הישיבה יתקיים בזאל המפואר של אהלי תורה בשכונת קראון הייטס "כאן צוה ה' את הברכה".
יהיו שיעורים מטובי המגידי שיעורים בנגלה ובדא"ח וכן אכילה שתי' ולינה.
יהי' גם זמנים פנויים לשחי' בבריכה הנמצאת בבנין.

מי שמעוניין לבלות הקיץ שלו באווירה של לימוד התורה ויראת שמים
נא לפנות (ההורים שלו) למשרד אהלי תורה 718-774-5050, להירשם.

בכבוד ובברכה — הנהלת מוסד חינוך אהלי תורה

בשם המטה העולמי לשלימות הארץ, בתי חב"ד המאוחדים של פריז והאזור,
אנו מזמינים את כל הציבור היהודי

לכינוס גדול למען 'שלימות הארץ' ולמען ביטול הגזירה האיומה הי"ת

של פינוי והתנתקות אלפי בני ישראל מארצנו הקדושה

הכינוס יתקיים אי"ה ביום שני י' אדר שני (21.03.05)
בשעה 20.00

בתיאטרון העירוני 'נואי-סור-סיין' שע"י פריז.

THEATRE DE NEUILLY-S-SEINE
AVENUE CHARLES-DE-GAULLE 167, NEUILLY-S-SEINE. METRO SABLONS

לפרטים נוספים: בית חב"ד 011-33-1-46-26-70-70

חדר מנחם - לוס אנג'לס, קליפורניה

כוס תנחומין

משתתפים אנו בצערו ואבלו של ידיד יקר למוסדנו,
מוותיקי שלוחי כ"ק אדמו"ר מה"מ למדינת קליפורניה,
מנכ"ל מוסדות מרכז חב"ד ליוצאי רוסיה, אהוב על כל רעיו
ומכריו, מסור ונתון בלבו ונפשו למבצעי הרבי, ובפרט
במבצע העיקרי פרסום בשורת הגאולה והגואל בכל רחבי
תבל בדרכי נועם ומתוך שמחה ואהבה,

הרה"ת ר' **נפתלי הערץ** שיחי'

עסטולין

בפטירתו של אביו האהוב עליו מאוד, והי' תמיד נר לרגליו
עם מסירותו הנפלאה למען חיזוק והרבצת התורה
והחסידות ברוסיה הסובייטית ואח"כ באה"ק
הרה"ג הרה"ח הרב **זלמן לייב** ע"ה
מי יתן ולא תדעו צער עוד והמקום ינחם אתכם בתוך שאר
אבלי ציון וירושלים, וכאז כן עתה שנזכה שחודש זה יהיה
לששון ולשמחה בהתגלות כ"ק אדמו"ר מה"מ

הרב יוסף יצחק מישולבין **הרב מנחם מענדל גרינבוים**

Jerusalem
Chassidic Pesach
Luxurious vacation at the
Jerusalem Gold Hotel

אור חיה
רחי ישעיהו 12 ירושלים
טל: 02-5326980
www.orchaya.org.il

Trips and tours:
~ The Kotel Tunnels ~ The Jewish Quarter ~
~ Alleyways of Jerusalem ~ Dead Sea ~
~ Jerusalem Forest ~

Handmade shmura matza for all of Pesach,
use of the pool and fitness room.
A variety of programs for children,
performances, lectures and classes
Kashrut supervision by Chomat HaKashrutwith additional
supervision by Rabbi Tvardovitch of Kfar Chabad.
All ingredients have the hechsher of Rav Landa or
Badatz Eida Charedit.
Meat and Chickens: Rav Landa, Lubavitch

Price per person, double occupancy, is 3,925 NIS
Babies in the parents' room – free
Child in the parents' room – 1780 NIS
For information call Sara at
(02) 532-6980

"לך כנוס את כל היהודים!"

כמה מנשות נחלת הר חב"ד שהתלבטו האם יש לנסוע לכינוס המחאה המרכזי שהתקיים בבנייני האומה בירושלים, קיבלו תשובות מופלאות, עוקבות, על הצורך והחובה לנסוע. ברגעים האחרונים הן ארזו את הפקלאות ושעטו אל האוטובוסים...

לחסיד ר' דוד גלייזר מנחלת הר חב"ד היה ברור שרצונו של הרבי מה"מ הוא שיסע להשתתף בכינוס "מי לה' אלי" שהתקיים לפני שבועיים בבנייני האומה בירושלים. הוא שהשתתף באינספור התוועדויות של הרבי, זוכר היטב את זעקות השבר של הרבי על אודות הסכנות הנוראיות הטמונות במסירת שטחים וחובת המחאה שמוטלת על כל יהודי ויהודי לנוכח סכנות אלו. על-כן אפוא היה ברור לו שבאותו יום חמישי בצהריים הוא שובת ממלאכתו ועולה על אחד מהאוטובוסים שיצאו משכונתו, נחלת הר חב"ד, בדרכם אל הכינוס.

אלא שבפני רעייתו הגב' נורית תחי' עמדה דילמה לא פשוטה: מחד גיסא, יש לה ילדים קטנים בבית והנסיעה לכינוס כרוכה בכאב ראש לא קטן, מה עוד ששמועות גונבו לאוזניה כי כמה עסקנים בחב"ד הסתייגו מאלמנטים כאלה של מחאה בטענה ש"זה גורם לחילול שם חב"ד ומפריע להפצת המעיינות".

מאידך גיסא – מי כמוה יודעת את דעתו הברורה והבלתי מתפשרת של הרבי בענייני "שלימות הארץ", כשבנקודת זמן זו של טירוף מוחלט היא מקבלת משנה תוקף. אך משום מה, קולם של האנשים שאמונים להשמיע את קול המחאה, נדם!

הימים נקפו ונותרו רק שעות ספורות לפני הכינוס. הגב' גלייזר עמדה תוהה מבלי לדעת לשית עצות בנפשה.

צלצול טלפון טלטל אותה ממחשבותיה. מבעד לאפרכסת הייתה שכנתה לבניין הגב' ליסון. כבר ממילותיה הראשונות הבינה כי שכנתה מתחבטת אף היא באותה התלבטות. היא לא לבדה. מסתבר שהגב' ליסון לא התמהמהה ושטחה את התלבטויותיה על הכתב והכניסה את המכתב בין דפי אחד מכרכי ה"אגרות קודש".

המכתב שנפתח היה בכרך י' עמוד צז ולא התיר אף לא צל של ספק כיצד עליה לנהוג. כעת נחפזה להתקשר אל שכנתה הגב' גלייזר, וכשהתרגשות רבה אופפת את טון דיבורה הזמינה אותה לדירתה כדי לחזות בתשובה המופלאה שנפתחה מול עיניה.

. . . הנני מסגיר בזה העתק ממכתבי לא' שביכולתו לפרסמו או גם לקרותו על אסיפת צעירי אגו"ח. ויה"ר מהשי"ת שאזכה ואצליח שהדברים יפעלו פעולתם. ובאמת הרי אין נפקא מינה ממי באים הדברים, וכידוע מאמר החכם קבל את האמת ממי שאמרו...

כלומר, הרבי אומר שבוודאי הדברים יפעלו את פעולתם, ולא משנה ממי באה המחאה, ואין 'בעל הבית' על דרכי המחאה...

עלתה גם טענה כנגד השתתפות בחורים באותה מחאה. בהמשך המכתב כותב הרבי במופרש את הדברים הבאים:

מאת: נתן אברהם

לדידה, הגב' ליסון עצמה לא הייתה צריכה הבהרות נוספות. תשובה זו סיפקה אותה כדי להתיר את ספקותיה לפני הנסיעה לכינוס, אלא שבשעה זו, כאשר החושך יכסה ארץ, שוב ערכה הכנות מתאימות וכתבה מכתב נוסף לרבי, כאשר הפעם היא מבקשת תשובה ברורה בקשר לכינוס

מ"ש אודות השתתפות הבחורים דישיבת לוד בנסיעות ההסברה ותעמולת י"ט כסלו פורים והדומה. הנה פליאה בעיני שעדיין שאלה בדבר, לאחר שכתבתי זה כמה פעמים שנכון הדבר במאוד מאוד...

דקות ארוכות הביטו השנים המומות בתשובה הברורה של הרבי. התשובה פרכה את הטענה העיקרית שממנה חששו להצטרף לכינוס.

אחד מבני המשפחה ששמע את תוכן התשובה, צינן במעט את ההתלהבות ואמר כי עדיין לא נכתבה במפורש המילה "כינוס".

לדידה, הגב' ליסון עצמה לא הייתה צריכה הבהרות נוספות. תשובה זו סיפקה אותה כדי להתיר את ספקותיה לפני הנסיעה לכינוס, אלא שבשעה זו, כאשר החושך יכסה ארץ, שוב ערכה הכנות מתאימות וכתבה מכתב נוסף לרבי, כאשר הפעם היא מבקשת תשובה ברורה בקשר לכינוס.

את התשובה קבלה בכרך י"ח עמוד רעו, ולא הותירה לנוכחים במקום צל של ספק למה כוונו דבריו של הרבי:

ועכשיו שבאים אנו מחג הפורים, כשבקש המן להשמיד את כל היהודים, בלי חילוק והבדל, שמתוך כך באה התגובה אצל היהודים גם כן לך כנוס את כל היהודים, בלי חילוק, עם הסיסמא של וצומו עלי, זאת אומרת לשוב אל השי"ת בלבב שלם, ובפרט אשר עניין גזרת המן שבדורנו ג"כ הי' עם הדיוק להשמיד את כל היהודים בלי חילוקים, יהי' רצון שנזכה להתעוררות של כנוס את כל היהודים בהתקשרות אל הקב"ה כמו בימי מרדכי ואסתר.

כל הנוכחים במקום, בהם גם הגב' נורית גלייזר, נדהמו מהתשובה. זו האחרונה חזרה לביתה מלאת התרגשות.

בכניסתה הבית שוב צפה ועלתה בראשה מחשבה שאולי התשובות הכל-כך ברורות הללו מכוונות למישהו פרטי ואין בכך בכדי להורות הוראה על הכלל. המחשבה הזו הטרידה מעט את מנוחתה. היא לא איבדה אף לא רגע, ומפאת הזמן הקצר מיהרה לקבל על עצמה החלטה טובה, ולאחר ששלשלה כמה מטבעות לצדקה, ניסחה מכתב בו כתבה אודות התשובות לחברתה ושאלה האם גם אליה מכוונים הדברים. לאחר-מכן הכניסה את מכתבה לאחד מכרכי ה"אגרות קודש".

התשובה שנפתחה הייתה בכרך ט"ו עמוד רעז, וההתרגשות שאפפה אותה מספר דקות קודם לכן, התגמדה כעת מול תשובתו הברורה והבלתי משתמעת לשתי פנים שקיבלה באשר לנסיעה לכינוס – 'יש מנהיג לבירה זו', חשבה לעצמה שעה שקראה את שורות המכתב.

מאשרים קבלת מכתבו מערש"ק בלק. ומוסג"פ העתק מכתב לאחד, וכמובן שגם אליו הדברים מכוונים. בברכה לבשורות טובות

למרות שנותרה רק רבע שעה עד ליציאת האוטובוסים, טלפונים הורמו בזריזות לכמה מנשות אנ"ש בשכונה שאף הן היו בהתלבטות, וכשאלו שמעו על רצף התשובות המדהים, לא התעכבו אף לא לרגע והחישו צעדיהן אל האוטובוסים בדרכן אל הכינוס.

ההתרגשות ורוממות הרוח תוך כדי התקשרות אמיתית אל הרבי מה"מ שהן חשו בכינוס, יחד עם הזעקה והתפילה האמיתית והכנה שהושמעה שם על ידי גדולי רבני חב"ד, רק חיזקו אצלן את האמונה שבוודאי לכך התכוון הרבי כשזעק אודות חובת המחאה, וכי יש לקוות שכל הגורמים הרשמיים ישובו מדרכם ויצטרפו להרעשת שמים וארץ.

מוצרי משיח

✓שלטים מוארים לבית ולרכב
✓מערכות הגברה לרכב לכריזה ומוזיקה
✓חנויות לרכב ובכלל

שמריה
052-3952770

המוציא מחברו – עליו הראיה

משה, שהוא השביעי, הוריד זאת לגשמיות ממש בט"ו חפצים גשמיים שמהם בנו משכן, ושם ראו במוחש שאין לעולם שום חזקה ובעלות אלא כל מציאות העולם היא אלוקות

מי הוא בעל ה"חזקה"

בחור שלמד פעם בתומכי תמימים, ואחר כך הגיע ל"מחוזות" רחוקים, בהם עיקר העיסוק הוא רדיפה אחר הנאות העולם הזה – פגש את המשפיע שלו לשעבר. התריס הבחור כלפי המשפיע: יש לי את כל התענוגות וה"כיפים" שכולם חולמים עליהם, אך אני לא נהנה מהם... ואתה האשם! בזה שהכרחת אותי ללמוד תניא בעל פה, הרסת לי את היכולת להנות מהעולם הזה כמו כולם... (כיום, הוא מנהל משפחה חסידית למופת).

מה יש בה, בתורת החסידות, המביא כל אדם, אף הפשוט שבפשוטים, למאוס בהבלי העולם הזה? כדי להבין זאת, יש להתבונן בהסבר החסידי של כלל המובא בהלכה.

הרה"ח ר' חיים שאול ברוק ע"ה סיפר על אחד שאמר שהוא בקי בד' חלקי השולחן ערוך. כשבחנו אותו אמר ברוב "עם הארצות" שבו, שהכלל של **אורח חיים** הוא: "ספק ברכות להקל". הכלל של **יורה דיעה** הוא שאסור – מתבטל בשישים, ובחושן **משפט** הכלל הוא: "המוציא מחברו עליו הראיה".

אנו נתעכב על הכלל הזה של המוציא מחברו, אשר מחייב את התובע להוציא מחברו – המחזיק בדבר מה, להביא ראיה על מנת להוכיח את בעלותו על הדבר. כלל זה, הוא בעצם כלל לכל חלקי השו"ע ויסוד חזק לעבודת ה' עפ"י דרך החסידות. כי הגישה של האדם לעבודת ה' תלויה בתשובה שהוא משיב על שאלה זו: אם **הקב"ה הוא המוחזק** – בעל הבית – בבריאה, או של**עולם** ול**טבע** יש את ה"**חזקה**" שהם קיימים. מסביב לכלל הזה סובבות והולכות כל העליות או ח"ו הירידות בעבודת ה', ובהתקשרות לרבי, בצפייה למשיח ועוד ועוד.

סוף מעשה במחשבה תחילה

נאמר בעץ חיים שבתחילה היה אור אין סוף ממלא כל מקום החלל וכו' וצמצם הקב"ה וכו'. ומבואר בדא"ח הפירוש בזה: שבתחילה היה אלוקות בפשיטות ואין כל מקום לעוד משהו, ועל ידי הצמצומים נוצר מצב שיהיה מקום לעוד מציאות. זאת אומרת שקודם הייתה החזקה בידי הקב"ה ושהוא היחידי ואין עוד מאן דהוא נוסף שקיים, ואחר כך על ידי הצמצום נתחדש שיש עוד מציאות כביכול. ממילא מציאותו של הבורא שהוא בורא ובלעדיו אין כלום, כבר לא מתקבלת בפשיטות. אם כן ה"חזקה" עכשיו הפכית – העולם המבטא שיש עוד, הוא המוחזק, כביכול – בעל הבית, ורק בשורש הדברים, בעולמות העליונים ביותר, תחושת המציאות של העולם היא בדקות דדקות.

לאחר מכן, שבירת הכלים וחטא הירח וחטא עץ הדעת (ועוד החטאים שאחרי זה) סילקו את השכינה – כלומר, ביטלו לגמרי את חזקתו של הבורא בעולם כביכול. הסילוק היה עד למימדים ומרחקים כאלו שאין לו שום אחיזה בעולם והוא מעל כל הרקיעים, ורק שם יש לו מה לומר.

אחר כך עמדו צדיקים: אברהם אבינו החל לפרסם בעולם שהבורא הוא א-ל עולם. ובהדגשה שאינו א-ל **ה**עולם, שאז פירושו עדיין שהעולם בחזקתו והא-ל הוא המוציא, אלא **א-ל עולם** – שחזקתו ומציאותו של

העולם הוא אלוקות. וכן שאר הצדיקים עד משה, שהוא השביעי, הוריד זאת לגשמיות ממש בט"ו חפצים גשמיים שמהם בנו משכן, ושם ראו במוחש שאין לעולם שום חזקה ובעלות אלא כל מציאות העולם היא אלוקות.

לכן מהמשכן והמקדש שואבים כוח לעבודה הפרטית של כל אחד ואחד מישראל, כנאמר "ועשו לי מקדש ושכנתי **בתוכם**" — בתוך כל אחד ואחד, שיפעל בגופו ונפשו הבהמית וחלקו בעולם, בכל פרט וחפץ שמגיע לידו, אשר נשלח מההשגחה העליונה כדי **לבררו** — זאת אומרת להראות מי מוחזק כאן ברגע זה — **במחשבה** זו, ב**דיבור** זה, או ב**מעשה** זה.

ראשית העבודה: בשבילי נברא ההעלם

בתחילה זה בא על ידי אתכפיא ואחר כך על ידי אתהפכא, ואף על פי כן עדיין בעניינים הגשמיים לא רואים את חזקתו הבלעדית של הקב"ה. עד שמגיעים לשלמות בזה בעת הגאולה שאז כנאמר "**ונגלה** וגו' **וראו** כל **בשר**" — דרך בשר העין יראו מי מוחזק כאן. מובן שאין זו משימה פשוטה — ליצור מצב כזה הנוגד את מה שאנו רואים כעת בעיניים: "לקלף" את ההעלם המסתיר אלוקות, הגורם לכך שחזקתו של העולם כמציאות ועוד יותר כיישות המתנהלת על פי חוקים משלה — עומדת מול עינינו.

השגת מטרה כמעט בלתי מציאותית זו, אפשרית על ידי **עבודת** ה' מלשון עורות עבודים — **מעובדים:** שנעבד את מה שנגלה לעיני בשר ונקלוט מעבר למה שנראה לנו שהעולם הוא בחזקתו. כל הראייה המוטעית הזו, היא בגלל שיש כיסוי שהתחיל מהצמצום הראשון, ואחריו נוספו מסכים המבדילים בין עולם לעולם, ומה שיותר נמוך — המסכים, הוילונות עבים יותר. לכן חזקתו של הנברא נראית אמיתית בעולם הזה המלא קליפות וסט"א, והרשעים גוברים בו. אך כשמזככים מסכים אלו רואים את האמת.

מדוע נבראו מסכים אלו? על זה נאמר בדא"ח על מאמר חז"ל: "חייב אדם לומר בשבילי נברא העולם" פירוש: בשבילי נברא **ההעלם**, בכדי שתהיה לי עבודה ויתנו לי שנים וחיים ארוכים כאן בעולם הזה על מנת **לעבד** עורות אלו.

זוהי כוונת רש"י לפי ביאורו של אד"ש, במה שנאמר לא היה צריך להתחיל את התורה אלא מ"החודש הזה וכו'". ומה טעם פתח בבראשית? אלא כי "כוח מעשיו הגיד וכו'". ולכאורה מה היה קורה באם את כוח מעשיו היה מביא באחד משאר החומשים — מדוע זה צריך להיות דווקא בתחילת התורה?

הביאור בזה הוא שזה בא לבטל את טענת העולם — קרי הנפש הבהמית — שהיא בעלת הבית על העולם (ואם היא המוחזקת הרי לא שייך לקיים תורה ומצוות כדבעי). על כן קודם כל צריך לברר בהדגשה ש"**בראשית ברא**" — הקב"ה הוא המוחזק, הוא בעל הבית, ועל כן שייך לקיים תורה ומצוות אף שעל פניו זה נראה אחרת.

זו היא הסיבה שבגללה נאמר שאם לא יקבלו ישראל את התורה יחזור העולם לתוהו. לכאורה זה נראה כמשחק ילדים: "שברו את הכלים ולא משחקים"... אלא הכוונה בזה שאם ישראל לא יקבלו את התורה, זאת אומרת שהחזקה היא בידי העולם, וזה שקר. ואיך יכול להתקיים דבר כזה שהוא לא אמת?

להודות באמת הזו "על הבוקר"

זו הסיבה לכך שעל כל אחד לאמר תיכף בקומו משנתו "מודה אני". אין זו רק אמירת תודה לקב"ה על שהחזיר לו נשמתו, כי אם כך היה — אין מובן: מה הדחיפות לומר זאת לפני נטילת ידיים? אמנם אין כאן שום שם מז' שמות שאינם נמחקים ולכן מותר לומר זאת לפני נטילת ידיים, אך זה גופא אינו מובן — מדוע בכל הברכות בהמשך אומרים שם מז' שמות, ועל הדבר הכל כך חשוב הזה: "**שהחזרת בי נשמתי**", לא מזכירים שום שם?

אלא כפי המבואר בדא"ח — הכוונה באמירת "**מודה**" היא מלשון "מודים חכמים לרבי מאיר". שפרושו: אף שאנו חלוקים בדברים מסוימים, אך כאן אנו מודים. וכן כאן יהודי אומר לקב"ה: אף שמצד הגוף נראה שאין אתה המוחזק, אך בעצם ובאמת אתה הוא בעל הבית (על זה אמר אדמו"ר הרש"ב והריי"צ אשר נשמותינו לא הלכו בגלות ורק הגופים. כי רק מצד הגוף נראה שהעולם הוא המוחזק, אך מצד הנשמה הייתה "באמנה איתו", אפילו בשעת החטא).

על כן "מודה אני" נאמר לפני נטילת ידיים, כי זו ההודאה שקיימת בנפשו של יהודי, שאין אפשרות לפגמה ולטמאה. לכן אין כאן שום שם מהשמות הקדושים, כי אמת זו שהבורא הוא המוחזק היא בדרגה כזו שמעל שמות. כי כל השמות זה כבר לאחרי איזה מסך, איזה וילון, ולו הקל והקלוש, ואז יש כאן עוד משהו — ואם כן חזקתו של הבורא כבר לא כל כך מוחלטת.

על דרך זה מבאר אד"ש תירוץ על קושיית התוספות ושאר ראשונים — מדוע מסכת שבת מתחילה בדיני הוצאה מרשות לרשות ולא בשאר המלאכות האסורות. הסיבה לכך היא שיהודי יכול להגיע לעשיית העבירות והמלאכות האסורות, משום שנראה לו שיש רשות היחיד ורשות הרבים, ואפשר לצאת מרשות "יחידו של עולם" ולהימצא ברשות הרבים ששם אין לבורא חזקה, ח"ו. לכן, צריך ראשית לכל לברר מי בעל הרשות, ואז לא יגיעו לעבור על דבריו...

ללמוד חסידות, לנסוע לרבי

בירור זה יכול להיעשות אך ורק באמצעות לימוד החסידות. כמבואר בדא"ח הפירוש בפסוק "והוא עד, או ראה או ידע" שישנם שני אופנים בעדות של יהודי, אודות חזקתו ובעלותו של הקב"ה: או באופן של "ראה" וזה יה"ה בעיקר בעת גילוי המשיח, או לפחות באופן של "ידע" ולזה אפשר להגיע כעת על ידי לימוד והתבוננות בדא"ח.

לדוגמא: זהו תוכן הביאור בתניא בחילוקי המדרגות שישנם בצדיק, בינוני ורשע: שאצל צדיק — המוחזק בעולם הוא **הבורא**, ועל כן אין תפיסת מקום לעולם, ובפרט אצל צדיק גמור שאינו רואה כלל וכלל את מציאות העולם, ושלא כמו אצל הצדיק שאינו גמור שאינו שוללו בתכלית. אצל ה**בינוני** ישנם כאן שניים אוחזים בעולם, כל אחד טוען על בעלות: היצר הטוב טוען שאין עוד, והיצר הרע טוען שיש גם עולם. ואצל ה**רשע** יש בעיקר עולם, או כמו אצל רשע גמור שיש רק עולם.

על כן מתרץ אדמו"ר הזקן את הנאמר "היה בעיניך **כרשע**" שהכוונה כבינוני שהוא כרשע, כי אצלו יש **מקום** ל"חזקה" של היצה"ר. ואף בינוני בדרגה הכי נעלית כבינוני המתפלל כל היום עדיין לא ניתק את היצה"ר מתפיסתו בעולם, ועל כן במהות הרי הוא

רשע.

כל דרך החסידות והוראותיה מיועדת לבטל את התחושה שהעולם הוא מציאות מוחזקת, ועוד יותר — כמו שאמר ר' זלמן משה היצחקי בעת שהיה עושה "קולע" אף שהיה בבוץ: "ווייל מ'דאַרף **באַגראָבען** די וועלט" — כי צריך **לקבור** את העולם...

דבר זה אין ביכולת האדם להבין בלי דא"ח, כי בלי דא"ח הרי העולם הוא מוחזק למציאות, ואם הקב"ה רוצה לבטלו הוא זקוק לעשות איזה צונאמי וכדו'... וגם אז יישארו שאריות לטיפול של זק"א. אך חסיד יודע שאין הקב"ה צריך לעשות שום פעולות לבטל את חזקת העולם, כי מלכתחילה כל מציאותו היא **שקרית**. ורק ברצון הבורא קיימת מציאות זו, והוא בכל רגע ורגע צריך לחדש אותה — זאת אומרת להחזיק את קיומה, ואם ח"ו יחליט לא להמשיך בזה, הרי יעלם הכל.

אשר על כן אין כל סברה אצל חסיד שהעולם יאמר לו משהו וכל שכן שלא יקבע לו משהו בחיים שלו. ולהפך, כל מה שמקורו בסברה שנובעת מהעולם, הוא שונאו בתכלית השנאה, ויש רק דבר אחד ויחיד שיכול לקבוע לו והוא השו"ע, ובפרט כפי שזה מואר באור של התורה זו תורת החסידות.

זו היא המטרה שלשמה נוסעים לאד"ש, נסיעה המיוסדת על הסדר של עליה לרגל, כי רק שם — בבית המקדש — היו קולטים את הבעלות האמיתית. אך יש לשים לב שלא מספיקה נסיעה הטכנית בלבד לאד"ש. כמו שמסופר על שני חסידים שהגיעו לליובאוויטש בעת שאדמו"ר הרש"ב לא שהה בה. אמר אחד לשני: חבל שאין אנו זוכים לראות את הרבי. פתאום ראה את העיזים של הרבי, ואמר כמה אני מקנא בהם שהם זוכים לראות את הרבי לעיתים קרובות! אמר לו החסיד השני: **אך הם נשארים עיזים!...** הרי הן כאותו מתנגד שלמד דא"ח והבין שהעיקר הוא להחדיר את הענין של "אין עוד מלבדו", והלך מקיר לקיר כשהוא משנן לעצמו "אין עוד מלבדו". בלי שימת לב הוא היכה את ראשו בקיר ואמר מעתה — "אין עוד מלבדו ומהקיר"... אחר כך גם התנפח לו המצח ואמר: "אין עוד מלבדו, מהקיר ומה"בולע" שבראשי"...

על מה חושב החסיד?

שמעתי סיפור על אחד שהיה תלמיד-חכם גדול בוגר ישיבה בליטא והיה בא פעם בשבוע ללמוד תניא עם ר' שמואל לויטין, בחדרו ב-770. אברך זה היה בעל כשרון וחקרן וכו' והיה שואל הרבה קושיות במהלך השיעור ורש"ל היה עונה לו בסבלנות. פעם היה ר' מיכאל דבורקין ע"ה שוכב במיטה שהייתה שם בחדר וכשהגיע הזמן של השיעור הנ"ל ביקש ר' שמואל מר' מיכאל שיצא, כי ידע שר"מ לא יסבול את האווירה הזו של חקרנות וקושיות. אך ר' מיכאל אמר שהיות ואינו מרגיש בטוב, על כן הוא חייב לנוח כאן, ור' שמואל לויטין שב וביקשו שימצא לעצמו מקום אחר. לבסוף לאחר דין ודברים הבטיח ר' מיכאל דבורקין שהוא ישתוק כל משך השיעור. האברך הופיע והחלו ללמוד, והוא מקשה והרש"ל מתרץ וכו' וכו'. ופתאום הבחין איך שר"מ התחיל לנוע במיטה בחוסר נוחות שוב ושוב, עד שפתאום התרומם כנשוך נחש והתפרץ על האברך בצעקה מעומק הלב: איך מלאך לבך להקשות קושיות על הקב"ה? ויצא מהחדר.

רש"ל היה בטוח שאותו אברך לא יבוא יותר לשיעור אך הוא המשיך לבוא, ולאחרי תקופה התבטא ואמר שכל השיעורים אצל ר' שמואל לויטין לא פעלו עליו כל כך כמו ההתפרצות של ר' מיכאל הנ"ל שביטאה את האמת: שהאמת היא בחזקת הקב"ה, והקושיות הם רק מצד איך שהנפש הבהמית חושבת את עצמה למוחזקת.

זהו הפירוש של "אין אדם עובר עבירה אלא אם כן נכנסה בו רוח שטות" — לא רק עצם עשיית העבירה היא שטות אלא **לפני כן** נכנסת בו רוח שטות ולכן הוא עובר עבירה. ומהי רוח השטות? שהוא טועה בהבנתו ובתפיסתו — מי המוחזק: הבורא או הנברא, ח"ו.

החשיבה השטותית הזו מזכירה את המורה האתאיסט שאמר בכיתה: תלמידים יקרים שימו לב! את הלוח אתם רואים, את השולחן אתם רואים וכו' וכו', אם כן הרי זה קיים באמת. ואת הבורא אתם לא רואים אם כן אין זה קיים. אך היה שם תלמיד פיקח אחד ואמר באותו מטבע: את הלוח ואת השולחן וכו' אתם רואים הרי זה קיים, אך את שכלו של המורה איננכם רואים אם-כן אין לו שכל!

זו היא רוח השטות של הנפש הבהמית, שכל הגישה וההבנה שלה היא: זה שאני קיים — זה וודאי! כמו האמרה הידועה שהנפקא מינא בין חסיד למי שאינו חסיד, שחסיד חושב כל הזמן על **עצמו**. כי זה שהקב"ה קיים זה הרי וודאי, וצריך לחשוב אם אני קיים ולשם מה. מה שאין כן מי שאינו חסיד חושב כל הזמן על **הקב"ה**. כי זה שהוא עצמו קיים זה וודאי, וצריך כל הזמן לחשוב ולהוכיח שהקב"ה נמצא...

בסגנון זה היו אומרים על רב מסוים שהיה מתיר כל שאלה שבאה לידו על ידי ספק ספיקא. כלומר: א. ספק האם ההלכה היא כמו המחמירים, כי הרי בכל דין בתורה ישנן דעות לכאן ולכאן. ב. בכלל לא בטוח וודאי שיש ריבונו של עולם... (ר"ל).

זוהי הגישה שמצד נפש הבהמית ועל זה סובבת והולכת הגישה לכל ענין. לדוגמא, הוריו של בחור שהחל לגדל זקן והם מתנגדים לכך בחריפות, טוענים שזה יזיק לו לשידוכים. וכשניסו להסביר להורים שהקב"ה מנהל את העולם ולכן אין להם על מה לדאוג, הם אמרו שישנם ג' שותפים באדם: הקב"ה, אביו ואמו. אם כן צריכים לילך לפי הרוב שהוא הדעה של ההורים, והקב"ה הוא במיעוט שולי...

מבעד למשקפיים של תפילה והתוועדות

אחת הדרכים להתגברות על רוח השטות, היא על ידי התפילה. לכן נאסר על האדם לאכול ולשתות או לעסוק במשא ומתן לפני התפילה כי הוא במצב שהעולם הוא המוחזק בעיניו ואם כן כל העיסוק בענייני העולם רק ישפילו ויורידו. אך לאחר שהתפלל והחדיר לעצמו מיהו המוחזק האמיתי הרי הוא יכול לעסוק בענייני העולם בלי שיטעה בבעלות.

לכן מסופר אודות חסידים שלאחרי כמה שעות של לימוד דא"ח, או של אריכות והתבוננות בתפילה, יצאו וראו עולם, וברגע הראשון היה זה פלא בעיניהם! כי בעת לימוד הדא"ח וההתבוננות בתפילה קלטו שהמוחזק הבלעדי הוא הבורא. ופתאום יצאו וראו עולם שמשדר אחרת. אך הרושם מהלימוד והתפילה נשאר ומוביל את האדם לפחות להתייחס ולנהוג בצורה הנכונה ביודעו שקודם קלט את האמת.

מי שמקבל את הדעה הזאת שהקב"ה הוא המוחזק — אף שבחושים הגשמיים אין זה נראה ונקלט כלל — אחד כזה נקרא משוגע: שטות דקדושה. כי לפי הנחות העולם כל הגישה היהודית והתורנית בפרט כפי שהיא מוארת במאור שבתורה זו חסידות, הרי היא נראית כשטות ממש: לומר שאין

מציאות של חזקת העולם והוא אין ואפס ממש כמו לפני שנברא.

את הכוח הזה שואבים גם מיום השבת אשר עליו נאמר ש"ממנו מתברכים כל הימים" כי בשבת ישנה עליית העולמות שפירושו הוא שקולטים את המוחזק האמתי, ומזה לוקחים לכל ימי השבוע.

יש לחסידים זמנים המיועדים לחיזוק ענין זה, והם ההתוועדויות. בהן משתדלים להגיע אל האמת, ולפחות — אם עדיין לא אוחזים בה — לדעת איפה עומדים. דוגמא לכך נותנים החסידים מאחד שרוצה להיזכר בניגון מסוים ששכח אותו. כשמזכירים לו ניגון אחד ועוד אחד, הוא דוחה זאת ואומר: לא זה ולא זה. לכאורה אינו מובן — הרי הוא לא זוכר את הניגון אם כן מהיכן הוא יודע שלא זה הוא? אלא אמנם אינו זוכר איזה ניגון הוא אך זה הוא כן זוכר **שזה לא זה**.

כשיודעים שזה לא זה, גם כואבים את המצב. כמו בפסוק "הייתה לי דמעתי לחם יומם ולילה באמור אלי כל היום איה אלוקיך", אשר אד"ש מפרש אותו בענייננו: שהדמעות שבאים לי מצד עומק הצער ולכן הם במקום לחם (בשעת בכי אין שום רצון לאכול), וזה בגלל שתובעים ממני "איה אלוקיך" מדוע אינך חש ומרגיש כו' שכוחך וחיותך הם רק מצד האלוקות.

חסידים היו מתארים איך נראית התוועדות. בתחילה חושבים שאנו חסידים ועל כן לוקחים משקה, ומדברים כשעה שעתיים עד שמגיעים למסקנה שאין אנו חסידים כי כך לא נראה חסיד. ואם כן צריך עכשיו להמשיך להתוועד על מנת לדעת אם כן מה אנו. וכך ממשיכים עוד שעה שעתיים ומגיעים למסקנה שאנו בעצם מתנגדים. אם כן איך אפשר לקום מהמקום וללכת במצב כזה? על כן ממשיכים עוד שעה שעתיים עד שמגיעים למסקנה שאנו לא חסידים ולא מתנגדים, אך אנו **רוצים להיות חסידים**.

ראשית חכמה – התנתקות...

מהי החשיבות של שלב זה? מעלתו היא על דרך המבואר בדא"ח שכשעושים כלי, בתחילה צריך חקיקה מבחוץ — פירושו לנתק ולהפריד את העץ שרוצים לעשות אותו לכלי משאר העץ, ואחר כך עושים חקיקה מבפנים — שנעשה כלי עם תוך פנימי. כך בעבודת ה' יתברך: קודם הרי הנפש הבהמית מחוברת להנחות ולקביעות הנובעות מתפיסת וחזקת העולם, ולכן צריך לכל לראש לנתקה מכל זה. זאת אומרת, דבר ראשון להכניס בה ספק במה שהיה מוחלט אצלה עד עכשיו. על דרך מה שאמר אד"ש לר' אברהם פריז ע"ה כשיצא איתו לפרסם את הכרוז "לאלתר לתשובה ולאלתר לגאולה", שאם נצליח להרגיז מישהו מהעולם הזה, נדע שעשינו משהו.

גם במבצעים לא כל פעם מצליחים לפעול על אחד שיניח תפילין או שישמור שבת וכשרות וכו', אך בכל פעם כשמדברים עימו הרי מכניסים אצלו איזשהו ספק ואף ספק ספיקא אודות ההשתעבדות לעולם, ואחר כך פועלים יותר מזה שיהיה כלי להפנים את חזקתו של הקב"ה כל אחד לפום שיעורא דיליה.

זו פעולת ההתוועדות: אמנם כעת אינו רואה לנגד עיניו את מה שראה וחוה בעת הלימוד והתפילה, אך הוא יודע לפחות שמה שהוא רואה **זה לא זה**. זה השקר של העולם שמציג את עצמו כקיים, אמיתי, נעים ונחמד וכו'. שלכן על פי דא"ח הפירוש בהנאמר שהעולם הוא "עלמא דשיקרא" אין זה רק בגלל שיכולים לשקר כאן בעולם, אלא עצם המציאות של העולם שמציגה את עצמה כמוחזקת — הרי זה שקר. זה הטעם לכך משביעין את האדם: תהי צדיק וכו'. שהרי על מה ולמה להשביעו, אלא זו היא נתינת כוח שלא להיגרר אחרי החזקה השקרית הזאת. והיות שהחשוד על הממון אינו חשוד על השבועה, לכן אף שחשוד לאחוז בבעלות העולם (ממון), בכל זאת כשישביעוהו יצטרך להודות על האמת.

זהו גם תוכן הפירוש של הביטוי "עולם **הזה**": שאומרים על **ההעלם** שהוא **זה**, ז"א ההעלם הוא המוחזק. מה שאין כן האמת — עולם **הבא**, שאינו מקובל כעת בתפיסה שלנו. לכן נאמר בדא"ח שאין הפירוש שיהיה בבוא הזמן, אלא הוא נמצא גם כעת רק שאינו בבחינת **זה**. רק לעתיד יאמר "הנה אלוקינו **זה**, **זה** ה' קיווינו וגו'". הוא המוחזק, ופעמיים **זה** שפירושו שאין אפילו מי שמנסה להוציא מידו את חזקתו.

גילוי המוחזק האמיתי בגאולה

זהו גילוי משיח שהחל כבר להתגלות על ידי כ"ק אד"ש מה"מ. תהליך זה החל במתן תורה בהודעה "אנכי הוי' אלוקיך" שפירושו הכוח והחיות שלך הוא הוי' ואין שום חזקה אחרת ולכן נאמר גם כן "וידבר אלוקים את וגו' לאמר" כידוע השאלה למי ולמה נאמר לאמר והרי כל ישראל כולם עד סוף כל הדורות היו במתן תורה? אלא מפרש הרב המגיד ממעזריטש שהכוונה בעשרת הדברות הוא לחדור בעשרה מאמרות, ב"**לאמר**" של המאמרות המהוות את העולם, שלא יהיה כפי שהוא נראה שהוא מוחזק ומציאות. לכן נאמר "אשר הוצאתיך מארץ מצרים". לכאורה הרי ישנם עניינים נעלים מזה כמו למשל אשר בראתי שמים וארץ... אלא זהו כל התוכן של מתן תורה — להפך מעניין גלות מצרים, שבה "לא ידעתי את הוי'", ולכן אמר פרעה אני אלוקים — אני מוחזק. ומתן תורה זה "הוצאתיך מארץ מצרים".

בשעה שהחזקה היא של הקב"ה, אם כן העשרה מאמרות חדורים בעשרת הדיברות. ברור שבמצב כזה אין צורך להילחם על קיום הכתוב בשולחן ערוך, ועוד יותר אין צריך להלחם על קיום השולחן ערוך כפי שמואר במאור שבתורה — ההנהגות שעל פי החסידות.

אך כל זה עדיין נחשב כארוסין שהאישה עדיין אינה בחזקת הבעל בשלמות — אינו יורשה ואינו מטמא לה וכו'. רק לעתיד שיהיה תיכף ומיד ממש וממש, על ידי אד"ש ממש יהיו נישואין, שבהם אין לאשה שום מציאות כלל אלא הכול תחת בעלה, אשר הוא המוחזק כנאמר: "כי בועליך **עושייך**" — כל מהותה זה בעלה — הקב"ה.

לכן נאמר "ונגלה כבוד ה' וראו כל בשר גו'", ומבאר על זה אד"ש מה הכוונה בתוספת זו לאחר שאומרים "**ונגלה**" הרי ברור שיהיה "**וראו**" כי אם לא **רואים** אין זה **ונגלה** אלא שישנה ראייה שרואים באופן של יוצא מגדר הטבע כמו בית המקדש ובעת גילויים מיוחדים, ואז מצד העולם אין חזקה לבורא. אך לעתיד יהיה מצד **העין** הגשמית כמו שרואה את הלוח והשולחן ולכן מציאותם מוחזקת בודאי, כך תהיה החזקה הוודאית "כי פי ה' דיבר".

על אף שכל זה יהי'ה בעתיד, עם כל זאת כ"ק אד"ש מכוון אותנו לחיות כבר כעת את הגאולה, זאת אומרת — שהגאולה זה ה"חזקה" הוודאית כבר עתה, והגלות היא "המוציא מחברו", ו"עליו הראיה".

(מתוך דברים שנאמרו בהתוועדות)

הבחינות... ולפורים ההכנות

יום ראשון, י"ח אד"ר

עוד לא הספקנו להתיישב ולפתוח את הגמרא לקראת סדר נגלה-בוקר וכבר התקבלה הידיעה על המשך הבחינות. כמות הבחורים הגדולה שעומדת למבחן, דורשת זריזות יתר במהלך הבחינות. חיש קל מתארגנת לה קבוצת בחורים ומבחן נוסף יוצא לדרכו. הקבוצה היוצאת מזרזת את הקבוצה הבאה לעבר קומת המרתף של 770 — מקומן של הבחינות וכך קצב הנבחנים משביע רצון. במקביל, ב'זאל' למעלה, המולת ההכנות צוברת שיאים חדשים. עוד עמוד בגמרא שאפשר לחדד, חזרה נוספת על 'תוספות' מוקשה, העיקר שהמבחן יעבור בהצלחה לנחת רוח מלכנו נשיאנו שליט"א.

רבים מאותם שעברו כבר את המבחן, הצטרפו הערב למעגלי הריקודים בלב קל, משוחרר ושמח. לשמחת חודש אדר נוספה גם חדוות ההצלחה במבחני ההנהלה.

יום שני, י"ט אד"ר

על הקבוצות שהתאספו היום במרתף 770 לקראת המבחן הצפוי נאמר הכתוב 'אחרון אחרון חביב'... מערך הבחינות הגיע לסיומו. את המבחנים, אותם ערך הרב **יקותיאל פלדמן**, ליווה מפעם לפעם הרב **יקותיאל ראפ**. לעדכן את רשימת הנוכחים, לעקוב אחר סדר התנהלות המבחן התקין ועוד ועוד במסגרת המטלות שרובצות על כתפיו כמשגיח בישיבת 'תומכי-תמימים המרכזית — 770'. כשסיימה הקבוצה את המבחן ואמרה לפנות לדרכה, להמשך הלימודים, היה מביע הרב ראפ את התרשמותו מרמת הידיעות של הבחורים. בין לבין, גם איזה שהוא סיפור קצרצר היה נשלף לו ואנו, שוחרי הסיפורים, הרווחנו עוד מעשייה שברוב המקרים הייתה גם מרתקת במיוחד. הנה דוגמא קטנה:

"לאחרונה", מספר הרב ראפ, "שוחחתי עם נשיא 'איגוד הרבנים', הרב אברהם הכט שבגין משרתו כבדת המשקל שוחח רבות עם הרבי שליט"א.

היה זה בשנות הממי"ם המוקדמות, כאשר החוק בנושא 'מיהו יהודי' לא מש, גם לא לשעה קלה, מסדר היום החב"די. באותה תקופה, מספר הרב הכט, הזדמן לי פעם אחת לפגוש את הרבנית ובין הדברים עליהם שוחחנו, שאלתי בהתעניינות 'מה הוא הדבר שנוגע ללבו של הרבי יותר מכל דבר אחר?'. השיבה לי הרבנית, 'שניים הם הדברים שנוגעים ללבו: שלימות העם (חוק 'מיהו יהודי') והמצב של תלמידי התמימים!'.

"אינני יודע עם הרב הכט התבונן במשמעותם של הדברים", חייך הרב ראפ, "אבל לנו יש הרבה מאוד מה ללמוד מהתשובה הזו. ובנידון דידן", סיכם את דבריו, "ההצלחה במערך הבחינות וודאי שמסיבה לרבי נחת רוח רב".

לכאורה, היו המודעות שנתלו לקראת ערב פשוטות וחדגוניות. לפחות לעין החולף ברפרוף על פניהן. אך די היה לראות את פרצי השמחה שהאירו את עיניהם של התמימים, בכדי להבין שלא מדובר בעוד 'סתם' מודעה... "מבצע הכנה ל...(לא תאמינו) י"א ניסן!".

שמם של מבצעי ההכנה ליי"א ניסן, עליהם עמלים ב'את"ה העולמי' עם זריחת השמש הראשונה של חודש אדר (ראשון), התפרסם בכל קהילות התמימים המפוזרות על פני תבל. מבצעי ההכנה שמתפרסים על פני חודש ויותר, דורשים מרץ, רצינות והשקעה בל יתוארו, הגורמים לאלו שהצטרפו לשורותיהם כמעט להצמיד לגופם את קובץ השיחות הנלמדות במסגרתו. כל שניה, גם בתור לנטילת הידיים, יהיו כאלו שיעיפו מבט לעוד קטע משיחה.

פירות מבצעי ההכנה בשנים עברו כוללים עשרות שיחות שפשוט 'נכתשו' בכלי המוחין של אלפי תמימים ברחבי העולם. אלו, המשמשות כחומר הלימודים, עומדות לצד התמריצים הרבים בדמותן של ספריות גדושות בסטים של 'ליקוטי שיחות', 'אגרות קודש' ועוד מאות ספרים נוספים משלל הספרים שמציעה הספרייה החב"דית שהוענקו אחר כבוד לתמימים שעשו את מיטב יכולתם כדי לדעת כמעט בעל-פה את השיחות הנלמדות. גם קבוצות תמימים שזכו בכרטיסי טיסה לרגל י"א ניסן, היו חלק מתוצאות המבצעים שכבשו את עולם הישיבות החב"די בהינף יד. נקל אם-כן לשער מה גדלה השמחה במחנה, כאשר מבצע ההכנה המפורסם הכריז על פתיחתו.

בעוד פחות מחודשיים, כמו על מגש עשוי כסף טהור, ישמשו תוצאות המבצע מתנה מכובדת מבנים לאביהם — הרבי שליט"א מלך המשיח — לרגל יום הולדתו ה-103.

אחוזי התלהבות נסחפנו אל מעגלי הריקודים בחזית אפילו עוד לפני שפרצה לה התזמורת במנגינתה. רקדנו ושמחנו ובכל סיבוב ליבינו והבערנו את להבות התקווה שהלוואי וריבון העולמים יקדימנו ויעניק, כבר ברגעים אלו, את המתנה הגדולה ביותר לרבי שליט"א, את בית המקדש השלישי...

מותשים מהמאמץ, אך טעונים עד גדותינו גיל ועליצות התפזרנו איש לדרכו. גם

צילום: מאיר אלפסי

הריקודים ב-770 מזווית אחרת

צילום: ת. פאזייב

הרב משה לוין מתוועד עם בוגרי ישיבת הבוכרים

מראה הלילה הצונן ששוב הופיע לפנינו באדרתו הצחורה, לא הפיג את החום היוקד בלבבות. זרועות הקור והחושך נותרים מחוץ ללבו של היהודי המלא חום ואור חסידי.

ומניין, תשאלו, שואב היהודי מלא חופניים חום ואור חסידי? התשובה יותר פשוטה מפשוטה: מהתוועדויות חסידיות, כמו זו המתקיימת מידי יום שני בפינתה הקבועה, המספקות למשתתפים בהם די והותר מהמצרכים האמורים באופן כזה שגם ניתנת האפשרות (והאחריות) להדביק בזה גם את הסביבה. שכל חבר, ידיד ושכן שרק יחליף אתך מספר מילים, יחוש לפתע בחום גדול שעוטף אותו ומדליק בו את הניצוץ היהודי ללהבות מיתמרות.

יום שלישי, כ' אד"ר

בבוקר הן עמדו בערמות. חבילה בצד אחד של ה'זאל' וחבילה בצד השני. לקראת ערב, כבר נתקלת בהן בכל פינה אפשרית. היו אלו חוברות הלימוד המהודרות, צבועות בירוק כהה שהוצעו למכירה במסגרת מבצע ההכנה. שעות ספורות בלבד הן עוד הספיקו לחסות בצל הממונים האחראים. זמן לא רב לאחר מכן — הפכו לרכושם הפרטי של עשרות מתלמידי התמימים.

בהפסקות, בשעות הפנאי, לפני ואחרי הסדרים — בכל זמן פנוי ניתן היה להיתקל בהם. צמד בחורים שהחליטו 'ללכת על זה', תופסים פינה שקטה וצוללים פנימה. היו עשרות כאלה. בקושי יממה חלפה על המבצע הטרי וכבר נשק הוא למסלול ההמראה והרים כנפיים אל-על...

אין זה שבעוד ימים ספורים יופיע למולנו י"א ניסן בבהירותו. בקושי ממחצית אדר ראשון הספקנו לטעום וכבר כזו רצינות... אם מ'שישים יום לפני החג' נתפסנו לכזו קלחת הכנות קדחתנית, מה עומד להיות ב'שלושים יום לפני'... לרקע טעמי המגילה המתפזמים להם במתיקות, חברו קולות השקדנים המשננים את חומר הלימוד. להמולה המתנגנת בחלל נמסכה עריבות נדירה, משהו שהזכיר את אווירת הערבי חג למיניהם אפופת ההתרגשות והציפייה לבאות.

לפנות ערב הופתענו פעם נוספת. לא רק ליי"א ניסן החלו ההכנות, גם חג הפסח (לא תאמינו!) החל לתת את רישומיו. 'רישומיו' אמרתי? אכן כן. ההרשמה לחבורות השונות (קבוצת אנשים שנמנית יחד לאפות את המצות עבור משפחותיהם, מכונת 'חבורה') נפתחה לאחר סדר חסידות-ערב והידיעה על-כך הופצה חיש-קל מפה לאוזן. החפצים במצות מהודרות הנאפות על-פי מיטב ההחמרות, נמנו על 'חבורה' כזו, אחרים נמנו על 'חבורות' אחרות. איש איש והמסורת על ברכיה חונך.

יום רביעי, כ"א אד"ר

מעל רחבת הנשים נצפו במשך היום עשרות פועלי עבודה. על מוטות הברזל שהוצבו בצדדים, נפרשה יריעת בד גדולה שיצרה תחתיה מאהל ענק. המאהל, כך הסתבר, יועד באותו ערב לשמש מקום מחסה מפני הרוחות הזועפות עבור המוזמנים לחופת הנישואין של זוג צעיר נוסף.

במשך היום נחסמה הגישה לעזרת הנשים, כך שלעשרות הילדים שהגיעו לפעילות הקבועה לא נותר אלא לכתת רגליהם למקום התכנסות חילופי. התמורה לא נפלה רחוק מידי... בעזרת הנשים הנגדית, אליה נכנסים מרחוב קינגסטון, התאספו עשרות הילדים, שמחים שוב להשתתף בפעילות הקבועה שמעניקה עוד קצת צבע ללחייהם האדומות כבר...

הפתעה, זו לא מילה. תדהמה, אולי. אף אחד לא פילל בנפשו להיתקל שוב בשלט המוכר. היה זה שלט המולד שמעביר בקלילות עוד חודש לדפים האחוריים של לוח השנה. 'אדר שני' שהופיע באותיות ענק ככותרת ראשית, אמר את הכל. "נדמה לי שרק שבועיים חלפו מאז השלט הופיע כאן פעם שעברה", הגיב מופתע נוסף שהביט על הלוח השחור. את האמת, אני כבר לא הייתי מופתע. כדאי גם שאתם לא תהיו מופתעים, כך שאם בקרוב תיתקלו בחודש 'מנחם-אב' הממשמש ובא — אנא, אל תיבהלו...

לבוגרי ישיבת 'אור שמחה' — הבוכרים, בכפר-חב"ד, הייתה עילה מוצדקת למדי בכדי לערוך הערב התוועדות חסידית לתוך הלילה. היה זה בשעות הצהרים, כאשר השמועה נפלה באחת: 'ראש הישיבה, הרב **משה לוין**, הגיע ל-770'. ההתרגשות שאפפה את התלמידים בפגישה הסוערת, תורגמה מיד לנתונים הטכניים. מקום התכנסות, שעה ו..."תודיע לכולם — הערב יש התוועדות!".

ההתוועדות שהייתה מן הסתם סוערת במיוחד, הותירה רושם רב על משתתפיה, כך שלא היה צורך להביע התעניינות בכדי לדעת על אלו נושאים דובר בין ניגון לניגון. הם

דיברו על זה שוב ושוב. אימרה אחת שביטאה את גודל הנחיצות של ניצול הזמן 'תפסה' אותי חזק. "חודש שלם בישיבת הבוכרים הוא כמו יום אחד ב-770! וחודש שלם ב-770 מקביל לשלוש מאות שנה ב'בוכרים'!...". הזמן בבית חיינו הוא אוצר יקר שכעת מונח לך ממש מול העיניים. אם השכלת נבון – ניצלת אותו, אך אם חלילה לא היטבת הבן – הפסדת הון עתק. אופי ההחלטות שתאם את רוח הדברים, נסב בעיקר סביב החיזוק וההקפדה על שמירת הסדרים – לוח הזמנים של 'תמים'.

יום חמישי, כ"ב אד"ר

ההצלחה והסיפוק במערך הבחינות שהסתיים לא מכבר, ניכרו היטב בשיעורו של ראש הישיבה, הרב **שניאור זלמן לבקובסקי**. תוצאות המבחן המשמחות נתנו דחיפה משמעותית להמשך הלימודים וגם מרץ הנעורים בקרבם של התמימים התגייס לטובת ההתמדה ושקידה (בנשימה אחת).

בשעה 10:00, כשהסתיימה ה'שיחה היומית' (השיחה של הרבי שליט"א המושמעת מידי ערב), היה השיעור בגאולה ומשיח ביטוי נוסף למבצע הסוחף. סביב הרב שלמה חיים קסלמן שכבר למעלה משבוע ימים שוהה ב-770 (לרגל חתונת קרוב משפחה) הצטופפו עשרות המשתתפים במבצע ההכנה. לשיעור העיוני חלק נכבד בצבירת הנקודות במסגרת המבצע, כך שהסבר לחוסר המקומות הפתאומי, נמצא גם נמצא.

כל יום של חודש אדר מהווה סיבה למסיבה (ואכן זו גם המציאות!). הבעיה היא – כאשר מתרחש אירוע משמח יוצא דופן – איך מציינים את תוספת השמחה? ריקודים – יש כל יום. התוועדות – כל יומיים. כלי שיר וזמר – מתנגנים באוזניים ללא הפסקה. מה עושים?... אלו המחשבות שקדחו במוחם של תלמידי התמימים. משפחתו של חברם לספסל הלימודים חוגגת הערב את שמחת הכלולות לבתם ובנם יקירם שאמון על הוראת שנת ה'קבוצה' – 'שנה תמימה', נשאר ב-770. ההחלטה שהלכה והתגבשה בין התמימים, לבשה לאחר-מכן אותיות ברורות – "מארגנים לו 'חתונה' ויהי מה!".

את חמש השעות שחלפו במחול אחד ארוך, אולי אפשר להגדיר כ'חתונה'... זה היה הרבה יותר מזה. חדר האוכל בבניין הפנימייה 1414, ערך הסבה מקצועית – ממזנון סועדים לאולם ריקודים. צלילי הסינתיסייזר (אורגן חשמלי בעל אפשרויות ביצוע כמו של תזמורת בהרכב 12 נגנים) שבקעו מצמד מגברי עוצמה, כמעט איימו לבקוע את תקרת הגג הנמוכה. מעגלי הריקודים, כמו לא היו כאלו חודשיים תמימים, הלכו ותסרו. גם בקבוק 'ספרייט' קוצף שמתפרץ לו לפתע, היה נראה הרבה יותר רגוע ושלוו. השמחה גאתה עד לב השמיים. בשעה שלוש לפנות בוקר, בכדי לא לצנוח על מקומנו, התפזרנו איש לחדרו.

בגיחה ל-770, גילינו גם פה מקום פעיל וערני. אורות ההיכל אמנם לא דלקו אבל על שולחן המתוועדים ריצדו שתי להבות אש קטנטנות וזה הספיק. העובדה היא שגם בשעה שלוש וחצי לפנות בוקר הורגש חסרונו של בקבוק ה'משקה' שהתרוקן ובקבוק נוסף מצא את עצמו נמזג לכוסותיהם של המסובים.

אירועי ליל שישי הסתיימו כאשר ראשוני המשכימי קום נראו צועדים אל תוככי ההיכל. בדרך כלל אלו הזקנים או העמלים לפרנסתם.

יום שישי, כ"ג אד"ר

ערב שבת מברכים נפתח בשיעור ה'דבר-מלכות' שמותיר את מקומו הקבוע בבוקר השבת עבור מניין התהילים.

במבצעים, כמו לקראת כל חג או יומא דפגרא, החלו ההידברויות סביב מסיבות הפורים המשותפות. "תזמין את החברים ואת הידידים ונעשה שמח!". מספרי טלפונים מתחלפים בין השניים וקריצה משועשעת כפליים מלווה אותנו ביציאה מפתח החנות.

שבת מברכים, כ"ד אד"ר

ל'שבת מיני' מתברכין כולהו יומין' יש משמעות כפולה בשבתות מברכים, אך כשמדובר על 'כולהו יומין' כמו של החודש שלפנינו – ימי משתה ושמחה – ה'מיניה מתברכין' הוא בכפל כפליים. קול צהלת ימי הפורים החל כבר מזמן להדהד בחוצות וגם 'טועמיה' בבחינת 'גדולה בחרו' הספקנו לקיים מה'יעד דלא ידע' הפורימי. אדר ראשון, כך מסתבר, רק מכין את הקרקע לקראת החודש הגדול, אשר בו 'ונהפוך הוא' למעלה מכל מדידה והגבלה...

שירת 'ויהי בימי אחשוורוש' שפרצה מבין אותיות ה'לכה דודי' רק הלכה והתגברה בכל קטע בפיוט. אני שומע את הקהל מפזם 'על יד בן ישי בית הלחמי' ותווי 'המולך מהודו ועד כוש' מתנגנים ברמה. השילוב תאם להפליא. שירת ה'יחי', כמו בהמשך, גם היא הכתה בעוז והשמחה הייתה במיטבה. לקבוצת הילדים שהתפללה מעל בימת ההתוועדויות, (תלמידי בית ספר מקומי, אותם מארח השליח ל'ריברדייל', הרב **לוי שם-טוב**) נותר רק להתרומם ממקומה ולדלג לתוך מעגל הריקודים.

תפילת מעריב, אותה סיים להתפלל ר' **שלמה לייב אברמוביץ'** בשעה 6:50, פינתה את מקומה לטובת ה'סדר' הקצרצר. חצי שעה בקושי של לימוד וכבר סדר הניגונים משמיע את קולו. את חמשת הדקות האחרונות של הסדר מנצל בעל יום ההולדת עבור חזרת הדא"ח, כשבסיומה פונים התמימים לסעודות השבת.

חבורה עליזה של תמימים כאורחים לסעודת השבת – זו היא תפילתו של כל א'חסידישע בעל בית'. צלילי הניגונים, הסיפורים החסידיים, הכל יחד חובר לאווירה שפשוט הופכת את הבית למואר יותר, נעים יותר ולבבי (הרבה) יותר... הסעודה הופכת להתוועדות כבר במנה הראשונה ולצד ה'ספרייט' וה'ג'ינג'ראיילי' מופיעים בקבוקי ה'משקה' לסוגיהם.

"גוט שבת!" אנו לוחצים את ידו של בעל הבית בסיום הסעודה. "אתה יודע, שבת מברכים השבת. יש לנו מחר את כל התהילים על הבוקר אז... ממש תודה ולהתראות!". גם לרבנית אנחנו מודים בניע ראש ובשעה לא מאוחרת כל-כך פונים לדרכנו לטובת התהילים למחרת.

בוקר יום השבת.

שמש אביבית משהו שטפה את הרחובות ואווירה נעימה פשטה בחלל. מזג האוויר הנינוח של בוקר השבת הפך כבר מזמן למנהג של קבע. גם אם ביום האתמול רוחות זעף השתוללו בחוצות ועבי גשם כבדים צבעו את השמיים באפור קודר, אפילו רמז לא נשאר מהם בבוקר השבת. שמיי תכלת האירו פנים למשכימי קום הזריזים שכעת החישו את צעדיהם לעבר המקווה הסמוך. עבורנו, התמימים, המקווה הסמוך הוא מקווה 'יוניון' המפורסם.

לא נזקקתי להרים את ראשי בכדי לזהות את שליח הציבור באמירת התהילים. גם אתם לא צריכים להמשיך לקרוא את השורות הבאות בכדי לדעת את שמו. כבר ידוע ומפורסם בליובאוויטש שבמניין התהילים של בוקר השבת ניגש לעמוד מזכיר הבי"ד הרב **לוי יצחק שפירא**.

את הדקות שנותרו לאחר אמירת ספר התהילים, ניצל הקהל עבור ההכנות האחרונות לתפילה. לחטוף עוד איזה קטע

צילום: מאיר אלפסי

קבוצה מתלמידי הישיבה בשעת מבחן

צילום: אהרן מארק

צוות הבוחנים – הרב יקותיאל ראפ והרב יקותיאל פלדמן

מה'תורה-אור' השבועי, להשלים את אמירת ה'קרבנות' ואולי גם ללגום עוד כוס קפה מהביל למניעת טרדות מיותרות בזמן התפילה.

די בשמיעת צליל אחד מקולו ולזהות את הש"צ המוכר. הרב **מנחם מענדל רייצעס** שידוע כבעל מנגן וותיק, מעניק לתפילה עריבות מיוחדת ולנעימת קולו התפילה 'מתפללת' במתיקות.

גם את ה'מי שברך' של ברכת החודש סלסל הרב רייצעס בקולו. 'הוא יגאל אותנו בקרוב' מהדהדת הבקשה ב'בית משיח'. בהמשך אף מובא המתכון לגאולה מהירה – 'חברים כל ישראל' והקהל עונה בקול אדיר 'אמן'.

חברי הנהלת מוסדות 'סיני' שבצרפת נטלה לידיה את ההמשך. כשסיים גבאי השבת, ר' **מנחם גרליצקי** את אמירת 'היום יום' עלה אל בימת הקריאה הרב **יוסף יצחק פבזנר**, מנכ"ל מוסדות 'סיני' בצרפת שבקצרה חזר על ה'דבר מלכות' השבועי.

לתפילת מוסף, גם-כן, ניגש אחד מחברי הנהלת מוסדות 'סיני' – הרב **רפאל כהן** שהיטיב להשמיע את קולו בחוזקה.

הזמן שנותר מסיום התפילה עד לשעת ההתוועדות, עמד על דקות בודדות. קצב ההכנות הפליא גם את הסובבים שהביטו על הזריזות שבמעשיהם של התמימים. פני הספסלים באחת פנו לאחור לכוון מקומו הק' של הרבי שליטא, הכסא הובהל למקומו ובשעה 1:30 בדיוק, ניצב הכל ערוך ומוכן. "מה עוד, רבי? מה עוד נותר לעשות כדי לזכות לראות אותך שוב?". התמיהה הייתה קשה, נוקבת ומכאיבה. אך לא עת להעלות צער ומכאובים. תקווה מלאת ביטחון פרצה לה באחת סוחפת אותנו לשירת 'יחי' חזקה.

"רבי, אנחנו נשוב ונתראה. זו עובדה בה ניווכח ממש בקרוב! ...יהיה שמח ונרקוד עד לב השמיים". מחשבות שגוררות בעקבותיהן תחושות של שמחה, מביאות גם לפתיחות, רצון לתת מעצמך לזולת, לחייך ולהאיר פנים לעולם. עם הרהורים מהסגנון האמור התיישבתי להתוועדות.

"העולם מעיד על עצמו בשמו: אני 'העלם'. הועמדתי על מקומי בכדי להסתיר אור וקדושה", מסביר מאן דהוא. "אם לא רואים את הרבי שליט"א, אין מה להתבלבל. אנחנו חיים בעולם שלא תמיד משקף את המציאות האמיתית. התביעה היא: הכר את מקומך... אתה רוצה לדעת מהי האמת? יש מקום אחד ויחיד שם ניתנת הבימה לאמת – התורה, השיחות של הרבי שליט"א.

מעשה שארע עם הרגצ'ובר ממחיש את הדברים. מעטפה ממשלתית שנחה ביום מן הימים על שולחנו של הרב, הכילה את ההודעה הבאה: עליך להעביר לממונים מטעם הממשלה שני סכומים על-סך מסויים. האחד בתור מס על עניין כזה והשני מס על עניין שני. הרגצ'ובר עיין בדברים ולאחר מחשבה קלה הבהיר לבני משפחתו: "על-פי דין תורה עולה שאנחנו מחוייבים רק בתשלום מס אחד (בכל אופן 'דינא דמלכותא דינא'...) ואילו השני בטל ומבוטל. איננו חייבים לשלם אותו", פסק נחרצות.

הממשלה באותם ימים לא ראתה בצורה מכובדת אנשי דת, במיוחד אם היא הייתה הדת היהודית. כל בר דעת היה מבין שהתנגדות מסוג שכזה – לא להעביר תשלום מס מפני שהיא אינה מחוייבת על-פי דין תורה, הייתה נתקלת בתגובה קשה ביותר... בני המשפחה ציפו בחשש לבאות.

וראה זה פלא: כבר למחרת, עם בוקר, הגיע מכתב נוסף מהממשלה המבהיר את הטעות המצערת. "תשלום המס הנוסף שהוטל עליכם נוצר בטעות. אינכם מחוייבים לשלם אותו", הודיעו המילים.

"נו", סיים את דבריו. "מי לדעתכם התגלה כדובר אמת – העולם או התורה?...".

רק ב-5:15 התרוממנו לתפילת מנחה בחזית. הרב **נתנאל דרייפוס** שניגש לעמוד פתח את התפילה, בה עלו לתורה, בהמשך לשחרית, החתנים האחרונים.

סביב שולחן ההתוועדויות שנערך מחדש, הצטופפו אנ"ש והתמימים. הניגונים, כשלאחריהם חזרת הדא"ח, כמו מנצלים את הרגעים האחרונים של השבת לפני שהיא אורזת את מטלטליה ונעלמת לה לשבוע נוסף.

אבא,
לא להאמין איך דילגנו כבר
חצי שנה בתוך שנת ה'קבוצה'.
לפתע אני מוצא את עצמי
בעיצומן של ההכנות
לפורים שבפתח, לי"א ניסן שבאופק
וגם פסח החל שולח רמזים עבים לעברנו.
רק החלטה תקיפה
על ניצול ושמירת הזמן
תשמור לי על השנה הנפלאה
שלא תחזור לעולם –
שנת ה'קבוצה' עם הרבי שליט"א.
אשתדל...

מייחל כבר לראותכם, אוהב ומתגעגע
מענדי – בית משיח, 770

יחי אדוננו מורנו ורבינו
מלך המשיח לעולם ועד!

מניפים את הדגל

ומקרבן לתורה

"בית משיח" מציין השבוע את הוצאתו לאור של גיליון ה-500.

אין ספק שמדובר בציון דרך משמעותי, לעיתון שמשמש מיום הוצאתו לאור כמביא דברו של הרבי, ומבהיר את עמדתו של הרבי מלך המשיח, יחד עם עמידתו בחוד החנית במלחמותיו למען יישום הוראותיו של הרבי מלך המשיח.

קשה לדמיין כיצד היינו נראים בימים אלו, כאשר החושך יכסה ארץ, ללא "בית משיח", שמידי שבוע זן ומפרנס את האמונה ומקשר רבבות יהודים לאילנא דחיי. זכה "בית משיח" לעמוד בפרץ בשעות הקשות והגורליות, גם כאשר יש התרבות של יהודים וחסידים שהם בבחינת "כל הנחשלים אחריך". "בית משיח" שנושא בגאון ובגאווה את דגל משיח, שזו השליחות היחידה שנותרה — קבלת פני משיח — כפי שאמר הרבי בכינוס השלוחים תשנ"ב, הוכיח כי מי שפועל בענייני משיח וגאולה, בסופו של דבר הוא זה שמכניס חיות גם בשאר ענייני העבודה והמאבקים של הרבי. וכך מסביר זאת הרבי בשיחה שנאמרה בכינוס השלוחים תשנ"ב, כי משיח הוא השער לכל הפעולות הנוספות בהפצת המעיינות ובענייני תורה ומצוות.

בימים אלו, כאשר מאבקו של הרבי מלך המשיח מתמקד בנושאי שלימות ארצנו, והצורך לשמור על בטחונה מול ממשלה העומדת לעקור ולגרש יהודים ולהפקיר את ביטחון יושבי ארץ הקודש, שוב התגלה שבועון "בית משיח" כנושא ברמה את המאבק על שלימות הארץ. בשעה שאחרים מעדיפים לשתוק ולשתף פעולה בסתר או בגלוי עם הממשלה (כידוע ליודעי ח"ן), ועיתונים שבעבר נופפו בדגל שלימות הארץ זנחו מזמן את המאבק לטובת אינטרסים כאלו או אחרים, "בית משיח" הוכיח כי מי שקשור למעלה אינו נופל למלטה. מי שמקושר לרבי ללא תנאי וללא סייג, ולא מציב לעצמו משנה זו נאה לי ומשנה זו פחות נאה לי, אלא מקבל את דברי הרבי כנתינתן מסיני, הוא זה שנלחם בכל עוז למען **כל הדברים** שהרבי נאבק עליהם.

עוצמתם ואמונתם של אנשים נבחנים דווקא בשעות קשות, וזו שעת המבחן לעיתון שאמור להביע את דעתו הק' של הרבי בכל דבר ועניין. הניסיונות הם גדולים, ובעיקר בשעה שהמוחות טרופים והדעות מבולבלות, ולצערנו רואים אנו כי גם גדולים וטובים קרסו בשעת מבחן. סוד ההצלחה הוא לא להחליט מה טוב לנו, מה פופולארי לומר היום ומה לא נחשב ל'פוליטיק קורקט'. סוד הקיום נותר ונשאר בביטול המוחלט למשלח. רק באופן כזה אפשר לשרוד בשעה שגלי המים הזדונים מאיימים לשטוף אותנו

עוצמתם ואמונתם של אנשים נבחנים דווקא בשעות קשות, וזו שעת המבחן לעיתון שאמור להביע את דעתו הק' של הרבי בכל דבר ועניין. הניסיונות הם גדולים, ובעיקר בשעה שהמוחות טרופים והדעות מבולבלות, ולצערנו רואים אנו כי גם גדולים וטובים קרסו בשעת מבחן. סוד ההצלחה הוא לא להחליט מה טוב לנו, מה פופולארי לומר היום ומה לא נחשב ל'פוליטיק קורקט'. סוד הקיום נותר ונשאר בביטול המוחלט למשלח. רק באופן כזה אפשר לשרוד בשעה שגלי המים הזדונים מאיימים לשטוף אותנו.

"בית משיח" שנטל על עצמו ללכת בדרך האמת באופן של מסירות נפש, ללא פשרות, גם אם לעיתים נדמה שזה לא בדיוק פופולארי, וגם אם יש מלעיגים או "ידידים" שונים (ויש כאלו!) שמבקשים מאתנו להוריד פרופיל בכל הקשור למאבק על שלימות הארץ.

ידועה דבריו של הרבי לרב מנחם בן ציון וילהלם ע"ה, בה מסביר הרבי כי שיטת חב"ד היא לא לקרב חלילה את התורה לבריות, כפי שנהוג בחוגים שונים, אלא ההיפך. "ומקרבן לתורה", לקרב את הבריות לתורה.

מאת: שי גפן

בימים אלו, כאשר מאבקו של הרבי מלך המשיח מתמקד בנושאי שלימות ארצנו, והצורך לשמור על בטחונה מול ממשלה העומדת לעקור ולגרש יהודים ולהפקיר את ביטחון יושבי ארץ הקודש, שוב התגלה שבועון "בית משיח" כנושא ברמה את המאבק על שלימות הארץ. בשעה שאחרים מעדיפים לשתוק ולשתף פעולה בסתר או בגלוי עם הממשלה (כידוע ליודעי ח"ן)...

לא לעשות שום פשרות בתורה.

סוד ההצלחה היא ציות מוחלט, ללא הצבת תנאים וללא סקרי דעת קהל. שער הדף השבועי של "בית משיח" הוא לא רק תמונה נצחית של הרבי, אלא גם מסר חד וברור: הרבי הוא הקובע בכל דבר ובכל עניין!

שלימות הארץ הוא חלק ממאבקיו של הרבי, חלק בלתי נפרד ממלחמת ה' שעלינו לנצח. מי שמונח כיום בענייני גאולה ומשיח, לא זונח גם את המאבק על עתיד הקיום היהודי בארץ הקודש. הכינוס האדיר שהתקיים בבנייני האומה בירושלים 'מי להי אלי', היה עוד הוכחה כלפי עם ועולם, כי מי שקשור לרבי בענייני משיח וגאולה, ממשיך ביתר שאת את המאבק על שלימות הארץ.

ובכך טמון סוד כוחו של "בית משיח" שזוכה כי רבבות יהודים זוכים מידי שבוע לקבל מנה גדושה של תורה וחסידות, גאולה ומשיח יחד עם התקשרות נצחית לנשיא הדור ומנהיגו.

ומכאן בקשה שטוחה בפני כל קוראי "בית משיח". ידוע הכלל שבקדושה אסור לשמור את הטוב רק לעצמך, אלא יש להפיצו ככל האפשר. במצבנו כיום, "בית משיח" הוא צינור של מזון רוחני של התקשרות כדי שנוכל להיות קשורים לאילנא דחיי ללא פשרות וללא ויתורים. "בית משיח" הוא העיתון היחיד שנשאר ללחום את מלחמת ה' עד ל"וינצח". לכן, על כל אחד ואחת מוטלת הזכות והחובה לדאוג שלפחות עוד משפחה אחת תזכה לקבל את העיתון 'בית משיח'. זאת חובת השעה!

ויה"ר שנזכה לראות כיצד "בית משיח" זוכה לבשר עוד בגיליון ה-500 על התגלותו של הרבי מלך המשיח לעין כל בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש.

הם מ-פ-ח-ד-י-ם

רבים דאגו בשבוע שעבר לשלומי לנוכח הידיעות כי "הוצאתי" מביתי לצורכי חקירה, לאחר שטפלו עלי האשמות כזב שונות, תוך דכי ניסיונות להפחיד כל מי שנאבק על שלימות הארץ.

ראשית, אני רוצה להרגיע את המחלקה היהודית בשב"כ ("יבסקציה' בלע"ז) ועוזריהם מבית ומחוץ. אל דאגה, לא רק שלא נירתע, אלא בעז"ה נכפיל ונעצים את המאבק על שלימות הארץ ביתר שאת וביתר עז. סתימת הפיות שנמשכת בשלטונו הרודני של אריק שרון, לא תפחיד ולא תרתיע. אם זה המחיר על כך שמבטאים אנו את זעקתו של הרבי, נסכים לשלם את מלוא המחיר ובשמחה!

לא נירתע ולא נפחד. על "פשעים" מסוג זה של הבעת דעה, חיסלו יהודים ומתנגדי המשטר בברית המועצות, וגם אז היה הכל "חוקי". גם אז, מן הסתם, היה איזה שר שהקים יחידות מיוחדות ל"טיפול בהסתה", זהו שם קוד לחיסול אוייבי המשטר. נקווה שכאן בארץ ישראל לא יתחילו להעלים אנשים בגלל שדעותיהם מנוגדות לשלטון. אמנם זה לא נעים, הרבה יותר נחמד להיות פופולארי ושכולם יצדיעו לך על מעשיך ואף יעניקו לך צל"ש על פעולותיך, אבל אנחנו לא נחכה לזה.

חסידי חב"ד למודי מסירות הנפש, החל מהאדמו"ר הזקן שנאסר בגלל הפצת חסידות וצדקת ארץ הקודש, ועד לדורנו זה. חסידים כאלה לא יירתעו גם משלטון שרון. אלפי חסידי חב"ד שאבותיהם ורבותיהם הלכו לכלא בשלטון הסובייטי, ימסרו את נפשם גם תחת שלטון שרון בארץ הקודש. סתימת הפיות המכוערת הזאת שכמותה לא נראתה, תשיג רק התוצאות ההפוכות.

את חטאי אני חייב להזכיר: תמיד כשכתבתי במדור זה על השלטון הדיקטטורי וציטטתי את השיחות של הרבי אודות הדיקטטורה הישראלית שגרועה עשרת מונים מרוסיה הסובייטית, הדברים היו באיזשהו מקום כמטאפורה, למשל ולשנינה. תמיד הלב מאן להאמין שכך הם פני הדברים. היה מקום לחשוב שאולי בכל זאת המצב כאן יותר טוב. אבל סדרת האירועים בשבוע האחרון, כליאתו של חבר מועצת העיר קריית גת, ומעצרי שהיה האחרון בסדרה, הוכיחו עד לאיזה שפל הגיעו המשת"פים. אדרבה, הפחד שלהם, רק מראה לנו עד כמה יש כח ועוצמה כאשר מצטטים את הדברים של הרבי במחאה, בכאב ובזעקה.

בשב"כ יודעים היטב היטב כי חסידי חב"ד לא נוהגים, חלילה, באלימות, וכל הפעולות הם רק בדרכי החוק. המאבק כאן אינו אישי, אלא מאבק על דרך, מאבק להצלת הישוב היהודי בארץ הקודש; מאבק למנוע סכנה נוראה למיליוני היהודים היושבים בארץ הקודש. לב מי לא יחרד לנוכח אזהרותיו של נשיא הדור מפני הסכנה הצפויה, הי"ת.

מנגנון החושך מפחד מהאמת שבוקעת מלבם של יהודים שותתים דם. לפתע פתאום הם חשים כי ישנם אלפים רבים של יהודים שמוכנים להאבק למען האמת כשאומרים אותה ללא כחל וסרק. לפתע הם חשים כי הסיסמאות הריקות מתוכן "אוהבים את

שרון" ו"יש לנו אהבה והיא תנצח", הוחלפו באמת הכואבת והמזעזעת "אריק שרון אתה מביא עלינו אסון!"

ואת האמת, כידוע, לשמוע ולקבל. זו האמת של נשיא הדור ולא כולם רוצים לשמוע אותה.

היום היא שעת מבחן לכל חסיד חב"ד. כולנו צריכים להתייצב כאיש אחד בלב אחד למאבק נחוש ונחרץ. ביום פקודה על כולנו להיות בגוש קטיף ולהתייצב לעזרת גיבורי החיל עושי דברו; אותם יהודים בעלי מסירות נפש המקיימים שעה שעה את צו התורה הק'.

חסידי חב"ד לא יפקירו את עם ישראל לגחמותיו של דיקטטור פחדן שעוצר את אלו המעזים להתנגד לתוכניתו הרת האסון.

הכינוס והשלכותיו

הכינוס הענק תחת הכותרת "מי לה' אלי" שהיווה את יריית הפתיחה למאבק על הצלת ארץ הקודש, הוכיח עד כמה הציבור צמא לשמוע את האמת כמות שהיא; עד כמה הציבור חדור רוח קרב ומוכן להיאבק. אלפי חסידי חב"ד שהגיעו מכל רחבי הארץ, הוכיחו כי הדבקות ברבי מלך המשיח מתעצמת ומתחזקת מיום ליום, וכי חסידי חב"ד, מבינים את גודל השעה.

הכינוס ייזכר כאחד האירועים ההיסטוריים בתולדות המאבק להצלת ארץ הקודש, כיוון שזו הפעם הראשונה שמדובר בכינוס לצדיקים שטוב להם וטוב לעולם. כינוס בו עמדו ראשי אלפי ישראל והביעו את זעקת התורה וההלכה על פי שולחן ערוך, ובכך הסירו את החילול ה' הנורא והאיום. הכינוס הוגדר, ובצדק, יריית פתיחה למאבק על ארץ ישראל, אבל כעת חובת המשך המחאה וההתגייסות מוטלת על כולנו. כל יהודי חייב לראות את עצמו אחראי באופן אישי על המצב. כל אחד חייב להתגייס למאבק.

היום היא שעת מבחן לכל חסיד חב"ד. כולנו צריכים להתייצב כאיש אחד בלב אחד למאבק נחוש ונחרץ. ביום פקודה על כולנו להיות בגוש קטיף ולהתייצב לעזרת גיבורי החיל עושי דברו; אותם יהודים בעלי מסירות נפש המקיימים שעה שעה את צו התורה הק'

כאן המקום להעיר ולהאיר, שחס וחלילה שלא להיגרר לאלימות ולפרובוקציות שמכינים אנשי שרון. אנחנו נלך אך ורק במסגרת החוק, כפי שקבעו החלטות הכינוס. אבל נלך בכל התוקף ובכל הנחישות, ונעצור את תוכנית הרשע השטנית.

השבוע התפרסם מחקר של הכנסת ממנו עולה כי התכנית היחידה שמקבילה במהותה לתוכנית ההתנתקות, הייתה בתקופת סטאלין. אותו אחד שטבח מיליוני אדם והתנהג בשיטות אכזריות. מזעזע לחשוב שכיום, כאן בארץ הקודש, ממשיכים את שיטותיו של סטאלין שהיה, אגב, "שמש העמים" לרבים מאנשי השמאל...

למכירה
מגילות מהודרות
נוסח חב"ד כתב האריז"ל.
נכתבו ע"י סופר מומחה.
0508-837394

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד
מזל טוב
לאמנו-סבתנו היקרה והאהובה, מרת **עזית שניאורסון** תחי'
להולדת הנכד **משה זלמן** שי' לוויקי ודוד שניאורסון
להולדת הנינים **אהרן** שי' למשפחות לוינסון-שוואדץ
מנחם מענדל שי' למשפחות קאמען-פלינט
תזכי לרוות מכולנו נחת חסידי אמיתי, מתוך הרחבה בגשמיות ורוחניות
מאחלים באהבה - המשפחה

ב"ה

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

אוצר בלום של כתבי יד קודש ומענות חלקם בפרסום ראשון.

ב'מסלול הבטוח' - כל אחד זוכה

הספר יחולק כשי במבצע הלימוד העולמי בגאולה ומשיח
לעוברים את ה-350 נק' במסלול הראשון, או 150 נק' במסלול הבטוח.
פרטים במודעות המבצע ואצל הנציגים בישיבות.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

משרד המבצע: איגוד תלמידי הישיבות תות"ל המרכזית 'בית משיח' - 770 טלפון: 718-7734939 פקס: 718-7357279 אימייל: ATO770@Gmail.com

חסידים . . אין משפחה

נולדו למז"ט

● **למשפחת** ר' **שלמה גדליה אייזנבך**, ירושלים – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' צבי אייזנבאך, ירושלים; ומשפחת ר' צבי ויגלר, ירושלים.

● **למשפחת** ר' **יעקב ברקוביץ**, טורונטו – להולדת הבן.

● **למשפחת** ר' **בער גולדמן**, פלורידה – להולדת הבן.

● **למשפחת** ר' **זלמן גרוסבוים**, ניו ג'רסי – להולדת הבן.

● **למשפחת** ר' **דב ווסנר**, ירושלים – להולדת הבנים התאומים; **ולזקניהם** משפחת ר' אורי ווסנר, בני ברק; ומשפחת ר' מנחם קירשנבוים, ירושלים.

● **למשפחת** ר' **אלי זוסמן**, מונסי – להולדת הבן.

● **למשפחת** ר' **משה לוין**, לוס אנג'לס – להולדת הבן.

● **למשפחת** ר' **משה לחיאני**, קרית גת – להולדת הבן.

● **למשפחת** ר' **אברהם הכהן לרר**, קראון הייטס – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' דב הכהן לרר, בני ברק; משפחת ר' אפרים צבי הכהן לרר, בני ברק; ומשפחת ר' זלמן גולדשטיין, קראון הייטס.

● **למשפחת** ר' **אברהם מינץ**, היילנדס רינץ' – להולדת הבן.

● **למשפחת** ר' **יונתן מרקוביץ**, קייב, אוקראינא – להולדת הבן.

● **למשפחת** ר' **זאב פינסון**, נחלת הר חב"ד – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' תנחום פינסון, כפר חב"ד; מרת ויטה פינסון, כפר חב"ד; מרת חיה גיטלר, תל אביב; ומשפחת ר' שמואל חיים פרנקל, נחלת הר חב"ד.

●

למשפחת ר' **אחיקם פריידיך**, אופקים – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' יהודה פריידיך, ראשון לציון; משפחת ר' צבי רוכוורגר, ראשון לציון; מרת חנה רוכוורגר, תל אביב; ומרת רבקה דאבי, בני ברק.

● **למשפחת** ר' **יוסף קוניקוב**, אורלנדו – להולדת הבן.

● **למשפחת** ר' **אלתר בצלאל קופצ'יק**, שליח כ"ק אד"ש מה"מ פונה, הודו – להולדת הבן; **ולזקניהם** מרת אסתר קופצ'יק, קרית אתא; ומשפחת ר' זאב שוורץ, חיפה.

● **למשפחת** ר' **אפרים קעלער**, מונסי – להולדת הבן.

● **למשפחת** ר' **מנחם מענדל רסקין**, רוסיה – להולדת הבן;; **ולזקניהם** משפחת ר' שלמה רסקין, חבר הנהלת בית חנה, צפת.

● **משפחת** ר' **צבי אלימלך שפירא**, קראון הייטס – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' גבריאל שפירא, **קראון הייטס**; ומשפחת ר' מאיר הכהן גוטניק, קראון הייטס.

◆

● **למשפחת** ר' **שלמה משה אלבז**, קרית גת – להולדת הבת **חנה**; **ולזקניהם** משפחת אלבז, קרית גת; ומשפחת ר' מרדכי פלס, ראשון לציון.

● **למשפחת** ר' **משה אורנשטיין**, ר"י תות"ל חב"ד נתניה – להולדת הבת; **ולזקניהם** משפחת ר' מאיר אורנשטיין, בני ברק; משפחת ר' חיים בן ציון וישצקי, מנהל חדר אידיש כפר חב"ד; ומרת חיה מנוחה פלדמן, כפר חב"ד.

● **למשפחת** ר' **הירש בורנשטיין**, קראון הייטס – להולדת הבת.

● **למשפחת** ר' **רחמים בנין**, שליח כ"ק אד"ש מה"מ וונציה, איטליה – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' ציון בנין, ולוניה, איטליה.

● **למשפחת** ר' **גד גרשון**, בית שמש – להולדת הבת.

● **למשפחת** ר' **יעקב הלוי הבר**, כפר חב"ד ב' – להולדת הבת **חוה**; **ולזקניהם** למשפחת ר' אברהם אלתר הלוי הבר, נחלת הר חב"ד; משפחת ר' ישראל צבי הירש הלוי הבר, משפיע בשיכונים החדשים כפר חב"ד; משפחת ר' שמואל לנגזם, קראון הייטס.

● **למשפחת** ר' **מרדכי וומצ'ער**, מנצ'סטער, אנגליה – להולדת הבת.

● **למשפחת** ר' **לוי יצחק חזן**, לוס אנג'לס, קליפורניה – להולדת הבת; **ולזקניהם** משפחת הרב אברהם חזן, רב שכונת הקדמאים ומנהל בית חב"ד שערי עלי' לוד; ומשפחת ר' מנחם מענדל לבקובסקי, לוס אנג'לס קליפורניה. משפחת ר' אהרן חזן, בני ברק; משפחת ר' שמואל הלוי גורביץ, לוד; משפחת ר' יהושע דובראווסקי, קראון הייטס.

● **למשפחת** ר' **נתן זכרי ירושלמי**, רחובות – להולדת הבת **תהילה**; **ולזקניהם** משפחת ירושלמי, רעננה; ומשפחת ר' אליהו מלכא, בני ברק.

● **למשפחת** ר' **אריה ליברמן**, קראון הייטס – להולדת הבת.

● **למשפחת** ר' **שלמה ליסון**, מונטריאל – להולדת הבת; ; **ולזקניהם** משפחת ליסון, מונטריאל.

● **למשפחת** ר' **מרדכי אריה לייב מנדלסון**, שליח כ"ק אד"ש מה"מ קרלסרוהה, גרמניה – להולדת הבת ; **ולזקניהם** מרת רחל מנדלסון, ירושלים; מרת ציפורה מנדלסון, ירושלים; מרת רובין, מונטריאל; ומשפחת ר' יחזקאל הכהן רייכמן, תל אביב.

● **למשפחת** ר' **נפתלי סמיץ**, אוטווא – להולדת הבת.

● **למשפחת** ר' **שלום דובער פלס**, ירושלים – להולדת הבת **לאה**; **ולזקניהם** משפחת ר' ישראל מרדכי פלס, בני ברק; משפחת ר' יעקב משה הלוי וולס, ירושלים; משפחת ר' זאב דב הלפרין, ירושלים; משפחת ר' יהודה לייב הלוי וולס, ירושלים; ומשפחת ר' ידידיה אלתר דינרי, בני ברק.

● **למשפחת** ר' **יצחק פרומר**, כפר חב"ד – להולדת הבת **שיינא**; **ולזקניהם** משפחת ר' שמואל פרומר, קרית שמואל; מרת לאה שטיינבאך, כפר חב"ד; ומרת רחל שטיינבאך, כפר חב"ד.

● **למשפחת** ר' **שמואל קופרמן**, קראון הייטס – להולדת הבת; **ולזקניהם** למשפחת ר' אליהו קופרמן, נחלת הר חב"ד; ומשפחת ר' יוסף יצחק וילנקין, קראון הייטס; ומרת חיה מנוחה פלדמן, כפר חב"ד.

● **למשפחת** ר' **צבי שטיינאוסער**, קראון הייטס – להולדת הבת.

הגיעו למצוות

● **למשפחת** ר' **יוסף יצחק יהושע העכט**, בית שמש – להגיע הבן התי' **יעקב יהודה** למצוות.

● **למשפחת וינר-הרצל**, קראון הייטס – להגיע הבן התי' **מנחם מענדל** למצוות.

● **למשפחת** ר' **מיכאל חדד**, כפר חב"ד – להגיע הבן התי' **יונה מאיר** למצוות.

● **למשפחת** ר' **אברהם הכהן כהן**, קרית גת – להגיע הבן התי' **יוסף** למצוות.

● **למשפחת** ר' **גדליה הכהן כץ**, קדימה – להגיע הבן התי' **מנחם מענדל** למצוות; **ולזקניהם** משפחת הרב יחיאל מיכאל הכהן כ"ץ, רב בן דור; ומרת חיה מלכה מרינובסקי, כפר חב"ד.

● **למשפחת** ר' **אברהן שישפרטיש**, פריז, צרפת – להגיע הבן התי' **שניאור זלמן** למצוות.

באו בקשרי שידוכין

● **למשפחת אבל**, צ'ארלעט – לבוא הבן התי' **מיכאל** בקשרי שידוכין עב"ג **ליסה** למשפחת **שוסטער**, ניו יורק.

● **למשפחת אצרף**, קראון הייטס – לבוא הבן התי **גדליה** בקשרי שידוכין עי"ג **מלכה** למשפחת **אהערן**, קראון הייטס.

● **למשפחת** ר' **חיים בן משה**, מושב עזריאל – לבוא הבן התי **יניב** בקשרי שידוכין עי"ג **רות** למשפחת ר' **עזרי מעטוף**, אלעד.

● **למשפחת** ר' **יוסף יצחק גופין**, שליח כ"ק אד"ש מה"מ הרטפורד – לבוא הבן התי **ישעיהו** בקשרי שידוכין עי"ג **שיינא** למשפחת ר' זעליג הכהן **ריבקין**, שליח כ"ק אד"ש מה"מ ניו אורלינס; **ולזקניהם** משפחת ר' מרדכי הכהן ריבקין, קראון הייטס; מרת גורדון, קראון הייטס; מרת גופין, כפר חב"ד.

● **למשפחת זיקרי**, ליאון, צרפת – לבוא הבן התי **שניאור זלמן** בקשרי שידוכין עי"ג **דבורה לאה** למשפחת ר' **מרדכי אליהו ברוך**, מונסי; **ולזקניהם** משפחת ר' שמעון ברוך, ניו יורק; ומרת חנה ברוך, נוזן, צרפת.

● **למשפחת** ר' **אהרן חן**, שליח כ"ק אד"ש מה"מ קווינס – לבוא הבן התי **מנחם מענדל** בקשרי שידוכין עי"ג **שטערנא שרה** למשפחת ר' **רחמים ברוך**, שליח כ"ק אד"ש מה"מ "בית רבקה", יער, צרפת; **ולזקניהם** משפחת ר' אברהם חחיאשוילי, באר שבע; משפחת ר' שמעון ברוך, ניו יורק; מרת רחל צדק-שניאורסון, נחלת הר חב"ד; מרת איילה אואקי, פריז, צרפת; ומרת חנה ברוך, נוזן, צרפת.

● **למשפחת** ר' **דוד מימון**, בת ים – לבוא הבן התי **אודי** בקשרי שידוכין עי"ג **סיון** למשפחת ר' **ניסים פרץ**, בת ים.

● **למשפחת** ר' **זמרוני זעליג ציק**, שליח כ"ק אד"ש מה"מ בת ים – לבוא הבן התי **שניאור זלמן** בקשרי שידוכין עי"ג **חנה** למשפחת ר' **פנחס טרבניק**, קראון הייטס; **ולזקניהם** מרת ציפורה ציק, חולון; ומרת צביה גרוסמן, קראון הייטס.

● **למשפחת קאופמן**, ניו אורלנס – לבוא הבן התי **ישעיהו** בקשרי שידוכין עי"ג **חיה שרה** למשפחת **נתנסון**, לוס אנג'לס.

הקימו בית בישראל – בית חב"ד

● **למשפחת** ר' **יהודה אביוב**, נחלת הר חב"ד – לנישואי הבן התי **שמואל חיים** עי"ג **רבקה** למשפחת ר' **אליהו יעקובוב**, נחלת הר חב"ד.

● **למשפחת ביסטריצקי**, צפת – לנישואי הבן התי **שמואל** עי"ג **רבקה** למשפחת ר' **יוסף יצחק הכהן אהרונוב**, יו"ר צא"ח ארץ הקודש, כפר חב"ד; **ולזקניהם** משפחת ר' יהודה לייב ביסטריצקי, ירושלים; משפחת ר' חיים מנחם טייכטל, ירושלים; משפחת ר' מנחם מענדל הכהן אהרונוב, קנדה; ומרת אידא ריבקין, כפר חב"ד.

● **למשפחת גולדשמיט**, ס. פאולו – לנישואי הבן התי **שמעון** עי"ג **מיכל** למשפחת **גורדון**, דרום אפריקה.

● **למשפחת** ר' **אברהם מאיר נתנאל דריפוס**, שליח כ"ק אד"ש מה"מ נתניה – לנישואי הבן התי **יוסף יצחק** עי"ג **חנה** למשפחת ר' **שלום דוד הלוי סגל**, ירושלים; **ולזקניהם** משפחת ר' טודרוס דרייפוס, ירושלים; ומרת ציפורה מנדלסון, ירושלים.

● **למשפחת** ר' **אליהו הבר**, קראון הייטס – לנישואי הבן התי **אליעזר** עי"ג **מרים** למשפחת **גרינשטיין**, יוסטון, טקסס.

● **למשפחת** ר' **בן ציון חן**, לוד – לנישואי הבן התי **פרץ** עי"ג **רבקה** למשפחת ר' **מרדכי מנחם הלוי בייטש**, ירושלים.

● **למשפחת** ר' **יעקב מנחם צייגר**, ירושלים – לנישואי הבן התי **שחר** עי"ג **דבורה** למשפחת ר' **טוביה פלג**, נחלת הר חב"ד.

● **למשפחת סובל**, וורטשסטער – לנישואי הבן התי **יוסף יצחק** עי"ג **שרה גיטה** למשפחת **רוטשטיין**, בולטימור.

● **למשפחת** ר' **יצחק קדוש**, ירושלים – לנישואי הבן התי **יניב משה** עי"ג **מיכל** למשפחת ר' **עמיקם שוורץ**, ירושלים.

● **למשפחת** ר' **צבי אלימלך רוטנברג**, ירושלים – לנישואי הבן התי **דוד** עי"ג **רחל לאה** למשפחת ר' **עוזר אלפרוביץ**, ירושלים

● **למשפחת** ר' **ארי' שטיינער**, טורונטו – לנישואי הבן התי **משה** עי"ג **יהודית** למשפחת ר' **ברוך אלכסנדר זושא ווינר**, שליח בברייטון ביטש.

● **למשפחת שכרטוב**, בני ברק – לנישואי הבן התי **אריה לייב מנחם מענדל** עי"ג **רייזל** למשפחת ר' **משה שלמה ליפש**, כפר חב"ד ; **ולזקניהם** מרת בלומא הלפרין, נחלת הר חב"ד.

● **למשפחת** ר' **עמרם הלוי שעתל**, שליח כ"ק אד"ש מה"מ תל מונד – לנישואי הבן התי **אסף שלמה הלוי** עי"ג **רבקה** למשפחת ר' **יהושע אדוט**, שליח כ"ק אד"ש מה"מ בנימינה; **ולזקניהם** מרת שרה זהרה שעתל, כפר חב"ד; מרת שושנה מנקדי, מושב עזריאל; מרת רבקה בקי אדוט, נתניה; ומשפחת ר' מנני הכהן כהן, מושב עלמה.

כתר
שרותי הסעות במחירים מוזלים

קנדי לה-גרדיה נוארק $27 $60
JFK LGA NEWARK
אפשרות איסוף משדה התעופה
Airport pickup
718-753-4054
Keter
Van Service
Reasonable Prices
נהגים מאנ"ש דוברי עברית